

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/65/EU**af 15. maj 2014****om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU****(omarbejdning)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF ⁽⁴⁾ er blevet ændret væsentligt flere gange ⁽⁵⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Formålet med Rådets direktiv 93/22/EØF ⁽⁶⁾ var at fastlægge betingelserne for, at investeringsselskaber og banker, som havde fået tilladelse, kunne levere nærmere specificerede tjenesteydelser eller oprette filialer i andre medlemsstater på grundlag af hjemlandstilladelse og -tilsyn. Direktivet tog derfor sigte på at harmonisere de krav, investeringsselskaber skulle opfylde for at opnå den første tilladelse og drive virksomhed, herunder reglerne om god forretningsskik. Også nogle af betingelserne for at drive regulerede markeder blev harmoniseret ved direktivet.
- (3) I de senere år er flere investorer blevet aktive på de finansielle markeder, hvor de tilbydes et stadig mere komplekst og vidtrækkende sæt tjenesteydelser og instrumenter. Som følge af denne udvikling bør Unionens retlige ramme omfatte hele viften af investororienterede aktiviteter. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser, der sikrer den grad af harmonisering, der er nødvendig for at give investorer en udstrakt beskyttelse og gøre det muligt for investeringsselskaber at levere tjenesteydelser i hele Unionen, som et indre marked, på grundlag af tilsyn i hjemlandet. Direktiv 93/22/EØF blev derfor erstattet af direktiv 2004/39/EF.
- (4) Den finansielle krise har afsløret svagheder i de finansielle markeders virkemåde og gennemsigtighed. Udviklingen på de finansielle markeder har gjort det klart, at der er behov for at styrke reguleringen af markederne for finansielle instrumenter, herunder hvor der på sådanne markeder handles »over the counter« (OTC), for at øge gennemsigtigheden, beskytte investorerne bedre, styrke tilliden, behandle uregulerede områder og sikre, at de tilsynsførende tillægges passende beføjelser til at udføre deres opgaver.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 80.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.5.2014.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Se bilag III, afsnit A.

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27).

- (5) Der er international enighed blandt tilsynsorganer om, at svagheder i en række finansieringsinstitutters corporate governance, herunder mangelen på effektive kontrolmekanismer, har været en medvirkende faktor til den finansielle krise. Ved overdreven og uforsigtig risikotagning kan individuelle finansieringsinstitutter blive nødlidende, og der kan opstå systemiske problemer i medlemsstaterne og på verdensplan. Forkert adfærd hos selskaber, der leverer tjenesteydelser til kunder, kan skade investorerne og investortilliden. For at imødegå den potentielt skadelige virkning af disse svagheder i corporate governance-ordningerne bør direktiv 2004/39/EF suppleres af mere detaljerede principper og minimumsstandards. Disse principper og standarder bør finde anvendelse under hensyntagen til investeringsselskabernes art, størrelse og kompleksitet.
- (6) Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i Unionen har opfordret Den Europæiske Union til at udvikle et mere harmoniseret sæt af finansielle regler. I forbindelse med den nye europæiske tilsynsstruktur understregede Det Europæiske Råd desuden den 18. og 19. juni 2009 behovet for at indføre et fælles europæisk regelsæt for alle finansieringsinstitutter i det indre marked.
- (7) Direktiv 2004/39/EF bør derfor nu delvist omarbejdes som nærværende direktiv, og delvis afløses af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 ⁽¹⁾. Disse to retsakter bør tilsammen danne den lovgivningsmæssige ramme for de krav, der skal finde anvendelse på investeringsselskaber, regulerede markeder, udbydere af dataindberetningstjenester og tredjelandsselskaber, der yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter i Unionen. Dette direktiv bør derfor læses sammen med nævnte forordning. Dette direktiv bør indeholde de bestemmelser, der skal gælde for tilladelse til at udøve virksomhed, erhvervelse af en kvalificeret andel, udøvelsen af etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser, betingelserne for drift af investeringsselskaber af hensyn til investorbeskyttelsen, tilsynsmyndighedernes beføjelser i hjem- og værtsland samt sanktionsordningen. Da dette direktivs hovedformål og genstand er at harmonisere de nationale bestemmelser på de nævnte områder, bør det baseres på artikel 53, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Det bør ske i form af et direktiv, således at gennemførelsesbestemmelserne på de områder, det dækker, om nødvendigt kan tilpasses de særlige karakteristika ved hver medlemsstats marked og retssystem.
- (8) På listen over finansielle instrumenter bør medtages råvarederivater og andre derivater, der udfærdiges, og handles på en sådan måde, at de giver anledning til samme reguleringsmæssige spørgsmål som traditionelle finansielle instrumenter.
- (9) Anvendelsesområdet for finansielle instrumenter vil omfatte fysisk afviklede energikontrakter, som handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), bortset fra dem, som allerede er reguleret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 ⁽²⁾. Der er blevet iværksat adskillige foranstaltninger for at afbøde indvirkningen af en sådan medtagelse af selskaber, som handler med disse produkter. Disse selskaber er på nuværende tidspunkt undtaget fra kapitalgrundlagskravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽³⁾, og undtagelsen vil blive taget op til revision i henhold til artikel 493, stk. 1, i nævnte forordning, inden den udløber senest ved udgangen af 2017. Eftersom disse kontrakter er finansielle instrumenter, vil de være omfattet af lovgivningsmæssige krav for finansielle markeder med det samme, således at krav om positionslofter og transaktionsindberetning samt markedsmisbrugskrav vil gælde fra den dato, hvor dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014 finder anvendelse. Der forudses imidlertid en 42 måneders indfasning for anvendelsen af clearingforpligtelsen og marginkravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽⁴⁾.
- (10) Indsnævringen af anvendelsesområdet for så vidt angår råvarederivater, der handles på en OHF og afvikles fysisk, bør være begrænset for at undgå et smuthul, der kan føre til regularbitrage. Det er derfor nødvendigt at fastsætte en delegeret retsakt til yderligere at præcisere betydningen af udtrykket »skal afvikles fysisk« under hensyntagen til, at der som minimum skal indføres et retsgyldigt og bindende krav om fysisk levering, som ikke kan omgås og uden ret til at gennemføre kontant- eller kompensationstransaktioner, undtagen i tilfælde af force majeure, betalingsstandsning eller anden form for reel manglende evne til at præstere.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (se side 84 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosergimarkederne (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

- (11) Der er opstået en række svigagtige fremgangsmåder på de sekundære spotmarkeder for emissionskvoter, som kan undergrave tilliden til den ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾ indførte ordning for handel med kvoter, og der træffes i øjeblikket foranstaltninger til styrkelse af registrene over emissionskvoter og betingelserne for åbning af en konto med henblik på handel med disse kvoter. For at styrke disse markeders integritet og sikre, at de fungerer effektivt, herunder ved et omfattende tilsyn med handelsaktiviteten, bør foranstaltningerne i direktiv 2003/87/EF kompletteres ved fuldt ud at medtage emissionskvoter i anvendelsesområdet for dette direktiv og for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 ⁽²⁾, idet de klassificeres som finansielle instrumenter.
- (12) Formålet med dette direktiv er at omfatte de virksomheder, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde investeringsservice og/eller udøve investeringsaktiviteter i erhvervsøjemed. Dette direktiv bør derfor ikke omfatte personer, hvis erhvervsmæssige virksomhed er af en anden art.
- (13) Det er nødvendigt at indføre en omfattende ordning for regulering af gennemførelsen af transaktioner med finansielle instrumenter, uanset hvilke handelsmetoder der anvendes for at gennemføre transaktionerne, for at sikre en høj kvalitet af udførelsen af investortransaktioner og opretholde det finansielle systems integritet og overordnede effektivitet. Der bør fastlægges en sammenhængende og risikosensitiv ramme for regulering af de vigtigste typer ordreførelsessystemer, der i dag anvendes på den europæiske finansielle markedsplads. Det er nødvendigt at anerkende, at der er opstået en ny generation af organiserede handelssystemer ved siden af de regulerede markeder, som bør underlægges forpligtelser, som kan medvirke til at bevare effektive og velfungerende finansielle markeder og sikre, at sådanne organiserede handelssystemer ikke drager fordel af lovgivningsmæssige smuthuller.
- (14) Der bør for alle markedspladser, navnlig regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er) og OHF'er, fastlægges gennemsigtige og ikkediskriminerende regler for adgang til faciliteten. Regulerede markeder og MHF'er bør fortsat være underlagt identiske krav med hensyn til, hvem de kan give adgang som medlemmer eller deltagere, men OHF'er bør kunne bestemme og begrænse adgangen på grundlag af bl.a. den rolle og de forpligtelser, de har i forhold til deres kunder. I denne forbindelse bør markedspladser kunne præcisere de parametre, der styrer systemet, såsom minimumslatens, forudsat at dette gøres på en åben og gennemsigtig måde og ikke medfører forskelsbehandling fra platformoperatørens side.
- (15) En central modpart (CCP) er i forordning (EU) nr. 648/2012 defineret som en juridisk person, som træder ind mellem parterne i kontrakter, der handles på et eller flere finansielle markeder, og som bliver køber i forhold til enhver sælger og sælger i forhold til enhver køber. CCP'er er ikke omfattet af udtrykket OHF som defineret i dette direktiv.
- (16) Personer, der har adgang til regulerede markeder eller MHF'er, kaldes medlemmer eller deltagere. Begge udtryk kan bruges i flæng. Disse udtryk omfatter ikke brugere, der kun skaffer sig adgang til markedspladserne via direkte elektronisk adgang.
- (17) Systematiske internalisatorer bør defineres som investeringsselskaber, som på organiseret, hyppigt, systematisk og væsentligt grundlag handler for egen regning, når de udfører kundeordrer uden for et reguleret marked, en MHF eller en OHF. For at sikre, at denne definition anvendes objektivt og effektivt på investeringsselskaber, bør enhver bilateral handel med kunder være relevant, og der bør udarbejdes kriterier for indkredsning af investeringsselskaber, der skal registreres som systematiske internalisatorer. Mens markedspladser er faciliteter, hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser interagerer i systemet, bør en systematisk internalisator ikke have tilladelse til at sætte tredjeparters købs- og salgsinteresser i forbindelse med hinanden på grundlæggende samme måde som en markedsplads.
- (18) Personer, der administrerer deres egne aktiver, og selskaber, der ikke yder anden investeringsservice eller udfører andre investeringsaktiviteter end handel for egen regning med finansielle instrumenter, der ikke er råvarederivater, emissionskvoter eller derivater heraf, bør ikke være omfattet af dette direktiv, medmindre de er prisstillere, medlemmer eller deltagere på et reguleret marked eller i en MHF eller har direkte elektronisk adgang til en markedsplads, anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik eller handler for egen regning, når de udfører kundeordrer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (se side 1 i denne EUT).

- (19) Den erklæring, finansministrene og centralbankcheferne fra G20-landene fremsatte den 15. april 2011 fastsætter, at deltagere på råvarederivatmarkeder bør være omfattet af passende regulering og tilsyn, hvorfor visse undtagelser fra direktiv 2004/39/EF skal modificeres.
- (20) Personer, der handler for egen regning herunder prisstillere inden for råvarederivater, emissionskvoter eller derivater heraf, bortset fra personer, der handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer, eller som yder investeringsservice inden for råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf til kunderne eller leverandørerne i deres hovederhverv, bør ikke være omfattet af dette direktiv, forudsat at denne aktivitet er en accessorisk aktivitet i forhold til deres hovederhverv på koncernniveau, og dette hovederhverv hverken er investeringsservice som omhandlet i dette direktiv, bankvirksomhed som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾ eller prisstillelse inden for råvarederivater, og disse personer ikke anvender algoritmisk højfrekvenshandelsteknik. De tekniske kriterier for, hvornår en aktivitet er accessorisk i forhold til hovederhvervet, bør præciseres i reguleringsmæssige tekniske standarder under hensyn til kriterierne fastsat i nærværende direktiv.

Disse kriterier bør sikre, at ikke-finansielle selskaber, der handler med finansielle instrumenter på uforholdsmæssig måde i forhold til niveauet af investeringer i hovederhvervet, er omfattet af dette direktiv. I den forbindelse bør disse kriterier som minimum tage hensyn til, at de accessoriske aktiviteter skal udgøre en mindre del af aktiviteterne på koncernniveau, og til størrelsen af deres handelsaktiviteter sammenlignet med de samlede handelsaktiviteter på markedet i den pågældende aktivklasse. Såfremt der fra reguleringsmyndighedens side pålægges en forpligtelse til at tilføre en markedsplads likviditet i overensstemmelse med Unionens lovgivning eller nationale love og administrative bestemmelser, eller dette gøres af markedspladser, bør de transaktioner, der indgås med henblik på at leve op til en sådan forpligtelse udelades ved vurderingen af, hvorvidt aktiviteten er accessorisk.

- (21) Med henblik på dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, som regulerer både OTC'er og børshandlede derivater i den i forordning (EU) nr. 600/2014 anvendte betydning, bør aktiviteter, der anses for at kunne måles objektivt til at reducere risici, som er direkte knyttet til den forretningsmæssige aktivitet eller likviditetsfinansieringsaktiviteter og koncerninterne transaktioner, ses i sammenhæng med forordning (EU) nr. 648/2012.
- (22) Personer, der handler med råvarederivater, emissionskvoter og derivater heraf, kan også handle med andre finansielle instrumenter som led i deres forretningsmæssige likviditetsaktiviteter med henblik på risikostyring for at beskytte sig mod risici såsom valutakursrisici. Det er derfor vigtigt at præcisere, at undtagelserne finder anvendelse kumulativt. Eksempelvis kan undtagelsen i artikel 2, stk. 1, litra j), anvendes sammen med undtagelsen i artikel 2, stk. 1, litra d).
- (23) For at undgå et potentielt misbrug af undtagelserne bør prisstillere inden for finansielle instrumenter — bortset fra prisstillere inden for råvarederivater, emissionskvoter eller derivater heraf, forudsat at deres prisstillelse er en accessorisk aktivitet i forhold til deres hovederhverv betragtet på koncernniveau, og forudsat at de ikke anvender algoritmisk højfrekvenshandelsteknik — være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde og ikke nyde godt af en undtagelse. Personer, der handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer eller anvender algoritmisk højfrekvenshandelsteknik bør ligeledes være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde og ikke nyde godt af en undtagelse.
- (24) Handel for egen regning ved udførelse af kundeordrer bør omfatte selskaber, der udfører ordrer fra forskellige kunder ved at matche dem på grundlag af ejermatchning (back-to-back-handel), hvorved de bør anses for at optræde som ejere og bør være underlagt dette direktivs bestemmelser om både udførelse af ordrer for kunders regning og handel for egen regning.
- (25) Udførelse af ordrer vedrørende finansielle instrumenter som en accessorisk aktivitet mellem to personer, hvis hovederhverv på koncernniveau hverken er investeringsservice som omhandlet i dette direktiv eller bankvirksomhed som omhandlet i direktiv 2013/36/EU, bør ikke anses for at være handel for egen regning ved udførelse af kundeordrer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (26) Når der i teksten henvises til personer, skal dette forstås som både fysiske og juridiske personer.
- (27) Forsikringsselskaber, hvis virksomhed er underlagt et passende tilsyn fra de kompetente tilsynsførende myndigheder, og som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽¹⁾, bør være undtaget fra direktivet, når de udfører de i direktivet omhandlede aktiviteter.
- (28) Personer, der ikke leverer tjenesteydelser til tredjemand, men hvis virksomhed udelukkende består i at yde investeringsservice til deres moderselskaber, deres datterselskaber eller et af deres moderselskabers andre datterselskaber, skal ikke være omfattet af direktivet.
- (29) Nogle lokale energiforsyningsvirksomheder og nogle operatører af industrianlæg, der er omfattet af EU's kvote-handelssystem, samler og outsourcer deres handelsaktiviteter for at afdække kommercielle risici til ikkekonsoliderede datterselskaber. Disse joint venture-selskaber yder ikke andre tjenester og udfører nøjagtig samme funktion som de personer, der er omhandlet i betragtning 28. For at sikre lige vilkår bør det ligeledes være muligt at undtage joint venture-selskaber fra dette direktivs anvendelsesområde, hvis de ejes i fællesskab af lokale energiforsyningsvirksomheder eller operatører, som er omfattet af artikel 3, litra f), i direktiv 2003/87/EF, der ikke yder andre tjenester end investeringsservice for lokale energiforsyningsvirksomheder eller operatører, som er omfattet af artikel 3, litra f), i direktiv 2003/87/EF, og forudsat at disse lokale energiforsyningsvirksomheder eller operatører vil være fritaget i henhold til artikel 2, stk. 1, litra j), hvis de selv udfører denne investeringsservice. For at sikre, at der er tilstrækkelig beskyttelse og at investorer beskyttes på tilfredsstillende vis, bør medlemsstater, der beslutter at undtage sådanne joint ventures, imidlertid underlægge dem krav, der mindst svarer til dem, der er fastsat i dette direktiv, navnlig i fasen for meddelelse af tilladelse, ved vurderingen af deres omdømme og erfaringer og af eventuelle aktionærers egnethed, ved gennemgangen af betingelserne for den første tilladelse og ved det løbende tilsyn samt med hensyn til god forretningsskik.
- (30) Personer, der som led i deres normale erhvervsmæssige virksomhed kun lejlighedsvist yder investeringsservice, bør også være undtaget fra direktivet, såfremt denne virksomhed er omfattet af lovbestemmelser, der ikke udelukker, at der ydes lejlighedsvis investeringsservice.
- (31) Personer, hvis investeringsservice udelukkende består i at forvalte en ordning for medarbejderdeltagelse, og som derfor ikke yder investeringsservice til tredjemand, bør ikke være omfattet af dette direktivs bestemmelser.
- (32) Det er nødvendigt at udelukke centralbanker og andre organer, som udfører tilsvarende opgaver, samt offentlige organer, der har ansvaret for forvaltningen af offentlig gæld, eller som deltager heri, hvilket begrebsmæssigt omfatter gældens placering, bør udelukkes fra direktivets anvendelsesområde, med undtagelse af helt eller delvist statsejede organer, hvis rolle er kommerciel eller forbundet med erhvervelse af kapitalinteresser.
- (33) For at tydeliggøre ordningen med undtagelser for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), andre nationale organer, der udfører tilsvarende opgaver, og organer, der deltager i forvaltningen af den offentlige gæld, bør disse undtagelser begrænses til organer og institutioner, der udfører deres opgaver i overensstemmelse med lovgivningen i en enkelt medlemsstat eller Unionens lovgivning, samt til internationale organer, som to eller flere medlemsstater er medlemmer af, og som har til formål at mobilisere finansiering og stille finansiell bistand til rådighed for de af dets medlemmer, der er ramt eller truet af alvorlige finansieringsproblemer, såsom den europæiske stabilitetsmekanisme.
- (34) Kollektive investeringsinstitutter og pensionskasser, uanset om de er samordnet på EU-plan eller ej, samt depositarer og ledere af sådanne virksomheder, skal være udelukket fra direktivets anvendelsesområde, idet de er underlagt særlige bestemmelser, som er direkte tilpasset deres aktiviteter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

- (35) Det er nødvendigt at udelukke transmissionssystemoperatører som defineret i artikel 2, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾ eller artikel 2, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF⁽²⁾, når de varetager deres opgaver i henhold til disse direktiver, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009⁽³⁾, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009⁽⁴⁾ eller i henhold til netregler eller retningslinjer vedtaget i medfør af disse retsakter. I henhold til disse retsakter har transmissionssystemoperatører særlige forpligtelser og ansvarsområder og er omfattet af særlig certificering og tilsyn ved sektorspecifikke kompetente myndigheder. Transmissionssystemoperatører bør ligeledes være omfattet af en sådan undtagelse, hvis de gør brug af andre personer, der handler som tjenesteydere på deres vegne, til at varetage deres opgaver i henhold til disse retsakter eller netregler eller retningslinjer vedtaget i medfør af disse retsakter. Transmissionssystemoperatører bør ikke kunne nyde godt af en sådan undtagelse, når de yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter med finansielle instrumenter, herunder når de driver en platform for sekundær handel med finansielle transmissionsrettigheder.
- (36) For at være omfattet af undtagelserne til dette direktiv bør den pågældende person til stadighed opfylde betingelserne for disse undtagelser. Navnlig bør en person, der yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter og er undtaget fra dette direktiv, fordi denne service eller disse aktiviteter er accessorisk i forhold til vedkommendes hovederhverv på koncernniveau, ikke længere være omfattet af undtagelsen vedrørende accessoriske tjenesteydelser, hvis udførelsen af denne service eller disse aktiviteter ophører med at være accessorisk i forhold til den pågældendes hovederhverv.
- (37) Med henblik på at beskytte investorerne og sikre det finansielle systems stabilitet bør ydelsen af den form for investeringsservice og/eller udførelsen af investeringsaktiviteter, som er omfattet af dette direktiv, være betinget af, at personens hjemland har meddelt tilladelse hertil.
- (38) Kreditinstitutter, som har tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, bør ikke have behov for anden tilladelse i henhold til dette direktiv for at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter. Når et kreditinstitut beslutter at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter, bør den kompetente myndighed, før den giver en tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, kontrollere, at det opfylder de relevante bestemmelser i nærværende direktiv.
- (39) Strukturerede indlån er opstået som en form for investeringsprodukt, men er ikke omfattet af nogen lovgivningsmæssige retsakter til beskyttelse af investorer på EU-plan, i modsætning til andre strukturerede investeringer, der er omfattet af sådanne lovgivningsmæssige retsakter. Investortilliden bør derfor styrkes, og reglerne vedrørende distributionen af forskellige pakkeprodukter til detailinvestorer bør gøres mere ensartede for at sikre en tilstrækkelig grad af investorbeskyttelse i hele Unionen. Af denne grund bør strukturerede indlån medtages under anvendelsesområdet for dette direktiv. I den forbindelse er det nødvendigt at præcisere, at strukturerede indlån, eftersom de er en form for investeringsprodukt, ikke omfatter indlån, der udelukkende er knyttet til en rente, som f.eks. Euribor eller Libor, uanset om rentesatserne er fastsat på forhånd, eller om de er faste eller variable. Sådanne indlån bør derfor undtages fra dette direktivs anvendelsesområde.
- (40) Anvendelsen af dette direktiv på investeringsselskaber, når de sælger til eller rådgiver kunder i forbindelse med strukturerede indlån, gælder i det omfang, de opfattes som formidlere af disse produkter, der udstedes af kreditinstitutter, der kan modtage indlån i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU.
- (41) Værdipapircentraler er systemisk vigtige institutioner for finansielle markeder, der sikrer den første registrering af værdipapirer, ajourføring af konti med de udstedte værdipapirer og afvikling af så godt som alle handler med værdipapirer. Værdipapircentraler skal specifikt reguleres i EU-lovgivningen og navnlig underlægges krav om tilladelse og visse driftsbetingelser. Værdipapircentraler kan dog, foruden de centrale tjenester omhandlet i anden EU-lovgivning yde investeringsservice og udføre investeringsaktiviteter, der er reguleret i henhold til dette direktiv.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36).

For at sikre, at alle foretagender, der yder investeringsservice og udfører investeringsaktiviteter, er underlagt samme regelsæt, er det hensigtsmæssigt at sikre, at sådanne værdipapircentraler ikke er omfattet af dette direktivs krav vedrørende tilladelse og visse driftsbetingelser, men at EU-lovgivningen, der regulerer sådanne værdipapircentraler sikrer, at de er omfattet af bestemmelserne i dette direktiv, når de yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter i tillæg til de tjenester, der er specificeret i den nævnte EU-lovgivning.

- (42) For at styrke investorbeskyttelsen i Unionen bør de omstændigheder, under hvilke medlemsstaterne kan undtage personer, der yder investeringsservice til kunder, fra at være omfattet af dette direktiv, begrænses, da de pågældende kunder ellers ikke er beskyttet af dette direktiv. Det bør navnlig kræves, at medlemsstaterne over for disse personer håndhæver krav, som mindst svarer til dem, der er fastsat i dette direktiv, navnlig i fasen for meddelelse af tilladelse, ved vurderingen af deres omdømme og erfaringer og af eventuelle aktionærers egnethed, ved gennemgangen af betingelserne for den første tilladelse og ved det løbende tilsyn samt med hensyn til god forretningsskik.

Personer, der ikke er omfattet af nærværende direktiv, bør desuden være dækket af en investorgarantiordning, som er anerkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF ⁽¹⁾ eller af en erhvervsansvarsforsikring, der sikrer deres kunder tilsvarende beskyttelse i de situationer, der er omhandlet i nævnte direktiv.

- (43) Hvis et investeringsselskab på ikke-regelmæssig basis yder en eller flere former for investeringsservice eller udfører en eller flere former for investeringsaktiviteter, der ikke er omfattet af dets tilladelse, bør det ikke behøve nogen supplerende tilladelse i henhold til dette direktiv.
- (44) Modtagelse og formidling af ordrer bør i henhold til dette direktiv også omfatte det forhold, at to eller flere investorer bringes i forbindelse med hinanden, således at der tilvejebringes en transaktion mellem disse investorer.
- (45) Investeringsselskaber og kreditinstitutter, der distribuerer finansielle instrumenter, som de selv udsteder, bør være omfattet af dette direktiv, når de yder investeringsrådgivning til deres kunder. For at fjerne enhver usikkerhed og styrke investorbeskyttelsen er det hensigtsmæssigt at sørge for, at dette direktiv finder anvendelse, når investeringsselskaber og kreditinstitutter på det primære marked distribuerer finansielle instrumenter, som de selv har udstedt, uden at yde nogen rådgivning. Med henblik herpå bør definitionen af ordreudførelse for kunders regning gøres bredere.
- (46) Principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør undlade at meddele tilladelse eller bør inddrage denne i de tilfælde, hvor det af forhold som driftsplanen, den geografiske placering eller de faktiske aktiviteter klart fremgår, at det pågældende investeringsselskab udelukkende har valgt denne medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at drive eller allerede driver størstedelen af sin virksomhed. Et investeringsselskab, som er en juridisk person, bør have tilladelse i den medlemsstat, hvor det har sit vedtægtsmæssige hjemsted. Et investeringsselskab, der ikke er en juridisk person, bør have tilladelse i den medlemsstat, hvor dets hovedkontor ligger. Medlemsstaterne bør desuden kræve, at et investeringsselskabs hovedkontor altid skal ligge i den medlemsstat, som er investeringsselskabets hjemland, og at det reelt udøver virksomhed der.
- (47) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF ⁽²⁾ er der indført detaljerede kriterier for tilsynsmæssig vurdering af investeringsselskabers påtænkte erhvervelser, og der er fastsat en procedure for anvendelsen af disse kriterier. For at tilvejebringe retssikkerhed, klarhed og forudsigelighed i vurderingsprocessen og resultaterne heraf bør kriterierne og fremgangsmåden i forbindelse med tilsynsmæssig vurdering som fastlagt i nævnte direktiv bekræftes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).

De kompetente myndigheder bør navnlig vurdere den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle følgende kriterier: den påtænkte erhververs omdømme, omdømmet og erfaringen hos den person, som skal lede investeringsselskabet som følge af den påtænkte erhvervelse, den påtænkte erhververs finansielle sundhed, om investeringsselskabet vil kunne overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og andre direktiver, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF ⁽¹⁾ og direktiv 2013/36/EU, om der er rimelige grunde til at formode, at der foregår eller har foregået hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, som omhandlet i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF ⁽²⁾, eller at dette forsøges eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

- (48) Et investeringsselskab, der har fået tilladelse i sit hjemland, bør have ret til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i hele Unionen uden at skulle ansøge om særskilt tilladelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det ønsker at yde denne service eller udføre disse aktiviteter.
- (49) Da en række investeringsselskaber er fritaget fra visse forpligtelser i direktiv 2013/36/EU, bør de forpligtes til enten at have en minimumskapital eller tegne en erhvervsansvarsforsikring eller en kombination heraf. Ved tilpasning af forsikringssummerne bør der tages hensyn til de tilpasninger, der er foretaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 2002/92/EF ⁽³⁾. Disse særlige kapitalkravsbestemmelser bør dog ikke berøre eventuelle beslutninger om, hvorledes sådanne selskaber skal behandles ved fremtidige ændringer af Unionens lovgivning om kapitalkrav.
- (50) Da den tilsynsmæssige regulering bør begrænses til de foretagender, som, fordi de forvalter en handelsbeholdning erhvervsmæssigt, udgør en kilde til modpartsrisiko for andre markedsdeltagere, bør foretagender, der handler for egen regning med finansielle instrumenter, bortset fra råvarederivater, emissionskvoter eller derivater heraf, udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, såfremt de ikke er prisstillere, ikke handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer, ikke er medlemmer eller deltagere i et reguleret marked eller en MHF, ikke har direkte elektronisk adgang til en markedsplads og ikke anvender algoritmisk højfrekvenshandelsteknik.
- (51) For at beskytte en investors ejendomsret og andre tilsvarende rettigheder til værdipapirer samt investors rettigheder til de midler, som selskabet får betroet, bør disse rettigheder navnlig holdes adskilt fra selskabets egne. Dette princip bør dog ikke forhindre et selskab i at investere i eget navn på vegne af investor, når transaktionens form gør dette nødvendigt, og investor er indforstået hermed, f.eks. lån af værdipapirer.
- (52) Kravene vedrørende beskyttelse af kundeaktiver er et centralt værktøj til beskyttelse af kunder i forbindelse med leveringen af tjenesteydelser og udøvelsen af aktiviteter. Der kan fritages fra disse krav, når den fulde ejendomsret til midler eller finansielle instrumenter overdrages til et investeringsselskab med henblik på at dække nuværende eller fremtidige, faktiske, eventuelle eller potentielle forpligtelser. Denne generelle mulighed kan skabe usikkerhed og udgøre en fare for effektiviteten af kravene vedrørende beskyttelse af kundeaktiver. Derfor bør investeringsselskabers mulighed for at indgå aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF ⁽⁴⁾ med det formål at sikre eller på anden vis dække deres forpligtelser begrænses, i det mindste, når der er tale om detailkunders aktiver.
- (53) Det er nødvendigt at styrke den rolle, som ledelsesorganer i investeringsselskaber, på regulerede markeder og hos udbydere af dataindberetningstjenester spiller, med hensyn til at sikre sund og forsigtig forvaltning af selskaberne, fremme af markedets integritet og investorernes interesser. Et ledelsesorgan i et investeringsselskab, på regulerede markeder og hos udbydere af dataindberetningstjenester bør til enhver tid afsætte tilstrækkelig tid og besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå selskabets aktiviteter, herunder de

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikrings-selskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 98/78/EF og 2000/12/EF (EFT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling (EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

største risici. For at undgå koncerntankegang og gøre det lettere at have en uafhængig mening og stille kritiske spørgsmål bør ledelsesorganer derfor være tilstrækkeligt forskellige med hensyn til alder, køn, geografisk herkomst samt uddannelsesmæssig og erhvervsmæssig baggrund, således at de har en bred vifte af synspunkter og erfaringer. Medarbejderrepræsentanter i ledelsesorganer kan ligeledes ses som en positiv tilgang til større mangfoldighed, idet de tilfører vigtige perspektiver og reel viden om selskabernes interne virke. Derfor bør diversitet være et af kriterierne for sammensætning af ledelsesorganer. Der bør også tages hensyn til diversitet i selskabers ansættelsespolitik mere generelt. Denne politik bør f.eks. anspore selskaber til at udvælge kandidater fra slutlister, der omfatter begge køn. Af hensyn til en sammenhængende tilgang til corporate governance er det hensigtsmæssig så vidt muligt at tilpasse kravene for investeringsselskaber til dem, der findes i direktiv 2013/36/EU.

- (54) For at føre effektivt tilsyn og kontrol med aktiviteterne i investeringsselskaber, på regulerede markeder og hos udbydere af dataindberetningstjenester bør ledelsesorganet være ansvarligt for selskabets overordnede strategi under hensyntagen til selskabets forretnings- og risikoprofil. Ledelsesorganet bør påtage sig et klart ansvar i hele selskabets forretningscyklus med hensyn til indkredsning og fastlæggelse af selskabets strategiske målsætninger, risikostrategi og interne forvaltning, godkendelse af dets interne organisation, herunder kriterier for udvælgelse og uddannelse af personale, effektivt tilsyn med den øverste ledelse, udformning af generelle politikker for levering af tjenesteydelser og udførelse af aktiviteter, herunder aflønning af salgspersonale og godkendelse af nye produkter til distribution til kunder. Periodisk overvågning og vurdering af selskabers strategiske målsætninger, deres interne organisation og deres politikker for levering af tjenesteydelser og udøvelse af aktiviteter bør sikre, at de løbende er i stand til at levere sund og forsigtig forvaltning under hensyntagen til markedernes integritet og investorbeskyttelsen. En kombination af et for stort antal direktør- og bestyrelsesposter vil forhindre et medlem af et ledelsesorgan i at bruge tilstrækkelig tid på udøvelsen af tilsynsrollen.

Derfor er det nødvendigt at begrænse antallet af direktør- og bestyrelsesposter, som et medlem af et ledelsesorgan i et institut kan bestride samtidig i forskellige enheder. Imidlertid bør direktør- og bestyrelsesposter i organisationer, som ikke overvejende har kommercielle formål, såsom nonprofitorganisationer eller velgørende organisationer, ikke tages i betragtning ved anvendelsen af en sådan begrænsning.

- (55) Der anvendes forskellige ledelsesstrukturer i de forskellige medlemsstater. I de fleste tilfælde anvendes der en en- eller tostrengt ledelsesstruktur. Definitionerne i dette direktiv sigter mod at omfatte alle eksisterende strukturer uden at give nogen af dem forrang. Definitionerne er rent funktionelle og har til formål at fastsætte regler med henblik på et bestemt resultat, uanset hvilken national selskabslovgivning der finder anvendelse på institutterne i de enkelte medlemsstater. Definitionerne bør derfor ikke gribe ind i den almindelige kompetencetildeling i overensstemmelse med national selskabslovgivning.
- (56) Det voksende antal forskellige aktiviteter, som mange investeringsselskaber udøver samtidig, har øget risikoen for interessekonflikter mellem disse forskellige aktiviteter og deres kunders interesser. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemmelser, der sikrer, at sådanne konflikter ikke skader kunders interesser. Selskaber har pligt til at træffe effektive foranstaltninger til at identificere, forhindre og håndtere interessekonflikter og afbøde den eventuelle virkning af disse risici så meget som muligt. Hvis der alligevel er en tilbageværende risiko for at skade kundens interesser, bør kunden klart gøres bekendt med interessekonflikternes generelle karakter og/eller kilderne til interessekonflikterne og de skridt, der tages for at afhjælpe disse risici, før selskabet påtager sig opgaver for kundens regning.
- (57) Kommissionens direktiv 2006/73/EF ⁽¹⁾ giver medlemsstaterne mulighed for at kræve optagelse af telefonsamtaler eller opbevaring af elektroniske meddelelser vedrørende kundeordrer som led i de organisatoriske krav til investeringsselskaber. Optagelse af telefonsamtaler eller opbevaring af elektroniske meddelelser vedrørende kundeordrer er forenelig med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (charteret) og er begrundet i behovet for at styrke investorbeskyttelsen, forbedre markedsovervågningen og øge retssikkerheden i investeringsselskabernes og deres kunders interesse. At det er vigtigt at råde over sådanne registreringer, er også omhandlet i den tekniske rådgivning til Europa-Kommissionen, som Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg udsendte den 29. juli 2010. Sådanne registreringer bør sikre, at der kan føres bevis for vilkårene for enhver ordre afgivet af kunder, og at de svarer til de transaktioner, der gennemføres af investeringsselskaberne, samt gøre det muligt at spore adfærd, der kan være relevant i forbindelse med markedsmisbrug, herunder når selskaber handler for egen regning.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26).

Med henblik herpå er der behov for registrering af alle samtaler, der vedrører et selskabs repræsentanter, når de handler eller agter at handle for egen regning. Hvis ordrer afgives af kunder gennem andre kanaler end telefonen, bør disse foretages på et varigt medium såsom brev, fax, e-mail eller dokumentation for kundeordrer afgivet på møder. Indholdet af relevante samtaler med en kunde ansigt til ansigt kan eksempelvis registreres gennem skriftlige referater eller noter. Sådanne ordrer bør betragtes som svarende til ordrer, der er modtaget via telefon. Hvis der udfærdiges referater af samtaler med kunder ansigt til ansigt, bør medlemsstaterne sikre, at der er tilstrækkelig beskyttelsesforanstaltninger på plads til at sikre, at kundernes rettigheder ikke forringes som følge af en ukorrekt gengivelse af samtalen mellem parterne. Sådanne sikkerhedsforanstaltninger bør ikke indeholde nogen formodning om ansvar fra kundens side.

For at give retssikkerhed med hensyn til forpligtelsens omfang er det hensigtsmæssigt at anvende den på alt udstyr, selskabet stiller til rådighed, eller som investeringsselskabet får tilladelse til at bruge, og at kræve, at investeringsselskabet træffer rimelige foranstaltninger for at sikre, at der ikke bruges privatejet udstyr i forbindelse med transaktioner. Disse registreringer bør stå til rådighed for de kompetente myndigheder under opfyldelsen af deres tilsynsopgaver og under udførelsen af håndhævelsesforanstaltninger i henhold til dette direktiv, forordning (EU) nr. 600/2014, forordning (EU) nr. 596/2014 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU ⁽¹⁾ for at hjælpe de kompetente myndigheder til at identificere adfærd, der ikke overholder de retlige rammer for investeringsselskabers aktivitet. Disse registreringer bør også stå til rådighed for investeringsselskaber og kunder for at vise udviklingen i deres forhold med hensyn til ordrer formidlet af kunder og transaktioner udført af selskaber. Af disse grunde bør der i dette direktiv fastsættes principper for en generel ordning for optagelse af telefonsamtaler eller opbevaring af elektroniske meddelelser vedrørende kundeordrer.

- (58) I tråd med Rådets konklusioner fra juni 2009 om styrkelse af det finansielle tilsyn på EU-plan og for at bidrage til etableringen af et fælles regelsæt for de finansielle markeder i Unionen, medvirke ved den videre udvikling af lige vilkår for medlemsstaterne og markedsdeltagerne, styrke investorbeskyttelsen og forbedre tilsyn og håndhævelse har Unionen forpligtet sig til, når det er relevant, at minimere de skønsmæssige, der er til rådighed for medlemsstaterne i EU-lovgivningen om finansielle tjenesteydelser. Ud over indførelsen ved dette direktiv af en fælles ordning for optagelse af telefonsamtaler eller opbevaring af elektroniske meddelelser vedrørende kundeordrer bør de kompetente myndigheders mulighed for at delegeres tilsynsopgaver i visse tilfælde indskrænkes, således at skønsmæssige i forbindelse med kravene til tilknyttede agenter og indberetning fra filialer begrænses.
- (59) Anvendelsen af handelsteknologi har udviklet sig betydeligt i det seneste årti og er nu meget udbredt blandt markedsdeltagerne. Mange markedsdeltagere anvender nu algoritmisk handel, hvor en computeralgoritme automatisk bestemmer visse aspekter af en ordre med minimal eller ingen menneskelig medvirken. Risikoen ved algoritmisk handel bør reguleres. Anvendelsen af algoritmer i behandlingen af udførte transaktioner efter handelen udgør imidlertid ikke algoritmisk handel. Et investeringsselskab, der benytter sig af algoritmisk handel som led i en prisstillelsesstrategi, bør udføre denne prisstillelse kontinuerligt i en nærmere specificeret del af markedspladsens åbningstid. Reguleringsmæssige tekniske standarder bør præcisere, hvad der udgør en nærmere specificeret del af markedspladsens åbningstid, ved at sikre, at en sådan nærmere specificeret del er betydelig i sammenligning med den samlede åbningstid under hensyntagen til det specifikke markeds likviditet, omfang og art samt det handlede finansielle instruments karakteristika.
- (60) Investeringsselskaber, der indgår en algoritmisk handel, som forfølger en prisstillelsesstrategi, bør have etableret tilstrækkelige systemer og kontroller for denne aktivitet. En sådan aktivitet bør forstås på en måde, der er specifik for dens kontekst og formål. Definitionen af en sådan aktivitet er derfor uafhængig af definitioner, såsom definitionen af »prisstillelsesstrategier« i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 ⁽²⁾.
- (61) En særlig form for algoritmisk handel er algoritmisk højfrekvenshandel, hvor et handelssystem meget hurtigt analyserer data eller signaler fra markedet og derefter reagerer på analysen ved at afgive eller opdatere et stort antal ordrer på meget kort tid. Algoritmisk højfrekvenshandel kan navnlig indeholde elementer som afgivelse, generering, dirigering og gennemførelse af ordrer, der bestemmes af systemet uden menneskelig medvirken for hver enkelt handel eller ordre, en kort tidshorisont for oprettelse og afvikling af positioner, en høj daglig porteføljeomsætning, et højt forhold mellem ordrer og handler intradag og afslutning af handelsdagen i eller tæt på neutral position. Algoritmisk højfrekvenshandel er bl.a. karakteriseret ved høje rater af intradagmeddelelser, der udgør ordrer, prisstillelser eller annulleringer. Når det fastsættes, hvad der udgør høje rater af intradagmeddelelser, bør der tages hensyn til identiteten af den egentlige ejer bag aktiviteten, observationsperiodens længde,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (se side 179 i denne EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (EUT L 86 af 24.3.2012, s. 1).

sammenligningen med den samlede markedsaktivitet i perioden og den relative koncentration eller fragmentation af aktivitet. Algoritmisk højfrekvenshandel foregår typisk ved, at handlerne anvender deres egen kapital til at handle med, og er som regel, snarere end en egentlig strategi, det forhold, at der anvendes avanceret teknologi til at gennemføre mere traditionelle strategier som f.eks. prisstillelse eller arbitrage.

- (62) De teknologiske fremskridt har muliggjort højfrekvenshandel og udvikling af nye forretningsmodeller. Højfrekvenshandel lettes gennem samhusning af markedsdeltagernes faciliteter i umiddelbar fysisk nærhed af matching-maskinen på en markedsplads. For at sikre velordnede og retfærdige handelsvilkår er det vigtigt, at markedspladserne forpligtes til at levere sådanne samhusningstjenester på et ikke-diskriminerende, retfærdigt og gennemsigtigt grundlag. Anvendelsen af handelsteknologi har betydet, at investorerne handler hurtigere, i større omfang og på en mere kompleks måde. Teknologien har desuden sat markedsdeltagerne i stand til at give deres kunder direkte elektronisk adgang til markederne via deres handelsfaciliteter, enten i form af direkte markedsadgang eller sponsoreret adgang. Handelsteknologien har gavnet markedet og markedsdeltagerne generelt i form af større deltagelse i markederne, øget likviditet, mindre spread, mindre kortfristet volatilitet og muligheder for bedre udførelse af ordrer for kunder. Denne handelsteknologi er dog også forbundet med en række potentielle risici såsom øget risiko for overbelastning af markedspladsernes systemer på grund af store mængder ordrer og risikoen for, at algoritmisk handel genererer dobbelte eller fejlagtige ordrer eller på anden måde fungerer dårligt, så det skaber forstyrrelser på markedet.

Herudover er der en risiko for, at algoritmiske handelssystemer overreagerer på andre markedsbegivenheder, hvilket kan forstærke volatiliteten, hvis der i forvejen er et problem på markedet. Endelig kan algoritmisk handel eller algoritmisk højfrekvenshandelsteknikker lige som enhver anden form for handel anvendes til visse former for adfærd, som er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014. Højfrekvenshandel kan desuden som følge af den informationsmæssige fordel, den giver højfrekvenshandlere, motivere investorer til at handle på markedspladser, hvor de kan undgå kontakt med højfrekvenshandlere. Det er hensigtsmæssigt at underlægge algoritmiske højfrekvenshandelsteknikker, der bygger på visse nærmere angivne karakteristika, et særligt reguleringsmæssigt tilsyn. Selv om der overvejende er tale om strategier, der bygger på handel for egen regning, bør et sådant tilsyn også finde anvendelse på tilfælde, hvor udførelsen af handelsstrategien er struktureret med henblik på at undgå, at udførelsen finder sted for egen regning.

- (63) Disse potentielle risici ved øget anvendelse af teknologi kan bedst afhjælpes ved en kombination af foranstaltninger og specifikke risikokontroller rettet mod selskaber, som benytter sig af algoritmisk handel eller algoritmisk højfrekvenshandelsteknik, som giver direkte elektronisk adgang og andre foranstaltninger rettet mod operatører af markedspladser, som disse selskaber har adgang til. Med henblik på at styrke markedets modstandsdygtighed på baggrund af teknologiske udviklinger bør disse foranstaltninger afspejle og bygge på de tekniske retningslinjer, som blev udstedt af den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾ i februar 2012 om systemer og kontrolforanstaltninger i et automatiseret handelsmiljø for handelsplatforme, investeringsselskaber og kompetente myndigheder (ESMA/2012/122). Det er ønskeligt at sikre, at alle selskaber, der udfører algoritmisk højfrekvenshandel meddeles tilladelse. En sådan tilladelse skulle sikre, at disse selskaber er omfattet af direktivets organisatoriske krav og er underlagt passende tilsyn. Enheder, der er godkendt og underlagt tilsyn i henhold til EU-ret om regulering af finanssektoren og er undtaget fra dette direktiv, men som benytter sig af algoritmisk handel eller algoritmiske højfrekvenshandelsteknikker, bør imidlertid ikke skulle have en tilladelse i henhold til dette direktiv og bør kun omfattes af foranstaltninger og kontrol, der har til formål at behandle de specifikke risici i forbindelse med disse typer handel. I denne henseende bør ESMA spille en fremtrædende koordineringsmæssig rolle ved at fastlægge passende minimumskursændringer (tick sizes) med henblik på at sikre velordnede markeder på EU-plan.
- (64) Både investeringsselskaber og markedspladser bør sørge for, at det ved hjælp af solide foranstaltninger sikres, at algoritmisk handel eller højfrekvenshandelsteknikker ikke skaber forstyrrelser på markedet og ikke kan misbruges. Markedspladserne bør desuden sikre, at deres handelssystemer er modstandsdygtige og behørigt afprøvet med henblik på at behandle øgede ordrestrømme eller modstå markedsstress, og at handelen automatisk kan afbrydes eller begrænses midlertidigt på markedspladser i tilfælde af pludselige, uventede prisudsving.
- (65) Det er også nødvendigt at sikre, at markedspladsernes gebyrstrukturer er gennemsigtige, ikke-diskriminerende og retfærdige, og at de ikke er struktureret således, at de fremmer markedsforstyrrelser. Markedspladserne bør derfor kunne tilpasse deres gebyrer for annullerede ordrer efter længden af det tidsrum, i hvilket ordren er blevet

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

opretholdt, og tilpasse sine gebyrer til hvert enkelt af de finansielle instrumenter, de anvendes på. Medlemsstaterne bør endvidere kunne give markedspladserne mulighed for at pålægge højere gebyrer for afgivelse af ordrer, der efterfølgende annulleres, eller på deltagere, der placerer forholdsvis mange annullerede ordrer, samt på deltagere, der driver højfrekvenshandel baseret på algoritmiske teknikker, med henblik på at afspejle den ekstra belastning af systemkapaciteten, uden at dette nødvendigvis er til gavn for andre markedsdeltagere.

- (66) Ud over foranstaltninger vedrørende algoritmisk handel og algoritmisk højfrekvenshandelsteknik bør der indføres forbud mod, at investeringsselskaber tilbyder deres kunder direkte elektronisk adgang til markederne, når en sådan adgang ikke er underlagt passende systemer og kontrolforanstaltninger. Selskaber, der tilbyder en sådan direkte elektronisk adgang, bør, uanset hvilken form for direkte elektronisk adgang, der er tale om, fortage en vurdering af og tilsyn med servicebrugernes egnethed og sikre, at anvendelsen af tjenesten er omfattet af risikokontrolforanstaltninger, og at disse selskaber bevarer ansvaret for handel, som deres kunder har indgivet ved at bruge deres systemer eller deres handelskoder. Enkelthederne i de organisatoriske krav til disse nye former for handel bør fastlægges nærmere i reguleringsmæssige tekniske standarder. Dette bør sikre, at kravene kan ændres, når det er nødvendigt for at tage højde for yderligere innovation og udvikling på området.
- (67) For at sikre effektivt tilsyn og for at give de kompetente myndigheder mulighed for rettidigt at træffe passende foranstaltninger mod fejlbehæftede eller uredelige algoritmiske strategier er det nødvendigt at mærke alle ordrer, der genereres ved algoritmisk handel. Ved hjælp af mærkning bør de kompetente myndigheder kunne identificere og skelne ordrer, der kommer fra forskellige algoritmer, og effektivt rekonstruere og evaluere de strategier, som algoritmiske handlere anvender. Dette bør mindske risikoen for, at ordrer ikke utvetydigt henføres til en algoritmisk strategi og handler. Mærkningen giver de kompetente myndigheder mulighed for at reagere effektivt mod algoritmiske handelsstrategier, der indebærer misbrug eller en risiko for, at markedet ikke fungerer ordentligt.
- (68) ESMA bør for at sikre, at markedets integritet bevares i lyset af teknologiske udviklinger på de finansielle markeder, med jævne mellemrum søge input fra nationale eksperter vedrørende udviklinger relateret til handelsteknologi, herunder højfrekvenshandelsteknologi og nye praksisser, som kan udgøre markedsmisbrug, med henblik på at identificere og fremme forebyggende strategier og imødegå et sådant misbrug.
- (69) I øjeblikket opererer en lang række markedspladser i Unionen, og nogle af disse handler med identiske finansielle instrumenter. For at håndtere potentielle risici for investorernes interesser er det nødvendigt at formalisere og yderligere koordinere fremgangsmåden i forbindelse med konsekvenserne for handelen på andre markedspladser, hvis et investeringsselskab eller en markedsoperatør på en markedsplads beslutter at suspendere eller standse handelen med et finansielt instrument. Af hensyn til retssikkerheden og en forsvarlig håndtering af interessekonflikter bør det i forbindelse med suspension eller fjernelse af finansielle instrumenter fra handelen sikres, at hvis et investeringsselskab eller en markedsoperatør på en markedsplads standser handelen på grund af manglende overholdelse af deres regler, gør de øvrige investeringsselskaber eller markedsoperatører det samme, hvis deres kompetente myndigheder beslutter det, medmindre fortsættelse af handelen kan begrundes som følge af ekstraordinære omstændigheder. Desuden er det nødvendigt at formalisere og forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i forbindelse med suspension og fjernelse af et finansielt instrument fra handelen på en markedsplads. Disse ordninger bør gennemføres på en måde, der kan forhindre, at markedspladser benytter information fremsendt i forbindelse med suspension eller fjernelse af et finansielt instrument fra handelen i et kommercielt øjemed.
- (70) Flere investorer er blevet aktive på de finansielle markeder, hvor de tilbydes et stadigt mere komplekst og vidtrækkende sæt tjenesteydelser og instrumenter, hvilket er en udvikling, der gør det nødvendigt at indføre en vis harmonisering for at give investorerne et højt beskyttelsesniveau i hele Unionen. Da direktiv 2004/39/EF blev vedtaget, var det på grund af investorernes stigende afhængighed af personlige anbefalinger nødvendigt at medtage investeringsrådgivning som en investeringsservice, der kræver tilladelse og er underlagt særlige forpligtelser med hensyn til god forretningsskik. Den fortsatte relevans for kunderne af personlige anbefalinger og tjenesteydelsernes og instrumenternes stadig større kompleksitet gør det nødvendigt at skærpe forpligtelserne med hensyn til god forretningsskik for at styrke investorbeskyttelsen.
- (71) Medlemsstaterne bør sikre, at investeringsselskaber handler i kundens bedste interesse, og at de er i stand til at efterleve deres forpligtelser i henhold til nærværende direktiv. Investeringsselskaberne bør således forstå egen-skaberne ved de finansielle instrumenter, de tilbyder eller anbefaler, og fastlægge og ajourføre effektive politikker og ordninger til identifikation af de kundekategorier, de leverer produkter og tjenesteydelser til. Medlemsstaterne

bør sikre, at investeringsselskaber, der producerer finansielle instrumenter, sikrer, at sådanne produkter produceres med henblik på at opfylde behovene hos en afgrænset målgruppe af slutkunder inden for den relevante kunde-kategori, at de træffer rimelige foranstaltninger med henblik på at sikre, at de pågældende finansielle instrumenter distribueres til den fastlagte målgruppe, og at identifikationen af målgruppen og deres produkters præstations-niveau regelmæssigt tages op til revision. Investeringsselskaber, der til deres kunder tilbyder eller anbefaler finansielle instrumenter, som de ikke selv har produceret, bør ligeledes have etableret egnede ordninger til at kunne indhente og forstå relevante oplysninger vedrørende produktgodkendelsesproceduren, herunder de pågældende produkters afgrænsede målgruppe og karakteristika. Denne forpligtelse er gældende, uden af dette berører en vurdering af, om et produkt er hensigtsmæssigt eller passende, som efterfølgende gennemføres af investerings-selskabet i forbindelse med dets investeringsservice til hver enkelt kunde på baggrund af vedkommendes personlige behov, karakteristikker og mål.

For at sikre, at finansielle instrumenter kun tilbydes eller anbefales en kunde, hvis de er i dennes interesse, bør investeringsselskaber, der tilbyder eller anbefaler produkter, der er produceret af selskaber, der ikke er underlagt de i dette direktiv fastlagte krav til produktstyring, eller som er produceret af selskaber i tredjelande, ligeledes have etableret egnede ordninger til at kunne indhente tilstrækkelige oplysninger vedrørende disse finansielle instrumen-ter.

- (72) For at give investorerne alle relevante oplysninger bør der stilles krav om, at investeringsselskaber, der yder investeringsrådgivning, oplyser om omkostningerne forbundet med og præciserer grundlaget for deres rådgivning, navnlig hvilke produkter de tager med i betragtning ved personlige anbefalinger til kunder, hvorvidt deres investeringsrådgivning er uafhængig, og hvorvidt de giver kunderne en regelmæssig vurdering af de anbefalede finansielle instrumenters hensigtsmæssighed. Det bør også kræves, at investeringsselskaber forklarer deres kunder, hvorfor de giver dem de pågældende råd.
- (73) For yderligere at præcisere regelsættet for investeringsrådgivning og samtidig give investeringsselskaber og kunder en vis valgfrihed, bør der fastsættes betingelser for leveringen af denne tjenesteydelse, når selskaberne meddeler kunderne, at den leveres på uafhængigt grundlag. Når rådgivningen ydes på et uafhængigt grundlag, bør en tilstrækkelig vifte af forskellige produktleverandørers produkter vurderes, inden der kan laves en personlig anbefaling. Det er ikke nødvendigt, at rådgiveren vurderer investeringsprodukter, der er tilgængelige på markedet, fra alle produktleverandører eller udstedere, men viften af finansielle instrumenter bør ikke begrænses til finansielle instrumenter, der udstedes eller leveres af enheder, der har nære forbindelser til investeringsselskabet eller andre juridiske eller økonomiske forbindelser, som f.eks. en kontraktmæssig forbindelse, der er så tæt, at det potentielt kan udgøre en risiko for det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning.
- (74) For at styrke investorbeskyttelsen og skabe større klarhed for kunderne om den tjenesteydelse, de modtager, bør selskaber, der leverer investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag og yder porteføljepleje, endvidere have indskrænket muligheden for at acceptere eller beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelse fra tredjemand, herunder navnlig udstedere eller produktleverandører. Dette indebærer, at alle gebyrer, provisioner og andre pengeydelse, der betales eller tilvejebringes af en tredjepart, skal tilbagebetales fuldt ud til kunden hurtigst muligt efter modtagelsen af sådanne betalinger, og selskabet har ikke lov til at modregne eventuelle betalinger fra tredjepart i de gebyrer, som kunden skylder selskabet. Kunden skal underrettes præcist og, hvor det er relevant, regelmæssigt om alle gebyrer, provisioner og ydelser, som selskabet har modtaget i forbindelse med den ydede investeringsservice og overført til kunden. Selskaber, der leverer uafhængig rådgivning eller yder porteføljepleje, bør ligeledes, som en del af deres organisatoriske krav, fastlægge en politik med henblik på at sikre, at modtagne betalinger fra tredjepart tildeles og overføres til kunderne. Kun mindre naturalieydelse bør være tilladt, forudsat at disse tydeligt oplyses til kunden, at de kan øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres, og at de ikke kan anses for at forringe investeringsselskabernes evne til at handle i kundernes bedste interesse.
- (75) Når der leveres investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag og ydes porteføljepleje, bør gebyrer, provisioner eller naturalieydelse, der betales eller tilvejebringes af en person på vegne af kunden, kun accepteres, hvis personen er vidende om, at sådanne betalinger er blevet gennemført på den pågældendes vegne, og beløbets størrelse og hyppighed er aftalt mellem kunden og investeringsselskabet og ikke fastlagt af en tredjepart. Dette krav ville blive opfyldt i tilfælde, hvor en kunde betaler en faktura fra et selskab direkte, eller hvor denne betales af en uafhængig tredjepart, der ikke har nogen forbindelse til investeringsselskabet for så vidt angår den investeringsservice, der er ydet kunden, og som udelukkende handler efter instruks fra kunden, samt i tilfælde, hvor kunden forhandler et gebyr for en tjeneste, som ydes af investeringsselskab, og betaler dette gebyr. Dette ville normalt være tilfældet for revisorer eller advokater, der handler efter klare instrukser fra kunden om betaling, eller hvor en person blot formidler betalingen.

- (76) Dette direktiv fastsætter de betingelser og procedurer, medlemsstaterne skal opfylde, når de planlægger at stille yderligere krav. Disse krav kan omfatte forbud mod eller yderligere restriktioner i tilbud eller accept af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til kunder.
- (77) For yderligere at beskytte forbrugerne bør det ligeledes sikres, at investeringsselskaber ikke honorerer eller vurderer deres medarbejders indsats på en måde, der strider mod selskabernes forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, f.eks. ved brug af betalinger, salgsmål eller på andre måder, der inciterer til at anbefale eller sælge et bestemt finansielt instrument, hvor et andet produkt bedre kan opfylde kundens behov.
- (78) Hvor der i overensstemmelse med anden EU-ret leveres tilstrækkelige oplysninger vedrørende omkostninger og tilknyttede gebyrer eller vedrørende de risici, der er forbundet med det finansielle instrument, bør disse oplysninger betragtes som passende for så vidt angår tilvejebringelse af oplysninger til kunder i henhold til dette direktiv. Imidlertid bør investeringsselskaber eller kreditinstitutter, der distribuerer det pågældende finansielle instrument, derudover informere deres kunder om alle andre omkostninger og tilknyttede gebyrer i forbindelse med ydelsen af investeringsservice i relation til det pågældende finansielle instrument.
- (79) I lyset af investeringsprodukters kompleksitet og den løbende fornyelse af deres design er det også vigtigt at sikre, at medarbejdere, der rådgiver om eller sælger investeringsprodukter til detailkunder, har den fornødne viden og kompetence i forhold til de tilbudte produkter. Investeringsselskaberne bør give deres medarbejdere den fornødne tid og de fornødne ressourcer til at erhverve denne viden og kompetence og til at anvende den i deres betjening af kunder.
- (80) Det er tilladt for investeringsselskaber at yde investeringsservice, som udelukkende består i at udføre kundens ordrer og/eller at modtage og formidle disse ordrer, uden at skulle indhente oplysninger om kundens viden og erfaring for at vurdere, om den tjenesteydelse eller det finansielle instrument, der er tale om, egner sig for vedkommende. Da disse tjenesteydelser indebærer en indskrænkning af kundebeskyttelsen bør betingelserne for deres levering forbedres. Navnlig bør det være udelukket at kunne levere disse tjenesteydelser sammen med den accessoriske tjenesteydelse, der består i kredit- eller långivning til investorer, således at disse kan udføre en transaktion, hvori investeringsselskabet deltager, da dette øger transaktionens kompleksitet og gør det vanskeligere at forstå de involverede risici. Desuden bør kriterierne for udvælgelse af de finansielle instrumenter, som disse tjenesteydelser vedrører, defineres bedre for at udelukke visse finansielle instrumenter, herunder dem, der omfatter et derivat eller en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå den involverede risiko, aktier i institutter, som ikke er institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS), (institutter for kollektiv investering, som ikke er UCITS), og strukturerede investeringsinstitutter som omhandlet i artikel 36, stk. 1, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010⁽¹⁾. Behandlingen af visse UCITS som komplekse produkter bør ikke berøre fremtidig EU-ret til fastlæggelse af omfanget af og de gældende regler for sådanne produkter.
- (81) Krydssalg er en almindelig strategi for udbydere af finansielle detailtjenesteydelser i hele Unionen. Denne salgsform kan indebære fordele for detailkunder, men der kan også være tale om fremgangsmåder, som ikke tager tilstrækkeligt højde for kundernes interesser. For eksempel kan nogle former for krydssalg, navnlig koblingspraksis, hvor to eller flere finansielle tjenesteydelser sælges samlet i en pakke for mindst én af disse tjenesteydelser ikke foreligger separat, fordreje konkurrencen og indvirke negativt på kundemobiliteten og kundernes evne til at foretage informerede valg. Et eksempel på koblingspraksis kan være, at der skal åbnes en løbende konto, når en detailkunde ydes en investeringsservice. Bundtning, hvor to eller flere finansielle tjenesteydelser sælges samlet i en pakke, men også kan købes hver for sig, kan ganske vist også virke konkurrencefordrejende og indvirke negativt på kundemobiliteten og kundernes evne til at foretage informerede valg, men denne praksis giver i det mindste kunden en valgmulighed og er derfor muligvis mindre til hinder for investeringsselskabers efterlevelse af deres forpligtelser i henhold til dette direktiv. Disse fremgangsmåder bør gøres til genstand for en omhyggelig vurdering med henblik på at fremme konkurrencen og forbrugernes valgmuligheder.
- (82) Når investeringsselskabet yder investeringsrådgivning, bør det i en skriftlig erklæring om hensigtsmæssighed angive, hvordan rådgivningen stemmer overens med detailkundens præferencer, behov og andre karakteristika. Erklæringen bør gives på et varigt medium, herunder i en elektronisk form. Ansvar for at foretage egnethedsvurderingen og

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted (EUT L 176 af 10.7.2010, s. 1).

levere en nøjagtig egnethedsrapport til kunden ligger hos investeringsselskabet, og der bør tilvejebringes passende garantier for at sikre, at kunden ikke lider et tab på grund af en rapport, der præsenterer den personlige anbefaling på en unøjagtigt eller uretfærdig måde, herunder hvorfor anbefalingen er passende for kunden og ulemperne ved den anbefalede fremgangsmåde.

- (83) Når et investeringsselskab fastlægger, hvad det vil sige at levere oplysninger i god tid før det tidspunkt, der er specificeret i dette direktiv, bør det under hensyn til situationens hastende karakter tage kundens behov for tilstrækkelig tid til at læse og forstå dem, inden der træffes en investeringsafgørelse, i betragtning. En kunde har sandsynligvis brug for mere tid til at vurdere oplysninger om et komplekst eller ukendt produkt eller tjenesteydelse eller et produkt eller en tjenesteydelse, som en kunde ikke har nogen erfaring med, end en kunde, der overvejer et enklere eller mere velkendt produkt eller tjenesteydelse, eller når kunden har relevant forudgående erfaring.
- (84) Intet i dette direktiv bør forpligte investeringsselskaber til at give alle krævede oplysninger om investeringsselskabet, finansielle instrumenter, omkostninger og tilknyttede gebyrer eller om beskyttelse af kunders finansielle instrumenter eller kunders midler straks og samtidigt, hvis de overholder den generelle forpligtelse til at give relevante oplysninger i god tid før det tidspunkt, der er specificeret i dette direktiv. Hvis oplysningerne gives til kunden i god tid inden leveringen af tjenesteydelsen, forpligter intet i dette direktiv selskabet til at give dem enten særskilt eller ved at indarbejde oplysningerne i en kundeaftale.
- (85) En tjenesteydelse bør betragtes som leveret på initiativ af en kunde, medmindre kunden anmoder om den som svar på en personlig henvendelse fra selskabet eller på dets vegne til den pågældende kunde og denne henvendelse indeholder en opfordring eller søger at påvirke kunden for så vidt angår et bestemt finansielt instrument eller en bestemt transaktion. En tjenesteydelse kan betragtes som leveret på kundens initiativ, selv om kunden anmoder om den på grundlag af en henvendelse, der søger at fremme eller indeholder et tilbud om finansielle instrumenter på en måde, som i kraft af sin karakter er generel og henvendt til offentligheden eller en større gruppe eller kategori af kunder eller potentielle kunder.
- (86) Et af formålene med direktivet er at beskytte investorerne. Foranstaltningerne til beskyttelse af investorerne bør tilpasses de forskellige investorkategorier (detailinvestorer, professionelle investorer og modparter). Men for at styrke regelsættet for levering af tjenesteydelser, uafhængigt af hvilke kategorier af kunder der er tale om, bør det præciseres, at principperne om at handle ærligt, redeligt og professionelt og forpligtelsen til at være reel, klar og ikkevildledende gælder i forholdet til alle kunder.
- (87) Kunder tilbydes ofte investeringer, der omfatter forsikringsaftaler, som et muligt alternativ til eller erstatning for finansielle instrumenter, der er underlagt dette direktiv. For at give detailkunder konsekvent beskyttelse og sikre lige vilkår for tilsvarende produkter er det vigtigt, at forsikringsbaserede investeringsprodukter underlægges passende krav. Dette direktivs krav vedrørende investorbeskyttelse bør derfor finde tilsvarende anvendelse på investeringer, som indgår i forsikringsaftaler, men det vil på grund af deres forskellige markedsstrukturer og produktkarakteristika være mere passende at fastlægge detaljerede krav i den igangværende revision af direktiv 2002/92/EF end i dette direktiv. Fremtidig EU-ret, der regulerer forsikringsformidlers og forsikringsselskabers aktiviteter, bør således på behørig vis sikre en konsekvent lovgivningsmæssig tilgang for så vidt angår distributionen af forskellige finansielle produkter, der opfylder de samme investorbehov og giver anledning til mere eller mindre de samme spørgsmål vedrørende investorbeskyttelse. Den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (»EIOPA«), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽¹⁾ og ESMA bør arbejde sammen om at sikre så stor konsekvens som muligt i standarderne for forretningsskik for disse investeringsprodukter. Disse nye krav til forsikringsbaserede investeringsprodukter bør fastlægges i direktiv 2002/92/EF.
- (88) For at harmonisere reglerne vedrørende interessekonflikter, de generelle principper og information til kunder og for at give medlemsstaterne mulighed for at begrænse vederlagene til forsikringsformidlere, bør direktiv 2002/92/EF ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

- (89) Forsikringsbaserede investeringsprodukter, som ikke tilbyder investeringsmuligheder og investeringsindskud, som kun er eksponeret for rentesatser, bør udelukkes fra forordningens anvendelsesområde. Individuelle pensionsprodukter og arbejdsmarkedspensionsprodukter, der har til hovedformål at sikre investorer en pensionsindkomst, bør udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde i betragtning af deres karakteristika og målsætninger.
- (90) Uanset princippet om hjemlandstilladelse og hjemlandstilsyn og hjemlandets håndhævelse af forpligtelser i forbindelse med drift af filialer vil det være hensigtsmæssigt, at den kompetente myndighed i værtslandet får ansvaret for at håndhæve visse forpligtelser fastlagt i dette direktiv, når forretninger gennemføres gennem en filial på det område, hvor filialen er beliggende, idet denne myndighed er tættest på filialen og bedre i stand til at afdække og gribe ind over for tilsidesættelse af reglerne for filialens drift.
- (91) Det er nødvendigt at pålægge investeringsselskaber en effektiv »best execution«-forpligtelse for at sikre, at investeringsselskaberne udfører kundeordrer på de for kunden gunstigste vilkår. Denne forpligtelse bør gælde, når et selskab har kontraktlige eller agentmæssige forpligtelser over for kunden.
- (92) I betragtning af at der nu er adgang til et større udvalg af handelssteder i Unionen, bør rammerne for »best execution« udvides for detailinvestorer. Teknologiske fremskridt i forhold til at føre tilsyn med »best execution« bør overvejes i forbindelse med anvendelsen af rammerne for »best execution« i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, andet og tredje afsnit.
- (93) For at afgøre, hvad der udgør »best execution« i forbindelse med udførelsen af ordrer for detailkunder, bør omkostningerne til udførelsen omfatte investeringsselskabets egne provisioner og gebyrer, som pålægges kunden, når der er anført mere end ét handelssystem i selskabets udførelsespolitik, der er i stand til at udføre en særlig ordre. I sådanne tilfælde bør der tages hensyn til selskabets egne provisioner og omkostninger til udførelsen af ordren gennem hvert af de godkendte handelssystemer for derved at vurdere og sammenligne de resultater for kunden, der opnås ved at udføre ordren gennem hvert af disse handelssystemer. Det er imidlertid ikke hensigten at kræve, at et selskab skal sammenligne de resultater, dets kunde ville have opnået på grundlag af dets egen udførelsespolitik og dets egne provisioner og gebyrer, med de resultater, samme kunde kunne have opnået via et andet investeringsselskab på grundlag af en anden udførelsespolitik eller en anden provisions- og gebyrstruktur. Det er heller ikke hensigten at kræve, at selskabet sammenligner forskellene i dets egne provisioner, som skyldes forskelle i arten af de tjenester, som selskabet leverer til kunderne.
- (94) De bestemmelser i dette direktiv, hvori det fastsættes, at omkostningerne til udførelsen bør omfatte investeringsselskabets egne provisioner eller gebyrer, som pålægges kunden for ydelse af en investeringsservice, bør ikke anvendes til at afgøre, hvilket handelssystem der bør medtages i selskabets udførelsespolitik i medfør af artikel 27, stk. 5, i dette direktiv.
- (95) Det bør anses for urimelig diskriminering mellem handelssystemer, hvis et investeringsselskab strukturerer sin provision eller opkræver den på en sådan måde, at det opkræver forskellige provisioner eller spreads af kunderne for ordreudførelse gennem forskellige handelssystemer, og forskellen ikke afspejler de faktiske forskelle i selskabets omkostninger ved at udføre ordrer gennem disse handelssystemer.
- (96) For at skærpe de betingelser, der gælder for investeringsselskabers forpligtelse til at udføre ordrer på de for kunderne gunstigste vilkår i overensstemmelse med dette direktiv, bør det for finansielle instrumenter, der er omfattet af handelsforpligtelsen i artikel 23 og 28 i forordning (EU) nr. 600/2014 kræves, at hver markedsplads og systematisk internalisator og for andre finansielle instrumenter at hvert handelssted offentliggør oplysninger om kvaliteten af udførelsen af transaktioner på de enkelte handelssteder.
- (97) De oplysninger, investeringsselskaberne stiller til rådighed for deres kunder vedrørende deres udførelsespolitik, er ofte af generel og standardiseret karakter og giver ikke kunderne mulighed for at forstå, hvordan en ordre udføres, eller for at efterprøve, om selskaberne efterlever deres forpligtelse til at udføre ordrer på de for kunderne gunstigste vilkår. For at styrke investorbeskyttelsen bør principperne vedrørende de oplysninger, investeringsselskaber giver deres kunder om udførelsespolitikken, præciseres, og selskaberne bør pålægges en gang om året og for hver kategori af finansielle instrumenter at offentliggøre de fem vigtigste handelssteder, hvor de har udført kundeordrer i det forudgående år, og tage hensyn til disse oplysninger og til de oplysninger, som handelsstederne offentliggør om udførelseskvaliteten, i deres strategier vedrørende »best execution«.

- (98) Når forretningsforholdet etableres med kunden, kan investeringsselskabet bede kunden eller den potentielle kunde om samtidig at erklære sig indforstået med ordreudførelsespolitikken og muligheden af at vedkommendes ordrer udføres uden for en markedsplads.
- (99) Personer, som yder investeringsservice på flere end et investeringsselskabs vegne, bør betragtes ikke som tilknyttede agenter, men som investeringsselskaber, hvis de falder ind under definitionen i dette direktiv, med undtagelse af visse personer der kan være undtaget.
- (100) Dette direktiv bør ikke anfægte tilknyttede agenter ret til at udøve aktiviteter, der er omfattet af andre direktiver, og beslægtede aktiviteter, der involverer andre finansielle tjenesteydelser eller produkter end dem, der er omfattet af dette direktiv, heller ikke selv om aktiviteterne udøves for dele af samme finansielle koncern.
- (101) Direktivet bør ikke omfatte betingelserne for at udøve virksomhed uden for investeringsselskabets område (dørsalg).
- (102) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør ikke registrere en tilknyttet agent eller bør trække registreringen tilbage, hvis de aktiviteter, der rent faktisk udøves, klart viser, at den tilknyttede agent har valgt en bestemt medlemsstats retssystem med henblik på at unddrage sig strengere normer, som gælder i en anden medlemsstat på det område, hvor denne agter at udøve eller udøver størstedelen af sine aktiviteter.
- (103) Ved anvendelsen af dette direktiv bør godkendte modparter anses for at handle som kunder.
- (104) Den finansielle krise har vist, at ikke-detailkunders evne til at vurdere risiciene i forbindelse med deres investeringer, er begrænset. Det bør slås fast, at reglerne om god forretningsskik skal håndhæves for så vidt angår de investorer, der har størst behov for beskyttelse, men de krav, der gælder for forskellige kategorier af kunder, bør også afstemmes bedre. I den forbindelse bør en række oplysnings- og indberetningskrav udvides til også at omfatte forholdet til godkendte modparter. Der bør navnlig gælde relevante krav med hensyn til beskyttelse af kunders finansielle instrumenter og midler samt oplysning og indberetning vedrørende mere komplekse finansielle instrumenter og transaktioner. For bedre at kunne klassificere kommuner og andre lokale offentlige myndigheder bør disse være klart udelukket fra listen over godkendte modparter og kunder, der anses for at være professionelle kunder, samtidig med at disse kunder fortsat skal have mulighed for at anmode om at blive behandlet som professionelle kunder.
- (105) Forpligtelsen til at offentliggøre limiterede kundeordrer i forbindelse med transaktioner med godkendte modparter bør kun finde anvendelse, hvis modparten udtrykkeligt sender en limiteret ordre til et investeringsselskab med henblik på udførelse af ordren.
- (106) Medlemsstaterne bør sikre retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽²⁾, der regulerer behandlingen af personoplysninger i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv. ESMA's håndtering af personoplysninger i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽³⁾.
- (107) Alle investeringsselskaber bør have samme mulighed for at blive medlem af eller have adgang til regulerede markeder i hele Unionen. Uanset hvordan transaktionerne finder sted i medlemsstaterne, skal de tekniske og juridiske begrænsninger i adgangen til regulerede markeder afskaffes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (108) For lettere at gøre afviklingen af grænseoverskridende transaktioner endelige bør investeringsselskaber have adgang til clearing- og afviklingssystemerne i hele Unionen, uanset om transaktionerne er gennemført over regulerede markeder i den pågældende medlemsstat. Der bør stilles krav om, at investeringsselskaber, som ønsker at deltage direkte i andre medlemsstaters afviklingssystemer, bør opfylde de relevante driftsmæssige og kommercielle krav til medlemskab og overholde forsigtighedsforanstaltninger for at bevare gnidningsfri og velfungerende finansielle markeder.
- (109) Tredjelandsselskabers levering af tjenesteydelser i Unionen er underlagt nationale ordninger og krav. Selskaber, der er meddelt tilladelse efter disse ordninger, er ikke omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser og heller ikke af etableringsretten i andre medlemsstater end den, hvor de er etableret. Finder en medlemsstat, at tredjelandsselskabet ved at oprette en filial kan opnå et passende beskyttelsesniveau for sine detailkunder, herunder detailkunder, der har ønsket at blive behandlet som professionelle kunder, er det således hensigtsmæssigt at indføre et fælles regelsæt på EU-plan med minimumsregler for så vidt angår de krav, der gælder for sådanne filialer, og under hensyntagen til princippet om, at tredjelandsselskaber ikke bør modtage en gunstigere behandling end den, der gives EU-selskaber.
- (110) Medlemsstaterne bør i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv tage behørigt hensyn til anbefalingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) vedrørende jurisdiktioner, der har strategiske mangler for så vidt angår hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, og hvor der gælder modforanstaltninger, og jurisdiktioner med strategiske mangler for så vidt angår hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, der ikke har gjort tilstrækkelige fremskridt med hensyn til at løse disse mangler, eller der ikke har forpligtet sig til en handlingsplan udarbejdet i samarbejde med FATF til at afhjælpe manglerne.
- (111) Dette direktivs bestemmelse om regulering af tredjelandsselskabers levering af investeringsservice eller -aktiviteter i Unionen bør ikke anfægte muligheden for, at personer, der er etableret i Unionen, kan modtage investeringsservice fra et tredjelandsselskab udelukkende på eget initiativ. Når et tredjelandsselskab leverer tjenesteydelser på udelukkende eget initiativ af en person, der er etableret i Unionen, bør disse tjenesteydelser ikke anses for at være leveret på Unionens område. Når et tredjelandsselskab opsøger kunder eller potentielle kunder i Unionen eller markedsfører investeringsservice eller -aktiviteter sammen med accessoriske tjenesteydelser i Unionen, bør det ikke anses for at være en tjenesteydelse, som leveres udelukkende på kundens eget initiativ.
- (112) Tilladelsen til at drive et reguleret marked bør omfatte alle aktiviteter, som har direkte forbindelse med offentliggørelse, behandling, udførelse, bekræftelse og indberetning af ordrer fra det tidspunkt, hvor ordrene modtages af det regulerede marked, til det tidspunkt, hvor de formidles med henblik på endelig afvikling, og alle aktiviteter med relation til finansielle instrumenters optagelse til handel. Tilladelsen bør tillige omfatte transaktioner, som gennem prisstillere, der er udpeget af det regulerede marked, gennemføres i henhold til det regulerede markeds systemer og i overensstemmelse med dette systems regler. Ikke alle transaktioner, der indgås af medlemmer eller deltagere på det regulerede marked, i en MHF eller en OHF, anses for at være indgået inden for det regulerede markeds, MHFens eller OHFens systemer. Transaktioner, som medlemmer eller deltagere indgår på bilateral basis, og som ikke opfylder alle de forpligtelser, der gælder for et reguleret marked, en MHF eller en OHF i henhold til dette direktiv, bør anses som transaktioner, der indgås uden for et reguleret marked, en MHF eller en OHF, ved anvendelsen af definitionen på en systematisk internalisator (systematic internaliser). I sådanne tilfælde bør investeringsselskaber forpligtes til at offentliggøre bindende prisstillelser, hvis betingelserne i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 600/2014 er opfyldt.
- (113) Investeringsselskaber, der benytter sig af algoritmisk handel som led i en prisstillelsesstrategi, bør i betragtning af betydningen af frembringelse af likviditet for de finansielle markeders effektive og ordnede funktion indgå skriftlige aftaler med markedspladser, der præciserer deres forpligtelser med hensyn til at tilføre markedet likviditet.
- (114) Intet i dette direktiv bør kræve, at de kompetente myndigheder godkender eller behandler indholdet af den skriftlige aftale mellem det regulerede marked og investeringsselskabet, der er påkrævet på grund af deltagelsen i prisstillelsesordningen. Det forhindrer dem dog heller ikke i at gøre det, for så vidt som en sådan godkendelse eller behandling alene bygger på de regulerede markeders overholdelse af deres forpligtelser i henhold til artikel 48.

- (115) Leveringen af tjenesteydelser vedrørende centrale markedsdata, som er afgørende for, at brugerne i givet fald kan danne sig et overblik over handelsaktiviteten på EU-finansmarkederne, og for, at de kompetente myndigheder kan modtage præcise og fuldstændige oplysninger om relevante transaktioner, bør være underlagt krav om tilladelse og regulering for at sikre den nødvendige kvalitet.
- (116) Indførelsen af godkendte offentliggørelsesordninger (APA-ordninger) forventes at forbedre kvaliteten af de handelsgennemsigtighedsoplysninger, som offentliggøres i OTC-regi, og bidrage betydeligt til at sikre, at disse data offentliggøres på en måde, der letter konsolideringen med data offentliggjort af markedspladser.
- (117) Da der nu er indført en markedsstruktur, som giver mulighed for konkurrence mellem forskellige markedspladser, er det vigtigt, at der snarest muligt indføres et effektivt og omfattende system for konsolideret løbende handelsinformation (consolidated tape). Indførelsen af en kommerciel løsning vedrørende konsolideret løbende handelsinformation for aktier og aktielignende finansielle instrumenter forventes at bidrage til et mere integreret europæisk marked og gøre det nemmere for markedsdeltagerne at få adgang til en konsolideret oversigt over de handelsgennemsigtighedsoplysninger, der er til rådighed. Den påtænkte løsning er baseret på, at der meddeles tilladelse til leverandører, som arbejder efter forud fastsatte og tilsynsunderlagte parametre, der konkurrerer med hinanden, så der kan leveres teknisk meget avancerede, innovative løsninger, som i størst muligt omfang kommer markedet til gode og sikrer, at der leveres konsistente og nøjagtige markedsdata. Ved at kræve, at alle leverandører af konsolideret løbende handelsinformation skal konsolidere alle APA-oplysninger, sikres det, at konkurrencen kommer til at dreje sig om kvaliteten af den service, kunderne modtager, frem for om bredden af de omfattede oplysninger. Ikke desto mindre bør der allerede nu træffes foranstaltninger med henblik på at etablere konsolideret løbende handelsinformation ved offentligt udbud, hvis den planlagte mekanisme ikke fører til rettidig levering af et effektivt og omfattende system for konsolideret løbende handelsinformation for aktier og aktielignende finansielle instrumenter.
- (118) Da det anses for sværere at udarbejde konsolideret løbende handelsinformation for andre finansielle instrumenter end aktieinstrumenter, end for finansielle instrumenter, som er aktieinstrumenter, bør udbydere have mulighed for at opnå erfaring med sidstnævnte, inden de udarbejder den. For at lette den korrekte udarbejdelse af konsolideret løbende handelsinformation for andre finansielle instrumenter end aktieinstrumenter, bør der derfor fastsættes en længere frist for anvendelsen af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af den pågældende bestemmelse. Ikke desto mindre bør der allerede nu træffes foranstaltninger med henblik på at etablere konsolideret løbende handelsinformation ved offentligt udbud, hvis den planlagte mekanisme ikke fører til rettidig levering af et effektivt og omfattende system for konsolideret løbende handelsinformation for andre finansielle instrumenter end aktieinstrumenter.
- (119) Ved fastsættelsen, for så vidt angår andre finansielle instrumenter end aktieinstrumenter, af markedspladser og APA-ordninger, som det er nødvendigt at medtage i efterhandelsoplysningerne, der skal spredes af udbydere af konsolideret løbende handelsinformation, bør EMSA sikre, at målet med oprettelsen af et integreret EU-marked for disse finansielle instrumenter nås, og sikre ikkediskriminatorisk behandling af APA-ordninger og markedspladser.
- (120) Der bør i EU-ret vedrørende kapitalgrundlagskrav fastsættes minimumskapitalkrav, som regulerede markeder skal opfylde for at få tilladelse, og der bør i den forbindelse tages hensyn til den særlige form for risici forbundet med sådanne markeder.
- (121) Et reguleret markeds operatører bør også kunne drive en MHF eller en OHF i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i dette direktiv.
- (122) Dette direktivs bestemmelser om finansielle instrumenters optagelse til handel i henhold til de af det regulerede marked håndhævede regler bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF ⁽²⁾. Et reguleret marked bør ikke forhindres i at stille strengere krav til udstederne af finansielle instrumenter, som det regulerede marked påtænker at optage til handel, end dem, der stilles i medfør af dette direktiv.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer (EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 64).

- (123) Medlemsstaterne bør kunne udpege forskellige kompetente myndigheder til at håndhæve direktivets vidtrækkende forpligtelser. Disse myndigheder bør være offentlige myndigheder, hvilket sikrer myndighedernes uafhængighed af økonomiske aktører og forhindrer interessekonflikter. I overensstemmelse med national lovgivning bør medlemsstaterne sikre passende finansiering af den kompetente myndighed. Udpegningen af offentlige myndigheder bør ikke udelukke uddelegering under den kompetente myndigheds ansvar.
- (124) For at sikre, at kommunikationen mellem de kompetente myndigheder om suspensioner, fjernelser, afbrydelser, ureglementerede handelsvilkår og omstændigheder, som kan være tegn på markedsmisbrug, sker på en effektiv og rettidig måde, er der behov for en effektiv kommunikations- og koordinationsproces mellem de nationale kompetente myndigheder, hvilket vil ske gennem ordninger udarbejdet af ESMA.
- (125) På G20-topmødet i Pittsburgh den 25. september 2009 blev man enige om at forbedre finans- og råvaremarkederne regulering, virkemåde og gennemsigtighed med henblik på at imødegå råvareprisernes overdrevne volatilitet. I Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2009 om en bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa og Kommissionens meddelelse af 2. februar 2011 om imødegåelse af udfordringerne på råvaremarkederne og med hensyn til råstoffer beskrives en række foranstaltninger, der bør træffes som led i revisionen af direktiv 2004/39/EF. I september 2011 offentliggjorde Den Internationale Børstilsynsorganisation en række principper for regulering af og tilsyn med råvaderivatmarkeder. Disse principper blev tiltrådt på G20-topmødet i Cannes den 4. november 2011, hvor man opfordrede til at udstyre markedsregulatorer med formelle beføjelser inden for positionsforvaltning, herunder beføjelser til at opstille forudgående positionslofter i relevant omfang.
- (126) De beføjelser, der er tillagt de kompetente myndigheder, bør suppleres af udtrykkelige beføjelser til at indhente oplysninger hos en hvilken som helst person vedrørende størrelsen af og formålet med en position i derivataftaler, der vedrører råvarer, og til at anmode den pågældende om at tage skridt til at reducere størrelsen af positionen i derivataftalerne.
- (127) Der er behov for en harmoniseret ordning for positionslofter for at sikre større koordinering og ensartethed i anvendelsen af G20-aftalen, navnlig for kontrakter, der handles i hele Unionen. De kompetente myndigheder bør derfor tillægges udtrykkelige beføjelser til på grundlag af en af ESMA fastlagt metode at fastsætte lofter for de positioner, som en person til enhver tid kan besidde, på samlet koncernniveau, i en derivataftale vedrørende en råvare med henblik på at forebygge markedsmisbrug, herunder ved at sætte sig på markedet («cornering the market»), og støtte korrekte prisdannelses- og afviklingsbetingelser, herunder forebyggelse af markedsforvridende positioner. Sådanne lofter bør fremme integriteten af markedet for derivatet og den underliggende råvare med forbehold af prisfastsættelsen på markedet for den underliggende råvare og bør ikke gælde for positioner, der objektivt set begrænser de risici, som er direkte knyttet til forretningsmæssige aktiviteter vedrørende råvaren. Der bør ligeledes foretages en præcisering af sondringen mellem spotkontrakter for råvarer og råvaderivatftaler. For at opnå den harmoniserede ordning er det ligeledes hensigtsmæssigt, at ESMA overvåger gennemførelsen af positionslofterne, og at de kompetente myndigheder iværksætter samarbejdsordninger, herunder indbyrdes udveksling af relevante data, og gør det muligt at overvåge og håndhæve disse lofter.
- (128) Alle markedspladser, der tilbyder handel med råvaderivat, bør indføre passende positionsforvaltningskontrol, der omfatter de nødvendige beføjelser til som minimum at overvåge og få adgang til oplysninger om råvaderivatpositioner, kræve, at sådanne positioner reduceres eller bringes til ophør, og stille krav om, at der bringes likviditet tilbage til markedet for at afbøde virkningerne af en stor og dominerende position. ESMA bør offentliggøre og ajourføre en liste i resuméform over samtlige gældende positionslofter og al gældende positionsforvaltningskontrol. Disse begrænsninger og ordninger bør anvendes på en ensartet måde og tage hensyn til det pågældende markeds særlige karakteristika. Hvordan de gælder, bør, ligesom de relevante kvantitative tærskler, der udgør begrænsningerne, eller som kan udløse andre forpligtelser, være klart defineret.
- (129) Markedspladser bør offentliggøre en samlet ugentlig oversigt over de positioner, der besiddes af de forskellige kategorier af personer for de forskellige råvaderivat, emissionskvoter og derivater deraf, som handles på deres platforme. En fuldstændig, detaljeret oversigt over de positioner, som besiddes af alle personer, bør stilles til rådighed for den kompetente myndighed mindst én gang dagligt. En rapporteringsordning i henhold til dette direktiv bør i relevant omfang tage hensyn til de rapporteringskrav, som i forvejen er fastlagt i artikel 8 i forordning (EU) nr. 1227/2011.

- (130) Selv om den metode, der anvendes til beregning af positionslofter, ikke bør skabe hindringer for udviklingen af nye råvarederivater, bør ESMA ved fastsættelsen af beregningsmetoden sikre, at udviklingen af nye råvarederivater ikke kan anvendes til at omgå ordningen for positionslofter.
- (131) Der bør fastsættes positionslofter for hver enkelt råvarederivataftale. For at undgå, at ordningen for positionslofter omgås via den løbende udvikling af de nye råvarederivatkontrakter, bør ESMA sikre, at beregningsmetoden forebygger enhver omgåelse ved at tage hensyn til det samlede antal åbne positioner i andre råvarederivater med samme underliggende råvare.
- (132) Det er ønskeligt at lette små og mellemstore virksomheders (SMV'er) adgang til kapital og at fremme den videre udvikling af specialiserede markeder, der tager hensyn til små og mellemstore udsteders behov. Disse markeder, der som regel drives som MHF'er i henhold til dette direktiv, betegnes almindeligvis som SMV-vækstmarkeder eller vækstmarkeder. Oprettelsen inden for MHF-kategorien af en ny underkategori for SMV-vækstmarkeder og disse markeds registrering forventes at øge deres synlighed og højne deres profil samt at bidrage til udviklingen af fælles reguleringsstandarder i Unionen for disse markeder. Opmærksomheden bør rettes mod, hvordan fremtidig lovgivning yderligere bør fremme anvendelsen af dette marked, således at det bliver attraktivt for investorer, og mindske den administrative byrde samt give SMV'er yderligere incitamenter til at komme ind på kapitalmarkeder gennem SMV-vækstmarkeder.
- (133) Kravene til denne nye kategori af markeder skal være tilstrækkeligt fleksible for at kunne tage højde for hele den vifte af succesrige markedsmodeller, der findes i hele Europa. De skal også skabe den rette balance mellem opretholdelsen af høje investorbeskyttelsesniveauer, som er nødvendige for at fremme investorernes tillid til udstederne på disse markeder, og reduktionen af unødvendige administrative byrder for disse udstedere. Det foreslås, at yderligere detaljer vedrørende kravene til SMV-vækstmarkeder, f.eks. vedrørende kriterierne for optagelse til handel på et sådant marked, beskrives nærmere i delegerede retsakter eller tekniske standarder.
- (134) Da det er vigtigt ikke at påvirke eksisterende succesrige markeder negativt, bør operatører af markeder rettet mod små og mellemstore udstedere have mulighed for at vælge at fortsætte driften af et sådan marked efter kravene i dette direktiv uden at søge om registrering som et SMV-vækstmarked. En udsteder, der er en SMV, bør ikke være forpligtet til søge om at få sine finansielle instrumenter optaget til handel på et SMV-vækstmarked.
- (135) For at denne nye markedskategori kan komme SMV'er til gode, bør mindst 50 % af udstederne, hvis finansielle instrumenter handles på et SMV-vækstmarked, være SMV'er. Denne vurdering bør foretages på årlig basis. Kriteriet om 50 % bør gennemføres på en fleksibel måde. Det forhold, at markedet midlertidigt ikke opfylder dette kriterium, bør ikke betyde, at markedspladsen omgående skal slettes fra registret eller nægtes registrering som et SMV-vækstmarked, hvis det har en rimelig udsigt til at opfylde kriteriet om 50 % fra det efterfølgende år. Hvad angår vurderingen af, hvorvidt en udsteder er en SMV-virksomhed, bør den foretages på grundlag af markedsværdien i de foregående tre kalenderår. Dette burde sikre en mere glidende overgang for disse udstedere fra de specialiserede markeder til de store markeder.
- (136) Eventuelle fortrolige oplysninger, som kontaktpunktet i en medlemsstat modtager gennem kontaktpunktet i en anden medlemsstat, bør ikke betragtes som rent nationale oplysninger.
- (137) Det er nødvendigt at gøre de kompetente myndigheders beføjelser mere ensartede for at bane vej for, at bestemmelserne håndhæves med lige stor styrke i hele det integrerede finansielle marked. Et fælles sæt af mindstebeføjelser kombineret med de nødvendige ressourcer bør sikre tilsynets effektivitet. I dette direktiv bør der derfor fastsættes et sæt minimumsbeføjelser vedrørende tilsyn og undersøgelse, som medlemsstaternes kompetente myndigheder bør tillægges i overensstemmelse med national ret. Disse beføjelser bør, når den nationale ret kræver det, udøves ved begæring til de kompetente retslige myndigheder. De kompetente myndigheder bør, når de udøver deres beføjelser i henhold til dette direktiv, handle objektivt og upartisk og fortsat træffe deres beslutninger selvstændigt.
- (138) Selv om dette direktiv specificerer et sæt minimumsbeføjelser, som kompetente myndigheder bør have, skal disse beføjelser udøves inden for et komplet system af national lovgivning, som sikrer respekten for grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatlivets fred. Medlemsstaterne bør med henblik på udøvelsen af disse beføjelser, som kan udmønte sig i alvorlige indgreb i retten til respekt for privat- og familieliv, hjemmet og kommunikation,

have passende og effektive beskyttelsesmekanismer mod misbrug, for eksempel, hvor det er relevant, hvad angår tilstrækkelig forudgående tilladelse fra en medlemsstats retslige myndigheder. Medlemsstaterne bør give mulighed for, at kompetente myndigheder kan udøve sådanne indgribende beføjelser i det omfang, det er nødvendigt for en ordentlig undersøgelse af alvorlige sager, hvor der ikke findes tilsvarende midler til at reelt at opnå samme resultat.

- (139) Ingen foranstaltninger, der træffes af en kompetent myndighed eller ESMA under udøvelsen af deres hverv, bør hverken direkte eller indirekte diskriminere mod nogen medlemsstat eller gruppe af medlemsstater som et handelssted for levering af investeringsservice og -aktiviteter i en hvilken som helst valuta.
- (140) I betragtning af den store betydning og markedsandel, en række MHF'er har fået, bør det sikres, at der indføres passende samarbejdsordninger mellem MHF'ens kompetente myndighed og den kompetente myndighed i det land, hvor MHF'en leverer tjenesteydelser. For at foregribe en eventuel tilsvarende udvikling bør dette udvides til også at omfatte OHF'er.
- (141) For at sikre, at investeringsselskaber, markedsoperatører, der har tilladelse til at drive en MHF eller OHF, regulerede markeder, APA'er, CTP'er eller godkendte indberetningsmekanismer (approved reporting mechanisms — ARM'er), de personer, der faktisk varetager den daglige ledelse, samt medlemmerne af investeringsselskabernes og de regulerede markeders ledelsesorganer overholder bestemmelserne i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 600/2014, og at de behandles ens i hele Den Europæiske Union, bør medlemsstaterne indføre sanktioner og foranstaltninger, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og er afskrækkende. Administrative sanktioner og foranstaltninger, som medlemsstaterne har fastlagt, bør opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en sanktion eller foranstaltning, offentliggørelsen af sanktioner og foranstaltninger, de vigtigste sanktionsbeføjelser og størrelsen af de administrative bøder.
- (142) Navnlig bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at pålægge bøder, der er tilstrækkeligt store til at opveje de fordele, der kan forventes opnået, og være afskrækkende selv for større institutter og deres ledere.
- (143) Det er ligeledes nødvendigt for de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret og charteret at have mulighed for at få adgang til fysiske og juridiske personers lokaler. Adgang til sådanne lokaler er nødvendig, når der er begrundet mistanke om, at der kan findes dokumenter og andre oplysninger med tilknytning til undersøgelsens genstand, og at de kan være af relevans som bevis for overtrædelse af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014. Desuden er adgang til sådanne lokaler nødvendig, når den person, over for hvem der er anmodet om oplysninger, undlader at efterkomme anmodningen, eller når der er rimelig grund til at formode, at en anmodning, såfremt den blev fremsat, ikke ville blive efterkommet, eller at dokumenter eller oplysninger, som kravet om oplysninger vedrører, ville blive fjernet, forsvundet eller tilintetgjort. Hvis der er behov for en forhåndstilladelse fra en retslig myndighed i den pågældende medlemsstat i henhold til national ret, bør denne beføjelse anvendes til at få adgang til lokaler først efter, at den pågældende forhåndstilladelse er indhentet fra en domstol.
- (144) Eksisterende optagelser af telefonsamtaler og datatrafik fra investeringsselskaber, der gennemfører og dokumenterer gennemførelsen af transaktioner samt eksisterende registreringer af telefon- og datatrafik fra telekommunikationsoperatører udgør yderst vigtigt og undertiden det eneste bevismateriale, der kan afsløre og bevise markedsmisbrug samt efterprøve, om selskaber efterlever krav om investorbeskyttelse og andre krav, der er fastsat i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014. De kompetente myndigheder bør derfor kunne kræve at få udleveret eksisterende optagelser af telefonsamtaler, elektronisk kommunikation og datatrafik fra et investeringsselskab eller kreditinstitut. Det er nødvendigt at have adgang til registreringer af datatrafik og optagelser af telefonsamtaler for at kunne afsløre og sanktionere markedsmisbrug eller overtrædelser af de krav, der er fastsat i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014.

For at indføre lige vilkår i Unionen hvad angår adgangen til de registreringer af telefontrafik og eksisterende datatrafik, der opbevares af telekommunikationsoperatører, eller de eksisterende registreringer af telefonsamtaler og datatrafik, der opbevares af et investeringsselskab, bør de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret kunne kræve at få udleveret eksisterende registreringer af telefon- og datatrafik, der opbevares af telekommunikationsoperatører, i den udstrækning dette er tilladt i henhold til national ret, og de eksisterende optagelser af telefonsamtaler og datatrafik, som opbevares af et investeringsselskab, i tilfælde hvor der er begrundet mistanke om, at registreringerne vedrørende genstanden for kontrollen eller undersøgelsen kan være relevante for at bevise adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014 eller overtrædelser af de krav, der er fastsat i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014. Adgangen til de registreringer over telefon- og datatrafik, der opbevares af en telekommunikationsoperatør, bør ikke omfatte indholdet af talekommunikation via telefon.

- (145) Af hensyn til en ensartet anvendelse af sanktioner i hele Unionen bør medlemsstaterne pålægges at sikre, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller foranstaltninger og fastsættelse af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder.
- (146) For at sikre, at de afgørelser, der træffes af de kompetente myndigheder, har afskrækkende virkning på den brede offentlighed, bør de normalt offentliggøres. Offentliggørelsen af afgørelser er ligeledes et vigtigt redskab for de kompetente myndigheder til at informere markedsdeltagerne om, hvilken adfærd der betragtes som en overtrædelse af dette direktiv, og til at fremme god adfærd blandt markedsdeltagerne. Hvis en sådan offentliggørelse medfører uforholdsmæssigt stor skade for de involverede personer, bringer de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende undersøgelse i fare, bør den kompetente myndighed offentliggøre sanktionerne og foranstaltningerne anonymt på en måde, som er i overensstemmelse med national ret, eller udsætte offentliggørelsen.

De kompetente myndigheder bør have mulighed for ikke at offentliggøre sanktioner, hvis en anonym eller udsat offentliggørelse anses for at være utilstrækkelig til at sikre, at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare. De kompetente myndigheder bør ikke være forpligtet til at offentliggøre foranstaltninger, der anses for at være af mindre væsentlig karakter og hvis offentliggørelse ikke ville stå mål med hensigten. Det er hensigtsmæssigt at indføre en mekanisme til at rapportere uoffentliggjorte sanktioner til ESMA, således at de kompetente myndigheder kan tage dem i betragtning i deres løbende tilsyn. Dette direktiv stiller ikke krav om, men bør ikke forhindre offentliggørelsen af strafferetlige sanktioner, der pålægges for overtrædelser af dette direktiv eller af forordning (EU) nr. 600/2014.

- (147) For at kunne afdække potentielle overtrædelser bør de kompetente myndigheder have de nødvendige undersøgelsesbeføjelser og bør fastlægge effektive og pålidelige mekanismer, der tilskynder til at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser, herunder ved at beskytte medarbejdere, der indberetter overtrædelser, som er begået inden for deres egen virksomhed. Disse mekanismer bør ikke være til hinder for passende beskyttelse af personer, som er tiltalt. Der bør indføres hensigtsmæssige procedurer for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af en tiltalt, navnlig med hensyn til retten til beskyttelse af dennes personoplysninger og procedurer, der sikrer den tiltalte retten til at forsvare sig og blive hørt, inden der træffes en afgørelse, og til effektivt at påklage en for vedkommende ugunstig afgørelse til en domstol.
- (148) Dette direktiv bør foreskrive både sanktioner og foranstaltninger for at kunne omfatte alle skridt, der indledes efter en overtrædelse, og som skal forhindre yderligere overtrædelser, uanset om de i henhold til national lovgivning betragtes som sanktioner eller som foranstaltninger.
- (149) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes retsfor skrifter vedrørende strafferetlige sanktioner.
- (150) Selv om intet forhindrer medlemsstaterne i at fastsætte bestemmelser om administrative og strafferetlige sanktioner for samme overtrædelser, bør det ikke kræves, at medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, der er underlagt national straffelovgivning. I overensstemmelse med national lovgivning er medlemsstaterne ikke forpligtet til at pålægge både administrative og strafferetlige sanktioner for den samme overtrædelse, men de bør have mulighed for at gøre det, hvis deres nationale lovgivning tillader det. Opretholdelsen af strafferetlige sanktioner i stedet for administrative sanktioner for overtrædelser af dette direktiv eller af forordning (EU) nr. 600/2014 bør dog ikke begrænse eller på andre måder påvirke de kompetente myndigheders mulighed for at samarbejde med og rettidigt få adgang til og udveksle oplysninger med kompetente myndigheder i andre medlemsstater i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv eller af forordning (EU) nr. 600/2014, heller ikke efter at de pågældende overtrædelser er henvist til de kompetente retslige myndigheder med henblik på strafferetlig forfølgelse.
- (151) Med henblik på kunde beskyttelse og uden at det berører kunders ret til at indbringe deres sag for domstolene, bør medlemsstaterne sikre, at offentlige eller private organer til bilæggelse af udenretslige tvister indgår i et samarbejde med henblik på løsningen af grænseoverskridende tvister under hensyntagen til Kommissionens henstilling 98/257/EF⁽¹⁾, og Kommissionens henstilling 2001/310/EF⁽²⁾. Når medlemsstaterne indfører klage- og procesordninger til udenretslig bilæggelse af tvister, bør de opfordres til at gøre brug af eksisterende grænseoverskridende samarbejds mekanismer, navnlig netværket for klager over finansielle tjenesteydelser (FIN-Net).

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 98/257/EF af 30. marts 1998 om de principper, der finder anvendelse på organer med ansvar for udenretlig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet (EFT L 115 af 17.4.1998, s. 31).

⁽²⁾ Kommissionens henstilling 2001/310/EF af 4. april 2001 om principper for udenretslige organer til mindelig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet (EFT L 109 af 19.4.2001, s. 56).

- (152) Enhver udveksling eller videregivelse af oplysninger mellem kompetente myndigheder, andre myndigheder, organer eller personer bør være i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger til tredjelande, jf. direktiv 95/46/EF. Enhver udveksling eller videregivelse af personoplysninger, som ESMA foretager med tredjelande, bør være i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger i forordning (EF) nr. 45/2001.
- (153) Det er nødvendigt at skærpe bestemmelserne om udveksling af oplysninger mellem nationale kompetente myndigheder og udvide disses pligt til at yde hinanden bistand og til at samarbejde. Som følge af den øgede grænseoverskridende aktivitet bør de kompetente myndigheder udveksle de for deres hverv nødvendige oplysninger for at sikre en effektiv håndhævelse af dette direktiv, også i situationer, hvor tilsidesættelse eller mistanke om tilsidesættelse af direktivet eventuelt berører myndighederne i to eller flere medlemsstater. En streng tjenstlig tavshedspligt er nødvendig for at sikre, at udvekslingen af oplysninger fungerer gnidningsløst, og at særlige rettigheder respekteres.
- (154) Hvis driften af en markedsplads, som har etableret ordninger i et værtsland, er blevet af væsentlig betydning for værdipapirmarkedernes funktion og for beskyttelsen af investorerne i det pågældende værtsland, bør der fastsættes passende samarbejdsordninger, som udvælges blandt mulige samarbejdsmetoder mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet i overensstemmelse med behovet for grænseoverskridende tilsynssamarbejde, navnlig ud fra karakteren og omfanget af indvirkningen på værdipapirmarkederne og investorbeskyttelsen i værtsmedlemsstaten, såsom ad hoc-baseret eller periodisk informationsudveksling, konsultation og bistand.
- (155) For at opfylde dette direktivs målsætninger bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår enkeltheder vedrørende undtagelser, præciseringen af definitioner, kriterierne for vurdering af et investeringsselskabs påtænkte erhvervelser, de organisatoriske krav til investeringsselskaber, håndteringen af interessekonflikter, forpligtelser med hensyn til god forretningsskik i forbindelse med ydelsen af investeringsservice, udførelsen af ordrer på de for kunden gunstigste betingelser, behandlingen af kundeordrer, transaktioner med godkendte modparter, de specifikke forhold, der udløser et krav om oplysninger for investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, og operatører af et reguleret marked, de omstændigheder, der udgør betydelig skade for investorernes interesser og markedets ordentlige funktion med henblik på suspension eller fjernelse af finansielle instrumenter fra handel i en MHF, en OHF eller et reguleret marked, SMV-vækstmarkeder, grænseværdierne over hvilke forpligtelserne for positionsrapportering finder anvendelse og de kriterier, hvorefter en markedsplads funktion i et værtsland kan anses for at være af væsentlig betydning for værdipapirmarkedets funktion og for beskyttelsen af investorer i det pågældende værtsland. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (156) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af investorer, herunder dem, der investerer i strukturerede indlån, og forbrugere i hele Unionen. Da ESMA er i besiddelse af højt specialiseret viden vil det være rationelt og hensigtsmæssigt, at myndigheden får til opgave at udarbejde udkast til regulerings- og gennemførelsesmæssige tekniske standarder til forelæggelse for Kommissionen i de tilfælde, der ikke indebærer politikbeslutninger. For at sikre en ensartet investor- og forbrugerbeskyttelse på tværs af sektorer for finansielle tjenesteydelser bør ESMA så vidt muligt udføre sine opgaver i tæt samarbejde med den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) («EBA»), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, og med EIOPA.
- (157) Kommissionen bør vedtage de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ESMA udarbejder for så vidt angår undtagelser, som knytter sig til aktiviteter, der betragtes som accessoriske til hovederhvervet, de oplysninger, der skal fremlægges, og visse krav inden for rammerne af proceduren for meddelelse af og afslag på tilladelse til investeringsselskaber, erhvervelse af en kvalificeret andel, algoritmisk handel, pligten til at udføre ordrer på de for kunderne gunstigste betingelser, suspension og fjernelse af et finansielt instrument fra handel på et reguleret marked, på en MHF eller en OHF, den frie udveksling af investeringsservice og -aktiviteter oprettelse af en filial, systemfleksibilitet, automatisk afbrydelse af handelen og elektronisk handel, minimumskursændringer (tick sizes), vedrørende synkronisering af forretningsure, finansielle instrumenters optagelse til handel, positionslofter og

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

positionsforvaltningskontrol inden for råvaderivater, proceduren for meddelelse af og afslag på tilladelse til udbydere af dataindberetningstjenester, organisatoriske krav til APA'er, CTP'er og ARM'er samt samarbejde mellem kompetente myndigheder. Kommissionen bør vedtage disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter, jf. artikel 290 i TEUF, og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- (158) Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter, jf. artikel 291 i TEUF, og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør udarbejde gennemførelsesmæssige tekniske standarder til forelæggelse for Kommissionen for så vidt angår proceduren for meddelelse af og afslag på tilladelse til investeringsselskaber, erhvervelsen af en kvalificeret andel, handelsprocessen og afslutning af transaktioner i MHF'er og OHF'er, suspension af handelen med og fjernelse af finansielle instrumenter fra handelen, den frie udveksling af investeringsservice og -aktiviteter, oprettelse af en filial, positionsrapportering efter kategorier af positionsindehavere, proceduren for meddelelse af og afslag på tilladelse, procedurer og formularer til fremsendelse af oplysninger vedrørende offentliggørelse af afgørelser, pligten til at samarbejde, samarbejde mellem kompetente myndigheder, informationsudveksling samt høring forud for meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab.
- (159) Kommissionen bør forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af den måde, hvorpå OHF'er fungerer, hvordan ordningen for SMV-vækstmarkeder fungerer, virkningerne af kravene vedrørende automatiseret handel og højfrekvenshandel, erfaringerne med mekanismen for forbud mod bestemte produkter eller fremgangsmåder samt virkningerne af foranstaltningerne vedrørende råvaderivatmarkeder.
- (160) Kommissionen bør senest den 1. januar 2018 udarbejde en rapport, der vurderer den potentielle indvirkning på energipriser og energimarkedets funktion som følge af udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat for anvendelsen af clearingforpligtelsen og de marginkrav, som er fastlagt i forordning (EU) nr. 648/2012. Kommissionen bør, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsætte et lovforslag for at fastsætte eller ændre den relevante ret, herunder specifik sektorbestemt lovgivning, såsom forordning (EU) nr. 1227/2011.
- (161) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾ giver medlemsstaterne mulighed for at give forvaltere af alternative investeringsfonde (»FAIF'er») tilladelse til at yde investeringsservice som supplement til den kollektive forvaltning af alternative investeringsfonde (AIF'er), herunder tjenesteydelser i form af porteføljepleje af investeringer, investeringsrådgivning, opbevaring og forvaltning i forbindelse med aktier eller andele i institutter for kollektiv investering samt modtagelse og videregivelse af ordrer vedrørende finansielle instrumenter. Eftersom kravene for levering af disse tjenesteydelser harmoniseres inden for Unionen, bør de FAIF'er, der er godkendt af deres kompetente myndigheder i hjemlandet til at levere disse tjenesteydelser, ikke være underlagt krav om nogen yderligere tilladelse i værtsmedlemsstater eller nogen anden foranstaltning, der har samme virkning.
- (162) I henhold til den nuværende retlige ramme skal de FAIF'er, der er godkendt til at yde denne investeringsservice, og som agter at yde den i andre medlemsstater end hjemlandet, overholde yderligere nationale krav, herunder oprettelse af en særskilt juridisk enhed. For at fjerne hindringer i den grænseoverskridende ydelse af harmoniseret investeringsservice og for at sikre lige konkurrencevilkår mellem de enheder, der yder den samme investeringsservice i henhold til samme lovbestemte krav, bør en FAIF, der er godkendt til at yde denne service, kunne yde den på tværs af grænserne, med forbehold af passende notifikationskrav, i henhold til den tilladelse, der er meddelt af de kompetente myndigheder i hjemlandet.
- (163) Direktiv 2011/61/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (164) Målet med dette direktiv, nemlig skabelsen af et integreret finansielt marked, hvor investorer nyder effektiv beskyttelse, og hvor det samlede markeds effektivitet og integritet er beskyttet, kræver, at der indføres fælles reguleringsmæssige krav til investeringsselskaber, uanset hvor i Unionen disse har fået tilladelse, og til den måde, regulerede markeder og andre handelssystemer fungerer på, således at det forhindres, at uigennemsigthed

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

eller forstyrrelser på ét marked undergraver hele Unionens finansielle systems effektivitet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dette direktivs omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (165) I betragtning af det øgede antal opgaver, som ESMA overdrages i medfør af dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, bør Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen sikre, at der skal stilles tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til rådighed.
- (166) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som charteret anerkender, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, retten til forbrugerbeskyttelse, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse, og direktivet skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (167) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav en udtalelse den 10. februar 2012 ⁽¹⁾.
- (168) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (169) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af de tidligere direktiver.
- (170) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og datoerne for anvendelse af direktiverne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på investeringsselskaber, markedsoperatører, udbydere af dataindberetningstjenester og tredjelandsselskaber, der yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter gennem oprettelse af en filial i Unionen.
2. I dette direktiv fastsættes der krav vedrørende:
 - a) meddelelse af tilladelse til investeringsselskaber og disses drift
 - b) tredjelandsselskabers ydelse af investeringsservice eller udførelse af investeringsaktiviteter gennem oprettelse af en filial

⁽¹⁾ EUT C 147 af 25.5.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- c) meddelelse af tilladelse til regulerede markeder og disses drift
- d) meddelelse af tilladelse til udbydere af dataindberetningstjenester og disses drift og
- e) tilsyn og håndhævelse ved kompetente myndigheder og disses indbyrdes samarbejde.

3. Følgende bestemmelser finder tillige anvendelse på kreditinstitutter, som har tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, når de leverer en eller flere investeringsserviceydelser og/eller udfører investeringsaktiviteter:

- a) artikel 2, stk. 2, artikel 9, stk. 3, og artikel 14 og 16-20
- b) kapitel II i afsnit II, bortset fra artikel 29, stk. 2, andet afsnit
- c) kapitel III i afsnit II, bortset fra artikel 34, stk. 2 og 3, og artikel 35, stk. 2-6 og 9
- d) artikel 67-75 og artikel 80, 85 og 86.

4. Følgende bestemmelser finder tillige anvendelse på investeringsselskaber og kreditinstitutter, som har tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, og, når de sælger eller rådgiver kunder i forbindelse med strukturerede indlån:

- a) artikel 9, stk. 3, artikel 14 og artikel 16, stk. 2, 3 og 6
- b) artikel 23-26, artikel 28, artikel 29, bortset fra stk. 2, andet afsnit, og artikel 30, og
- c) artikel 67-75.

5. Artikel 17, stk. 1-6, finder også anvendelse på medlemmer og deltagere på regulerede markeder og MHF'er, der ikke skal have tilladelse i henhold til dette direktiv i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), e), i) og j).

6. Artikel 57 og 58 finder også anvendelse på personer, der er undtaget i medfør af artikel 2.

7. Alle multilaterale systemer for finansielle instrumenter skal anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i enten afsnit II for så vidt angår MHF'er eller OHF'er eller bestemmelserne i afsnit III for så vidt angår regulerede markeder.

Et investeringsselskab, som på organiseret, hyppigt, systematisk og væsentligt grundlag handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer uden for et reguleret marked, en MHF eller en OHF, skal handle i overensstemmelse med afsnit III i forordning (EU) nr. 600/2014.

Uden at dette berører artikel 23 og 28 i forordning (EU) nr. 600/2014, skal al handel med de i første og andet afsnit omhandlede finansielle instrumenter, der ikke foretages på multilaterale systemer eller systematiske internalisatorer, overholde de relevante bestemmelser i afsnit III i forordning (EU) nr. 600/2014.

Artikel 2

Undtagelser

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:
 - a) forsikringsselskaber eller selskaber, der foretager genforsikring og retrocession som omhandlet i direktiv 2009/138/EF, når de foretager de i nævnte direktiv omhandlede aktiviteter
 - b) personer, der udelukkende yder investeringsservice til deres moderselskab, deres datterselskab eller et af deres moderselskabs andre datterselskaber
 - c) personer, der yder investeringsservice, hvis denne service ydes lejlighedsvist i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed, såfremt denne virksomhed er reguleret ved lov eller fagetisk kodeks for det pågældende erhverv, som ikke udelukker, at der kan ydes service af denne art
 - d) personer, som handler for egen regning med finansielle instrumenter, der ikke er råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, og ikke yder anden investeringsservice eller udfører andre investeringsaktiviteter med finansielle instrumenter, der ikke er råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, medmindre disse personer:

i) er prisstillere

ii) er medlemmer eller deltagere på et reguleret marked eller i en MHF eller har direkte elektronisk adgang til en markedsplads eller

iii) anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik eller

iv) handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer

Personer, der er undtaget i medfør af litra a), i) eller j), skal ikke opfylde betingelserne i dette litra for at være undtaget

- e) operatører med overholdelsesforpligtelser i medfør af direktiv 2003/87/EF, der ved handel med emissionskvoter ikke udfører kundeordrer, og som ikke yder anden investeringsservice eller udfører andre investeringsaktiviteter end handel for egen regning, forudsat at disse personer ikke anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik
- f) personer, hvis investeringsservice udelukkende består i forvaltning af ordninger for medarbejderdeltagelse
- g) personer, der yder investeringsservice, som kun indebærer både forvaltning af medarbejderdeltagelsesordninger og investeringsserviceydelser udelukkende til brug for deres moderselskab, datterselskaber eller et af deres moderselskabs andre datterselskaber
- h) medlemmer af ESCB og andre nationale organer med lignende funktioner i Unionen, andre offentlige organer, der har ansvar for forvaltningen af den offentlige gæld, eller som deltager heri, i Unionen, og internationale finansieringsinstitutter oprettet af to eller flere medlemsstater, som har til formål at mobilisere kapital og stille finansiell bistand til rådighed for deres medlemmer, der er ramt eller truet af alvorlige finansieringsproblemer

i) kollektive investeringsinstitutter og pensionskasser, hvad enten de er koordineret på EU-plan eller ej, samt depositarer og ledere af sådanne institutter

j) personer:

i) der handler for egen regning, herunder prisstillere, med råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, bortset fra personer, der handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer, eller

ii) der yder investeringsservice, bortset fra handel for egen regning, inden for råvarederivater eller emissionskvoter eller derivater heraf til kunderne eller leverandørerne i deres hovederhverv,

dog under forudsætning af,

— at dette for hvert af ovennævnte tilfælde både individuelt og samlet set er en accessorisk aktivitet i forhold til deres hovederhverv på koncernniveau, og såfremt dette hovederhverv ikke er ydelse af investeringsservice i henhold til dette direktiv eller bankvirksomhed i henhold til direktiv 2013/36/EU eller at fungere som prisstiller i forbindelse med råvarederivater,

— at disse personer ikke anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik, og

— at disse personer hvert år meddeler den relevante kompetente myndighed, at de gør brug af denne undtagelse og på begæring aflægger beretning til den kompetente myndighed om de kriterier, de lægger til grund for at mene, at deres aktivitet som omhandlet i nr. i), ii) og iii) er accessorisk i forhold til deres hovederhverv

k) personer, der i forbindelse med andre erhvervsaktiviteter, der ikke er omfattet af dette direktiv, yder investeringsrådgivning, såfremt sådan rådgivning ikke honoreres særskilt

l) sammenslutninger oprettet af danske og finske pensionskasser alene med det formål at forvalte de deltagende pensionskassers midler

m) »agenti di cambio«, hvis virksomhed og funktioner er beskrevet i artikel 201 i det italienske lovdekret nr. 58 af 24. februar 1998

n) transmissionssystemoperatører som defineret i artikel 2, stk. 4, i direktiv 2009/72/EF eller artikel 2, stk. 4, i direktiv 2009/73/EF, når de varetager deres opgaver i henhold til disse direktiver eller i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 eller i henhold til forordning (EF) nr. 715/2009 eller i henhold til netregler eller retningslinjer vedtaget i medfør af disse forordninger, enhver person, der handler som tjenesteyder på deres vegne med henblik på at varetage deres opgaver i henhold til disse retsakter eller i henhold til netregler eller retningslinjer vedtaget i medfør af disse forordninger, og enhver operatør eller administrator af en energibalancemekanisme, et rørledningsnet eller et system til at holde udbuddet af og efterspørgslen efter energi i balance, når de varetager sådanne opgaver.

Denne undtagelse finder kun anvendelse på personer, der foretager de i nærværende litra fastsatte aktiviteter, når de udfører investeringsaktiviteter eller yder investeringsservice i forbindelse med råvarederivater for at udføre disse aktiviteter. Denne undtagelse finder ikke anvendelse for så vidt angår drift af et sekundært marked, herunder en platform for sekundær handel med finansielle transmissionsrettigheder.

o) værdipapircentraler, der er reguleret som sådanne i henhold til EU-lovgivningen, i det omfang de er reguleret i henhold til den nævnte EU-lovgivning.

2. De rettigheder, som dette direktiv medfører, omfatter ikke udførelse af tjenesteydelser som modpart i transaktioner gennemført af offentlige organer, der beskæftiger sig med offentlig gæld, eller medlemmer af ESCB under udøvelse af deres opgaver i henhold til TEUF og protokol nr. 4 om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank eller af lignende funktioner i henhold til nationale bestemmelser.

3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at klarlægge med henblik på stk. 1, litra c), hvornår en aktivitet ydes lejlighedsvist.

4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med henblik på stk. 1, litra j), at fastlægge kriterierne for, hvornår en aktivitet kan anses for at være accessorisk i forhold til hovederhvervet på koncernniveau.

I forbindelse med disse kriterier tages mindst følgende i betragtning:

- a) nødvendigheden af, at de accessoriske aktiviteter udgør et mindretal af aktiviteter på koncernniveau
- b) størrelsen af deres handelsaktiviteter sammenlignet med de samlede handelsaktiviteter på markedet i den pågældende aktivklasse.

Ved fastsættelsen af, i hvilket omfang accessoriske aktiviteter udgør et mindretal af aktiviteter på koncernniveau, kan ESMA beslutte, at der skal tages hensyn til den kapital, der er investeret i den accessoriske aktivitet i forhold til den kapital, der er investeret i hovederhvervet. Denne faktor er dog under ingen omstændigheder tilstrækkelig til at godtgøre, at den pågældende aktivitet er accessorisk i forhold til koncernens hovederhverv.

De i dette stykke omhandlede aktiviteter betragtes på koncernniveau.

De i andet og tredje afsnit omhandlede elementer omfatter ikke:

- a) koncerninterne transaktioner omhandlet i artikel 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, som tjener likviditets- eller risikostyringsformål på tværs af koncernen
- b) transaktioner i derivater, som kan måles objektivt til at reducere de risici, der er direkte knyttet til den forretningsmæssige aktivitet eller likviditetsfinansieringen
- c) transaktioner i råvaderivater og emissionskvoter, som foretages for at opfylde forpligtelser til at tilføre en markedsplads likviditet, hvis disse forpligtelser kræves af tilsynsmyndighederne i overensstemmelse med EU-ret og nationale love og administrative bestemmelser eller af markedspladser.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 3

Fakultative undtagelser

1. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende dette direktiv på personer, for hvilke de er hjemlandet, under forudsætning af, at disse personers virksomhed er omfattet af en tilladelse og en regulering på nationalt plan, og at der er tale om personer:

- a) som ikke må forvalte kunders midler eller værdipapirer, og som af den årsag ikke på noget tidspunkt må bringe sig i debet over for deres kunder,

- b) som ikke må yde nogen investeringsservice bortset fra modtagelse og formidling af ordrer vedrørende værdipapirer og andele i kollektive investeringsinstitutter og/eller investeringsrådgivning i forbindelse med sådanne finansielle instrumenter, og
- c) som i forbindelse med ydelsen af den service kun må formidle ordrer til:
- i) investeringsselskaber med tilladelse i henhold til dette direktiv
 - ii) kreditinstitutter med tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU
 - iii) investeringsselskabers eller kreditinstitutters filialer med tilladelse i tredjelande, som er underlagt og overholder forsigtighedsregler, der af de kompetente myndigheder anses for at være mindst lige så strenge som reglerne i dette direktiv, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller direktiv 2013/36/EU
 - iv) kollektive investeringsinstitutter med tilladelse i henhold til en medlemsstats lovgivning til at markedsføre andele til offentligheden og til sådanne institutters ledelse
 - v) investeringsselskaber med fast kapital jf. artikel 17, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU ⁽¹⁾, hvis værdipapirer noteres eller handles på et reguleret marked i en medlemsstat, eller
- d) som udelukkende yder investeringsservice vedrørende råvarer, emissionskvoter og/eller derivater heraf med det ene formål at afdække deres kunders kommercielle risici, når disse kunder udelukkende er lokale elektricitetsvirksomheder som defineret i artikel 2, nr. 35), i direktiv 2009/72/EF eller naturgasvirksomheder som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2009/73/EF, og forudsat at disse kunder i fællesskab besidder 100 % af disse personers kapital eller stemmerettigheder, udøver fælles kontrol og er fritaget i henhold til artikel 2, stk. 1, litra j), hvis de selv skulle yde denne investeringsservice, eller
- e) som udelukkende yder investeringsservice vedrørende emissionskvoter og/eller derivater heraf med det ene formål at afdække deres kunders kommercielle risici, når disse kunder udelukkende er driftsledere som defineret i artikel 3, litra f), i direktiv 2003/87/EF, og forudsat at disse kunder i fællesskab besidder 100 % af disse personers kapital eller stemmerettigheder, udøver fælles kontrol og er fritaget i henhold til artikel 2, stk. 1, litra j), i nærværende direktiv, hvis de selv skulle yde denne investeringsservice.
2. I de nationale ordninger pålægges de i stk. 1 omhandlede personer krav, som mindst svarer til følgende krav i nærværende direktiv:
- a) betingelser og procedurer for tilladelse og løbende tilsyn som fastsat i artikel 5, stk. 1, og 3, og artikel 7-10, 21, 22 og 23 og de tilsvarende delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 89
 - b) forpligtelser med hensyn til god forretningsskik som fastsat i artikel 24, stk. 1, 3, 4, 5, 7 og 10, artikel 25, stk. 2, 5 og 6, og, når den nationale ordning tillader disse personer at udpege tilknyttede agenter, artikel 29, og i de respektive gennemførelsesforanstaltninger

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74).

- c) organisatoriske krav som fastsat i artikel 16, stk. 3, første, sjette og syvende afsnit, og i artikel 16, stk. 6 og 7, og de tilsvarende delegerede retsakter, som Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 89.

Medlemsstaterne stiller krav om, at personer, der er undtaget af dette direktiv i medfør af nærværende artikel, skal være dækket af en investorgarantiordning, som er anerkendt i overensstemmelse med direktiv 97/9/EF. Medlemsstaterne kan tillade, at investeringsselskaber ikke er omfattet af en sådan ordning, forudsat at de har tegnet en erhvervsansvarsforsikring, der, under hensyntagen til størrelse, risikoprofil og juridisk form hvad angår de personer, der er undtaget i medfør af nærværende artikels stk. 1, sikrer deres kunder tilsvarende beskyttelse.

Uanset nærværende stykkes andet afsnit kan medlemsstater, der allerede inden den 2. juli 2014 har fastsat sådanne love og bestemmelser, indtil den 3. juli 2019 stille krav om, at de personer, der er undtaget fra nærværende direktiv i henhold til nærværende artikels stk. 1, i de tilfælde, hvor de yder investeringsservice i form af modtagelse og formidling af ordrer og/eller investeringsrådgivning i forbindelse med andele i kollektive investeringsinstitutter og handler som mellemed med et administrationsselskab som defineret i direktiv 2009/65/EF, hæfter solidarisk med administrationsselskabet for eventuelle skader, som kunden har lidt i forbindelse med disse ydelser.

3. Personer, der er undtaget fra dette direktiv i medfør af stk. 1, må ikke frit yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter eller oprette filialer, jf. hhv. artikel 34 og 35.
4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og ESMA, når de gør brug af valgmuligheden i denne artikel, og påser, at det fremgår af tilladelser, som meddeles efter stk. 1, at det er sket i overensstemmelse med denne artikel.
5. Medlemsstaterne tilsender ESMA de nationale retsfor skrifter, der svarer til de i stk. 2 i nærværende direktiv anførte krav.

Artikel 4

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- 1) »investeringsselskab«: en juridisk person, hvis sædvanlige erhverv eller virksomhed består i at yde én eller flere former for investeringsservice til tredjemand og/eller at udøve én eller flere investeringsaktiviteter på erhvervsmæssigt grundlag.

Medlemsstaterne kan lade definitionen af investeringsselskab omfatte selskaber, som ikke er juridiske personer, såfremt:

- a) deres retlige status sikrer tredjemands interesser en grad af beskyttelse svarende til den, som gives af juridiske personer, og
- b) de er underlagt et ækvivalent tilsyn, som svarer til deres juridiske form.

Leverer en fysisk person tjenesteydelser, der omfatter opbevaring af tredjemands midler eller værdipapirer, kan denne person dog kun betragtes som et investeringsselskab i forbindelse med nærværende direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, hvis denne person opfylder følgende betingelser, jf. dog de øvrige krav i nærværende direktiv, i forordning (EU) nr. 600/2014 og i direktiv 2013/36/EU:

- a) tredjemands ejendomsret til værdipapirer og midler skal være sikret, navnlig i tilfælde af selskabets eller dets ejers insolvens eller i tilfælde af udlæg, modregning eller andre retlige midler, som bringes i anvendelse af selskabets eller dets ejers kreditorer

- b) selskabet skal være omfattet af bestemmelser om tilsyn med selskabets, herunder ejernes, solvens
 - c) selskabets årsregnskaber skal revideres af en eller flere personer, der i henhold til national lovgivning er autoriseret til at revidere regnskaber
 - d) har selskabet kun én ejer, skal denne person træffe foranstaltninger til beskyttelse af investorerne i tilfælde af ophør af selskabets virksomhed som følge af ejerens død eller uarbejdsdygtighed eller andre lignende forhold
- 2) »investeringservice og -aktiviteter»: de i bilag I, afsnit A, anførte tjenesteydelser og aktiviteter i tilknytning til de i bilag I, afsnit C, omhandlede instrumenter.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89, hvorved det fastsættes:

- a) hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 6, der har karakteristika som engrosenergiprodukter, som skal afvikles fysisk, og C6-energiderivataftaler
 - b) hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 7, der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter
 - c) hvilke derivataftaler, jf. bilag I, afsnit C, punkt 10, der har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, under hensyntagen til bl.a., om de handles på et reguleret marked, en MHF eller en OHF
- 3) »accessoriske tjenesteydelser»: de i bilag I, afsnit B, anførte tjenesteydelser
- 4) »investeringsrådgivning»: personlige anbefalinger til en kunde, enten på anmodning eller på investeringsselskabets eget initiativ, af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter
- 5) »udførelse af ordrer for kunders regning»: indgåelse af aftaler om køb eller salg på kunders vegne af et eller flere finansielle instrumenter, omfattende indgåelse af aftaler om salg på udstedelsestidspunktet af finansielle instrumenter, der udstedes af et investeringsselskab eller et kreditinstitut
- 6) »handel for egen regning»: handel over egenbeholdningen, som resulterer i handler med et eller flere finansielle instrumenter
- 7) »prisstiller»: person, der på de finansielle markeder på et kontinuerligt grundlag fremstiller sig som værende villig til at handle for egen regning ved at købe og sælge finansielle instrumenter over denne persons egenbeholdning til priser, som denne person selv fastsætter
- 8) »porteføljepleje»: porteføljepleje i henhold til den enkelte kundes afgivne mandat med skønsmæssige beføjelser, såfremt sådanne porteføljer omfatter et eller flere finansielle instrumenter
- 9) »kunde»: fysisk eller juridisk person, til hvem et investeringsselskab yder investeringservice eller accessoriske tjenester
- 10) »professionel kunde»: kunde, der opfylder kriterierne i bilag II
- 11) »detailkunde»: kunde, som ikke er professionel kunde

- 12) »SMV-vækstmarked«: en MHF, der er registreret som et SMV-vækstmarked i overensstemmelse med artikel 33
- 13) »små eller mellemstore virksomheder«: selskaber, der har en gennemsnitlig markedsværdi på under 200 000 000 EUR baseret på kursværdien ved årets udgang i de foregående tre kalenderår
- 14) »limiteret ordre«: en ordre til køb eller salg af et finansielt instrument til en nærmere specificeret kurs eller bedre, og i et nærmere specificeret antal
- 15) »finansielle instrumenter«: de i bilag I, afsnit C, anførte instrumenter
- 16) »C6-energiderivataftaler«: optioner, futures, swaps og enhver anden derivataftale, jf. bilag I, afsnit C, punkt 6, vedrørende kul eller olie, der handles på en OHF og skal afvikles fysisk
- 17) »pengemarkedsinstrumenter«: de kategorier af instrumenter, der normalt omsættes på pengemarkedet, som f.eks. skatkammerbeviser, certifikater og commercial papers (virksomhedscertifikater), dog ikke betalingsinstrumenter
- 18) »markedsoperatør«: en eller flere personer, hvis virksomhed består i at forvalte og/eller udøve aktiviteter på et reguleret marked, og som kan være selve det regulerede marked
- 19) »multilateralt system«: ethvert system eller enhver facilitet, hvor forskellige tredjemænds købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter kan interagere i systemet
- 20) »systematisk internalisator«: et investeringsselskab, som på organiseret, hyppigt, systematisk og væsentligt grundlag handler for egen regning ved udførelse af kundeordrer uden for et reguleret marked, en MHF eller en OHF uden at drive et multilateralt system

Det hyppige og systematiske grundlag måles på antallet af OTC-handeler i det finansielle instrument, som investeringsselskabet udfører for egen regning ved udførelse af kundeordrer. Det væsentlige grundlag måles enten på størrelsen af den OTC-handel, som investeringsselskabet udfører i forhold til investeringsselskabets samlede handel i et bestemt finansielt instrument, eller på størrelsen af den OTC-handel, som investeringsselskabet udfører i forhold til den samlede handel i Unionen med et bestemt finansielt instrument. Definitionen af en systematisk internalisator finder kun anvendelse, såfremt den forud fastsatte grænse for et hyppigt og systematisk grundlag og for et væsentligt grundlag begge er overskredet, eller såfremt et investeringsselskab vælger at være omfattet af ordningen for systematisk internalisering

- 21) »reguleret marked«: et multilateralt system, der drives og/eller forvaltes af en markedsoperatør, som — inden for systemet og under iagttagelse af faste regler — sætter forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter i forbindelse med hinanden eller beforder dette på en sådan måde, at det medfører indgåelse af en aftale om finansielle instrumenter, der er optaget til handel efter dette markeds regler og/eller systemer, og som er meddelt tilladelse og fungerer efter forskrifterne samt afsnit III i dette direktiv
- 22) »multilateral handelsfacilitet« eller »MHF«: et multilateralt system, der drives af et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der — inden for systemet og efter faste regler — sætter forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter i forbindelse med hinanden på en sådan måde, at det medfører indgåelse af en aftale efter afsnit II i dette direktiv
- 23) »organiseret handelsfacilitet« eller »OHF«: ethvert multilateralt system, som ikke er et reguleret marked eller en MHF, og hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter eller derivater kan interagere i systemet på en sådan måde, at det medfører indgåelse af en aftale efter afsnit II i dette direktiv

- 24) »markedsplads«: ethvert reguleret marked, en MHF eller en OHF
- 25) »likvidt marked« et marked for et finansielt instrument eller en klasse af finansielle instrumenter, hvor der løbende er parate og villige købere og sælgere vurderet i overensstemmelse med følgende kriterier under hensyntagen til de specifikke markedsstrukturer for det pågældende finansielle instrument eller den pågældende klasse af finansielle instrumenter:
- a) den gennemsnitlige transaktionshyppighed og -størrelse over en række forskellige markedsvilkår under hensyntagen til arten og livscyklussen af produkterne inden for den pågældende klasse af finansielle instrumenter
 - b) antallet og typen af markedsdeltagere, herunder forholdet mellem markedsdeltagere og handlede instrumenter for et givet produkt
 - c) den gennemsnitlige størrelse af spreads, når de foreligger
- 26) »kompetent myndighed«: den myndighed, der i henhold til artikel 67 er udpeget af den enkelte medlemsstat, medmindre andet er bestemt i dette direktiv
- 27) »kreditinstitut«: kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 28) »administrationsselskab for et investeringsinstitut (UCITS)«: et administrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽¹⁾
- 29) »tilknyttet agent«: fysisk eller juridisk person, som på kun ét investeringsselskabs fulde og betingelsesløse ansvar, for hvis regning der handles over for kunder eller potentielle kunder markedsfører investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kundens instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservicer eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser
- 30) »filial«: et andet forretningssted end hovedkontoret, som er en del af et investeringsselskab uden status som juridisk person, og som udøver investeringsservice eller -aktiviteter, og som også kan udføre accessoriske tjenesteydelser af den art, som investeringsselskabet har fået tilladelse til. Alle forretningssteder, der oprettes i samme medlemsstat af et investeringsselskab med hjemsted i en anden medlemsstat, anses for at være en enkelt filial
- 31) »kvalificeret andel«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne i et investeringsselskab, jf. artikel 9 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF ⁽²⁾ henset til betingelserne for sammenlægning i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af det investeringsselskab, hvori der besiddes en kapitalandel
- 32) »moderselskab«: en modervirksomhed i den i artikel 2, nr. 9), og artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽³⁾ anvendte betydning

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

- 33) »datterselskab«: en dattervirksomhed i den i artikel 2, nr. 10), og artikel 22 i direktiv 2013/34/EU anvendte betydning, herunder ethvert datterselskab af et datterselskab af det øverste moderselskab
- 34) »koncern«: en koncern som defineret i artikel 2, nr. 11), i direktiv 2013/34/EU
- 35) »tætte forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem:
- a) »kapitalinteresser«, i form af besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol
 - b) »kontrol«: forholdet mellem et moderselskab og et datterselskab i alle de tilfælde, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/34/EU, eller et tilsvarende forhold mellem enhver fysisk eller juridisk person og et selskab. Ethvert datterselskab af et datterselskab anses også for at være et datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender
 - c) en situation, hvor de er fast knyttet til én og samme person i et kontrolforhold
- 36) »ledelsesorgan«: det eller de organer i et investeringsselskab, en markedsoperatør eller en udbyder af dataindberetningstjenester, som er udpeget i overensstemmelse med national lovgivning, der har beføjelse til at fastlægge enhedens strategi, målsætninger og generelle ledelsesprincipper, og som fører tilsyn med og overvåger ledelsens beslutningstagning og omfatter personer, som varetager enhedens daglige ledelse
- Når der i dette direktiv henvises til ledelsesorganet og hvor ledelsesorganers ledelsesfunktion og tilsynsfunktion i henhold til national lovgivning overdrages til forskellige organer eller forskellige medlemmer i et organ, foretager medlemsstaten en skelnen mellem de ansvarlige organer eller medlemmer af ledelsesorganet i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, medmindre andet er fastsat i dette direktiv.
- 37) »øverste ledelse«: de fysiske personer, som i et investeringsselskab, en markedsoperatør eller en udbyder af dataindberetningstjenester har ledelsesfunktioner, og som over for ledelsesorganet er ansvarlige for enhedens daglige ledelse, herunder for gennemførelsen af selskabets politikker for distribution af tjenesteydelser og produkter til kunderne og af dets personalepolitik
- 38) »ejermatchningshandel«: en transaktion, hvor en mellemmand går mellem køber og sælger i transaktionen på en sådan måde, at transaktionen aldrig er udsat for markedsrisiko under gennemførelsen, de to sider gennemføres samtidigt, og hvor transaktionen indgås til en pris, hvor mellemmanden ikke har nogen anden fortjeneste eller noget andet tab end en provision, et gebyr eller et vederlag for transaktionen, som på forhånd er oplyst
- 39) »algoritmisk handel«: handel med finansielle instrumenter, hvor en computeralgoritme automatisk bestemmer de forskellige parametre i forbindelse med en ordre, f.eks. om ordren skal afgives, tidspunkt, pris og mængde, og hvordan ordren skal håndteres efter afgivelsen, med begrænset eller ingen menneskelig medvirken, og ikke omfattende systemer, der udelukkende anvendes til at sende ordrer til en eller flere markedspladser eller til at behandle ordrer uden bestemmelse af handelsparametre eller til at bekræfte ordrer eller behandle udførte transaktioner efter handel
- 40) »algoritmisk højfrekvenshandelsteknik«: enhver algoritmisk handelsteknik, der er kendetegnet ved:
- a) infrastruktur, der skal minimere latensperioder for blandt andet netværk, herunder mindst én af følgende faciliteter for algoritmisk ordreindførelse: samhusning, proximity hosting eller hurtig direkte elektronisk adgang

- b) et system til afgivelse, generering, dirigering eller udførelse af ordrer uden menneskelig medvirken for hver enkelt handel eller ordre og
- c) høje rater af intradagmeddelelser, der udgør ordrer, prisstillelser eller annulleringer
- 41) »direkte elektronisk adgang«: en ordning, hvor et medlem eller en deltager eller kunde på en markedsplads giver en person tilladelse til at anvende sin handelskode, så den pågældende kan sende ordrer vedrørende et finansielt instrument direkte til markedspladsen ad elektronisk vej, og omfattende ordninger, der indebærer, at en person anvender medlemmets eller deltagerens eller kundens infrastruktur eller en opkobling stillet til rådighed af medlemmet eller deltageren eller kunden til afgivelse af ordrer (direkte markedsadgang) og ordninger, hvor en sådan infrastruktur ikke anvendes af en person (sponsoreret adgang)
- 42) »krydssalg«: tilbud om en investeringsservice sammen med en anden tjenesteydelse eller et andet produkt som en del af en pakke eller som en betingelse for samme aftale eller pakke.
- 43) »struktureret indlån«: indlån som defineret i artikel 2, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU⁽¹⁾, som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales (eller er i fare) efter en formel, der omfatter faktorer såsom:
- a) et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom Euribor eller Libor
- b) et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter
- c) en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikke-omsættelige aktiver eller
- d) en valutakurs eller en kombination af valutakurser
- 44) »værdipapirer«: de kategorier af værdipapirer, der kan omsættes på kapitalmarkedet, bortset fra betalingsinstrumenter, herunder:
- a) aktier i selskaber og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier i selskaber, partnerskaber og andre foretagender, samt depotbeviser vedrørende aktier
- b) obligationer eller andre gældsinstrumenter, herunder depotbeviser vedrørende sådanne værdipapirer
- c) alle andre værdipapirer, hvormed ovennævnte værdipapirer kan erhverves eller sælges, eller som afregnes kontant med et beløb, hvis størrelse fastsættes med værdipapirer, valutaer, rentesatser eller afkast, råvareindeks samt andre indeks og mål som reference
- 45) »depotbeviser«: værdipapirer, der kan omsættes på kapitalmarkedet, og som repræsenterer en ejendomsret til værdipapirer udstedt af en ikke-hjemmehørende udsteder, samtidig med at de kan blive optaget til handel på et reguleret marked og handles uafhængigt af værdipapirerne udstedt af den ikke-hjemmehørende udsteder

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (se side 149 i denne EFT).

- 46) »ETF (exchange-traded fund)«: en fond, hvori mindst én enhed eller aktieklasser i løbet af en dag handles på mindst én markedsplads og med mindst én prisstiller, der træffer foranstaltninger for at sikre, at prisen på dens enheder eller aktier på markedspladsen ikke afviger markant fra dens nettoaktivværdi og i givet fald fra dens vejledende nettoaktivværdi
- 47) »certifikater«: certifikater som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 27), i forordning (EU) nr. 600/2014
- 48) »strukturerede finansielle produkter«: strukturerede finansielle produkter som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 28), i forordning (EU) nr. 600/2014
- 49) »derivater«: derivater som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 29), i forordning (EU) nr. 600/2014
- 50) »råvarederivater«: råvarederivater som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 30), i forordning (EU) nr. 600/2014
- 51) »CCP«: CCP som defineret i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) nr. 648/2012
- 52) »godkendt offentliggørelsesordning« eller »APA«: en person, der er godkendt efter dette direktiv til at udøve virksomhed med offentliggørelse af handelsindberetninger på vegne af investeringsselskaber i medfør af artikel 20 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014
- 53) »udbyder af konsolideret løbende handelsinformation« eller »CTP«: en person, der er godkendt efter dette direktiv til at udøve virksomhed, der består i at indsamle handelsindberetninger for de i artikel 6, 7, 10, 12 samt 13, 20 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014 anførte finansielle instrumenter fra regulerede markeder, MHF'er, OHF'er og APA'er og i at konsolidere disse i form af en kontinuerlig elektronisk live-datastrøm med data om priser og volumen for hvert enkelt finansielt instrument
- 54) »godkendt indberetningsmekanisme« eller »ARM«: en person, der er godkendt efter dette direktiv til på vegne af investeringsselskaber at udøve virksomhed, der består i at levere indberetningsoplysninger om transaktioner til de kompetente myndigheder eller ESMA
- 55) »hjemland«:
- a) for investeringsselskabers vedkommende:
 - i) hvis investeringsselskabet er en fysisk person, den medlemsstat, hvor den pågældende har sit hovedkontor
 - ii) hvis investeringsselskabet er en juridisk person, den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende
 - iii) hvis investeringsselskabet ifølge national lovgivning ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor selskabets hovedkontor er beliggende
 - b) for et reguleret markeds vedkommende: den medlemsstat, hvor det regulerede marked har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis der ifølge denne medlemsstats nationale lovgivning ikke findes noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor det regulerede markeds hovedkontor er beliggende
 - c) for APA'ers, CTP'ers og ARM'ers vedkommende:
 - i) hvis APA'en, CTP'en eller ARM'en er en fysisk person, den medlemsstat, hvor den pågældende har sit hovedkontor

- ii) hvis APA'en, CTP'en eller ARM'en er en juridisk person, den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende
 - iii) hvis APA'en, CTP'en eller ARM'en ifølge national lovgivning ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor selskabets hovedkontor er beliggende
- 56) »værtsland«: en anden medlemsstat end hjemlandet, hvor et investeringsselskab har en filial eller leverer investerings-service og/eller -aktiviteter, eller en medlemsstat, hvor et reguleret marked stiller de nødvendige faciliteter til rådighed for at lette adgangen for fjernmedlemmer eller deltagere, der er etableret i den medlemsstat, til at handle i selskabets system
- 57) »tredjelandsselskab«: et selskab, som ville være et kreditinstitut, der ydede investeringsservice eller udførte investeringsaktiviteter, eller et investeringsselskab, såfremt dets hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted var beliggende inden for Unionen
- 58) »engrosenergiprodukt«: engrosenergiprodukt som defineret i artikel 2, nr. 4), i forordning (EU) nr. 1227/2011
- 59) »landbrugsråvarederivater«: derivataftaler vedrørende produkter anført i artikel 1 i og bilag I, del I til XX og XXIV/1, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽¹⁾
- 60) »statslig udsteder«: en af følgende, som udsteder gældsinstrumenter:
- i) Unionen
 - ii) en medlemsstat, herunder en offentlig myndighed, et agentur eller et SPV-selskab i medlemsstaten
 - iii) når der er tale om en medlemsstat, som er en forbundsstat, et medlem af forbundsstaten
 - iv) et SPV-selskab for flere medlemsstater
 - v) en international finansiel institution oprettet af to eller flere medlemsstater, som har til formål at mobilisere kapital og stille finansiel bistand til rådighed for de af dens medlemmer, der er ramt eller truet af alvorlige finansieringsproblemer, eller
 - vi) Den Europæiske Investeringsbank
- 61) »statslig gæld«: et gældsinstrument udstedt af en statslig udsteder
- 62) »varigt medium«: ethvert instrument, der
- a) sætter kunden i stand til at lagre information, der er rettet personligt til den pågældende kunde, på en måde, der giver mulighed for fremtidig henvisning i et tidsrum, der er tilstrækkelig langt til informationsformålet, og som
 - b) giver mulighed for uændret reproduktion af den lagrede information.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

63) »udbyder af dataindberetningstjenester«: en APA, en CTP eller en ARM.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at præcisere visse tekniske aspekter af definitionerne i stk. 1 for at tilpasse dem til markedsudviklingen, den teknologiske udvikling og erfaringerne med adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, og at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.

AFSNIT II

MEDDELELSE AF TILLADELSE TIL SAMT VILKÅR FOR DRIFT AF INVESTERINGSSKABER

KAPITEL I

Betingelser og procedurer for meddelelse af tilladelse

Artikel 5

Betingelser for meddelelse af tilladelse

1. Den enkelte medlemsstat stiller krav om, at ydelse af investeringsservice og/eller udførelse af investeringsaktiviteter som et fast erhverv eller virksomhed på et professionelt grundlag betinges af en forudgående tilladelse meddelt i henhold til dette kapitel. En sådan tilladelse meddeles af den af hjemlandet i henhold til artikel 67 udpegede kompetente myndighed.

2. Uanset stk. 1 giver medlemsstaterne alle markedsoperatører tilladelse til at drive en MHF eller en OHF, såfremt det forud er fastslået, at de overholder dette kapitel.

3. Medlemsstaterne opretter et register over alle investeringsselskaber. Registret skal være offentligt tilgængeligt og indeholde oplysninger om den investeringsservice eller -virksomhed, investeringsselskabet har tilladelse til at udøve. Registret skal ajourføres løbende. Enhver tilladelse meddeles ESMA.

ESMA opretter et register over alle investeringsselskaber i Unionen. Registret skal indeholde oplysninger om de tjenesteydelser eller de aktiviteter, som hvert enkelt investeringsselskab har tilladelse til at udøve, og skal ajourføres løbende. ESMA offentliggør og ajourfører dette register på sit websted.

Når en kompetent myndighed har inddraget en tilladelse i henhold til artikel 8, litra b), c) og d), vises denne inddragelse i registret i en periode på fem år.

4. Den enkelte medlemsstat stiller krav om, at:

- a) et investeringsselskab, som er en juridisk person, har sit hovedkontor i samme medlemsstat som sit vedtægtsmæssige hjemsted
- b) et investeringsselskab, som ikke er en juridisk person, eller et investeringsselskab, som er en juridisk person, men som i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, har sit hovedkontor i den medlemsstat, hvor det rent faktisk driver forretning.

Artikel 6

Tilladelsens rækkevidde

1. Hjemlandet sikrer, at det i tilladelsen specificeres, hvilke former for investeringsservice og -aktiviteter investeringsselskabet har tilladelse til at yde. Tilladelsen kan dække en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er anført i afsnit B i bilag I. Der kan under ingen omstændigheder meddeles tilladelse til alene at yde accessoriske tjenesteydelser.

2. Et investeringsselskab, der ønsker tilladelse til at udvide sin virksomhed til at omfatte supplerende investeringsservice, -aktiviteter eller accessoriske tjenesteydelser, der ikke var forudset, da den oprindelige tilladelse blev givet, skal indgive ansøgning om udvidelse af sin tilladelse.

3. Tilladelsen gælder for hele Unionen og giver et investeringsselskab tilladelse til at levere de tjenesteydelser eller udøve den virksomhed, det har fået tilladelse til, i hele Unionen, enten i medfør af etableringsretten, bl.a. via en filial, eller som led i den frie udveksling af tjenesteydelser.

Artikel 7

Procedure for meddelelse af og afslag på tilladelse

1. Den kompetente myndighed meddeler ikke tilladelse, medmindre og før den finder det godtgjort, at ansøgeren opfylder samtlige betingelser i de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv.

2. Investeringsselskabet skal fremlægge alle de oplysninger — herunder en driftsplan, hvori bl.a. angives arten af de forretninger, der påtænkes udført, samt investeringsselskabets organisatoriske struktur — som den kompetente myndighed har brug for til at sikre sig, at investeringsselskabet, når den første tilladelse gives, har truffet alle nødvendige forholdsregler til at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette kapitel.

3. Ansøgeren skal inden seks måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning have meddelelse om, hvorvidt tilladelse er givet eller ej.

4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de oplysninger, der skal fremlægges for de kompetente myndigheder, jf. nærværende artikels stk. 2, herunder driftsplanen
- b) de krav, der gælder for ledelse af investeringsselskaber, jf. artikel 9, stk. 6, og oplysningerne for underretning i henhold til artikel 9, stk. 5
- c) de krav der gælder for aktionærer og selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret andel, samt de gener, der kan forhindre den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv, jf. artikel 10, stk. 1 og 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for den underretning eller fremlæggelse af oplysninger, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og i artikel 9, stk. 5.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 8

Inddragelse af tilladelser

Den kompetente myndighed kan inddrage et investeringsselskabs tilladelse, hvis investeringsselskabet:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden 12 måneder, udtrykkelig giver afkald herpå eller ikke har ydet investeringsservice eller udført investeringsaktiviteter i de forudgående seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse bortfalder i sådanne tilfælde

- b) har opnået tilladelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt, som f.eks. overholdelse af betingelserne i forordning (EU) nr. 575/2013
- d) har gjort sig skyldigt i alvorlig og systematisk overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014 om investeringsselskabers vilkår for drift, der vedtages i medfør af dette direktiv
- e) er omfattet af forhold, hvor national ret, i spørgsmål som ikke er omfattet af dette direktiv, medfører, at tilladelsen inddrages.

Enhver inddragelse af tilladelse meddeles ESMA.

Artikel 9

Ledelsesorgan

1. De kompetente myndigheder, der meddeler tilladelse, jf. artikel 5, sikrer, at investeringsselskaber og deres ledelsesorganer opfylder bestemmelserne i artikel 88 og 91 i direktiv 2013/36/EU.

ESMA og EBA vedtager i fællesskab retningslinjer om de forhold, der er omhandlet i artikel 91, stk. 12, i direktiv 2013/36/EU.

2. Ved meddelelsen af tilladelse, jf. artikel 5, kan de kompetente myndigheder tillade, at medlemmerne af ledelsesorganet varetager yderligere én bestyrelsespost, ud over hvad artikel 91, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU giver mulighed for. De kompetente myndigheder underretter regelmæssigt ESMA om sådanne tilladelser.

EBA og ESMA koordinerer indsamlingen af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels første afsnit og artikel 91, stk. 6, i direktiv 2013/36/EU vedrørende investeringsselskaber.

3. Medlemsstaterne sikrer, at et investeringsselskabs ledelsesorgan fastlægger, fører tilsyn med og er ansvarlig for gennemførelsen af ledelsesordninger, som sikrer en effektiv og forsigtig ledelse af en organisation, herunder adskillelse af opgaver i investeringsselskabet og forebyggelse af interessekonflikter, således at markedets integritet fremmes og kundernes interesser tilgodeses.

Med forbehold af artikel 88, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU skal disse ordninger også sikre, at ledelsesorganet fastlægger, godkender og fører tilsyn med:

- a) selskabets organisation med henblik på ydelse af investeringsservice og udførelse af investeringsaktiviteter samt levering af accessoriske tjenesteydelser, herunder personalets fornødne faglige kompetence, viden og ekspertise samt de ressourcer, procedurer og ordninger, der ligger til grund for selskabets ydelse af tjenesteydelser og udførelse af aktiviteter, under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af dets forretninger og alle de krav, som selskabet skal overholde
- b) en politik vedrørende de tjenesteydelser, aktiviteter, produkter og transaktioner, der tilbydes eller leveres, i overensstemmelse med selskabets risikovillighed samt de karakteristika og behov, der kendetegner selskabets kunder, som de vil blive tilbudt eller leveret til, herunder gennemførelse af passende stresstest, når det er relevant
- c) en aflønningspolitik for personer, der er involveret i levering af tjenesteydelser til kunder, med henblik på at fremme ansvarlig forretningsadfærd og fair behandling af kunder og at undgå interessekonflikter i forholdet til kunder.

Ledelsesorganet overvåger og vurderer regelmæssigt hensigtsmæssigheden og gennemførelsen af selskabets strategiske målsætninger i forbindelse med ydelsen af investeringsservice og udførelsen af investeringsaktiviteter og leveringen af accessoriske tjenesteydelser, effektiviteten af investeringsselskabets ledelsesordninger og af hensigtsmæssigheden af dets politikker for levering af tjenesteydelser til kunder, ligesom det træffer passende foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler

Medlemmerne af ledelsesorganet skal i tilstrækkeligt omfang have adgang til den information og de dokumenter, der er nødvendige for at føre tilsyn med og overvåge beslutningstagningen på ledelsesniveau.

4. Den kompetente myndighed afslår at meddele tilladelse, hvis den ikke finder det godtgjort, at medlemmerne af investeringsselskabets ledelsesorgan har et tilstrækkeligt godt omdømme samt tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring og afsætter tilstrækkelig tid til at varetage deres funktioner i investeringsselskabet, eller hvis der er objektive og påviselige grunde til at tro, at ledelsesorganet kan være til fare for en effektiv, sund og forsigtig forvaltning af investeringsselskabet og for passende hensyntagen til kundernes interesser og markedets integritet.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskabet underretter den kompetente myndighed om alle medlemmer af dets ledelsesorgan og om eventuelle medlemskabsændringer og samtidig forelægger denne alle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om selskabet overholder stk. 1, 2 og 3.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at mindst to personer, der opfylder betingelserne i stk. 1, varetager den faktiske ledelse af det ansøgende investeringsselskabs virksomhed.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne meddele tilladelse til investeringsselskaber, der er fysiske personer, eller investeringsselskaber, der er juridiske personer, og som i overensstemmelse med deres vedtægter og national ret ledes af én fysisk person. Medlemsstaterne skal dog stille krav om, at:

- a) der er truffet alternative foranstaltninger, som sikrer en sund og forsigtig ledelse af sådanne investeringsselskaber og passende hensyntagen til kundernes interesser og markedets integritet
- b) de pågældende fysiske personer har et tilstrækkeligt godt omdømme, har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, og afsætter tilstrækkelig tid til at udføre deres opgaver.

Artikel 10

Aktionærer og selskabsdeltagere med kvalificeret andel

1. De kompetente myndigheder meddeler først tilladelse til et investeringsselskabs ydelse af investeringsservice eller udførelse af investeringsaktiviteter, når de har fået underretning om identiteten af de aktionærer eller selskabsdeltagere, som direkte eller indirekte, i form af fysiske eller juridiske personer, besidder kvalificerede andele, samt størrelsen heraf.

De kompetente myndigheder afslår at meddele tilladelse, hvis de under hensyn til behovet for at sikre en sund og forsigtig ledelse af et investeringsselskab, ikke finder det godtgjort, at aktionærer og selskabsdeltagere, der besidder en kvalificeret andel, er egnede.

Såfremt der består snævre forbindelser mellem investeringsselskabet og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler den kompetente myndighed alene tilladelse, hvis disse forbindelser ikke forhindrer den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv.

2. Den kompetente myndighed afslår at meddele tilladelse, hvis de love og forskrifter i et tredjeland, som gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, med hvilke selskabet har snævre forbindelser, eller vanskeligheder med at håndhæve disse love og forskrifter forhindrer den kompetente myndighed i effektivt at udøve sit tilsynshverv.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at den kompetente myndighed i tilfælde af, at de i stk. 1, første afsnit, omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der kan modvirke en sund og forsigtig ledelse af investerings-selskabet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør.

Sådanne foranstaltninger kan omfatte anmodning om retsafgørelser eller anvendelse af sanktioner over for de ledelses-ansvarlige eller suspension af de stemmerettigheder, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Artikel 11

Underretning om påtænkte erhvervelser

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet, (»den påtænkte erhverver«), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel i et investerings-selskab eller direkte eller indirekte yderligere at forøge en sådan kvalificeret andel i et investeringsselskab med det resultat, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at investeringsselskabet derved bliver vedkommendes datterselskab, (»den påtænkte erhvervelse«), forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder for det investeringsselskab, hvori de søger at erhverve eller forøge en kvalificeret andel, om størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4.

Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde sin besiddelse af en kvalificeret andel i et investeringsselskab, forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den kapitalandel, der derefter besiddes. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis vedkommende har til hensigt at mindske sin kvalificerede andel så meget, at hans andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20 %, 30 % eller 50 %, eller at investeringsselskabet ophører med at være vedkommendes datterselskab.

Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

Ved bestemmelsen af, om kriterierne for en kvalificeret andel som omhandlet i artikel 10 og i denne artikel er opfyldt, tager medlemsstaterne ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringsselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, fordi de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels tidligst afhændes et år efter erhvervelsen.

2. De relevante kompetente myndigheder arbejder i tæt samråd med hinanden ved foretagelsen af vurderingen i artikel 13, stk. 1, (»vurderingen«), hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:

- a) et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes
- b) moderselskabet for et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes, eller
- c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.

De kompetente myndigheder udveksler uden unødigt forsinkelse alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det investeringsselskab, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverv, har givet udtryk for.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, hvis det får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af kapitalandele, som bevirker, at andelen overstiger eller når ned under en af de i stk. 1, første afsnit, omhandlede tærskler, straks skal underrette den kompetente myndighed herom.

Endvidere meddeler investeringsselskaberne mindst en gang om året den kompetente myndighed navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret andel, samt dennes størrelse, således som det f.eks. fremgår af de oplysninger, der gives på den årlige generalforsamling for aktionærer eller selskabsdeltagere, eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder træffer foranstaltninger svarende til dem, der henvises til i artikel 10, stk. 3, over for personer, som ikke overholder forpligtelsen til forudgående underretning om erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret andel. Hvis en kapitalandel erhverves mod den kompetente myndigheds vilje, skal medlemsstaterne, uafhængigt af andre sanktioner, der måtte blive anvendt, sørge for, at de dertil hørende stemmerettigheder enten suspenderes, eller at de afgivne stemmer erklæres ugyldige eller annulleres.

Artikel 12

Vurderingsperiode

1. De kompetente myndigheder anerkender straks og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen af den i artikel 11, stk. 1, første afsnit, omhandlede underretning eller i forbindelse med eventuel efterfølgende modtagelse af de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverv.

De kompetente myndigheder har en frist på højst tres arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af listen i artikel 13, stk. 4 (»vurderingsperioden«), til at foretage vurderingen.

De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverv om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

2. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

I perioden mellem de kompetente myndigheders anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverv afbrydes vurderingsperioden. Afbrydelsen må ikke overstige tyve arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheders side om at supplere eller præcisere oplysningerne afhænger af de kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en afbrydelse af vurderingsperioden.

3. De kompetente myndigheder kan forlænge afbrydelsen som omhandlet i stk. 2, andet afsnit, i indtil tredive arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverv er en af følgende:

a) en fysisk eller juridisk person placeret eller omfattet af lovgivning uden for Unionen

b) en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv eller direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF eller 2013/36/EU.

4. Beslutter de kompetente myndigheder efter afslutningen af deres vurdering at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, skal de inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden underrette den påtænkte erhverver skriftligt herom og angive begrundelsen for denne beslutning. Med forbehold af den nationale lovgivning kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i at lade den kompetente myndighed offentliggøre en sådan begrundelse, uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.

5. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.

6. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.

7. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af de kompetente myndigheder eller de kompetente myndigheders godkendelse vedrørende direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i dette direktiv.

8. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at opstille en udtømmende liste over de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4, som påtænkte erhververe skal forelægge i deres underretning, jf. dog nærværende artikels stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for samråd mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 11, stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 13

Vurdering

1. Ved vurderingen af den i artikel 11, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 12, stk. 2, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af det investeringsselskab, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på investeringsselskabet den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i forhold til alle de følgende kriterier:

a) den påtænkte erhververs omdømme

b) omdømmet og erfaringen hos den person, som vil lede investeringsselskabet som følge af den påtænkte erhvervelse

c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning, navnlig i forhold til den type forretninger, der forfølges eller påtænkes forfulgt i det investeringsselskab, hvori erhvervelsen påtænkes

- d) om investeringsselskabet vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 2002/87/EF og 2013/36/EU, navnlig om den koncern, som selskabet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder
- e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, som omhandlet i artikel 1 i direktiv 2005/60/EF, forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende justering af de i første afsnit af nærværende stykke fastsatte kriterier.

2. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.

3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.

4. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

5. Har den kompetente myndighed modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelser af kvalificerede andele i det samme investeringsselskab, skal den uanset artikel 12, stk. 1, 2 og 3, behandle alle de påtænkte erhververe uden forskelsbehandling.

Artikel 14

Medlemskab af en godkendt investorgarantiordning

Den kompetente myndighed kontrollerer, at foretagender, der ansøger om tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsselskab, når tilladelsen meddeles, opfylder deres forpligtelser i henhold til direktiv 97/9/EF.

Forpligtelsen fastsat i stk. 1 opfyldes i forhold til strukturerede indlån, hvis det strukturerede indlån udstedes af et kreditinstitut, der er medlem af en indskudsgarantiordning, som er anerkendt i henhold til direktiv 2014/49/EU.

Artikel 15

Startkapital

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder kun meddeler tilladelse, hvis investeringsselskabet under hensyn til den påtænkte type investeringsservice eller -aktiviteter og i overensstemmelse med kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 har tilstrækkelig startkapital.

Artikel 16

Organisatoriske krav

1. Hjemlandet stiller krav om, at investeringsselskaber opfylder de i nærværende artikels stk. 2-10 og i artikel 17 fastsatte organisatoriske krav.

2. Et investeringsselskab skal opstille sådanne regler og procedurer, som måtte være nødvendige til sikring af, at selskabet, herunder dets ledere, ansatte og tilknyttede agenter, overholder selskabets forpligtelser i henhold til dette direktiv samt passende regler for disse personers personlige transaktioner.

3. Et investeringsselskab skal til stadighed have og anvende effektive organisatoriske og administrative ordninger med henblik på at træffe sådanne rimelige foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at hindre interessekonflikter, jf. artikel 23, der kan skade dets kunders interesser.

Et investeringsselskab, der producerer finansielle instrumenter med henblik på salg til kunder, skal opretholde, drive og revidere en procedure for godkendelse af hvert finansielt instrument og væsentlige tilpasninger af eksisterende finansielle instrumenter, før det markedsføres eller distribueres til kunder.

Produktgodkendelsesproceduren skal angive en afgrænset målgruppe af slutkunder i den relevante kundekategori for hvert finansielt instrument og sikre, at alle relevante risici for en sådan afgrænset målgruppe vurderes, og at den tilsigtede distributionsstrategi er i overensstemmelse med den afgrænsede målgruppe.

Et investeringsselskab gennemgår også regelmæssigt de finansielle instrumenter, som det tilbyder eller markedsfører, under hensyntagen til forhold, der væsentligt kan påvirke den potentielle risiko for den afgrænsede målgruppe, med henblik på som minimum at vurdere, om det finansielle instrument fortsat opfylder den afgrænsede målgruppes behov, og om den tilsigtede distributionsstrategi fortsat er hensigtsmæssig.

Et investeringsselskab, der producerer finansielle instrumenter, stiller alle relevante oplysninger om det finansielle instrument og produktgodkendelsesproceduren, herunder det finansielle instruments afgrænsede målgruppe, til rådighed for enhver distributør.

Hvis et investeringsselskab tilbyder eller anbefaler finansielle instrumenter, som det ikke producerer, skal det have etableret egnede ordninger til at kunne indhente de i femte afsnit omhandlede oplysninger og forstå karakteristikaene ved og den afgrænsede målgruppe for hvert finansielt instrument.

Disse politikker, procedurer og ordninger som omhandlet i dette stykke berører ikke alle andre krav i medfør af dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, herunder krav vedrørende offentliggørelse, egnethed eller hensigtsmæssighed, identificering og håndtering af interessekonflikter, og tilskyndelser.

4. Et investeringsselskab skal, inden for rimelighedens grænser, træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at sikre kontinuitet og regelmæssighed i ydelsen af investeringsservice og udførelsen af investeringsaktiviteter. Investeringsselskabet anvender med henblik herpå hensigtsmæssige og forholdsmæssigt afpassede systemer, ressourcer og procedurer.

5. Et investeringsselskab skal sørge for, at det, når det gør brug af tredjemand til udførelse af operationelle funktioner, der er afgørende for, at der kan ydes kunderne en vedvarende og tilfredsstillende service og udføres investeringsaktiviteter på et vedvarende og tilfredsstillende grundlag, træffer sådanne rimelige foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at undgå unødige supplerende operationelle risici. Væsentlige operationelle funktioner må ikke overlades til tredjemand på en sådan måde, at kvaliteten af selskabernes interne kontrol og den tilsynsførendes mulighed for at føre tilsyn med, om selskabet opfylder alle sine forpligtelser, materielt forringes.

Et investeringsselskab skal have en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, interne kontrolmekanismer, effektive procedurer til risikovurdering og effektive kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger på EDB-området.

Uden at det berører kompetente myndigheders mulighed for at kræve adgang til kommunikation i overensstemmelse med dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014 skal et investeringsselskab have etableret forsvarlige sikkerhedsmekanismer med henblik på at garantere sikring og autentificering af midlerne til overførsel af information, minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang og forhindre lækage af oplysninger, så datasikkerheden garanteres til enhver tid.

6. Et investeringsselskab skal opbevare dokumentation for udførte tjenesteydelser, aktiviteter og transaktioner, der er så fyldestgørende, at den kompetente myndighed på grundlag heraf kan varetage sine tilsynsopgaver og træffe håndhævelsesforanstaltninger i henhold til dette direktiv, forordning (EU) nr. 600/2014, direktiv 2014/57/EU og forordning (EU) nr. 596/2014, og navnlig forvisse sig om, at investeringsselskabet har opfyldt alle sine forpligtelser, herunder forpligtelserne over for sine kunder eller potentielle kunder og vedrørende markedets integritet.

7. Denne dokumentation skal omfatte optagelse af telefonsamtaler eller opbevaring af elektroniske meddelelser vedrørende i det mindste transaktioner foretaget for egen regning og levering af tjenesteydelser i forbindelse med kundeordrer, der vedrører modtagelse, formidling og udførelse af kundeordrer.

Sådanne telefonsamtaler og elektroniske meddelelser skal også omfatte dem, der har til hensigt at føre til transaktioner foretaget for egen regning eller til levering af tjenesteydelser i forbindelse med kundeordrer, der vedrører modtagelse, formidling og udførelse af kundeordrer, selv om disse samtaler eller meddelelser ikke fører til sådanne transaktioner eller levering af tjenesteydelser i forbindelse med kundeordrer.

Med henblik herpå skal et investeringsselskab træffe alle rimelige foranstaltninger for at optage relevante telefonsamtaler og opbevare relevante elektroniske meddelelser, der foretages med, sendes fra eller modtages af udstyr, som investerings-selskabet stiller til rådighed for en medarbejder eller kontrahent, eller hvis anvendelse af en medarbejder eller kontrahent er blevet godkendt eller tilladt af investeringsselskabet.

Et investeringsselskab skal underrette nye og eksisterende kunder om, at telefonkommunikation eller -samtaler mellem investeringsselskabet og dets kunder, der fører til eller kan føre til transaktioner, optages.

Sådan underretning kan gives én gang, før der ydes investeringsservice til nye og eksisterende kunder.

Et investeringsselskab må ikke yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter pr. telefon for kunder, der ikke på forhånd er blevet underrettet om optagelsen af deres telefonkommunikation eller -samtaler, når en sådan investeringsservice og sådanne investeringsaktiviteter vedrører modtagelse, formidling og udførelse af kundeordrer.

Ordre kan afgives af kunder gennem andre kanaler, idet disse meddelelser dog skal gives på et varigt medium såsom brev, fax, e-mail eller dokumentation for kundeordrer afgivet på møder. Navnlig kan indholdet af relevante samtaler ansigt til ansigt med en kunde dokumenteres ved anvendelse af skriftlige referater eller noter. Sådanne ordre betragtes som svarende til ordre, der er modtaget via telefon.

Et investeringsselskab træffer alle rimelige foranstaltninger for at undgå, at en medarbejder eller en kontrahent foretager, sender eller modtager relevante telefonsamtaler og elektroniske meddelelser på privatejet udstyr, som investeringsselskabet ikke er i stand til at dokumentere eller kopiere.

Dokumentationen i overensstemmelse med dette stykke stilles efter anmodning til rådighed for de berørte kunder og opbevares i fem år og, hvis den kompetente myndighed anmoder herom, i indtil syv år.

8. Et investeringsselskab skal, såfremt det opbevarer finansielle instrumenter tilhørende kunder, træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at beskytte kunders ejendomsret, navnlig hvis investeringsselskabet skulle blive insolvent, samt for at hindre anvendelse af kundernes finansielle instrumenter for egen regning, medmindre disse har givet deres udtrykkelige samtykke hertil.

9. Et investeringsselskab skal, når det opbevarer midler tilhørende kunder, træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at beskytte kundernes rettigheder og, medmindre der er tale om kreditinstitutter, hindre anvendelse af kundernes midler for egen regning.

10. Et investeringsselskab må ikke indgå aftaler med detailkunder om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret med det formål at sikre eller dække kundernes nuværende eller fremtidige, faktiske, eventuelle eller potentielle forpligtelser.

11. For så vidt angår investeringsselskabers filialer, håndhæver den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, den i stk. 6 og 7 fastsatte forpligtelse med hensyn til filialens transaktioner, uden at dette berører den mulighed, den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland har for at få direkte adgang til dokumentationen.

Medlemsstaterne kan i ekstraordinære tilfælde pålægge investeringsselskaber yderligere krav ud over bestemmelserne i stk. 8, 9 og 10, og i de respektive delegerede retsakter som omhandlet i stk. 12 med hensyn til beskyttelse af kundeaktiver. Sådanne krav skal være objektivt begrundet og stå i et rimeligt forhold til de specifikke risici mod beskyttelsen af investorerne eller mod markedets integritet, der af særlig betydning i lyset af den pågældende medlemsstats markedsstruktur, når investeringsselskaber beskytter kunders aktiver og midler.

Medlemsstaterne skal uden unødigt forsinkelse og senest to måneder inden den dato, der er fastsat for kravets ikrafttrædelse, underrette Kommissionen om ethvert krav, som de agter at pålægge i overensstemmelse med dette stykke. Underretningen skal indeholde en begrundelse for dette krav. Alle yderligere krav må ikke begrænse eller på anden måde påvirke investeringsselskabernes rettigheder i medfør af artikel 34 og 35.

Kommissionen skal senest to måneder efter den underretning, der er omhandlet i tredje afsnit, afgive udtalelse om det forholdsmæssige i og begrundelsen for de yderligere krav.

Medlemsstaterne kan bibeholde supplerende krav, forudsat, at de blev meddelt Kommissionen i medfør af artikel 4 i direktiv 2006/73/EF inden den 2. juli 2014, og at betingelserne i den nævnte artikel er opfyldt.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om de yderligere krav, der pålægges i overensstemmelse med dette stykke, og offentliggør dem på sit websted.

12. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på nærmere at angive de konkrete organisatoriske krav i denne artikels stk. 2-10, der skal opfyldes af investeringsselskaber og filialer af tredjelandsselskaber med tilladelse i medfør af artikel 41, der udfører forskellige former for investeringsservice og/eller -aktiviteter og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf.

Artikel 17

Algoritmisk handel

1. Et investeringsselskab, der benytter sig af algoritmisk handel, skal have effektive systemer og risikokontrolforanstaltninger, som svarer til den virksomhed, som selskabet driver, med henblik på at sikre, at dets handelssystemer er modstandsdygtige og har tilstrækkelig kapacitet, er underlagt passende handelstærskler og -begrænsninger og forhindrer, at der afgives fejlagtige ordrer, eller at systemerne på anden måde fungerer dårligt, så det skaber eller bidrager til forstyrrelser på markedet. Et sådant selskab skal også have effektive systemer og risikokontrolforanstaltninger med henblik på at sikre, at handelssystemerne ikke kan anvendes til formål, som strider mod forordning (EU) nr. 596/2014 eller mod de regler, der gælder for en markedsplads, som det er knyttet til. Investeringsselskabet skal have effektive ordninger for forretningskontinuitet med henblik på at kunne håndtere en brist i dets handelssystemer og skal desuden sørge for, at dets systemer er grundigt afprøvet og underlagt behørig overvågning med henblik på at sikre, at de opfylder kravene fastsat i dette stykke.

2. Et investeringsselskab, der benytter sig af algoritmisk handel i en medlemsstat, skal give meddelelse herom til de kompetente myndigheder i dets hjemland og for den markedsplads, hvor investeringsselskabet benytter sig af algoritmisk handel som medlem af eller deltager i markedspladsen.

Den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland kan kræve, at investeringsselskabet regelmæssigt på ad hoc-basis forelægger en beskrivelse af sine strategier for algoritmisk handel, oplysninger om de handelsparametre eller -begrænsninger, der gælder for systemet, de vigtigste af de foranstaltninger, det har indført til efterlevels- og risikokontrol med henblik på at sikre, at betingelserne fastsat i stk. 1 er opfyldt, samt oplysninger om afprøvningen af dets systemer. Den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland kan til enhver tid anmode investeringsselskabet om yderligere oplysninger om dets algoritmiske handel og de systemer, der anvendes i den forbindelse.

Den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland skal efter anmodning fra en kompetent myndighed for en markedsplads, hvor investeringsselskabet som medlem af eller deltager i markedspladsen benytter sig af algoritmisk handel, uden unødigt forsinkelse videregende de i andet afsnit omhandlede oplysninger, som den modtager fra det investeringsselskab, der benytter sig af algoritmisk handel.

Investeringsselskabet skal opbevare lister over de i dette stykke omhandlede forhold og sikre, at disse lister er så fyldestgørende, at dets kompetente myndighed på grundlag heraf kan kontrollere, om kravene i henhold til dette direktiv er opfyldt.

Et investeringsselskab, der anvender en algoritmisk højfrekvenshandelsteknik, skal i en godkendt form opbevare nøjagtige lister med angivelse af tidssekvenser over alle placerede ordrer, herunder annulleringer af ordrer, udførte ordrer og noteringer på markedspladser, og efter anmodning gøre dem tilgængelige for den kompetente myndighed.

3. Et investeringsselskab, der benytter sig af algoritmisk handel som led i en prisstillelsesstrategi, skal under hensyntagen til det specifikke markeds likviditet, omfang og art samt det handlede instruments karakteristika

- a) udføre denne prisstillelse kontinuerligt i en bestemt del af markedspladsens åbningstid, undtagen under ekstraordinære omstændigheder, således at markedspladsen tilføres likviditet på et regelmæssigt og forudsigeligt grundlag
- b) indgå en bindende skriftlig aftale med markedspladsen, hvori der som minimum skal angives investeringsselskabets forpligtelser i medfør af litra a), og
- c) have etableret effektive systemer og kontrolforanstaltninger for at sikre, at det til enhver tid overholder sine forpligtelser i henhold til den i litra b) omhandlede aftale.

4. For så vidt angår denne artikel og dette direktivs artikel 48, anses et investeringsselskab, der benytter sig af algoritmisk handel, for at forfølge en prisstillelsesstrategi, når dets strategi som medlem af eller deltager i en eller flere markedspladser, når det handler for egen regning, indebærer, at det afgiver bindende, samtidige tovejsprisstillelser af sammenlignelig størrelse og til konkurrencedygtige priser i forbindelse med et eller flere finansielle instrumenter på en enkelt markedsplads eller på flere forskellige markedspladser, således at det samlede marked regelmæssigt og løbende tilføres likviditet.

5. Et investeringsselskab, der tilbyder direkte elektronisk adgang til en markedsplads, skal have effektive systemer og kontrolforanstaltninger, der sikrer korrekt vurdering af og tilsyn med servicebrugernes egnethed, at disse kunder forhindres i at overskride passende forud fastsatte handels- og kredittærskler, at disse kunders handelstransaktioner overvåges på en hensigtsmæssig måde, og at det ved passende risikokontrolforanstaltninger forhindres, at der forekommer handel, som kan være forbundet med risici for investeringsselskabet, eller som kan skabe eller bidrage til forstyrrelser på markedet eller være i strid med forordning (EU) nr. 596/2014 eller med de regler, der gælder for markedspladsen. Direkte elektronisk adgang uden sådanne kontrolforanstaltninger er forbudt.

Et investeringsselskab, der giver direkte elektronisk adgang, er ansvarligt for at sikre, at servicebrugerne overholder kravene i dette direktiv og de regler, der gælder for markedspladsen. Investeringsselskabet registrerer transaktionerne for at kunne påvise brud på disse regler, ureglementerede handelsvilkår eller adfærd, der kan indebære markedsmisbrug, og som skal indberettes til den kompetente myndighed. Investeringsselskabet sikrer, at der mellem investeringsselskabet og servicebrugeren foreligger en bindende skriftlig aftale vedrørende de vigtigste rettigheder og forpligtelser i forbindelse med tjenesteydelsen, og at investeringsselskabet som led i aftalen bevarer ansvaret i henhold til dette direktiv.

Et investeringsselskab, der tilbyder direkte elektronisk adgang til en markedsplads, skal give meddelelse herom til de kompetente myndigheder i dets hjemland og for den markedsplads, hvor investeringsselskabet tilbyder direkte elektronisk adgang.

Den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland kan kræve, at investeringsselskabet regelmæssigt på ad hoc-basis forelægger en beskrivelse af de systemer og kontrolforanstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, og dokumentation for, at disse er anvendt.

Den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland skal efter anmodning fra en kompetent myndighed for en markedsplads, i forbindelse med hvilken investeringsselskabet tilbyder direkte elektronisk adgang, uden unødigt forsinkelse videregende de i fjerde afsnit omhandlede oplysninger, som den modtager fra det pågældende investeringsselskab.

Investeringsselskabet skal opbevare lister over de i dette stykke omhandlede forhold og sikre, at disse lister er så fyldestgørende, at dets kompetente myndighed på grundlag heraf kan kontrollere, om kravene i henhold til dette direktiv er opfyldt.

6. Et investeringsselskab, der fungerer som almindeligt clearingmedlem for andre personer, skal have effektive systemer og kontrolforanstaltninger for at sikre, at clearingtjenester kun anvendes på personer, som er egnede og opfylder klare kriterier, og at disse personer pålægges passende krav med henblik på at mindske risiciene for investeringsselskabet og markedet. Investeringsselskabet sørger for, at der foreligger en bindende skriftlig aftale mellem investeringsselskabet og den pågældende person vedrørende de vigtigste rettigheder og forpligtelser i forbindelse med tjenesteydelsen.

7. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere følgende:

- a) enkelthederne i de i stk. 1-6 fastsatte organisatoriske krav, der skal opfyldes af investeringsselskaber, som udfører forskellige former for investeringsservice og/eller -aktiviteter og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf, hvorved præciseringerne vedrørende de organisatoriske krav i stk. 5 skal fastlægge de specifikke krav for direkte markedsadgang og sponsoreret adgang, således at det sikres, at kontrolforanstaltningerne i forbindelse med sponsoreret adgang mindst svarer til dem, der anvendes i forbindelse med direkte markedsadgang
- b) under hvilke omstændigheder et investeringsselskab vil være forpligtet til at indgå en aftale om prisstillelse som omhandlet i stk. 3, litra b), og indholdet af sådanne aftaler, herunder den del af markedspladsens åbningstid, der er omhandlet i stk. 3
- c) de situationer, der udgør ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i stk. 3, herunder ekstreme udsving, politiske og makroøkonomiske problemer, spørgsmål vedrørende systemer og drift samt omstændigheder, der gør det vanskeligt for investeringsselskabet at fastholde en forsigtig risikostyringspraksis, jf. stk. 1
- d) indholdet af og formatet for den godkendte form, der er omhandlet i stk. 2, femte afsnit, og længden af det tidsrum, i hvilket investeringsselskabet skal opbevare disse lister.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 18

Handelsprocessen og afslutning af transaktioner i en MHF og en OHF

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, ud over at opfylde de organisatoriske krav i artikel 16 fastlægger gennemsigtige regler og procedurer, der sikrer fair og korrekt handel, og fastlægger objektive kriterier for effektiv udførelse af ordrer. De skal have ordninger med henblik på sund forvaltning af facilitetens tekniske drift, herunder effektive nødsystemer for at kunne håndtere risikoen for systemfejl.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, opstiller gennemsigtige regler for kriterierne til bestemmelse af, hvilke finansielle instrumenter der kan handles i deres systemer.

Medlemsstaterne stiller krav om, når det er relevant, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, giver eller forvisser sig om, at der er adgang til offentligt tilgængelige oplysninger, der er tilstrækkelige til, at brugerne, under hensyn både til disses karakteristika og til de handlede instrumenttyper, kan foretage en investeringsbedømmelse.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, fastlægger, offentliggør og til stadighed har og gennemfører gennemsigtige og ikkediskriminerende regler baseret på objektive kriterier for adgang til MHF'ens eller OHF'ens faciliteter.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, har ordninger med henblik på klart at påvise og håndtere de potentielle ugunstige følger for MHF'ens eller OHF'ens drift eller for medlemmerne eller deltagerne og brugerne af eventuelle interessekonflikter mellem MHF'en, OHF'en, deres ejere eller investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver MHF'en eller OHF'en, og MHF'ens eller OHF'ens sunde funktion.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, skal overholde artikel 48 og 49 og have alle de nødvendige effektive systemer, procedurer og ordninger med henblik herpå.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, tydeligt underretter deres medlemmer eller deltagere om deres respektive ansvar for afregning af transaktioner, der gennemføres via faciliteten. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, indfører de nødvendige ordninger til en let og effektiv afregning af transaktioner, der gennemføres gennem MHF'ens eller OHF'ens systemer.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at MHF'er og OHF'er har mindst tre materielt aktive medlemmer eller brugere, som hver især har mulighed for at interagere med alle de andre med hensyn til prisdannelsen.

8. Når et værdipapir, der er optaget til handel på et reguleret marked, også handles på en MHF eller en OHF uden udstederens samtykke, påhviler der ikke udstederen nogen forpligtelse til hverken indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive finansielle oplysninger til denne MHF eller OHF.

9. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab og en markedsoperatør, der driver en MHF eller en OHF, straks efterkommer eventuelle instrukser fra deres kompetente myndighed i henhold til artikel 69, stk. 2, om at suspendere eller standse handelen med et finansielt instrument.

10. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, for den kompetente myndighed forelægger en udførlig beskrivelse af, hvordan MHF'en eller OHF'en fungerer, herunder enhver forbindelse til et reguleret marked eller deltagelse af et sådant, en MHF, en OHF eller en systematisk internalisator ejet af det samme investeringsselskab eller den samme markedsoperatør samt en liste over deres medlemmer, deltagere og/eller brugere, jf. dog artikel 20, stk. 1, 4 og 5. De kompetente myndigheder stiller disse oplysninger til rådighed for ESMA, hvis der anmodes herom. Enhver meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab eller en markedsoperatør som MHF eller OHF meddeles ESMA. ESMA opretter et register over alle MHF'er og OHF'er i Unionen. Dette register skal indeholde oplysninger om de tjenesteydelser, MHF'en eller OHF'en leverer, og en entydig kode til identificering af MHF'en eller OHF'en, som skal anvendes i indberetninger i overensstemmelse med artikel 6, 10 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014. Registret skal ajourføres løbende. ESMA offentliggør og ajourfører dette register på sit websted.

11. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af indholdet af og formatet for den beskrivelse og meddelelse, der er omhandlet i stk. 10.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 19

Særlige krav til MHF'er

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF, ud over at opfylde kravene i artikel 16 og 18 fastlægger og gennemfører faste regler for udførelse af ordrer i systemet.
2. Medlemsstaterne stiller krav om, at de i artikel 18, stk. 3, omhandlede regler for adgang til en MHF opfylder betingelserne i artikel 53, stk. 3.
3. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF:
 - a) er tilstrækkeligt rustet til at styre de risici, markedet udsættes for, anvender fyldestgørende ordninger og systemer med henblik på at påvise alle væsentlige risici for markedets drift og har indført effektive foranstaltninger til at mindske disse risici
 - b) har iværksat effektive ordninger, der kan lette en effektiv og rettidig gennemførelse af de transaktioner, der foretages i henhold til markedets systemer, og
 - c) på tidspunktet for meddelelsen af tilladelsen og til enhver tid derefter råder over tilstrækkelige finansielle ressourcer til at lette markedets ordentlige funktion under hensyntagen til arten og omfanget af de transaktioner, der gennemføres på markedet, og til arten og omfanget af de risici, markedet er udsat for.
4. Medlemsstaterne sikrer, at artikel 24, 25, artikel 27, stk. 1, 2 og 4-10, og artikel 28 ikke finder anvendelse på transaktioner, der indgås i henhold til de regler, der gælder for en MHF, mellem dennes medlemmer eller deltagere eller mellem en MHF og dennes medlemmer eller deltagere for så vidt angår anvendelsen af MHF'en. MHF'ens medlemmer eller deltagere skal imidlertid overholde de i artikel 24, 25, 27 og 28 fastsatte forpligtelser over for deres kunder, når de på kundernes vegne udfører disses ordrer gennem en MHF's systemer.
5. Medlemsstaterne tillader ikke, at investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en MHF, udfører kundeordrer over egenbeholdningen eller benytter sig af ejermatchningshandel.

Artikel 20

Særlige krav til OHF'er

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab og en markedsoperatør, der driver en OHF, indfører ordninger, der forhindrer udførelse af kundeordrer i en OHF over egenbeholdningen i det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver OHF'en, eller fra en hvilken som helst enhed, der indgår i samme koncern eller juridiske person som investeringsselskabet og/eller markedsoperatøren.
2. Medlemsstaterne tillader kun, at et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, benytter sig af ejermatchningshandel med obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og visse derivater, i de tilfælde, hvor kunden har erklæret sig indforstået med processen.

Et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, må ikke benytte sig af ejermatchningshandel til at udføre kundeordrer i en OHF i derivater, der tilhører en derivatkategori, som er omfattet af clearingforpligtelsen i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EU) nr. 648/2012.

Et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, indfører ordninger, der sikrer overholdelse af definitionen af »ejermatchningshandel« i artikel 4, stk. 1, nr. 38).

3. Medlemsstaterne tillader kun, at et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, benytter sig af handel for egen regning, der ikke er ejermatchningshandel, i forbindelse med statsgældsinstrumenter, som der ikke findes et likvidt marked for.

4. Medlemsstaterne tillader ikke, at driften af en OHF og af en systematisk internalisering finder sted inden for samme juridiske enhed. En OHF må ikke være knyttet til en systematisk internalisator på en måde, der muliggør indbyrdes påvirkning mellem ordrer i OHF'en og ordrer eller prisstillelser i en systematisk internalisator. En OHF må ikke være knyttet til en anden OHF på en måde, der muliggør indbyrdes påvirkning mellem ordrer i forskellige OHF'er.

5. Medlemsstaterne forhindrer ikke et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, i at ansætte et andet investeringsselskab til på et uafhængigt grundlag at udføre prisstillelsen i denne OHF.

Ved anvendelsen af denne artikel anses et investeringsselskab ikke for på et uafhængigt grundlag at udføre prisstillelse i en OHF, hvis det har nære forbindelser til det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver OHF'en.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at udførelsen af ordrer i en OHF finder sted på et skønsmæssigt grundlag.

Et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en OHF, har kun skønsmæssig beføjelse i hver af eller begge følgende tilfælde:

- a) ved beslutningen om at afgive eller tilbagekalde en ordre på en OHF, som de driver
- b) ved beslutningen om ikke at matche en specifik kundeordre med andre tilgængelige ordrer i systemerne på et givet tidspunkt, forudsat at de overholder kundens specifikke instrukser og opfylder deres pligter i henhold til artikel 27.

Ved det system, hvor kunders ordrer matches, kan investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver OHF'en, beslutte, hvorvidt, hvornår og hvor meget af to eller flere ordrer, der skal matches i systemet. I overensstemmelse med stk. 1, 2, 4 og 5 og med forbehold af stk. 3 kan investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver OHF'en, med hensyn til et system, der formidler transaktioner med andre instrumenter end aktieinstrumenter, lette forhandlinger mellem kunder og derved samle to eller flere potentielt forenelige handelsinteresser i en transaktion.

Denne forpligtelse berører ikke artikel 18 og 27.

7. Den kompetente myndighed kan, enten når et investeringsselskab eller en markedsoperatør anmoder om tilladelse til at drive en OHF eller på ad hoc-basis, kræve at få forelagt en udførlig redegørelse for, hvorfor systemet ikke svarer til og ikke kan fungere som et reguleret marked, en MHF eller en systematisk internalisator, og en udførlig beskrivelse af, hvordan skønnet vil blive foretaget, navnlig hvornår en ordre til OHF'en kan tilbagekaldes, og hvornår og hvordan matchning af to eller flere kundeordrer finder sted inden for OHF'en. Endvidere forelægger det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver en OHF, den kompetente myndighed oplysninger om sin anvendelse af ejermatchningshandel. Den kompetente myndighed overvåger et investeringsselskabs eller en markedsoperatørs anvendelse af ejermatchningshandel for at sikre, at denne fortsat er omfattet af definitionen af sådan handel, og at anvendelsen af ejermatchningshandel ikke giver anledning til interessekonflikter mellem investeringsselskabet eller markedsoperatøren og deres kunder.

8. Medlemsstaterne sikrer, at artikel 24, 25, 27 og 28 anvendes på transaktioner, der gennemføres i en OHF.

KAPITEL II

Vilkår for drift af investeringsselskaber

Afdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 21

Regelmæssig revision af betingelserne for meddelelse af den første tilladelse

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse på deres område, til enhver tid opfylder de i kapitel I omhandlede betingelser for meddelelse af den første tilladelse.
2. Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder fastsætter hensigtsmæssige metoder til at føre tilsyn med, at investeringsselskaber opfylder deres forpligtelser i henhold til stk. 1. De stiller krav om, at investeringsselskaber underretter de kompetente myndigheder om alle væsentlige ændringer af betingelserne for meddelelsen af den første tilladelse.

ESMA kan udarbejde retningslinjer for de i dette stykke omhandlede metoder til at føre tilsyn.

Artikel 22

Almindelige forpligtelser til at føre løbende tilsyn

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med investeringsselskabers virksomhed for at kunne vurdere, om disse opfylder de i dette direktiv omhandlede driftsbetingelser. Medlemsstaterne sikrer, at der er truffet de nødvendige foranstaltninger til, at de kompetente myndigheder kan få de oplysninger, der er påkrævet for at vurdere, om investeringsselskabet overholder disse forpligtelser.

Artikel 23

Interessekonflikter

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber træffer alle relevante forholdsregler til at kunne påvise og forebygge eller håndtere interessekonflikter mellem selskaberne selv, herunder deres ledere, ansatte og tilknyttede agenter eller enhver anden person, der direkte eller indirekte er forbundet med selskaberne ved et kontrolforhold, og selskabernes kunder, eller mellem kunderne indbyrdes, som opstår ved udførelsen af investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf, herunder sådanne, som forårsages af tilskyndelser fra tredjeparter eller af investeringsselskabets egne aflønnings- eller incitamentsstrukturer.
2. Hvis de organisatoriske eller administrative ordninger, der i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, er indført af investeringsselskabet for at hindre interessekonflikter, der kan skade dets kunders interesser, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for, at kunders interesser skades, skal investeringsselskabet klart oplyse kunden om interessekonflikternes generelle karakter og/eller kilder og de foranstaltninger, der er truffet for at mindske disse risici, inden det påtager sig opgaver for kundens regning.
3. Oplysningerne omhandlet i stk. 2 skal:
 - a) gives på et varigt medium og
 - b) under hensyntagen til kundens karakteristika, være tilstrækkelig udførlige til, at den pågældende kunde kan træffe en informeret beslutning med hensyn til den tjenesteydelse, som interessekonflikten vedrører.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at:

- a) fastlægge de forholdsregler, investeringsselskaber med rimelighed kan forventes at træffe for at påvise, forhindre, styre og oplyse om interessekonflikter, når de udfører forskellige former for investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser eller kombinationer heraf
- b) opstille passende kriterier for at bestemme de interessekonflikttyper, som kan skade investeringsselskabets kunders eller potentielle kunders interesser.

Afdeling 2

Bestemmelser til sikring af investorbeskyttelse

Artikel 24

Generelle principper og oplysninger til kunder

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, når det yder kunder investeringsservice eller, når det er relevant, accessoriske tjenesteydelser, handler ærligt, redeligt og professionelt i sine kunders bedste interesse, og navnlig overholder de i denne artikel og i artikel 25 omhandlede principper.

2. Investeringsselskaber, der producerer finansielle instrumenter med henblik på salg til kunder, sikrer, at disse finansielle instrumenter er udformet således, at de opfylder behovene hos en afgrænset målgruppe af slutkunder i den relevante kundekategori, at strategien for distribution af de finansielle instrumenter er i overensstemmelse med den afgrænsede målgruppe, og at investeringsselskabet tager rimelige skridt til at sikre, at det finansielle instrument distribueres til den afgrænsede målgruppe.

Et investeringsselskab skal forstå de finansielle instrumenter, selskabet tilbyder eller anbefaler, vurdere de finansielle instrumenters opfyldelse af behovene hos de kunder, selskabet yder investeringsservice, bl.a. under hensyntagen til den afgrænsede målgruppe af slutkunder som omhandlet i artikel 16, stk. 3a, og sikre, at der kun tilbydes eller anbefales finansielle instrumenter, når dette er i kundens interesse.

3. Alle oplysninger, herunder markedsføringsmateriale, hvorved investeringsselskabet henvender sig til kunder eller potentielle kunder, skal være reelle, klare og ikkevildledende. Markedsføringsmateriale skal tydeligt fremstå som sådant.

4. Der skal i god tid gives relevante oplysninger til kunder eller potentielle kunder om investeringsselskabet og dets tjenesteydelser, finansielle instrumenter og foreslåede investeringsstrategier, handelssteder og alle omkostninger og dertil knyttede gebyrer. Disse oplysninger skal omfatte følgende:

a) investeringsselskabet skal i god tid, inden det yder investeringsrådgivningen, meddele kunden:

i) om rådgivningen ydes på uafhængigt grundlag eller ej

ii) om rådgivningen er baseret på en generel eller på en mere begrænset analyse af forskellige typer finansielle instrumenter, og navnlig om udvalget er begrænset til finansielle instrumenter, der udstedes eller leveres af enheder, der har nære forbindelser til investeringsselskabet eller andre juridiske eller økonomiske forbindelser som f.eks. en kontraktmæssig forbindelse, der er så tæt, at den indebærer en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning

iii) om investeringsselskabet vil give kunden en periodisk vurdering af de til den pågældende kunde anbefalede finansielle instrumenters egnethed

- b) oplysninger om finansielle instrumenter og foreslåede investeringsstrategier; dette bør omfatte relevant vejledning og relevante advarsler om de risici, der er forbundet med investering i de pågældende instrumenter eller i forbindelse med særlige investeringsstrategier, og om det finansielle instrument er tiltænkt detailkunder eller professionelle kunder, under hensyntagen til den afgrænsede målgruppe, jf. stk. 2
- c) oplysninger om alle omkostninger og tilknyttede gebyrer skal omfatte oplysninger vedrørende både investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser, hvilket skal omfatte rådgivningsomkostninger og, hvor det er relevant, omkostninger i forbindelse med de anbefalede eller markedsførte finansielle instrumenter, og oplysning om, hvordan kunden kan betale dem, herunder også eventuelle tredjepartsbetalinger

Oplysningerne om alle omkostninger og gebyrer, herunder omkostninger og gebyrer i forbindelse med investeringsservicen og det finansielle instrument, som ikke skyldes tilstedeværelsen af underliggende markedsrisici, sammenfattes, så kunden får et overblik over de samlede omkostninger og den kumulerede effekt på afkastet af investeringen og, hvis kunden måtte anmode herom, skal en specificeret opgørelse forelægges. Hvor det er relevant, stilles disse oplysninger til rådighed for kunden regelmæssigt og mindst en gang om året i investeringsens levetid.

5. De i stk. 4 og 9 omhandlede oplysninger skal gives i en form, som er forståelig, på en sådan måde, at kunder eller potentielle kunder i rimeligt omfang kan forstå investeringsservicens og den tilbudte specifikke type finansielt instruments art og risici og dermed kan træffe investeringsbeslutninger på informeret grundlag. Medlemsstaterne kan tillade, at disse oplysninger gives i et standardiseret format.

6. Hvis en investeringsservice indgår som en del af et finansielt produkt, som allerede er omfattet af andre bestemmelser om oplysningskrav i EU-lovgivningen vedrørende kreditinstitutter og forbrugerkredit, omfattes denne service ikke tillige af de i stk. 3, 4 og 5 omhandlede forpligtelser.

7. Hvis et investeringsselskab meddeler kunden, at der ydes investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, skal det pågældende investeringsselskab:

a) skal investeringsselskabet vurdere et tilstrækkeligt udvalg af finansielle instrumenter, der findes på markedet, og som skal være tilstrækkeligt forskellige med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere til at sikre, at kundens investeringsmål kan opfyldes på passende vis, og skal være begrænset til finansielle instrumenter, der udstedes eller udbydes af

i) investeringsselskabet selv eller af enheder, som har tætte forbindelser med investeringsselskabet, eller

ii) af andre enheder, som investeringsselskabet har så tætte juridiske eller økonomiske forbindelser med som f.eks. kontraktmæssige forbindelser, at det kan indebære en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning

b) må investeringsselskabet ikke modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til kunder. Mindre naturalieydelser, som kan øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres til en kunde, og som er af et sådant omfang og en sådan art, at de ikke anses for at kunne forhindre investeringsselskabet i at overholde sin pligt til at handle i kundens bedste interesse, skal tydeligt oplyses og er ikke omfattet af dette litra.

8. Når investeringsselskabet yder porteføljepleje, må det ikke modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelser, der betales af tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til kunder. Mindre naturalieydelser, som kan øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres til en kunde, og som er af et sådant omfang og en sådan art, at de ikke anses for at kunne forhindre investeringsselskabet i at overholde sin pligt til at handle i kundens bedste interesse, skal tydeligt oplyses og er ikke omfattet af dette stykke.

9. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaberne i de tilfælde, hvor disse betaler gebyrer til enhver anden person end kunden eller en person på kundens vegne eller modtager gebyrer eller provisioner, eller hvor de betaler eller modtager naturalieydelse i forbindelse med leveringen af en investeringsydelse eller en accessorisk tjenesteydelse, fra andre end kunden eller en person på kundens vegne, ikke anses for at opfylde deres forpligtelser efter artikel 23 og efter nærværende artikels stk. 1, medmindre betalingen eller ydelsen

- a) skal øge kvaliteten af den relevante service til kunden, og
- b) ikke svækker overholdelsen af investeringsselskabets forpligtelse til at handle ærligt, redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundernes bedste interesse.

Kunden er klart blevet oplyst om, at der foreligger et gebyr eller en ydelse, jf. første afsnit, eller hvis det ikke er muligt at konstatere beløbets størrelse, hvilken metode der er anvendt til beregning heraf, på en omfattende, nøjagtig og forståelig måde, før den pågældende investeringsservice er ydet eller de accessoriske tjenesteydelser leveret. Hvor det er relevant, informerer investeringsselskabet også kunden om mekanismer til overførsel til kunden af gebyrer, provisioner og penge- og naturalieydelse, der modtages i forbindelse med ydelsen af investeringsservicen eller leveringen af den accessoriske tjenesteydelse.

Betalingen eller ydelsen, som gør det muligt eller er nødvendig med henblik på at yde investeringsservice, såsom opbevaringsgebyrer, afviklings- og vekslingsgebyrer, lovbestemte afgifter og salærer, og som på grund af deres art ikke kan give anledning til interessekonflikter med investeringsselskabets pligt til at handle ærligt, redeligt og professionelt i sine kunders bedste interesse, er ikke omfattet af kravene i første afsnit.

10. Et investeringsselskab, der yder investeringsservice til kunder, skal sikre, at det ikke honorerer eller vurderer sine medarbejderes indsats på en måde, der strider mod dets forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. Det må navnlig ikke indføre aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, som kunne give en tilskyndelse for dets ansatte til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når investeringsselskabet kunne tilbyde et andet finansielt instrument, der ville dække den pågældende kundes behov bedre.

11. Når en investeringsservice tilbydes sammen med en anden tjenesteydelse eller et andet produkt som en del af en pakke eller som en betingelse for samme aftale eller pakke, skal investeringsselskabet meddele kunden, om de forskellige komponenter kan købes separat, og fremlægge separat dokumentation af omkostninger og afgifter i forbindelse med hver enkelt komponent.

Når det er sandsynligt, at de risici, der er forbundet med en sådan aftale eller pakke, der tilbydes en detailkunde, vil være forskellige fra de risici, der er forbundet med komponenterne enkeltvis, skal investeringsselskabet fremlægge en tilstrækkelig beskrivelse af de forskellige komponenter i aftalen eller pakken og af, hvordan samspillet ændrer risiciene.

ESMA udarbejder og ajourfører periodisk i samarbejde med EBA og EIOPA senest den 3. januar 2016 retningslinjer for vurdering af og tilsyn med krydssalg, idet myndigheden navnlig angiver, i hvilke situationer krydssalg ikke er forenelig med forpligtelserne fastsat i stk. 1.

12. Medlemsstaterne kan i ekstraordinære tilfælde pålægge investeringsselskaber yderligere krav vedrørende de spørgsmål, der er omfattet af denne artikel. Sådanne krav skal være objektivt begrundet og stå i et rimeligt forhold til imødegåelsen af de specifikke risici mod beskyttelsen af investorerne eller mod markedets integritet, der af særlig betydning i lyset af den pågældende medlemsstats markedsstruktur.

Medlemsstaterne skal uden unødigt forsinkelse og senest to måneder inden den dato, der er fastsat for kravets ikrafttrædelse, underrette Kommissionen om ethvert krav, som de agter at pålægge i overensstemmelse med dette stykke. Underretningen skal indeholde en begrundelse for dette krav. Alle yderligere krav må ikke begrænse eller på anden måde påvirke investeringsselskabernes rettigheder i medfør af artikel 34 og 35 i dette direktiv.

Kommissionen skal inden to måneder efter den underretning, der er omhandlet i det andet afsnit, afgive udtalelse om det forholdsmæssige i og begrundelsen for de yderligere krav.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om de yderligere krav, der pålægges i overensstemmelse med dette stykke, og offentliggør dem på sit websted.

Medlemsstaterne kan bibeholde supplerende krav, der meddeltes Kommissionen i medfør af artikel 4 i direktiv 2006/73/EF inden den 2. juli 2014, forudsat at betingelserne i nævnte artikel er opfyldt.

13. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89, der skal sikre, at investeringsselskaber efterlever de i denne artikel fastlagte principper, når de yder investeringsservice eller leverer accessoriske tjenesteydelser til deres kunder, herunder:

- a) de betingelser, som oplysningerne skal opfylde for at være reelle, klare og ikkevildledende
- b) en præcisering af indholdet af og formatet for oplysningerne til kunder om kundekategorisering, investeringsselskaber og deres tjenesteydelser, finansielle instrumenter, omkostninger og gebyrer
- c) kriterierne for vurdering af en række finansielle instrumenter, der tilbydes på markedet
- d) samt kriterierne for vurdering af, hvorvidt selskaber, der modtager tilskyndelser, opfylder deres pligt til at handle ærligt, redeligt og professionelt i kundens bedste interesse.

Ved udformningen af kravene til oplysninger om finansielle instrumenter vedrørende stk. 4, litra b), skal oplysninger om produktets struktur medtages, hvor det er relevant, under hensyntagen til relevante standardiserede oplysninger, der kræves i medfør af EU-lovgivningen.

14. De i stk. 13 omhandlede delegerede retsakter skal tage hensyn til:

- a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed
- b) arten og omfanget af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer finansielle instrumenter
- c) om kunden eller de potentielle kunder er detailinvestor(er) eller professionel(le) investor(er) eller, i forbindelse med stk. 4 og 5, om de er klassificeret som godkendte modparter.

Artikel 25

Egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering og rapportering til kunder

1. Medlemsstaterne kræver, at investeringsselskaberne sikrer og påviser over for de kompetente myndigheder efter anmodning herom, at fysiske personer, der yder investeringsrådgivning eller giver oplysninger om finansielle instrumenter, investeringsservice eller accessoriske tjenesteydelser til kunder på vegne af investeringsselskabet, er i besiddelse af den nødvendige viden og kompetence til at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 24 samt nærværende artikel. Medlemsstaterne offentliggør de kriterier, som anvendes til at vurdere sådan viden og kompetence.

2. Når investeringsselskabet yder investeringsrådgivning eller porteføljepleje, skal det indhente de nødvendige oplysninger om kundens eller den potentielle kundes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke type produkt eller service, den pågældendes finansielle situation, herunder vedkommendes evne til at bære tab, og investeringsmål, herunder hans risikovillighed, så investeringsselskabet kan anbefale kunden eller den potentielle kunde den investeringsservice og de finansielle instrumenter, der egner sig for vedkommende og navnlig harmonerer med hans risikovillighed og evne til at bære tab.

Medlemsstaterne sikrer, at den samlede pakke er egnet, hvis et investeringsselskab yder investeringsrådgivning og anbefaler en pakke af tjenesteydelser eller produkter sammensat i henhold til artikel 24, stk. 11.

3. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber, som leverer andre investeringsserviceydelser end dem, der er omhandlet i stk. 2, udbeder sig oplysninger fra kunden eller den potentielle kunde om dennes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke type produkt eller service, der udbydes eller efterspørges, så investeringsselskabet kan vurdere, om den påtænkte investeringsservice eller det påtænkte investeringsprodukt er hensigtsmæssig(t) for kunden. Vurderingen af en pakke af tjenesteydelser eller produkter i henhold til artikel 24, stk. 11, skal omfatte den samlede pakkes egnethed.

Finder investeringsselskabet på grundlag af de oplysninger, som det har modtaget i medfør af første afsnit, at produktet eller tjenesteydelserne ikke er hensigtsmæssig for kunden eller den potentielle kunde, advarer investeringsselskabet kunden eller den potentielle kunde. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format.

Vælger kunderne eller de potentielle kunder ikke at give de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, eller giver de utilstrækkelige oplysninger om deres kendskab og erfaringer, skal investeringsselskabet advare dem om, at investerings-selskabet ikke er i stand til at afgøre, om tjenesteydelserne eller produktet er hensigtsmæssig(t) for vedkommende. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format.

4. Medlemsstaterne tillader, at investeringsselskaber, når de yder investeringsservice, som udelukkende består i at udføre kundens ordrer eller at modtage og formidle disse ordrer med eller uden accessoriske tjenesteydelser, med undtagelse af kredit- eller långivning som anført i bilag I, afsnit B, punkt 1, der ikke omfatter eksisterende kreditgrænser for lån, løbende konti og kassekreditter for kunder, yder denne investeringsservice, uden at det er nødvendigt at indhente de oplysninger eller træffe den afgørelse, som er omhandlet i stk. 3, hvis alle nedenstående betingelser er opfyldt:

a) tjenesteydelserne vedrører et af følgende finansielle instrumenter:

- i) aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller på et tilsvarende tredjelandsmarked eller i en MHF, når der er tale om aktier i selskaber, med undtagelse af aktier i institutter for kollektiv investering, som ikke er UCITS, og aktier, der omfatter et afledt instrument
- ii) obligationer og andre gældsinstrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked eller på et tilsvarende tredjelandsmarked eller i en MHF, undtagen sådanne, som omfatter et afledt instrument eller en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå den involverede risiko
- iii) pengemarkedsinstrumenter, bortset fra sådanne, som omfatter et afledt instrument eller en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå den involverede risiko
- iv) aktier eller andele i UCITS, bortset fra strukturerede investeringsinstitutter som omhandlet i artikel 36, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 583/2010

v) strukturerede indlån, bortset fra dem, der omfatter en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå afkastrisikoen eller omkostningerne ved opsigelse af produktet før tid

vi) andre ikke-komplekse finansielle instrumenter i forbindelse med dette stykke.

I forbindelse med dette litra, og hvis kravene og proceduren i artikel 4, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, i direktiv 2003/71/EF er opfyldt, anses et tredjelandsmarked for at svare til et reguleret marked

b) tjenesteydelsen ydes på kundens eller den potentielle kundes initiativ

c) kunden eller den potentielle kunde er klart blevet underrettet om, at investeringsselskabet ved leveringen af denne tjenesteydelse ikke har pligt til at vurdere det leverede eller tilbudte finansielle instruments eller den leverede eller tilbudte tjenesteydelses hensigtsmæssighed, og at vedkommende derfor ikke nyder godt af den hermed forbundne beskyttelse, som reglerne om god forretningsskik giver. En sådan advarsel kan gives i et standardiseret format

d) investeringsselskabet opfylder forpligtelserne i artikel 23.

5. Investeringsselskabet registrerer kunden i sit kundekartotek med det eller de dokumenter, som indeholder investeringsselskabets og kundens aftale, og hvori er anført parternes rettigheder og forpligtelser samt de øvrige betingelser, som gælder for investeringsselskabets tjenesteydelser til kunden. Parternes kontraktlige rettigheder og forpligtelser kan medtages ved henvisning til andre dokumenter eller lovtekster.

6. Investeringsselskabet skal give kunden fyldestgørende rapporter, på et varigt medium om den service, selskabet yder til kunden. Rapporterne skal omfatte periodiske meddelelser til kunderne, hvori der tages hensyn til de involverede finansielle instruments type og kompleksitet og karakteren af den tjenesteydelse, der er leveret til kunden, og skal desuden, hvor det er relevant, omfatte omkostninger i forbindelse med de transaktioner og tjenesteydelser, der er udført for kundens regning.

Når investeringsselskabet yder investeringsrådgivning, skal det, inden transaktionen foretages, i en erklæring om egnethed på et varigt medium præcisere, hvilken rådgivning der er ydet, og angive, hvordan denne rådgivning stemmer overens med detailkundens præferencer, mål og andre karakteristika.

Hvis aftalen om at købe eller sælge et finansielt instrument indgås ved hjælp af fjernkommunikation, som forhindrer den forudgående afgivelse af erklæringen om egnethed, kan investeringsselskabet afgive den skriftlige erklæring om egnethed på et varigt medium umiddelbart efter, at kunden er bundet af en aftale, forudsat at begge de følgende betingelser er opfyldt:

a) kunden har indvilliget i at modtage erklæringen om egnethed uden unødigt forsinkelse efter gennemførelsen af transaktionen, og

b) investeringsselskabet har givet kunden mulighed for at udskyde transaktionen for at modtage erklæringen om egnethed på forhånd.

Hvis et investeringsselskab yder porteføljepleje eller har underrettet kunden om, at det vil gennemføre en periodisk vurdering af egnetheden, skal den periodiske rapport indeholde en ajourført erklæring om, hvordan investeringen opfylder kundens præferencer og mål og andre af detailkundens karakteristika.

7. Hvis det er en forudsætning for en kreditaftale i forbindelse med fast ejendom til beboelse, der er omfattet af bestemmelserne om vurdering af kreditværdigheden af forbrugere i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU ⁽¹⁾, at der til den pågældende forbruger ydes en investeringsservice i forbindelse med udstedelse af realkreditobligationer specifikt for at sikre finansieringen af og på samme vilkår som kreditaftalen i forbindelse med fast ejendom til beboelse, således at lånet kan optages, refinansieres eller indfries, omfattes denne service ikke af forpligtelserne i denne artikel.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at sikre, at investeringsselskaberne overholder principperne i nærværende artikels stk. 2-6, når de leverer investerings-service eller accessoriske tjenesteydelser til deres kunder, herunder de oplysninger, der skal indhentes i forbindelse med vurderingen af tjenesteydelsernes og de finansielle instrumenters egnethed eller hensigtsmæssighed for deres kunder, kriterierne for vurdering af ikkekomplekse finansielle instrumenter i forbindelse med nærværende artikels stk. 4, litra a), nr. vi), indholdet af og formatet for lister og aftaler vedrørende leveringen af tjenesteydelser til kunder og aflæggelsen af periodiske rapporter om de leverede tjenesteydelser til kunder. De delegerede retsakter skal tage hensyn til:

- a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed
- b) arten af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer finansielle instrumenter
- c) om kunden eller de potentielle kunder er detailinvestor(er) eller professionel(le) investor(er) eller, i forbindelse med stk. 6, om de er klassificeret som godkendte modparter.

9. ESMA vedtager senest den 3. januar 2016 retningslinjer med nærmere angivelse af kriterierne for vurdering af den viden og kompetence, der kræves i medfør af stk. 1.

10. ESMA udarbejder senest den 3. januar 2016 og ajourfører periodisk retningslinjer for vurdering af:

- a) finansielle instrumenter, der omfatter en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå den involverede risiko, jf. stk. 4, litra a), nr. ii) og iii)
- b) strukturerede indlån, der omfatter en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå afkastrisikoen eller omkostningerne ved opsigelse af produktet før tid, jf. stk. 4, litra a), nr. v).

11. ESMA kan udarbejde retningslinjer — og ajourføre dem periodisk — for vurdering af finansielle instrumenter, der klassificeres som ikke-komplekse i forbindelse med stk. 4, litra a), nr. vi), under hensyntagen til de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til stk. 8.

Artikel 26

Levering af tjenesteydelser via et andet investeringsselskab

Medlemsstaterne tillader, at et investeringsselskab, der gennem et andet investeringsselskab modtager instrukser om at udføre investeringer eller accessoriske tjenesteydelser for en kundes regning, henholder sig til kundeoplysninger fra sidstnævnte investeringsselskab. Det investeringsselskab, som formidler instrukserne, forbliver ansvarlig for, at de formidlede oplysninger er komplette og nøjagtige.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

Et investeringsselskab, der på denne måde modtager instruks om at udføre tjenesteydelser for en kundes regning, skal også kunne henholde sig til eventuelle anbefalinger vedrørende tjenesteydelsen eller transaktionen, som kunden måtte have modtaget fra et andet investeringsselskab. Det investeringsselskab, som formidler instrukserne, forbliver ansvarlig for, at de givne anbefalinger eller råd er egnede for kunden.

Et investeringsselskab, som modtager kunders instrukser eller ordrer gennem et andet investeringsselskab, forbliver ansvarlig for, at tjenesteydelsen eller transaktionen på grundlag af sådanne eventuelle oplysninger eller anbefalinger gennemføres efter de relevante bestemmelser i dette afsnit.

Artikel 27

Pligt til at udføre ordrer på de for kunden gunstigste betingelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, når de udfører ordrer, træffer alle tilstrækkelige forholdsregler for at opnå det bedst mulige resultat for deres kunder, idet de tager hensyn til pris, omkostninger, hurtighed, gennemførelses- og afregningssandsynlighed, omfang, art og andre eventuelle overvejelser med relevans for udførelsen af ordren. Investeringsselskabet er dog, når der foreligger en specifik instruks fra kunden, altid forpligtet til at udføre ordren efter den specifikke instruks.

Når et investeringsselskab udfører en ordre på en detailkundes vegne, bestemmes det bedst mulige resultat ud fra det samlede vederlag, som er prisen for det finansielle instrument og udgifterne i forbindelse med udførelsen, der omfatter alle kundens udgifter, som er direkte knyttet til udførelsen af ordren, herunder gebyrer i forbindelse med handelssystemet, clearing og afvikling samt andre gebyrer til tredjemand, der er involveret i udførelsen af ordren.

For at sikre det bedst mulige resultat i overensstemmelse med første afsnit, når der er mere end ét handelssystem, der kan udføre en ordre vedrørende et finansielt instrument, og for at vurdere og sammenligne de resultater for kunden, der kan opnås ved at udføre ordren gennem det ene eller det andet af de handelssystemer, der er anført i investeringsselskabets ordreudførelsespolitik, og som er i stand til at udføre ordren, tages der i vurderingen hensyn til investeringsselskabets egne provisioner og omkostningerne for at udføre ordren gennem hvert af de godkendte handelssystemer.

2. Et investeringsselskab må ikke modtage nogen form for aflønning, rabat eller naturalieydelser for at videregende kundeordrer til særlige markedspladser eller handelssteder, hvilket ville være en overtrædelse af kravene om interessekonflikter eller tilskyndelser, jf. denne artikels stk. 1, artikel 16, stk. 3, og artikel 23 og 24.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at hver markedsplads og hver systematisk internalisator i forbindelse med finansielle instrumenter, der er omfattet af handelsforpligtelsen i artikel 23 og 28 i forordning (EU) nr. 600/2014, og hvert handelssted i forbindelse med andre finansielle instrumenter vederlagsfrit stiller oplysninger om kvaliteten af udførelsen af transaktioner på det pågældende handelssted til rådighed for offentligheden mindst en gang om året, og at investeringsselskabet efter at have gennemført en transaktion på kundens vegne skal meddele kunden, hvor ordren blev udført. De periodiske rapporter skal bl.a. for de enkelte finansielle instrumenter omfatte oplysninger om pris, omkostninger, den hurtighed, hvormed ordreudførelsen sker, og sandsynlighed for udførelse.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber etablerer og anvender effektive ordninger til overholdelse af stk. 1. Navnlig stiller medlemsstaterne krav om, at investeringsselskaber opstiller og anvender en ordreudførelsespolitik, der sætter dem i stand til at opnå det bedst mulige resultat for deres kunders ordrer, jf. stk. 1.

5. Ordreudførelsespolitikken skal, for hver enkelt kategori af finansielle instrumenter, omfatte oplysninger om de forskellige handelssteder, hvorigennem investeringsselskabet udfører kundeordrer, og de faktorer, der påvirker valget af handelssted. Den skal mindst omfatte de handelssteder, der sætter investeringsselskabet i stand til til stadighed at opnå de bedste resultater ved udførelsen af kundeordrer.

Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber giver deres kunder fyldestgørende oplysninger om deres ordreudførelsespolitik. Der skal i disse oplysninger klart, tilstrækkeligt udførligt og på en for kunderne letforståelig måde gøres rede for, hvordan investeringsselskabet udfører ordrer for kunden. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber indhenter deres kunders forudgående samtykke til ordreudførelsespolitikken.

Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, hvis ordreudførelsespolitik gør det muligt at udføre kundens ordre uden om en markedsplads, navnlig skal give deres kunder eller potentielle kunder oplysning om denne mulighed. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber indhenter deres kunders forudgående udtrykkelige samtykke, inden de begynder at udføre kundernes ordre uden om en markedsplads. Investeringsselskabet kan indhente sådant samtykke enten i form af en generel aftale eller for den enkelte transaktion.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, der udfører kundeordrer, en gang om året og for hver kategori af finansielle instrumenter offentliggør en oversigt over de fem vigtigste handelssteder, målt i omsætningsvolumen, hvor de har udført kundeordrer i det forudgående år, indeholdende data om kvaliteten af ordreudførelsen.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, der udfører kundeordrer, kontrollerer, om deres ordreudførelsesordninger og udførelsespolitik fungerer efter hensigten, således at eventuelle mangler kan findes og i givet fald afhjælpes. De skal navnlig regelmæssigt vurdere, om de handelssystemer, der er en del af deres ordreudførelsespolitik, giver det bedst mulige resultat for kunden, eller om deres ordreudførelsesordninger bør ændres under hensyntagen til bl.a. de oplysninger, der offentliggøres i medfør af stk. 3 og 6. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber giver de kunder, som de har et løbende kundeforhold med, meddelelse om enhver væsentlig ændring af ordreudførelsesordninger eller udførelsespolitik.

8. Medlemsstaterne skal også stille krav om, at investeringsselskaber på deres kunders anmodning skal kunne påvise over for disse, at de har udført deres ordre i overensstemmelse med investeringsselskabets ordreudførelsespolitik, og skal kunne påvise over for den kompetente myndighed på dennes anmodning, at de overholder denne artikel.

9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende:

- a) kriterierne for fastlæggelse af den relative betydning af de forskellige faktorer, der i medfør af stk. 1 kan tages i betragtning ved bestemmelse af, hvad der er det bedst mulige resultat, idet der tages hensyn til ordrens størrelse, og om kunden er en detail- eller professionel investor
- b) faktorer, som et investeringsselskab kan tage i betragtning, når det reviderer sine ordreudførelsesordninger, og de omstændigheder, under hvilke ændringer af sådanne ordninger kan være påkrævet. Navnlig faktorer til bestemmelse af, hvilke handelssteder der sætter investeringsselskaber i stand til til stadighed at opnå det bedst mulige resultat ved udførelse af kundeordrer
- c) art og omfang af de oplysninger, som kunder i medfør af stk. 5 skal have om selskabets ordreudførelsespolitik.

10. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af:

- a) det nærmere indhold af de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til stk. 3, vedrørende kvaliteten af ordreudførelsen, samt disse oplysningers format og hyppighed, under hensyntagen til, hvilken type handelssted og finansielt instrument der er tale om
- b) indholdet af og formatet for de oplysninger, investeringsselskaber skal offentliggøre i henhold til stk. 6.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikel 28***Regler for behandling af kundeordrer**

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, der har tilladelse til at udføre ordrer for kunders regning, anvender procedurer og ordninger, som sikrer en øjeblikkelig, redelig og hurtig udførelse af kundeordrer set i forhold til andre kundeordrer eller investeringsselskabets handelsinteresser.

Disse procedurer eller ordninger skal gøre det muligt at udføre ellers sammenlignelige kundeordrer afhængig af, hvornår de er modtaget hos investeringsselskabet.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, medmindre kunden udtrykkeligt bestemmer andet, i tilfælde af limiterede kundeordrer vedrørende aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked eller handles på en markedsplads, som under gældende markedsvilkår ikke udføres øjeblikkelig, skal tage skridt til at fremme den hurtigst mulige gennemførelse af ordren ved straks at offentliggøre den limiterede kundeordre på en måde, der gør oplysningen let tilgængelig for andre markedsdeltagere. Medlemsstaterne kan beslutte, at investeringsselskaberne overholder denne forpligtelse, når de formidler den limiterede kundeordre til en markedsplads. Medlemsstaterne fastsætter, at de kompetente myndigheder kan undtage fra forpligtelsen til at offentliggøre en limiteret ordre, som er meget stor i forhold til den normale markedsstørrelse, jf. artikel 4 i forordning (EU) nr. 600/2014.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende fastlæggelse af:

- a) betingelserne for og arten af de procedurer og ordninger, der fører til en øjeblikkelig, redelig og hurtig udførelse af kundeordrer, og de situationer eller handelstyper, hvor investeringsselskaber med rimelighed kan fravige reglen om øjeblikkelig udførelse for dermed at opnå gunstigere vilkår for kunderne
- b) de forskellige metoder til vurdering af, om et investeringsselskab kan anses at have opfyldt sin forpligtelse til at videregive oplysninger til markedet om limiterede kundeordrer, der ikke skal udføres øjeblikkeligt.

*Artikel 29***Investeringsselskabers forpligtelser, når de udpeger tilknyttede agenter**

1. Medlemsstaterne tillader, at et investeringsselskab udpeger tilknyttede agenter til at fremme salget af investeringsselskabets tjenesteydelser, hverve kunder eller modtage ordrer fra kunder eller potentielle kunder, formidle disse, placere finansielle instrumenter og rådgive om disse samt om de tjenesteydelser, der tilbydes af det pågældende investeringsselskab.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, hvis det beslutter at udpege en tilknyttet agent, skal bevare det fulde og ubetingede ansvar for alle handlinger eller undladelser fra den tilknyttede agents side, når denne handler for investeringsselskabets regning. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskabet sørger for, at en tilknyttet agent oplyser alle kunder eller potentielle kunder om, i hvilken egenskab han handler, og hvilket investeringsselskab han repræsenterer, når han kontakter disse, eller inden han handler med dem.

Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 16, stk. 6, 8 og 9, tillade, at tilknyttede agenter, som er registreret på deres område, opbevarer kunders penge og/eller finansielle instrumenter på vegne af og under fuldt ansvar af det investeringsselskab, som de handler for på deres område eller, i tilfælde af grænseoverskridende virksomhed, i en medlemsstat, som tillader, at en tilknyttet agent opbevarer kunders penge.

Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber fører tilsyn med deres tilknyttede agents virksomhed for at sikre, at de fortsat overholder bestemmelserne i dette direktiv, når de handler gennem tilknyttede agenter.

3. Tilknyttede agenter registreres i det offentlige register i den medlemsstat, hvor de er etablerede. ESMA offentliggør på sit websted henvisninger eller hyperlinks til de offentlige registre, der er oprettet i medfør af denne artikel af medlemsstater, der beslutter at tillade investeringsselskaber at udpege tilknyttede agenter.

Medlemsstaten sikrer, at tilknyttede agenter kun optages i det offentlige register, hvis det er godtgjort, at de har et tilstrækkeligt godt omdømme og er i besiddelse af den nødvendige almene, forretningsmæssige og faglige viden og kompetence til præcist at kunne yde investeringsrådgivning eller levere den accessoriske tjenesteydelse til kunden eller den potentielle kunde samt meddele denne alle relevante oplysninger om den tilbudte tjenesteydelse.

Medlemsstaterne kan under passende kontrolforanstaltninger beslutte, at investeringsselskaber kan kontrollere, om de tilknyttede agenter, de har udpeget, har et tilstrækkeligt godt omdømme og er i besiddelse af den nødvendige viden og kompetence, der nævnes i andet afsnit.

Registeret skal ajourføres regelmæssigt. Det skal være offentligt tilgængeligt.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, der udpeger tilknyttede agenter, træffer de nødvendige foranstaltninger til at undgå eventuelle negative virkninger, som de af den tilknyttede agents aktiviteter, der ikke er omfattet af nærværende direktiv, kunne have på vedkommendes aktiviteter for investeringsselskabets regning.

Medlemsstaterne kan tillade kompetente myndigheder at samarbejde med investeringsselskaber og kreditinstitutter, disses sammenslutninger og andre organer om at registrere tilknyttede agenter og føre tilsyn med disses overholdelse af kravene i stk. 3. Tilknyttede agenter kan bl.a. registreres af et investeringsselskab, et kreditinstitut eller disses sammenslutninger og andre organer under den kompetente myndigheds tilsyn.

5. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber kun udpeger tilknyttede agenter, som er optaget i de i stk. 3 omhandlede offentlige registre.

6. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde bestemmelser, der stiller strengere krav end kravene i denne artikel, eller tilføje yderligere krav for tilknyttede agenter, som er registreret i deres område.

Artikel 30

Transaktioner med godkendte modparter

1. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber, der har tilladelse til at udføre ordrer for kunders regning og/eller handle for egen regning og/eller modtage og formidle ordrer, kan tilvejebringe eller indgå i transaktioner med godkendte modparter uden at være forpligtet til at opfylde de forpligtelser efter artikel 24, bortset fra stk. 4 og 5, artikel 25, bortset fra stk. 6, artikel 27 og artikel 28, stk. 1, i dette direktiv, der gælder for sådanne transaktioner eller for en accessorisk tjenesteydelse, der er direkte knyttet til sådanne transaktioner.

Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber i deres forbindelser med godkendte modparter handler ærligt, redeligt og professionelt og kommunikerer på en måde, som er reel, klar og ikkevildledende, under hensyntagen til arten af den godkendte modpart og af dennes forretninger.

2. Som godkendte modparter i denne artikels forstand anerkender medlemsstaterne investeringsselskaber, kreditinstitutter, forsikringsselskaber, investeringsinstitutter og disses administrationsselskaber, pensionskasser og disses administrationsselskaber, andre finansieringsinstitutter, der har fået tilladelse eller er underkastet regulering efter EU-retten eller efter en medlemsstats nationale ret, nationale regeringer og disses institutioner inklusive offentlige organer, der beskæftiger sig med offentligt gæld på nationalt plan, centralbanker og overnationale organisationer.

Klassificering som godkendt modpart i henhold til det første afsnit anfægter ikke sådanne organers ret til at anmode om, generelt eller på ad hoc-basis, at blive behandlet som kunder, hvis forretninger med investeringsselskabet er omfattet af artikel 24, 25, 27 og 28.

3. Medlemsstaterne kan endvidere anerkende andre selskaber, der opfylder forud fastsatte forholdsmæssige krav, herunder kvantitative tærskler, som godkendte modparter. Ved transaktioner, hvor de potentielle modparter befinder sig i forskellige medlemsstater, skal investeringsselskabet respektere det andet selskabs status som bestemt ved lov eller forskrifter i den medlemsstat, hvor dette andet selskab er etableret.

Medlemsstaterne sikrer, at et investeringsselskab, når det indgår transaktioner i henhold til stk. 1 med sådanne selskaber, indhenter den potentielle modparts udtrykkelige bekræftelse af, at denne indvilliger i at blive behandlet som godkendt modpart. Medlemsstaterne tillader, at investeringsselskaber opnår dette samtykke enten i form af en generel aftale eller for den enkelte transaktion.

4. Medlemsstaterne kan anerkende tredjelandsenheder, som svarer til de i stk. 2 omhandlede kategorier, som godkendte modparter.

Medlemsstaterne kan også anerkende tredjelandsenheder som de i stk. 3 omhandlede som godkendte modparter på samme betingelser og efter samme krav som de i stk. 3 fastsatte.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 vedrørende fastsættelse af:

- a) procedurer for anmodning om at blive behandlet som kunder i henhold til stk. 2
- b) procedurer for indhentning af potentielle modparts udtrykkelige samtykke i henhold til stk. 3
- c) de forud fastsatte forholdsmæssige krav inklusive kvantitative tærskler, som gør det muligt at anse et selskab som godkendt modpart i henhold til stk. 3.

Afdeling 3

Markedsgennemsigtighed og -integritet

Artikel 31

Tilsyn med overholdelse af reglerne for MHF eller OHF og andre lovmæssige forpligtelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, etablerer og opretholder for MHF'en eller OHF'en relevante og effektive ordninger og procedurer til regelmæssig kontrol af, om deres medlemmer eller deltagere eller brugere overholder deres regler. Investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, skal overvåge de ordrer, der afgives, herunder annulleringer og de transaktioner, der foretages af deres medlemmer eller deltagere eller brugere, under anvendelse af deres systemer for at kunne påvise overtrædelser af disse regler, ureglementerede handelsvilkår, en handlemåde, der kan tyde på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, eller systemfejl i forbindelse med et finansielt instrument og anvende de nødvendige midler til at sikre, at overvågningen er effektiv.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, straks underretter dens kompetente myndighed om væsentlige overtrædelser af dens regler eller ureglementerede handelsvilkår eller en handlemåde, der kan tyde på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, eller systemfejl i forbindelse med et finansielt instrument.

De kompetente myndigheder for investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, meddeler ESMA og de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder de i første afsnit omhandlede oplysninger.

I forbindelse med en handlemåde, der kan tyde på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, skal en kompetent myndighed være overbevist om, at der forekommer eller er forekommet sådan adfærd, førend den underretter de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder og ESMA.

3. Medlemsstaterne stiller tillige krav om, at investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver en MHF eller en OHF, også uden unødigt forsinkelse meddeler den myndighed, der er kompetent for efterforskning og retsforfølgelse af markedsmisbrug, de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, og på enhver måde bistår den kompetente myndighed med efterforskning og retsforfølgelse af markedsmisbrug, der er begået i eller via dets systemer.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 til fastlæggelse af de specifikke forhold, der udløser et krav om oplysninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

Artikel 32

Suspension af handelen — fjernelse af instrumenter fra handelen i en MHF eller en OHF

1. Uden at dette berører den kompetente myndigheds ret til i henhold til 69, stk. 2, at kræve suspension eller standsning af handelen med et finansielt instrument, kan et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en MHF eller en OHF, suspendere eller standse handelen med et finansielt instrument, såfremt instrumentet ikke længere opfylder MHFens eller OHFens regler, medmindre der er sandsynlighed for, at sådan suspension eller standsning vil være til betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en MHF eller en OHF, som suspenderer handelen med et finansielt instrument eller fjerner det fra handelen, også suspenderer eller fjerner derivativer omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, i dette direktiv, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, hvor dette er nødvendigt for at fremme målene med suspensionen eller fjernelsen af det underliggende finansielle instrument. Investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver en MHF eller en OHF, offentliggør sin beslutning om suspension eller fjernelse af det finansielle instrument og eventuelle derivater heraf og meddeler den kompetente myndighed de relevante beslutninger.

Den kompetente myndighed, under hvis jurisdiktion suspensionen eller fjernelsen fandt sted, kræver, at regulerede markeder, andre MHF'er, OHF'er og systematiske internalisatorer, der hører under dens jurisdiktion, og som handler med det samme finansielle instrument eller de samme derivater omhandlet i nærværende direktivs bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, også suspenderer handelen med det pågældende finansielle instrument eller de pågældende derivater eller fjerner dem fra handelen, når suspensionen eller fjernelsen skyldes mistanke om markedsmisbrug, et købstilbud eller manglende fremlæggelse af insideroplysninger om udstederen eller det finansielle instrument i uoverensstemmelse med artikel 7 og 17 i forordning (EU) nr. 596/2014, undtagen i tilfælde, hvor sådan suspension vil kunne medføre betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion.

Den kompetente myndighed offentliggør straks en sådan beslutning og giver ESMA og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater underretning herom.

De kompetente myndigheder, der er blevet underrettet, i de øvrige medlemsstater skal kræve, at regulerede markeder, andre MHF'er, andre OHF'er og systematiske internalisatorer, der hører under deres jurisdiktion, og som handler med det samme finansielle instrument eller de samme derivater omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, også suspenderer handelen med det pågældende finansielle instrument eller de pågældende derivater eller fjerner dem fra handelen, når suspensionen eller fjernelsen skyldes mistanke om markedsmisbrug, et købstilbud eller manglende fremlæggelse af insideroplysninger om udstederen eller det finansielle instrument i uoverensstemmelse med artikel 7 og 17 i forordning (EU) nr. 596/2014, undtagen i tilfælde, hvor sådan suspension vil kunne medføre betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion.

Hver af de underrettede kompetente myndigheder meddeler ESMA og andre kompetente myndigheder sin beslutning, herunder en forklaring, hvis beslutningen gik ud på ikke at suspendere eller standse handelen med det finansielle instrument eller derivativerne omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument.

Dette stykke finder også anvendelse, når suspensionen af handelen med et finansielt instrument eller derivativer omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, ophæves.

Underrettningsproceduren i dette stykke finder også anvendelse i tilfælde, hvor beslutningen om at suspendere eller standse handelen med et finansielt instrument eller derivativer omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, træffes af den kompetente myndighed i henhold til af artikel 69, stk. 2, litra m) og n).

For at sikre, at forpligtelsen til at suspendere eller standse handelen med sådanne derivater anvendes proportionelt, udvikler ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de tilfælde, hvor forbindelsen mellem et derivat som omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på et finansielt instrument, der suspenderes eller fjernes fra handelen, og det oprindelige finansielle instrument indebærer, at derivatet også skal suspenderes eller fjernes fra handelen for at nå målet med suspensionen eller fjernelsen af det underliggende finansielle instrument.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af formatet og tidsfrister for de meddelelser og offentliggørelser, der er omhandlet i stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at specificere de situationer, der medfører betydelig skade for investorernes interesser og det i nærværende artikels stk. 1 og 2 omhandlede markeds ordentlige funktion.

Afdeling 4

SMV-vækstmarkeder

Artikel 33

SMV-vækstmarkeder

1. Medlemsstaterne bestemmer, at operatøren af en MHF kan ansøge den kompetente myndighed i hjemlandet om at få MHF'en registreret som et SVM-vækstmarked.

2. Medlemsstaterne bestemmer, at den kompetente myndighed i hjemlandet kan registrere MHF'en som et SMV-vækstmarked, hvis den kompetente myndighed modtager en ansøgning som omhandlet i stk. 1 og finder det godtgjort, at kravene i stk. 3 er opfyldt for MHF'ens vedkommende.

3. Medlemsstaterne skal sikre, at MHF'er er underlagt effektive regler, systemer og procedurer, der sikrer, at følgende krav er opfyldt:

a) mindst 50 % af de udstedere, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel i en MHF, der er registreret som et SMV-vækstmarked, er SMV'er på tidspunktet for MHF'ens registrering som et SMV-vækstmarked og i ethvert kalenderår derefter

- b) der er fastsat passende kriterier for første og løbende optagelse til handel af finansielle instrumenter fra udstedere på markedet
- c) efter første optagelse til handel på markedet af finansielle instrumenter er der offentliggjort tilstrækkelige oplysninger til, at investorer kan foretage en informeret vurdering med hensyn til at investere i de finansielle instrumenterne eller ej, enten i form af et passende optagelsesdokument eller et prospekt, hvis kravene i direktiv 2003/71/EF finder anvendelse på en udbydelse til offentligheden, der foretages i tilknytning til den første optagelse til handel af det finansielle instrument i MHF'en
- d) en udsteder på markedet aflægger, eller der aflægges på vedkommendes vegne, relevante, løbende regnskaber, f.eks. reviderede årsregnskaber, med regelmæssige mellemrum
- e) udstedere på markedet som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 21), i forordning (EU) nr. 596/2014 og personer med overordnet ansvar som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 25), i forordning (EU) nr. 596/2014 samt personer, som er tæt knyttet til førstnævnte, som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 596/2014, overholder relevante krav, som i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014 finder anvendelse på dem
- f) der opbevares og offentliggøres lovpligtige oplysninger om udstederne på markedet
- g) der er indført effektive systemer og kontrolforanstaltninger til forebyggelse og påvisning af markedsmisbrug på det pågældende marked, jf. forordning (EU) nr. 596/2014.

4. Kriterierne i stk. 3 fritager ikke det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver MHF'en, fra de øvrige forpligtelser vedrørende driften af MHF'er i henhold til dette direktiv. De forhindrer heller ikke det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver MHF'en, i at indføre supplerende krav i forhold til kravene i nævnte stykke.

5. Medlemsstaterne bestemmer, at den kompetente myndighed i hjemlandet kan afregistrere en MHF som et SMV-vækstmarked i følgende tilfælde:

- a) det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver markedet, ansøger om dets afregistrering, eller
- b) kravene i stk. 3 opfyldes ikke længere i forhold til MHF'en.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at en kompetent myndighed i hjemlandet, der registrerer eller afregistrerer en MHF som et SMV-vækstmarked i henhold til denne artikel, snarest muligt underretter ESMA om den pågældende registrering eller afregistrering. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over SMV-vækstmarkeder på sit websted.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at et finansielt instrument fra en udsteder, der optages til handel på et bestemt SMV-vækstmarked, kun skal kunne handles på et andet SMV-vækstmarked, hvis udstederen er blevet informeret herom og ikke har gjort indsigelse herimod. I så fald påhviler der imidlertid ikke udstederen nogen forpligtelse i forbindelse med corporate governance over for sidstnævnte SMV-vækstmarked eller til hverken indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive oplysninger til dette.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for yderligere at præcisere kravene i nærværende artikels stk. 3. Foranstaltningerne i den forbindelse tager hensyn til, at der skal opretholdes høje investorbeskyttelsesniveauer for at fremme investorernes tillid til disse markeder, samtidig med at de administrative byrder for udstedere på markedet skal mindskes, og til at der ikke sker afregistreringer, eller at registreringer afvises, som følge af en kun midlertidig manglende opfyldelse af kravene i nærværende artikels stk. 3, litra a).

KAPITEL III

Investeringsselskabers rettigheder

Artikel 34

Fri udveksling af investeringsservice og -aktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at ethvert investeringsselskab og kreditinstitut, der i henhold til henholdsvis dette direktiv og direktiv 2013/36/EU er meddelt tilladelse af en anden medlemsstats kompetente myndigheder og er underlagt disse myndigheders tilsyn, frit kan yde investeringsservice og/eller udføre investeringsaktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser på deres område, under forudsætning af at sådan service og sådanne aktiviteter er omfattet af tilladelsen. Accessoriske tjenesteydelser må kun leveres sammen med investeringsservice og/eller investeringsaktiviteter.

Medlemsstaterne må ikke stille yderligere krav til et sådant investeringsselskab eller kreditinstitut på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

2. Ethvert investeringsselskab, der for første gang ønsker at yde tjenesteydelser og/eller udføre investeringsaktiviteter på en anden medlemsstats område eller ønsker at ændre de udbudte tjenesteydelsers eller aktiviteterets indhold, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder:

- a) i hvilken medlemsstat selskabet har til hensigt at drive virksomhed
- b) en driftsplan, hvori det navnlig angives, hvilke investeringsservicer og/eller investeringsaktiviteter samt hvilke accessoriske tjenesteydelser det har til hensigt at levere på den pågældende medlemsstats område, og om selskabet til dette formål har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i selskabets hjemland. Agter et investeringsselskab at anvende tilknyttede agenter, meddeler det hjemlandets kompetente myndighed de pågældende tilknyttede agenter identitet.

Har investeringsselskabet til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i selskabets hjemland, på de medlemsstaters område, hvor det har til hensigt at levere tjenesteydelser, meddeler den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland senest en måned efter modtagelsen af samtlige oplysninger den kompetente myndighed i værtslandet, der er udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 79, stk. 1, identiteten af de tilknyttede agenter, som investeringsselskabet har til hensigt at anvende til at levere investeringsservicer og investeringsaktiviteter i den medlemsstat. Værtslandet offentliggør sådanne oplysninger. ESMA kan anmode om adgang til disse oplysninger i henhold til den procedure og de betingelser, der er fastsat i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. Hjemlandets kompetente myndighed fremsender senest én måned efter modtagelsen af oplysningerne disse til den kompetente myndighed i værtslandet, der er udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 79, stk. 1. Investeringselskabet kan herefter påbegynde at levere de pågældende investeringsservicer og investeringsaktiviteter i værtslandet.

4. Hvis der sker ændringer i de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 2, underretter investeringsselskabet mindst en måned, inden de foretages, skriftligt den kompetente myndighed i hjemlandet herom. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter den kompetente myndighed i værtslandet om sådanne ændringer.

5. Ethvert kreditinstitut, der i overensstemmelse med stk. 1 ønsker at yde investeringsservice og/eller udføre investeringsaktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser gennem tilknyttede agenter, meddeler hjemlandets kompetente myndighed de pågældende tilknyttede agenter identitet.

Har kreditinstituttet til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i selskabets hjemland, på de medlemsstaters område, hvor det har til hensigt at levere tjenesteydelser, meddeler den kompetente myndighed i kreditinstituttets hjemland senest en måned efter modtagelsen af samtlige oplysninger den kompetente myndighed i værtslandet, der er udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 79, stk. 1, identiteten af de tilknyttede agenter, som kreditinstituttet har til hensigt at anvende til at levere tjenesteydelser i den medlemsstat. Værtslandet offentliggør sådanne oplysninger.

6. Medlemsstaterne tillader uden yderligere lovgivningsmæssige eller administrative betingelser investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver MHF'er eller OHF'er fra andre medlemsstater, at etablere de ordninger på deres område, som er nødvendige for at gøre det lettere for fjernmedlemmer eller -deltagere eller -brugere, der er etableret dér, at få adgang til og handle på disse markeder.

7. Det investeringsselskab eller den markedsoperatør, som driver en MHF eller en OHF, meddeler hjemlandets kompetente myndighed, hvilken medlemsstat det/den har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i. Hjemlandets kompetente myndighed meddeler inden en måned disse oplysninger til den kompetente myndighed i den medlemsstat, som MHF'en eller OHF'en har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i.

Den kompetente myndighed i MHF'ens hjemland meddeler efter anmodning fra den kompetente myndighed i MHF'ens værtsland uden unødigt forsinkelse de i denne medlemsstat etablerede MHF-fjernmedlemmers eller -deltageres identitet.

8. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes, jf. stk. 2, 4, 5 og 7.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3, 4, 5 og 7.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 35

Oprettelse af en filial

1. Medlemsstaterne sikrer, at der gennem etableringsretten, enten ved oprettelse af en filial eller ved anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i en anden medlemsstat uden for hjemlandet, kan ydes investeringsservice og/eller udføres investeringsaktiviteter samt udbydes accessoriske tjenesteydelser på deres område i overensstemmelse med nærværende direktiv og direktiv 2013/36/EU under forudsætning af, at disse tjenesteydelser og aktiviteter er omfattet af den tilladelse, hjemlandet har meddelt investeringsselskabet eller kreditinstituttet. Accessoriske tjenesteydelser må kun leveres sammen med investeringsservice og/eller investeringsaktiviteter.

Medlemsstaterne må ikke pålægge en filials organisation og drift yderligere krav ud over dem, der er tilladt efter stk. 8, for så vidt angår spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at et investeringsselskab, der ønsker at oprette en filial på en anden medlemsstats område eller anvende tilknyttede agenter, der er etableret i en anden medlemsstat, hvor det ikke har oprettet en filial, først giver hjemlandets kompetente myndighed meddelelse herom og giver den følgende oplysninger:

a) de medlemsstater, på hvis område selskabet planlægger at oprette en filial, eller de medlemsstater, hvor det ikke har oprettet en filial, men planlægger at anvende tilknyttede agenter, der er etableret der

- b) en driftsplan, hvori det navnlig fastsættes, hvilken investeringsservice og/eller hvilke investeringsaktiviteter samt hvilke accessoriske tjenesteydelser der skal tilbydes
- c) når filialen er oprettet, dennes organisatoriske struktur, og om filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, samt hvem de pågældende tilknyttede agenter er
- d) når der skal anvendes tilknyttede agenter i en medlemsstat, i hvilken et investeringsselskab ikke har oprettet en filial, en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den eller de tilknyttede agenter og en organisatorisk struktur, herunder rapporteringsveje, der angiver, hvordan den eller de pågældende agenter er indpasset i investeringsselskabets virksomhedsstruktur
- e) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan rekvireres
- f) navnene på filialens ledelse eller den tilknyttede agent.

Anvender et investeringsselskab en tilknyttet agent, som er etableret i en medlemsstat uden for selskabets hjemland, sidestilles denne tilknyttede agent med filialen, hvor en sådan er oprettet, og er under alle omstændigheder omfattet af dette direktivs bestemmelser vedrørende filialer.

3. Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende investeringsselskabs administrative strukturer og finansielle situation er sunde under hensyn til den påtænkte etablering, videresender den kompetente myndighed alle oplysningerne senest tre måneder efter modtagelsen heraf til den kompetente myndighed i værtslandet, der er udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 79, stk. 1, og underretter det berørte investeringsselskab herom.

4. Ud over de i stk. 2 omhandlede oplysninger sender den kompetente myndighed i hjemlandet oplysninger om den godkendte garantiordning, som investeringsselskabet deltager i i henhold til direktiv 97/9/EF, til den kompetente myndighed i værtslandet. I tilfælde af ændringer i oplysningerne underretter den kompetente myndighed i hjemlandet den kompetente myndighed i værtslandet herom.

5. Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende oplysningerne til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for det berørte investeringsselskab senest tre måneder efter modtagelsen af samtlige oplysninger.

6. Så snart meddelelsen fra den kompetente myndighed i værtslandet foreligger, eller hvis denne myndighed senest to måneder fra datoen for meddelelsen fra den kompetente myndighed i hjemlandet ikke har givet nogen meddelelse, kan filialen oprettes og påbegynde sin virksomhed.

7. Ethvert kreditinstitut, der ønsker at anvende en tilknyttet agent, som er etableret i en medlemsstat uden for instituttets hjemland, med henblik på at yde investeringsservice og/eller udføre investeringsaktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser i overensstemmelse med dette direktiv, underretter den kompetente myndighed i hjemlandet herom og giver den de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2.

Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende kreditinstituts administrative strukturer og finansielle situation er sunde, videresender den kompetente myndighed alle oplysningerne senest tre måneder efter modtagelsen heraf til den kompetente myndighed i værtslandet, der er udpeget som kontaktpunkt i overensstemmelse med artikel 79, stk. 1, og underretter det berørte kreditinstitut herom.

Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende oplysningerne til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for det berørte kreditinstitut senest tre måneder efter modtagelsen af samtlige oplysninger.

Så snart meddelelsen fra den kompetente myndighed i værtslandet foreligger, eller hvis denne myndighed senest to måneder fra datoen for meddelelsen fra den kompetente myndighed i hjemlandet ikke har givet nogen meddelelse, kan den tilknyttede agent påbegynde sin virksomhed. En sådan tilknyttet agent er omfattet af dette direktivs bestemmelser om filialer.

8. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, påtager sig ansvaret for at sikre, at de tjenesteydelser, som filialen leverer på medlemsstatens område, opfylder de forpligtelser, der er fastsat i artikel 24, 25, 27 og 28 i dette direktiv og i artikel 14-26 i forordning (EU) nr. 600/2014 og i de foranstaltninger, som værtslandet har vedtaget i overensstemmelse med artikel 24, stk. 12.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor filialen er beliggende, har ret til at gennemgå de ordninger, filialen har etableret og til at kræve de ændringer, der er strengt nødvendige for at gøre det muligt for den kompetente myndighed at håndhæve forpligtelserne i henhold til artikel 24, 25, 27 og 28, i dette direktiv og i artikel 14-26 i forordning (EU) nr. 600/2014 samt foranstaltninger vedtaget i medfør heraf for så vidt angår de tjenesteydelser og/eller de aktiviteter, som denne filial leverer på sit område.

9. Hver medlemsstat foreskriver, at når et investeringsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, har oprettet en filial på dens område, kan den kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland under udøvelsen af sit hverv og efter at have underrettet den kompetente myndighed i værtslandet herom udføre inspektion på stedet hos den pågældende filial.

10. I tilfælde af ændring af de forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, underretter investeringsselskabet skriftligt den kompetente myndighed i hjemlandet herom mindst en måned, før den foretages. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter den kompetente myndighed i værtslandet om denne ændring.

11. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal fremsendes, jf. stk. 2, 4, 7 og 10.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

12. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med stk. 3, 4, 7 og 10.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 36

Adgang til regulerede markeder

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber fra andre medlemsstater, der har fået tilladelse til at udføre kundeordrer eller handle for egen regning, kan blive medlemmer af eller få adgang til regulerede markeder på deres område på en af følgende måder:

a) direkte ved at oprette en filial i værtslandet

- b) ved at blive fjernmedlemmer af eller få fjernadgang til det regulerede marked uden at skulle være etableret i hjemlandet for det regulerede marked, såfremt fysisk tilstedeværelse ifølge det pågældende markeds handelsprocedurer og -systemer ikke er nødvendig for at kunne gennemføre transaktioner på markedet.
2. Medlemsstaterne pålægger ikke investeringsselskaber, der udøver den rettighed, der tillægges dem ved stk. 1, yderligere lovgivningsmæssige eller administrative krav på de af dette direktiv omfattede områder.

Artikel 37

Adgang til CCP-, clearing- og afviklingsfaciliteter samt ret til at vælge afviklingssystem

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber fra andre medlemsstater har ret til at få direkte og indirekte adgang til CCP-, clearing- og afviklingssystemer på deres område med henblik på at gøre eller sørge for at gøre transaktioner med finansielle instrumenter endelige, jf. dog afsnit III, IV og V i forordning (EU) nr. 648/2012.

Medlemsstaterne stiller krav om, at direkte og indirekte adgang for disse investeringsselskaber til sådanne faciliteter er underlagt de samme ikkediskriminerende, gennemsigtige og objektive forretningsmæssige kriterier som dem, der gælder for lokale medlemmer eller deltagere. Medlemsstaterne må ikke begrænse anvendelsen af disse faciliteter til kun at omfatte clearing og afvikling af transaktioner med finansielle instrumenter, der gennemføres på en markedsplads på deres område.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at regulerede markeder på deres område giver alle medlemmer og deltagere ret til at vælge afviklingssystem for transaktioner med finansielle instrumenter på det regulerede marked, idet det dog forudsættes at følgende betingelser er opfyldt:

- a) at der består de nødvendige forbindelser og ordninger mellem det valgte afviklingssystem og ethvert andet system eller enhver anden facilitet til at sikre en effektiv og økonomisk afvikling af den pågældende transaktion
- b) at den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med det regulerede marked, er enig i, at de tekniske betingelser for afvikling af transaktioner på det regulerede marked gennem et andet afviklingssystem end det, der er valgt af det regulerede marked, er egnede til at sikre de finansielle markeders gnidningsløse og ordentlige funktion.

Denne vurdering fra den kompetente myndigheds side af det regulerede marked foregriber ikke de nationale centralbankers kompetence som overvågere af afviklingssystemer eller af andre myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn med sådanne systemer. Den kompetente myndighed tager hensyn til den overvågning/det tilsyn, som disse institutioner allerede udfører, således at unødigt overlappning af kontrollen undgås.

Artikel 38

Bestemmelser om CCP'er, clearing- og afviklingsordninger for MHF'er

1. Medlemsstaterne forhindrer ikke investeringsselskaber og markedsoperatører, som driver en MHF, i at indgå hensigtsmæssige aftaler med en CCP eller et clearinginstitut og et afviklingssystem i en anden medlemsstat med henblik på clearing og/eller afvikling af nogle eller samtlige handler, som er afsluttet af medlemmerne eller deltagerne efter deres markeders systemer.
2. Den kompetente myndighed for investeringsselskaber og markedsoperatører, som driver en MHF, må ikke modsætte sig anvendelse af en CCP, clearinginstitutter og/eller afviklingssystemer i en anden medlemsstat, medmindre det kan godtgøres, at dette er nødvendigt for at sikre, at MHF'en fungerer efter hensigten, og under hensyntagen til de i artikel 37, stk. 2, fastsatte krav til afviklingssystemer.

Den kompetente myndighed tager hensyn til den overvågning/det tilsyn af clearing- og afviklingssystemer, som allerede udføres af centralbankerne som led i deres overvågning af clearing- og afviklingssystemer eller af andre myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn med sådanne systemer, således at unødigt overlappning af kontrollen undgås.

KAPITEL IV

Tredjelandsselskabers levering af investeringsservicer og udførelse af investeringsaktiviteter

Afdeling 1

Levering af tjenesteydelser eller udførelse af aktiviteter gennem oprettelse af en filial

Artikel 39

Oprettelse af en filial

1. En medlemsstat kan stille krav om, at et tredjelandsselskab, der har til hensigt for detailkunder eller professionelle kunder, som omhandlet i bilag II, afsnit II, at yde investeringsservice og/eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser på dens område, skal oprette en filial i den pågældende medlemsstat.

2. Hvis en medlemsstat kræver, at et tredjelandsselskab, der har til hensigt at yde investeringsservice og/eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser på dens område, opretter en filial, indhenter filialen en forhåndstilladelse hos de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med følgende vilkår:

- a) de tjenesteydelser, som tredjelandsselskabet anmoder om tilladelse til at levere, er underlagt krav om meddelelse af tilladelse og tilsyn i det tredjeland, hvor selskabet er etableret, og det anmodende selskab har behørig tilladelse, hvorved den kompetente myndighed tager behørigt hensyn til enhver FATF-henstilling vedrørende hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme
- b) der foreligger samarbejdsordninger, herunder bestemmelser om informationsudveksling med henblik på at bevare markedets integritet og beskytte investorer, mellem de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor filialen skal oprettes, og de kompetente tilsynsmyndigheder i det tredjeland, hvor selskabet er etableret
- c) filialen har fri rådighed over en tilstrækkelig startkapital
- d) en eller flere personer er udpeget som ansvarlige for ledelsen af filialen, og de opfylder alle kravet i artikel 9, stk. 1
- e) det tredjeland, hvor tredjelandsselskabet er etableret, har med den medlemsstat, hvor filialen skal oprettes, undertegnet en aftale, som fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst og sikrer en effektiv informationsudveksling om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler
- f) selskabet indgår i en investorgarantiordning, som er godkendt eller anerkendt i overensstemmelse med direktiv 97/9/EF.

3. Det i stk. 1 omhandlede tredjelandsfirma indsender sin ansøgning til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det har til hensigt at oprette en filial.

Artikel 40

Pligt til at afgive oplysninger

Et tredjelandsselskab, der ønsker at opnå tilladelse til at yde investeringsservice og/eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser på en medlemsstats område gennem en filial, afgiver følgende oplysninger til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat:

- a) navnet på den myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med selskabet i det pågældende tredjeland. Er mere end en enkelt myndighed ansvarlig for tilsynet, gives der oplysning om deres respektive kompetenceområder

- b) alle relevante oplysninger om selskabet (navn, juridisk form, vedtægtsmæssigt hjemsted og adresse, medlemmer af ledelsesorganet, relevante aktionærer) og en driftsplan, hvori det angives, hvilken investeringsservice og/eller hvilken investeringsaktivitet der skal leveres, samt filialens organisatoriske struktur, herunder en beskrivelse af eventuel outsourcing af væsentlige operationelle funktioner til tredjemand
- c) navnene på de personer, der er ansvarlige for ledelsen af filialen, og de relevante dokumenter til godtgørelse af, at kravene i artikel 9, stk. 1, er opfyldt
- d) oplysninger om den startkapital, filialen har fri rådighed over.

Artikel 41

Meddelelse af tilladelse

1. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor tredjelandsselskabet har oprettet eller agter at oprette sin filial, meddeler kun tilladelse, hvis den kompetente myndighed finder det godtgjort, at:

- a) betingelserne i artikel 39 er opfyldt
- b) tredjelandsselskabets filial vil være i stand til at overholde bestemmelserne i stk. 2.

Den kompetente myndighed underretter inden for en frist på seks måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning tredjelandsselskabet om, hvorvidt tilladelse er givet eller ej.

2. Den filial af tredjelandsselskabet, der meddeles tilladelse i medfør af stk. 1, skal efterleve de forpligtelser, der er fastsat i artikel 16-20, 23, 24, 25 og 27, artikel 28, stk. 1, og artikel 30, 31 og 32 i dette direktiv og i artikel 3-26 i forordning (EU) nr. 600/2014 samt i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf, og er desuden underlagt tilsyn fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor tilladelsen er meddelt.

Medlemsstaterne må ikke pålægge filialen yderligere organisatoriske og driftsmæssige krav på områder, der er omfattet af dette direktiv, og skal undlade at behandle filialer af tredjelandsselskaber gunstigere end EU-selskaber.

Artikel 42

Levering af tjenesteydelser udelukkende på kundens eget initiativ

Medlemsstaterne sikrer, at når en detailkunde eller en professionel kunde som omhandlet i bilag II, afsnit II, der er etableret eller befinder sig i Unionen, udelukkende på eget initiativ iværksætter levering af en investeringsservice eller -aktivitet fra et tredjelandsselskab, finder kravet om tilladelse i artikel 39 ikke anvendelse på tredjelandsselskabets levering af denne tjeneste eller aktivitet til denne person, herunder en forbindelse med specifik tilknytning til leveringen af den pågældende tjeneste eller aktivitet. Et initiativ fra en sådan kunde giver ikke tredjelandsselskabet ret til at markedsføre nye kategorier af investeringsprodukter eller investeringsservicer til den pågældende kunde på anden måde end gennem filialen, når dette er påkrævet i henhold til national lovgivning.

Afdeling 2

Inddragelse af tilladelser

Artikel 43

Inddragelse af tilladelser

Den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til et tredjelandsselskab efter artikel 41, kan inddrage tilladelsen, hvis det pågældende selskab:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har ydet investeringsservice og/eller udført investeringsaktiviteter i de forudgående seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse bortfalder i sådanne tilfælde
- b) har opnået tilladelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt
- d) har gjort sig skyldigt i alvorlig og systematisk overtrædelse af de bestemmelser om investeringsselskabers vilkår for drift, der vedtages i medfør af dette direktiv, og som finder anvendelse på tredjelandsselskaber
- e) er omfattet af forhold, hvor national ret, i spørgsmål som ikke er omfattet af dette direktiv, medfører, at tilladelsen inddrages.

AFSNIT III

REGULEREDE MARKEDER

Artikel 44

Tilladelse og lovvalg

1. Medlemsstaterne meddeler alene de systemer på deres område, som opfylder bestemmelserne i dette afsnit, tilladelse til at udøve virksomhed som et reguleret marked.

Den kompetente myndighed meddeler alene en sådan tilladelse, såfremt myndigheden finder det godtgjort, at både markedsoperatøren og det regulerede markeds systemer mindst opfylder kravene i dette afsnit.

Såfremt der er tale om et reguleret marked, som er en juridisk person, og som forvaltes eller drives af en anden markedsoperatør end selve det regulerede marked, fastsætter medlemsstaterne, hvordan de forskellige forpligtelser, som markedsoperatøren pålægges i henhold til dette direktiv, fordeles mellem det regulerede marked og markedsoperatøren.

Markedsoperatøren fremlægger alle de oplysninger — herunder en driftsplan, hvori bl.a. angives arten af de forretninger, der påtænkes udført, og investeringsselskabets organisatoriske struktur — som den kompetente myndighed har brug for til at sikre sig, at det regulerede marked, når den første tilladelse gives, har truffet alle nødvendige forholdsregler til at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette afsnit.

2. Medlemsstaterne kræver, at markedsoperatøren udfører de opgaver, der er forbundet med organiseringen og driften af det regulerede marked, under den kompetente myndigheds tilsyn og ansvar. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder løbende kontrollerer regulerede markeders overholdelse af dette afsnit. De sikrer også, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med, at de regulerede markeder til enhver tid opfylder de krav, der stilles for at opnå den i dette afsnit omhandlede første tilladelse.

3. Medlemsstaterne sikrer, at markedsoperatøren har ansvaret for at sikre, at det regulerede marked, som markedsoperatøren forvalter, opfylder kravene i dette afsnit.

Medlemsstaterne sikrer også, at markedsoperatøren har beføjelse til at udøve de rettigheder, der gælder for det regulerede marked, som han forvalter i medfør af dette direktivs bestemmelser.

4. Uden at foregribe eventuelle relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 596/2014 eller i direktiv 2014/57/EU er handler, som udføres inden for rammerne af det regulerede markeds systemer, underlagt de offentligretlige regler i det regulerede markeds hjemland.

5. Den kompetente myndighed kan trække et reguleret markeds tilladelse tilbage, hvis det regulerede marked
- a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder, eller det udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har virket i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse bortfalder i sådanne tilfælde
 - b) har opnået tilladelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
 - c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt
 - d) har gjort sig skyldigt i alvorlig og systematisk overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv eller af forordning (EU) nr. 600/2014.
 - e) er omfattet af andre forhold, som i henhold til national lovgivning medfører, at tilladelsen inddrages.
6. ESMA underrettes om enhver inddragelse af tilladelse.

Artikel 45

Krav til en markedsoperatørs ledelsesorgan

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at alle medlemmer af en markedsoperatørs ledelsesorgan til enhver tid har et tilstrækkeligt godt omdømme, og tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udføre deres opgaver. Den generelle sammensætning af ledelsesorganet skal også afspejle en tilstrækkelig bred vifte af erfaring.
2. Medlemmerne af ledelsesorganet skal navnlig opfylde følgende krav:
- a) Alle medlemmer af ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid til at varetage deres funktioner i markedsoperatøren. Antallet af bestyrelsesposter i juridiske enheder, som et medlem af ledelsesorganet kan bestride samtidig, fastsættes under hensyntagen til individuelle forhold og arten, omfanget og kompleksiteten af markedsoperatørens aktiviteter.

Medmindre de repræsenterer medlemsstaten, må medlemmer af ledelsesorganet i markedsoperatører, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, kun varetage én af følgende kombinationer af direktør- og bestyrelsesposter samtidig:

- i) én direktørpost kombineret med to bestyrelsesposter
- ii) fire bestyrelsesposter.

Direktør- eller bestyrelsesposter i samme koncern eller virksomheder, hvor markedsoperatøren ejer en kvalificeret andel, regnes som én direktør- eller bestyrelsespost.

De kompetente myndigheder kan tillade, at medlemmerne af ledelsesorganet må varetage yderligere én bestyrelsespost. De kompetente myndigheder underretter regelmæssigt ESMA om sådanne tilladelser.

Direktør- og bestyrelsesposter i organisationer, som ikke overvejende har kommercielle formål for øje, medregnes ikke i forhold til begrænsningen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter, som et medlem af ledelsesorganet kan bestride.

- b) Ledelsesorganet skal besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå markedsoperatørens aktiviteter, herunder de største risici.
 - c) Hvert medlem af ledelsesorganet skal udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne vurdere og anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse, dersom det er nødvendigt, og for effektivt at kunne føre tilsyn med og overvåge ledelsens beslutningstagning.
3. Markedsoperatørerne afsætter tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet.
4. Medlemsstaterne sikrer, at markedsoperatører, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, nedsætter et nomineringsudvalg sammensat af medlemmer af ledelsesorganet, som ikke varetager ledelsesfunktioner i den pågældende markedsoperatør.

Nomineringsudvalget har følgende opgaver:

- a) pege på og med henblik på godkendelse af ledelsesorganet eller af generalforsamlingen anbefale kandidater til ledige stillinger i ledelsesorganet; i forbindelse med denne opgave skal nomineringsudvalget vurdere den kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring, der findes i ledelsesorganet; udvalget udarbejder desuden en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til en bestemt post, og angiver den tid, der forventes at skulle afsættes hertil; nomineringsudvalget fastsætter desuden et mål for repræsentation af det underrepræsenterede køn i ledelsesorganet og udarbejder en politik for, hvordan antallet af repræsentanter fra det underrepræsenterede køn i ledelsesorganet kan øges for at opfylde målet
- b) vurdere ledelsesorganets struktur, størrelse, sammensætning og resultater med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året og fremsætte anbefalinger til ledelsesorganet angående eventuelle ændringer
- c) vurdere de enkelte ledelsesmedlemmers viden, faglige kompetence og erfaringer og de samme egenskaber hos ledelsesorganet kollektivt med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året og indberette dette til ledelsesorganet
- d) gennemgå ledelsesorganets politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af den daglige ledelse med regelmæssige mellemrum og fremsætte anbefalinger til ledelsesorganet.

Nomineringsudvalget skal som led i varetagelsen af sine opgaver i videst muligt omfang og løbende tage hensyn til behovet for at sikre, at ledelsesorganets beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader markedsoperatørens interesser som helhed.

Nomineringsudvalget skal under udførelsen af sine opgaver kunne udnytte alle de ressourcer, som det finder er hensigtsmæssigt, herunder ekstern rådgivning.

Har ledelsesorganet i henhold til national ret ikke nogen kompetence i forbindelse med udvælgelsen og udnævnelsen af sine medlemmer, finder dette stykke ikke anvendelse.

5. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder stiller krav om, at markedsoperatørerne og deres respektive nomineringsudvalg sikrer en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer ved ansættelsen af medlemmer til ledelsesorganet, og fastlægger med henblik herpå en politik, der fremmer mangfoldighed i ledelsesorganet.

6. Medlemsstaterne sikrer, at en markedsoperatørs ledelsesorgan fastlægger og fører tilsyn med gennemførelsen af ledelsesordninger, som sikrer en effektiv og forsigtig ledelse af en organisation, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter, således at markedets integritet fremmes.

Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet overvåger og regelmæssigt vurderer effektiviteten af markedsoperatørens ledelsesordninger og træffer passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler.

Medlemmerne af ledelsesorganet skal i tilstrækkeligt omfang have adgang til den information og de dokumenter, der er nødvendige for at føre tilsyn med og overvåge beslutningstagningen på ledelsesniveau.

7. Den kompetente myndighed afslår at meddele tilladelse, hvis den ikke finder det godtgjort, at medlemmerne af markedsoperatørens ledelsesorganer har et tilstrækkeligt godt omdømme samt tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, og afsætter tilstrækkelig tid til at udføre deres opgaver, eller hvis der er objektive og påviselige grunde til at tro, at markedsoperatørens ledelsesorgan kan være til fare for en effektiv, sund og forsigtig forvaltning og for passende hensyntagen til markedets integritet.

I forbindelse med meddelelse af tilladelse til et reguleret marked sikrer medlemsstaterne, at den eller de personer, der faktisk leder et allerede godkendt reguleret markeds forretninger og drift i overensstemmelse med dette direktiv, anses for at opfylde kravene i stk. 1.

8. Medlemsstaterne stiller krav om, at markedsoperatøren underretter den kompetente myndighed om identiteten af alle medlemmer af dens ledelsesorgan og om eventuelle medlemskabsændringer og samtidig forelægger denne alle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om markedsoperatøren overholder stk. 1-5.

9. ESMA udsteder retningslinjer med henblik på at præcisere følgende begreber:

- a) afsættelse af tilstrækkelig tid til, at et medlem af ledelsesorganet kan varetage sine funktioner, set i relation til de individuelle forhold og arten, omfanget og kompleksiteten af markedsoperatørens aktiviteter
- b) tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, som ledelsesorganet skal være i besiddelse af, jf. stk. 2, litra b)
- c) hæderlighed, integritet og uafhængighed, som et medlem af ledelsesorganet skal udvise, jf. stk. 2, litra c)
- d) tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer, der afsættes til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet, jf. stk. 3
- e) mangfoldighed, der skal tages i betragtning ved udvælgelse af medlemmer til ledelsesorganet, jf. stk. 5.

ESMA udsteder disse retningslinjer senest den 3. januar 2016.

Artikel 46

Krav til personer, der udøver betydelig indflydelse på forvaltningen af det regulerede marked

1. Medlemsstaterne kræver, at personer, der er i en position, hvor de direkte eller indirekte kan udøve betydelig indflydelse på forvaltningen af det regulerede marked, er hæderlige og egne.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at markedsoperatøren af det regulerede marked:
 - a) giver den kompetente myndighed og offentligheden oplysninger om det regulerede markeds og/eller markedsoperatørens ejerskab og navnlig om, hvem der eventuelt er i en position, hvor de kan udøve betydelig indflydelse på ledelsen af det regulerede marked, og størrelsen af deres interesser
 - b) underretter den kompetente myndighed og offentligheden om eventuelle ejerskifter, hvorved identiteten af de personer, der faktisk udøver betydelig indflydelse på driften af det regulerede marked, ændres.
3. Den kompetente myndighed nægter at godkende foreslåede ændringer af det regulerede markeds og/eller markedsoperatørens kontrollerende interesser, hvis der er objektive og påviselige grunde til at formode, at disse ændringer ville true den sunde og forsigtige forvaltning af det regulerede marked.

Artikel 47

Organisatoriske krav

1. Medlemsstaterne kræver, at det regulerede marked:
 - a) har indført ordninger med henblik på klart at kunne påvise og håndtere de potentielle ugunstige følger for det regulerede markeds eller dets medlemmer eller deltagers funktion af eventuelle interessekonflikter mellem på den ene side det regulerede marked, dets ejere eller dets markedsoperatør, og på den anden side det regulerede markeds sunde funktion, navnlig når sådanne interessekonflikter kan være til skade for udøvelsen af eventuelle hverv, som den kompetente myndighed måtte have henlagt til det regulerede marked
 - b) er tilstrækkeligt rustet til at styre de risici, markedet udsættes for, anvender fyldestgørende ordninger og systemer med henblik på at påvise alle væsentlige risici for markedets drift og har indført effektive foranstaltninger til at mindske disse risici
 - c) har indført ordninger med henblik på sund forvaltning af den tekniske funktion af systemet, bl.a. ved at etablere effektive nødsystemer for at kunne håndtere risikoen for systemfejl
 - d) har indført gennemsigtige og faste regler og procedurer, der sikrer redelig og korrekt handel, og opstiller objektive kriterier for effektiv udførelse af ordrer
 - e) har iværksat effektive ordninger, der kan lette en effektiv og rettidig gennemførelse af de transaktioner, der foretages i henhold til markedets systemer
 - f) på tidspunktet for meddelelsen af tilladelsen og til enhver tid derefter råder over tilstrækkelige finansielle ressourcer til at lette markedets ordentlige funktion under hensyntagen til arten og omfanget af de transaktioner, der gennemføres på markedet, og til arten og omfanget af de risici, markedet er udsat for.
2. Medlemsstaterne tillader ikke, at markedsoperatører udfører kundeordrer over egenbeholdningen eller benytter sig af handel på grundlag af ejermatchning inden for nogen af de regulerede markeder, hvor de driver virksomhed.

Artikel 48

Systemfleksibilitet, automatisk afbrydelse af handelen og elektronisk handel

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked skal have etableret effektive systemer, procedurer og ordninger til at sikre, at dets handelssystemer er fleksible, har tilstrækkelig kapacitet til at klare spidsbelastninger med hensyn til ordrer og meddelelser, kan sikre korrekt handel i tilfælde af alvorlig markedsstress, er fuldt gennemprøvede for at sikre, at sådanne betingelser er opfyldt, og er omfattet af effektive ordninger til sikring af driftsstabilitet (business continuity) til at sikre opretholdelsen af markedets tjenester i tilfælde af et svigt af dets handelssystemer.

2. Medlemsstater kræver, at et reguleret marked råder over:

- a) skriftlige aftaler med alle investeringsselskaber, der forfølger en prisstillelsesstrategi på det regulerede marked
- b) ordninger til at sikre, at et tilstrækkeligt antal investeringsselskaber deltager i sådanne aftaler, som kræver, at de afgiver bindende prisstillelser til konkurrencedygtige priser, således at det pågældende marked på regelmæssig og forudsigelig basis tilføres likviditet, hvor et sådant krav er hensigtsmæssigt i forhold til beskaffenheden og omfanget af handelen på det pågældende regulerede marked.

3. Den skriftlige aftale, der omhandles i stk. 2, skal som minimum præcisere:

- a) investeringsselskabets forpligtelser i forbindelse med frembringelse af likviditet, og, hvor det er relevant, eventuelle forpligtelser, der følger af deltagelsen i den i stk. 2, litra b), omhandlede ordning
- b) eventuelle incitamenter i form af rabatter eller på anden måde tilbudt af det regulerede marked til et investeringsselskab med henblik på at forsyne markedspladsen med likviditet på regelmæssig og forudsigelig basis, og — hvor dette er relevant — eventuelle andre rettigheder, der tilskrives investeringsselskabet som følge af deltagelsen i den i stk. 2, litra b), omhandlede ordning.

Det regulerede marked overvåger og håndhæver investeringsselskabers overholdelse af kravene i sådanne bindende skriftlige aftaler. Det regulerede marked informerer den kompetente myndighed om indholdet af den bindende skriftlige aftale og fremsender efter anmodning den kompetente myndighed alle de yderligere oplysninger, der er nødvendige for at gøre den kompetente myndighed i stand til at forvisse sig om, at det regulerede marked efterlever dette stykke.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked skal have etableret effektive systemer, procedurer og ordninger til afvisning af ordrer, der overskrider forud fastsatte lofter for mængder og priser eller er klart fejlagtige.

5. Medlemsstaterne kræver, at et reguleret marked midlertidigt kan suspendere eller begrænse handelen, hvis der i en kort periode er betydelige prisudsving for et finansielt instrument på det pågældende eller et relateret marked, samt til i ekstraordinære tilfælde at kunne annullere, ændre eller korrigere enhver transaktion. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked sikrer, at parametrene for at suspendere handelen er tilstrækkeligt afstemte på en måde, der tager hensyn til likviditeten inden for forskellige aktivklasser og -underklasser, markedsmodellens beskaffenhed og typer af brugere samt er tilstrækkelige til at undgå betydelige forstyrrelser i den normale handelsafvikling.

Medlemsstaterne sikrer, at et reguleret marked rapporterer om parametrene for suspension af handelen og eventuelle væsentlige ændringer af disse parametre til de kompetente myndigheder på en konsekvent og sammenlignelig måde, og at den kompetente myndighed til gengæld rapporterer om dem til ESMA. Medlemsstaterne kræver, at en markedsplads — i tilfælde af at et reguleret marked, som er væsentligt for så vidt angår likviditet i det pågældende finansielle instrument, suspenderer handelen i en medlemsstat — skal have de nødvendige systemer og procedurer på plads til at sikre, at de kompetente myndigheder underrettes, således at de kan koordinere en markedsomspændende reaktion og træffe afgørelse om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at suspendere handelen på andre markedspladser, som det finansielle instrument handles gennem, indtil handelen på det oprindelige marked genoptages.

6. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked skal have etableret effektive systemer, procedurer og ordninger, som bl.a. kræver, at medlemmer eller deltagere gennemfører passende afprøvning af algoritmer, og skaber rammer, der letter en sådan afprøvning, til at sikre, at algoritmiske handelssystemer ikke kan skabe eller bidrage til uregulerede handelsvilkår på markedet og til at håndtere eventuelle uregulerede handelsvilkår, der opstår på grund af sådanne algoritmiske handelssystemer, herunder systemer, der begrænser forholdet mellem ikke-udførte ordrer og transaktioner, der kan indføres i systemet af et medlem eller en deltager, således at det bliver muligt at bremse ordrestrømmen, hvis der er risiko for, at man når op på systemets maksimale kapacitet, og at den minimumskursændring (tick size), der kan anvendes på markedet, begrænses og håndhæves.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked, der tillader direkte elektronisk adgang, skal have etableret effektive systemprocedurer og ordninger til at sikre, at medlemmer eller deltagere kun tillades at udbyde sådanne tjenester, hvis de er investeringsselskaber, der er godkendt i henhold til dette direktiv eller kreditinstitutter, der er godkendt i

henhold til direktiv 2013/36/EU, at passende kriterier er fastlagt og anvendt med hensyn til egnetheden af de personer, som kan opnå sådan adgang, og at medlemmet eller deltageren fortsat har ansvaret for ordrer og handel udført ved hjælp af den pågældende tjeneste for så vidt angår kravene i dette direktiv.

Medlemsstaterne stiller også krav om, at det regulerede marked fastsætter passende standarder for risikokontrol og tærskler for handel gennem sådan adgang og er i stand til at identificere og om nødvendigt standse ordrer afgivet eller handel udført af en person, der anvender direkte elektronisk adgang separat fra andre ordrer afgivet eller handel udført af medlemmet eller deltageren.

Det regulerede marked skal råde over ordninger til at suspendere eller afbryde et medlems eller en deltagers direkte elektronisk adgang til en kunde i tilfælde af manglende efterlevelse af dette stykke.

8. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked sikrer, at dets regler for samhusningstjenester er gennemsigtige, retfærdige og ikke-diskriminerende.

9. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked sikrer, at dets gebyrstruktur, herunder gennemførelsesgebyrer, accessoriske gebyrer og eventuelle rabatter, er gennemsigtige, rimelige og ikkediskriminerende, og at de ikke skaber incitament til at afgive, ændre eller annullere ordrer eller til at gennemføre transaktioner på en måde, der bidrager til ureglementerede handelsvilkår eller markedsmisbrug. Navnlig stiller medlemsstaterne krav om, at et reguleret marked indfører krav om prisstillelse for individuelle aktier eller en passende kurv af aktier til gengæld for eventuelle rabatter der gives.

Medlemsstaterne giver et reguleret marked mulighed for at tilpasse sine gebyrer for annullerede ordrer efter længden af det tidsrum, i hvilket ordren er blevet opretholdt, samt at afstemme gebyrerne for hvert finansielt instrument, som de vedrører.

Medlemsstater kan tillade et reguleret marked at pålægge et højere gebyr for afgivelse af en ordre, der efterfølgende annulleres, end for en ordre, der gennemføres, og at pålægge et højere gebyr på deltagere, der afgiver mange ordrer, der annulleres, i forhold til andelen af gennemførte ordrer samt på deltagere, der driver højfrekvenshandel baseret på algoritmiske teknikker, med henblik på at afspejle den ekstra belastning af systemkapaciteten.

10. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked er i stand til gennem påtegninger fra medlemmer eller deltagere at identificere ordrer, der genereres gennem algoritmisk handel, de forskellige algoritmer, der anvendes til oprettelsen af ordrer, og de relevante personer, der tager initiativ til disse ordrer. De kompetente myndigheder skal have adgang til disse oplysninger på anmodning.

11. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked efter anmodning fra den kompetente myndighed i værtsmedlemsstaten stiller data til rådighed for denne kompetente myndighed vedrørende ordrebogen eller giver den kompetente myndighed adgang til ordrebogen, således at den kan overvåge handelen.

12. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der yderligere præciserer følgende:

- a) forpligtelsen til at sikre, at regulerede markeders handelssystemer er fleksible og har en tilstrækkelig kapacitet
- b) det i stk. 6 omhandlede forhold under hensyntagen til faktorer såsom værdien af ikke-udførte ordrer i forhold til værdien af gennemførte transaktioner
- c) kontroller vedrørende direkte elektronisk adgang på en måde, der sikrer, at de kontroller, der anvendes på sponsoreret adgang mindst svarer til dem, der finder anvendelse på direkte markedsadgang
- d) forpligtelsen til at sikre, at samhusningstjenester og gebyrstrukturer er retfærdige og ikke-diskriminerende, og at gebyrstrukturer ikke skaber incitament til ureglementerede handelsvilkår eller markedsmisbrug

- e) afgørelsen af, hvorvidt et reguleret marked er væsentligt for så vidt angår likviditet i det pågældende instrument
- f) forpligtelserne til at sikre, at prisstillesesordninger er retfærdige og ikke-diskriminerende og at fastsætte minimumsforpligtelser for prisstillelse, som regulerede markeder skal sikre, når der udformes en prisstillesesordning, samt fastsætte betingelser for, hvornår krav om tilstedeværelsen af en prisstillesesordning ikke er hensigtsmæssige under hensyntagen til arten og omfanget af handelen på det pågældende regulerede marked, herunder om det regulerede marked giver mulighed for eller tillader algoritmisk handel via sine systemer
- g) forpligtelserne til at sikre tilstrækkelig afprøvning af algoritmer med henblik på at sikre, at algoritmiske handelssystemer, herunder algoritmiske højfrekvenshandelssystemer, ikke kan skabe eller bidrage til ureglementerede handelsvilkår på markedet.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

13. ESMA udarbejder senest den 3. januar 2016 retningslinjer vedrørende en hensigtsmæssig afstemning af suspensioner af handelen i henhold til stk. 5 under hensyntagen til de i nævnte stykke omhandlede faktorer.

Artikel 49

Minimumskursændringer (tick sizes)

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at regulerede markeder anvender tick size-ordninger for aktier, depotbeviser, exchange-traded funds (ETF'er), certifikater og andre lignende finansielle instrumenter samt for ethvert andet finansielt instrument, for hvilket der udarbejdes reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med stk. 4.

2. De i stk. 1 omhandlede tick size-ordninger skal:

a) afstemmes, så de afspejler det finansielle instruments likviditetsprofil på forskellige markeder og det gennemsnitlige bid-ask spread under hensyntagen til det ønskværdige i at opnå rimeligt stabile priser uden unødigt at begrænse en yderligere indsnævring af spreads

b) sikre en passende tick size for hvert finansielt instrument.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge minimums-tick sizes eller tick size-ordninger for specifikke aktier, depotbeviser, ETF'er, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter, hvor dette er nødvendigt for at sikre markedernes reglementerede funktion i overensstemmelse med de faktorer, der er nævnt i stk. 2, samt de finansielle instrumenters pris, spread og likviditetsdybde.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. ESMA kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge minimums-tick sizes eller tick size-ordninger for andre specifikke finansielle instrumenter end dem, der omtales i stk. 3, hvor dette er nødvendigt for at sikre markedernes reglementerede funktion i overensstemmelse med de faktorer, der er omhandlet i stk. 2, samt de finansielle instrumenters pris, spread og likviditetsdybde.

ESMA forelægger eventuelle udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 50

Synkronisering af forretningsure

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at alle markedspladser og deres medlemmer eller deltagere synkroniserer de forretningsure, de bruger til at registrere dato og tidspunkt for alle indberetningspligtige begivenheder.

2. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at angive den nøjagtighedsgrad, hvormed urene skal synkroniseres i henhold til internationale standarder.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 51

Finansielle instrumenters optagelse til handel

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at de regulerede markeder har klare og gennemsigtige regler for finansielle instrumenters optagelse til handel.

Reglerne skal sikre, at eventuelle finansielle instrumenter, der optages til handel på et reguleret marked, kan handles på en redelig, velordnet og effektiv måde, og at de, når der er tale om værdipapirer, er frit omsættelige.

2. Er der tale om derivater, skal reglerne omhandlet i stk. 1 særlig sikre, at derivatkontrakten udformes på en måde, der sikrer såvel en korrekt prisdannelse som effektive afviklingsbetingelser.

3. Ud over de i stk. 1 og 2 fastsatte forpligtelser stiller medlemsstaterne krav om, at det regulerede marked indfører og opretholder effektive ordninger med henblik på at kontrollere, at udstedere af værdipapirer, som har adgang til at handle på det regulerede marked, opfylder deres EU-retlige forpligtelser til indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive oplysninger.

Medlemsstaterne sikrer, at det regulerede marked indfører ordninger, som gør det lettere for dets medlemmer og deltagere at få adgang til oplysninger, der er blevet offentliggjort i henhold til EU-retten.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de regulerede markeder har indført de nødvendige ordninger til regelmæssigt at kontrollere, at de finansielle instrumenter, der er optaget til handel, opfylder optagelseskravene.

5. Et værdipapir, der er optaget til handel på et reguleret marked, kan efterfølgende optages til handel på andre regulerede markeder, selv uden udstederens samtykke, og under overholdelse af de relevante bestemmelser i direktiv 2003/71/EF. Det regulerede marked skal oplyse udstederen om, at udstederens værdipapirer handles på det pågældende regulerede marked. Udstederen er ikke forpligtet til direkte at give et reguleret marked, der har optaget vedkommendes værdipapirer til handel uden dennes samtykke, de i stk. 3 omhandlede oplysninger.

6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der:

- a) angiver de kendetegn ved forskellige kategorier af finansielle instrumenter, som skal indgå i det regulerede markeds vurdering af, om et finansielt instrument er udstedt på en måde, der opfylder betingelserne i stk. 1, andet afsnit, for optagelse til handel på de forskellige markedssegmenter, som det regulerede marked driver
- b) tydeliggør de ordninger, det regulerede marked er pålagt at anvende for at kunne anses for at have opfyldt sin forpligtelse til at kontrollere, om udstederen af et værdipapir opfylder sine EU-retlige forpligtelser til indledningsvis, løbende eller på ad hoc-basis at videregive oplysninger
- c) tydeliggør de ordninger, det regulerede marked skal indføre efter stk. 3 med henblik på at gøre det lettere for dets medlemmer og deltagere at få adgang til oplysninger, der er blevet offentliggjort i henhold til bestemmelserne i EU-retten.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 52

Suspension af handelen og fjernelse af finansielle instrumenter fra handelen på et reguleret marked

1. Uden at dette berører den kompetente myndigheds ret til i henhold til artikel 69, stk. 2, at kræve suspension eller standsning af handelen med et finansielt instrument, kan en markedsoperatør suspendere eller standse handelen med et finansielt instrument, såfremt instrumentet ikke længere opfylder det regulerede markeds regler, medmindre der er sandsynlighed for, at sådan suspension eller standsning vil være til betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at en markedsoperatør, der suspenderer eller standser handelen med et finansielt instrument, også suspenderer eller fjerner derivativer som omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, hvor dette er nødvendigt for at fremme målene med suspensionen eller fjernelsen af det underliggende finansielle instrument. Markedsoperatøren offentliggør sin beslutning om suspension eller fjernelse af det finansielle instrument og eventuelle derivater heraf og meddeler sin beslutning til den kompetente myndighed.

Den kompetente myndighed, under hvis jurisdiktion suspensionen eller fjernelsen fandt sted, kræver, at andre regulerede markeder, MHF'er, OHF'er og systematiske internalisatorer, der hører under dens jurisdiktion, og som handler med det samme finansielle instrument eller de samme derivater omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, til dette direktiv, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, også suspenderer handelen med det pågældende finansielle instrument eller de pågældende derivater eller fjerner dem fra handelen, når suspensionen eller fjernelsen skyldes mistanke om markedsmisbrug, et købstilbud eller manglende fremlæggelse af insideroplysninger om udstederen eller det finansielle instrument i uoverensstemmelse med artikel 7 og 17 i forordning (EU) nr. 596/2014, undtagen i tilfælde, hvor sådan suspension eller fjernelse vil kunne medføre betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion.

Hver af de underrettede kompetente myndigheder meddeler ESMA og andre kompetente myndigheder sin beslutning, herunder en forklaring, hvis beslutningen gik ud på ikke at suspendere eller standse handelen med det finansielle instrument eller derivativerne som omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument.

Den kompetente myndighed offentliggør straks en sådan beslutning og giver ESMA og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater underretning herom.

De underrettede kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater skal kræve, at regulerede markeder, andre MHF'er, andre OHF'er og systematiske internalisatorer, der hører under deres jurisdiktion, og som handler med det samme finansielle instrument eller de samme derivater omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, til nærværende direktiv, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, også suspenderer handelen med det pågældende finansielle instrument eller de pågældende derivater eller fjerner dem fra handelen, når suspensionen eller fjernelsen skyldes mistanke om markedsmisbrug, et købstilbud eller manglende fremlæggelse af insideroplysninger om udstederen eller det finansielle instrument i uoverensstemmelse med artikel 7 og 17 i forordning (EU) nr. 596/2014, undtagen i tilfælde, hvor sådan suspension eller fjernelse vil kunne medføre betydelig skade for investorernes interesser eller markedets ordentlige funktion.

Dette stykke finder også anvendelse, når suspensionen af handelen med et finansielt instrument eller derivater som omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, hæves.

Underretningsproceduren i dette stykke finder også anvendelse i tilfælde, hvor beslutningen om at suspendere eller standse handelen med et finansielt instrument eller derivater som omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4-10, som vedrører eller er baseret på det pågældende finansielle instrument, eller at fjerne dem fra handelen træffes af den kompetente myndighed i henhold til artikel 69, stk. 2, litra m) og n).

For at sikre, at forpligtelsen til at suspendere eller fjerne sådanne derivater anvendes proportionelt, udvikler ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de tilfælde, hvor forbindelsen mellem et derivat, som vedrører eller er baseret på et finansielt instrument, der suspenderes eller fjernes fra handelen, og det oprindelige finansielle instrument indebærer, at derivatet også skal suspenderes eller fjernes fra handelen for at nå målet med suspensionen eller fjernelsen af det underliggende finansielle instrument.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af format og tidsfrister for de meddelelser og offentliggørelser, der er omhandlet i stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på at specificere de situationer, der medfører betydelig skade for investorernes interesser og markedets ordentlige funktion, jf. stk. 1 og 2.

Artikel 53

Adgang til et reguleret marked

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at et reguleret marked fastsætter, implementerer og opretholder gennemsigtige og ikke-diskriminerende regler baseret på objektive kriterier om adgang til eller medlemskab af det regulerede marked.

2. Reglerne omhandlet i stk. 1 skal nærmere angive eventuelle forpligtelser for medlemmerne eller deltagerne, der måtte opstå som følge af:

- a) etableringen og driften af det regulerede marked
- b) reglerne for transaktioner på markedet
- c) faglige standarder, der pålægges ansatte i investeringsselskaber eller kreditinstitutter, der opererer på markedet
- d) de betingelser, der er fastsat for andre medlemmer eller deltagere end investeringsselskaber og kreditinstitutter i henhold til stk. 3
- e) reglerne og procedurerne for clearing og afvikling af transaktioner gennemført på det regulerede marked.

3. Adgang til regulerede markeder som medlemmer eller deltagere gives til investeringsselskaber, kreditinstitutter godkendt efter direktiv 2013/36/EU samt andre personer, som

- a) har et tilstrækkelig godt omdømme
- b) har tilstrækkelig handelsevne, kompetence og erfaring
- c) har passende administrative procedurer, hvor dette er nødvendigt
- d) har tilstrækkelige ressourcer til at påtage sig deres rolle under hensyntagen til de forskellige finansielle foranstaltninger, som det regulerede marked kan have truffet med henblik på at sikre passende afvikling af transaktioner.

4. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmer og deltagere, for så vidt angår transaktioner på et reguleret marked, ikke er forpligtet til at anvende de i artikel 24, 25, 27 og 28 omhandlede forpligtelser over for hinanden. Et reguleret markeds medlemmer eller deltagere skal imidlertid overholde de i artikel 24, 25, 27 og 28 omhandlede forpligtelser over for deres kunder, når de på disses vegne udfører disses ordrer på et reguleret marked.

5. Medlemsstaterne sikrer, at reglerne for adgang til eller medlemskab af eller deltagelse i det regulerede marked giver investeringsselskaber og kreditinstitutter mulighed for direkte deltagelse eller fjerndeltagelse.

6. Uden at stille yderligere retlige eller administrative krav giver medlemsstaterne regulerede markeder fra andre medlemsstater mulighed for at indføre passende ordninger på deres område, der kan lette de på deres område etablerede fjernmedlemmers eller -deltageres adgang til og mulighed for at handle på disse markeder.

Det regulerede marked meddeler hjemlandets kompetente myndighed hvilken medlemsstat det har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i. Hjemlandets kompetente myndighed meddeler inden en måned disse oplysninger til den medlemsstat, som det regulerede marked har til hensigt at stille sådanne ordninger til rådighed i. ESMA kan anmode om adgang til disse oplysninger i henhold til proceduren og de betingelser, der er fastsat i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Den kompetente myndighed i det regulerede markeds hjemland meddeler efter anmodning fra værtslandets kompetente myndighed uden unødigt forsinkelse identiteten på de i denne medlemsstat etablerede medlemmer af eller deltagere i det regulerede marked.

7. Medlemsstaterne stiller krav om, at markedsoperatøren regelmæssigt videregiver en liste over det regulerede markeds medlemmer eller deltagere til den myndighed, der er kompetent for det regulerede marked.

Artikel 54

Overvågning af overholdelsen af reglerne for de regulerede markeder og andre lovmæssige forpligtelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at de regulerede markeder indfører og opretholder effektive ordninger og procedurer, herunder de fornødne ressourcer, med henblik på regelmæssig overvågning af, at markedernes medlemmer eller deltagere overholder det regulerede markeds regler. Regulerede markeder skal overvåge de ordrer, der afgives, herunder annulleringer, og de transaktioner, der foretages af deres medlemmer eller deltagere under anvendelse af deres systemer, for at kunne påvise overtrædelse af disse regler, ureglementerede handelsvilkår eller en handlemåde, der kan tyde på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, eller systemfejl i forbindelse med et finansielt instrument.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at de regulerede markeds markedsoperatører straks underretter deres kompetente myndigheder om væsentlige overtrædelser af deres regler eller ureglementerede handelsvilkår eller en handlemåde, der kan tyde på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, eller systemfejl i forbindelse med et finansielt instrument.

De kompetente myndigheder for de regulerede markeder underretter ESMA og de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder.

I forbindelse med en handlemåde, der kan tyde på adfærd, der er forbudt i henhold til forordning (EU) nr. 596/2014, skal en kompetent myndighed være overbevist om, at der forekommer eller er forekommet sådan adfærd, førend den underretter de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder og ESMA.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at markedsoperatøren uden unødigt forsinkelse meddeler den myndighed, der er kompetent for efterforskning og retsforfølgelse af markedsmisbrug på det regulerede marked, de relevante oplysninger og på enhver måde bistår sidstnævnte med efterforskning og retsforfølgelse af markedsmisbrug, der er begået i eller via det regulerede markeds systemer.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 til fastlæggelse af de omstændigheder, der udløser et krav om oplysninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

Artikel 55

Bestemmelser om CCP-, clearing- og afviklingsordninger

1. Medlemsstaterne forhindrer ikke de regulerede markeder i at indgå passende aftaler med en CCP eller et clearing-institut og et afviklingssystem i en anden medlemsstat med henblik på clearing og/eller afvikling af nogle eller samtlige handler, som er afsluttet af markedsdeltagere efter de regulerede markeds systemer, jf. dog afsnit III, IV og V i forordning (EU) nr. 648/2012.

2. Den kompetente myndighed for et reguleret marked må ikke modsætte sig anvendelse af en CCP, clearinginstitutter og/eller afviklingssystemer i en anden medlemsstat, medmindre det kan godtgøres, at dette er nødvendigt for at sikre det regulerede markeds ordentlige funktion, og under hensyntagen til de i dette direktivs artikel 37, stk. 2, fastsatte krav til afviklingssystemer, jf. dog afsnit III, IV og V i forordning (EU) nr. 648/2012.

Den kompetente myndighed tager hensyn til den overvågning/det tilsyn af clearing- og afviklingssystemer, som allerede udføres af centralbankerne som led i deres overvågning af clearing- og afviklingssystemer eller af andre myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn med sådanne systemer, således at unødigt overlapning af kontrollen undgås.

*Artikel 56***Liste over regulerede markeder**

Hver medlemsstat opstiller en liste over de regulerede markeder, som den er hjemland for, og sender de øvrige medlemsstater og ESMA denne liste. Der skal på samme måde gives underretning om enhver ændring i denne liste. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over alle regulerede markeder på sit websted. Listen skal indeholde den entydige kode, som ESMA har fastlagt i overensstemmelse med artikel 65, stk. 6, i dette direktiv til identificering af regulerede markeder, som skal anvendes i indberetninger i overensstemmelse med artikel 65, stk. 1, litra g), og artikel 65, stk. 2, litra g), i dette direktiv samt med artikel 6, 10 og 26 i forordning (EU) nr. 600/2014.

AFSNIT IV

POSITIONSLOFTER OG POSITIONSFORVALTNINGSKONTROL MED RÅVAREDERIVATER SAMT INDBERETNING*Artikel 57***Positionslofter og positionsforvaltningskontrol med råvarederivater**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i overensstemmelse med den af ESMA fastsatte beregningsmetode fastsætter og anvender positionslofter for, hvor stor en nettoposition en person på et hvilket som helst tidspunkt kan have i et råvarederivat, der handles gennem handelskontrakter, på markedspladser og gennem økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter. Lofterne fastsættes på basis af alle de positioner, en person besidder, og dem, der besiddes på vedkommendes vegne på samlet koncernniveau, med henblik på:

- a) at forhindre markedsmisbrug
- b) at støtte korrekte prisdannelses- og afviklingsbetingelser, herunder at forhindre markedsforvridende positioner og navnlig sikre konvergens mellem derivaters priser i leveringsmåneden og spotpriserne på den underliggende råvare med forbehold af prisfastsættelsen på markedet for den underliggende råvare.

Positionslofter finder ikke anvendelse på positioner, der besiddes af eller på vegne af en ikke-finansiell enhed, og som objektivt kan måles til at reducere risici direkte knyttet til den pågældende ikke-finansielle enheds forretningsmæssige aktivitet.

2. Positionslofterne skal specificere klare kvantitative tærskler for den maksimale størrelse på en råvarederivatposition, som personer kan besidde.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af den beregningsmetode, som kompetente myndigheder skal anvende til at fastslå positionslofter for spotmåneden og for andre måneder for fysisk afviklede og kontant afviklede råvarederivater baseret på det pågældende derivats karakteristika. I beregningsmetoden tages mindst følgende faktorer i betragtning:

- a) råvarederivatkontrakternes løbetid
- b) det disponible udbud af den underliggende råvare
- c) det samlede antal åbne positioner i den pågældende kontrakt og i andre finansielle instrumenter med samme underliggende råvare
- d) volatiliteten på de relevante markeder, herunder også substituerende derivater og de underliggende råvaremarkeder
- e) markedsdeltagernes antal og størrelse

f) de underliggende råvaremarkeds karakteristika, herunder produktionsmønstre, forbrug og transport til markedet

g) udviklingen af nye kontrakter.

ESMA tager hensyn til erfaringerne vedrørende positionslofter fra investeringsselskaber eller markedsoperatører, der driver en markedsplads, og fra andre jurisdiktioner.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. En kompetent myndighed fastsætter lofter for hver enkelt kontrakt inden for råvarederivater, der handles på markedspladser baseret på den beregningsmetode, ESMA har fastlagt, jf. stk. 3. Dette positionsloft skal omfatte økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter.

En kompetent myndighed reviderer positionslofterne, når der er en betydelig forandring i disponibelt udbud eller åbne positioner eller en anden væsentlig forandring på markedet, baseret på dens bestemmelse af disponibelt udbud og åbne positioner, og ændrer positionslofterne i overensstemmelse med den beregningsmetode, der er udviklet af ESMA.

5. De kompetente myndigheder meddeler ESMA de præcise positionslofter, de agter at fastsætte i overensstemmelse med den beregningsmetode, som ESMA har fastsat i henhold til stk. 3. Senest to måneder efter modtagelsen af meddelelsen afgiver ESMA udtalelse til den pågældende kompetente myndighed med en vurdering af positionslofternes forenelighed med målene i stk. 1 og med den beregningsmetode, som ESMA har fastsat i henhold til stk. 3. ESMA offentliggør udtalelsen på sit websted. Den pågældende kompetente myndighed skal ændre positionslofterne i overensstemmelse med ESMA-udtalelsen eller give ESMA en begrundelse for, hvorfor ændringen anses for unødvendig. Hvis en kompetent myndighed gennemfører foranstaltninger i modstrid med en ESMA-udtalelse, offentliggør den straks en meddelelse herom på sit websted, hvori der gives en fuldstændig forklaring af grundene til at gøre dette.

Hvis ESMA fastslår, at et positionsloft ikke er i overensstemmelse med beregningsmetoden i stk. 3, griber det ind i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. Hvis det samme råvarederivat handles i væsentligt omfang på markedspladser i mere end én jurisdiktion, fastsætter den kompetente myndighed for den markedsplads, hvor handelen har det største omfang (den centrale kompetente myndighed) det fælles positionsloft, der skal anvendes på al handel inden for den pågældende kontrakt. Den centrale kompetente myndighed rådfører sig med de kompetente myndigheder for andre markedspladser, hvor dette derivat handles i betydeligt omfang, om det fælles positionsloft, der skal anvendes, og om eventuelle revisioner af dette fælles positionsloft. Hvis de kompetente myndigheder ikke er enige, fremsætter de skriftligt de fulde og detaljerede årsager til, at de mener, at de i stk. 1 fastsatte krav ikke er overholdt. ESMA afgør eventuelle tvister som følge af uenighed mellem kompetente myndigheder i overensstemmelse med sine beføjelser i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

De kompetente myndigheder for de markedspladser, hvor samme råvarederivat handles, og de kompetente myndigheder for indehaverne af positioner inden for det pågældende råvarederivat skal oprette samarbejdsordninger, herunder indbyrdes udveksling af relevante oplysninger med henblik på at muliggøre kontrol med og håndhævelse af det fælles positionsloft.

7. ESMA kontrollerer mindst én gang om året den måde, de kompetente myndigheder har gennemført de positionslofter, der er fastsat i overensstemmelse med den beregningsmetode, ESMA har fastsat i henhold til stk. 3. I den forbindelse sikrer ESMA, at et fælles positionsloft anvendes effektivt på samme kontrakt, uanset hvor den handles, jf. stk. 6.

8. Medlemsstaterne sikrer, at et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en markedsplads, som handler med råvarederivater, foretager positionsforvaltningskontrol. Denne kontrol skal som minimum give markedspladsen beføjelse til:

- a) at overvåge personernes åbne positioner
- b) at få adgang til oplysninger, herunder al relevant dokumentation, fra personer om størrelsen af og formålet med en indgået position eller eksponering og oplysninger om de egentlige eller underliggende ejere, eventuelle tilknyttede aftalte ordninger og eventuelle aktiver eller passiver i det underliggende marked
- c) at kræve, at en person, midlertidigt eller permanent alt efter tilfældet, bringer en position til ophør eller reducerer den, og træffe ensidige foranstaltninger til at sikre, at positionen bringes til ophør eller reduceres, såfremt personen ikke følger pålægget, og
- d) at kræve — hvor dette er relevant — at en person midlertidigt fører likviditet tilbage på markedet til en aftalt pris og i en aftalt mængde med det udtrykkelige formål at afbøde virkningen af en stor og dominerende position.

9. Positionslofterne og positionsforvaltningskontrollen skal være gennemsigtige og ikkediskriminerende, angive, hvordan de gælder for personer, og tage hensyn til arten og sammensætningen af markedsdeltagere og til den brug, som de gør af de kontrakter, der optages til handel.

10. Det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver markedspladsen, underretter den kompetente myndighed om enkelthederne i positionsforvaltningskontrollen.

Den kompetente myndighed meddeler ESMA de samme oplysninger og de enkeltheder i positionslofterne, som den har fastsat, og ESMA offentliggør og ajourfører på sit websted en database med sammenfatninger af positionslofterne og positionsforvaltningskontrollen.

11. De positionslofter, der er fastsat i stk. 1, pålægges af kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 69, stk. 2, litra p).

12. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af:

- a) kriterier og metoder til bestemmelse af, om en position kan siges at reducere risici, som direkte er knyttet til kommercielle aktiviteter
- b) metoder til bestemmelse af, hvornår en persons positioner skal sammenlægges inden for en koncern
- c) kriterier til bestemmelse af, om en kontrakt er en økonomisk tilsvarende OTC-kontrakt til den kontrakt, der handles på en markedsplads som omhandlet i stk. 1, på en måde, der letter rapporteringen af positioner, der indtages i tilsvarende OTC-kontrakter, til de relevante kompetente myndigheder som fastsat i artikel 58, stk. 2

- d) definitionen af, hvad der udgør det samme råvaderivat og betydelige mængder i henhold til denne artikels stk. 6
- e) metoden til sammenlægning og netting af OTC- og råvaderivatpositioner på en markedsplads for at fastslå netto-positionen med henblik på at vurdere overholdelsen af lofterne. En sådan metode skal opstille kriterier for bestemmelse af, hvilke positioner, der kan nettes med hinanden, og må ikke fremme opbygningen af positioner på en måde, der er uforenelig med målene i denne artikels stk. 1
- f) proceduren, der foreskriver, hvordan personer kan ansøge om undtagelser i henhold til denne artikels stk. 1, andet afsnit, og hvordan de kompetente myndigheder godkender sådanne ansøgninger
- g) beregningsmetoden til bestemmelse af den markedsplads, hvor det største omfang af handel med et råvaderivat finder sted, og til definition af betydeligt omfang, jf. denne artikels stk. 6.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

13. Kompetente myndigheder må ikke pålægge lofter, der er mere restriktive end de lofter, der er vedtaget i henhold til stk. 1, undtagen i ekstraordinære tilfælde, hvor de er objektivt begrundende og forholdsmæssige under hensyntagen til det specifikke markeds likviditet og det pågældende markeds ordentlige funktion. De kompetente myndigheder offentliggør på deres websted enkelthederne i det mere restriktive positionsloft, som de beslutter at indføre, og som skal være gyldige i en foreløbig periode på højst seks måneder fra datoen for deres offentliggørelse på webstedet. De mere restriktive positionslofter kan fornyes for yderligere perioder, der hver ikke må overskride seks måneder, hvis grundlaget for restriktionen stadig er til stede. Hvis de ikke fornyes efter perioden på seks måneder, udløber de automatisk.

Når de kompetente myndigheder beslutter at indføre mere restriktive positionslofter, underretter de ESMA herom. Meddelelsen skal indeholde en begrundelse for de mere restriktive positionslofter. ESMA afgiver inden for 24 timer udtalelse om, hvorvidt den anser de mere restriktive positionslofter for at være nødvendige i forbindelse med håndteringen af det ekstraordinære tilfælde. Udtalelsen offentliggøres på ESMA's websted.

Når en kompetent myndighed pålægger lofter i modstrid med en ESMA-udtalelse, offentliggør den straks en meddelelse herom på sit websted, hvori der gives en fuldstændig forklaring af grundene til at gøre dette.

14. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder kan udøve deres beføjelser til at pålægge sanktioner i henhold til dette direktiv for overtrædelser af positionslofter opstillet i overensstemmelse med denne artikel i forhold til:

- a) positioner, der besiddes af personer, der befinder sig eller driver virksomhed på deres område eller i udlandet, og som overskrider de lofter for råvaderivatkontrakter, som den kompetente myndighed har opstillet for kontrakter på markedspladser, der ligger eller opererer på deres område eller økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter
- b) positioner, der besiddes af personer, der befinder sig eller driver virksomhed på deres område, og som overskrider de lofter for råvaderivat, som kompetente myndigheder i andre medlemsstater har opstillet.

Artikel 58

Positionsrapportering efter kategori af positionsindehavere

1. Medlemsstaterne sikrer, at et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en markedsplads, som handler med råvaderivater eller emissionskvoter eller derivater deraf:

- a) offentliggør en ugentlig rapport med de samlede positioner, der besiddes af de forskellige kategorier af personer for de forskellige råvaderivater eller emissionskvoter eller derivater heraf, der handles på deres markedspladser, med angivelse af antallet af lange og korte positioner hos disse kategorier, ændringer heraf siden sidste rapport, procentdelen af det samlede antal åbne positioner, der repræsenteres af hver enkelt kategori, og antallet af personer, der besidder en position i hver enkelt kategori i overensstemmelse med stk. 4, og videreformidler denne rapport til den kompetente myndighed og ESMA; ESMA går videre med og foretager en centraliseret offentliggørelse af oplysningerne i disse rapporter
- b) forsyner den kompetente myndighed med en fuldstændig oversigt over de positioner, som samtlige personer, herunder medlemmerne eller deltagerne og deres kunder, besidder på den pågældende markedsplads, som minimum på daglig basis.

Den i litra a) fastsatte forpligtelse gælder kun, hvis både antallet af handlende og deres åbne positioner overskrider en bestemt minimumsgrænse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at investeringsselskaber, der handler med råvaderivater eller emissionskvoter eller derivater deraf uden for en markedsplads, som minimum på daglig basis forsyner den kompetente myndighed for en markedsplads, hvor råvaderivaterne eller emissionskvoterne eller derivaterne heraf handles eller den centrale kompetente myndighed, hvis råvaderivaterne eller emissionskvoterne eller derivaterne heraf handles i betydeligt omfang på markedspladser i mere end én jurisdiktion, med en fuldstændig oversigt over deres positioner inden for råvaderivater, emissionskvoter eller derivater heraf, der handles på en markedsplads, og økonomisk tilsvarende OTC-kontrakter samt deres kunders positioner og disses kunders positioner, indtil slutkunden er nået, i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EU) nr. 600/2014 samt i relevant omfang artikel 8 i forordning (EU) nr. 1227/2011.

3. For at gøre det muligt at overvåge overholdelsen af artikel 57, stk. 1, kræver medlemsstaterne, at medlemmer af eller deltagere på regulerede markeder og MHF'er og OHF'er kunder som minimum på daglig basis rapporterer til det investeringsselskab eller den markedsoperatør, der driver den pågældende markedsplads, med detaljerede oplysninger om deres egne positioner gennem kontrakter handlet på den pågældende markedsplads, og om deres kunders positioner og disses kunders positioner, indtil slutkunden er nået.

4. Personer, der besidder positioner inden for et råvaderivat eller emissionskvoter eller derivater heraf klassificeres af investeringsselskabet eller markedsoperatøren, der driver den pågældende markedsplads i overensstemmelse med arten af deres hovederhverv og under hensyntagen til eventuelle gældende godkendelser som enten:

- a) investeringsselskaber eller kreditinstitutter
- b) investeringsfonde, enten i form af institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) som defineret i direktiv 2009/65/EF eller en forvalter af en alternativ investeringsfond som defineret i direktiv 2011/61/EF
- c) andre finansieringsinstitutter, herunder forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber som defineret i direktiv 2009/138/EF og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser som defineret i direktiv 2003/41/EF
- d) erhvervsvirksomheder

- e) hvis der er tale om emissionskvoter eller derivater heraf, operatører med overholdelsesforpligtelser i henhold til direktiv 2003/87/EF.

De rapporter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), skal præcisere antallet af lange og korte positioner efter kategori af person, eventuelle ændringer heraf siden sidste rapport, procentdelen af åbne positioner i alt repræsenteret af hver kategori samt antallet af personer i hver kategori.

De i stk. 1, litra a), omhandlede rapporter og de i stk. 2 omhandlede oversigter skal sondre mellem:

- a) positioner, der er klassificeret som positioner, der objektivt kan påvises at reducere risici, der er direkte knyttet til kommercielle aktiviteter, og

- b) andre positioner.

5. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af formatet for de rapporter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), og de oversigter, der er omhandlet i stk. 2.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Hvis der er tale om emissionskvoter eller derivater deraf berører rapporteringen ikke overholdelsesforpligtelserne i henhold til direktiv 2003/87/EF.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at specificere de grænser, der omhandles i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, vedrørende det samlede antal åbne positioner og deres størrelse samt det samlede antal personer, der besidder en position.

7. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fastsættelse af krav om, at alle rapporter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), fremsendes til ESMA på et nærmere bestemt tidspunkt i ugens løb, så de kan offentliggøres centralt af denne.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

AFSNIT V

DATAINDBERETNINGSTJENESTER

Afdeling 1

Godkendelsesprocedurer for udbydere af dataindberetningstjenester

Artikel 59

Betingelser for meddelelse af tilladelse

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at den levering af dataindberetningstjenester, der er beskrevet i bilag I, afsnit D, som regelmæssig beskæftigelse eller forretningsaktivitet forudsætter forudgående tilladelse i overensstemmelse med denne afdeling. En sådan tilladelse meddeles af den kompetente myndighed, der er udpeget af hjemlandet i henhold til artikel 67.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 tillader medlemsstaterne et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der driver en markedsplads, at drive indberetningstjenester under en APA, en CTP eller en ARM under forudsætning af forudgående kontrol af deres overholdelse af dette afsnit. En sådan tjeneste skal indgå i deres tilladelse.

3. Medlemsstaterne registrerer alle udbydere af dataindberetningstjenester. Registret skal være offentligt tilgængeligt og indeholde oplysninger om de tjenester, som udbyderen af indberetningstjenester har tilladelse til at udøve. Registret skal ajourføres løbende. Enhver tilladelse meddeles ESMA.

ESMA opretter et register over alle udbydere af dataindberetningstjenester i Unionen. Registret skal indeholde oplysninger om de tjenester, som udbyderen af dataindberetningstjenester har tilladelse til at udøve, og skal ajourføres løbende. ESMA offentliggør og ajourfører dette register på sit websted.

Når en kompetent myndighed har inddraget en tilladelse i henhold til artikel 62, vises denne inddragelse i registret i en periode på fem år.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at udbydere af dataindberetningstjenester udbyder deres tjenester under den kompetente myndigheds tilsyn. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder løbende kontrollerer udbydere af dataindberetningstjenesters overholdelse af dette afsnit. De sikrer også, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med, at udbydere af dataindberetningstjenester til enhver tid opfylder de krav, der stilles for at opnå den i dette afsnit omhandlede første tilladelse.

Artikel 60

Tilladelsens omfang

1. Hjemlandet sikrer, at det i tilladelsen præciseres, hvilke former for dataindberetningstjenester udbyderen har tilladelse til at yde. En udbyder af dataindberetningstjenester, der ønsker at udvide sine aktiviteter til yderligere dataindberetningstjenester, indsender en ansøgning om udvidelse af sin tilladelse.

2. Tilladelsen er gyldig i hele Unionen, og den skal give udbyderen af dataindberetningstjenester tilladelse til at levere de tjenester, som vedkommende har tilladelse til at udbyde, i hele Unionen.

Artikel 61

Procedure for meddelelse af og afslag på tilladelse

1. Den kompetente myndighed meddeler ikke tilladelse, medmindre og før den finder det godtgjort, at ansøgeren opfylder samtlige betingelser i de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv.

2. Udbyderen af dataindberetningstjenester skal fremlægge alle de oplysninger, herunder en driftsplan, hvori bl.a. angives arten af de tjenester, der påtænkes udført, samt den organisatoriske struktur, som den kompetente myndighed har brug for til at sikre sig, at udbyderen af dataindberetningstjenester, når den første tilladelse gives, har truffet alle nødvendige forholdsregler for at opfylde sine forpligtelser i henhold til dette afsnit.

3. En ansøger skal inden seks måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning have meddelelse om, hvorvidt tilladelse er givet eller ej.

4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af:

a) de oplysninger, der skal fremlægges for de kompetente myndigheder i henhold til stk. 2, herunder driftsplanen

b) de oplysninger, der indgår i underretningerne i henhold til artikel 63, stk. 3.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge, standardformularer, modeller og procedurer for underretning eller levering af oplysninger, jf. nærværende artikels stk. 2 og artikel 63, stk. 4.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 62

Inddragelse af tilladelser

Den kompetente myndighed kan inddrage den tilladelse, der er meddelt en udbyder af dataindberetningstjenester, hvis udbyderen:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden 12 måneder, udtrykkelig giver afkald herpå eller ikke har udført dataindberetningstjenester i de forudgående seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse bortfalder i sådanne tilfælde
- b) har opnået tilladelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt
- d) har gjort sig skyldig i alvorlig og systematisk overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014.

Artikel 63

Krav til ledelsesorganet hos en udbyder af dataindberetningstjenester

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at alle medlemmer af ledelsesorganet hos en udbyder af dataindberetningstjenester til enhver tid har et tilstrækkeligt godt omdømme, har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, og afsætter tilstrækkelig tid til at udføre deres opgaver.

Ledelsesorganet skal besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå de aktiviteter, der udføres af udbyderen af dataindberetningstjenester. Hvert medlem af ledelsesorganet udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at kunne anfægte afgørelser truffet af den daglige ledelse, dersom det er nødvendigt, og for effektivt at kunne føre tilsyn med og overvåge ledelsens beslutningstagning, hvor dette er nødvendigt.

Hvis en markedsoperatør søger tilladelse til at drive en APA, CTP og ARM, og medlemmerne af ledelsesorganet i en APA, CTP eller ARM er de samme som medlemmerne i et reguleret markeds ledelsesorgan, anses disse personer for at opfylde kravene i første afsnit.

2. ESMA udarbejder senest den 3. januar 2016 retningslinjer for vurderingen af egnetheden af medlemmerne af ledelsesorganet som beskrevet i stk. 1, idet der tages hensyn til de forskellige roller og funktioner, de udfører, og nødvendigheden af at undgå interessekonflikter mellem medlemmerne af ledelsesorganet og brugerne af APA'en, CTP'en eller ARM'en.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at udbyderen af dataindberetningstjenester underretter den kompetente myndighed om alle medlemmer af deres ledelsesorgan og om eventuelle medlemskabsændringer og samtidig forelægger denne alle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om udbyderen opfylder bestemmelserne i stk. 1.

4. Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet hos en udbyder af dataindberetningstjenester fastlægger og fører tilsyn med gennemførelsen af ledelsesordninger, som sikrer en effektiv og forsigtig ledelse af en organisation, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter, således at markedets integritet fremmes og kunders interesser tilgodeses.

5. Den kompetente myndighed afslår at meddele tilladelse, hvis den ikke finder det godtgjort, at den eller de personer, der faktisk skal lede forretningerne hos udbyderen af dataindberetningstjenester, har et tilstrækkeligt godt omdømme, eller hvis der er objektive og påviselige grunde til at tro, at udbyderens ledelsesorgan er til fare for dennes effektive, sunde og forsigtige forvaltning og for passende hensyntagen til kunders interesser og markedets integritet.

Afdeling 2

Betingelser for APA'er

Artikel 64

Organisatoriske krav

1. Hjemlandet stiller krav om, at en APA har etableret egnede politikker og ordninger til at kunne offentliggøre de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 20 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014 så tæt på realtid som teknisk muligt på rimelige forretningsmæssigt vilkår. Oplysningerne skal gøres gratis tilgængelige 15 minutter efter, at APA'en har offentliggjort dem. Hjemlandet stiller krav om, at APA'en er i stand til effektivt og konsekvent at kunne sprede sådanne oplysninger på en måde, der sikrer hurtig adgang til oplysninger på et ikke-diskriminerende grundlag og i et format, der letter konsolideringen af oplysningerne med lignende data fra andre kilder.

2. De oplysninger, der offentliggøres af en APA i henhold til stk. 1, skal mindst indeholde følgende detaljerede oplysninger:

- a) det finansielle instruments identifikation
- b) den pris, som transaktionen blev gennemført til
- c) transaktionsvolumen
- d) transaktionstidspunkt
- e) tidspunkt for indberetning af transaktionen
- f) transaktionens prisnotering

g) koden for den markedsplads, hvor transaktionen blev gennemført, eller hvis transaktionen blev gennemført via en systematisk internalisator, koden »SI« og ellers koden »OTC«

h) i givet fald en angivelse af, at transaktionen var underlagt særlige betingelser.

3. Hjemlandet stiller krav om, at APA'en har og vedligeholder effektive administrative ordninger, der er tilrettelagt med henblik på at forebygge interessekonflikter med kunderne. Navnlig en APA, der også er en markedsoperatør eller et investeringsselskab, skal behandle alle de indsamlede oplysninger på en ikke-diskriminerende måde og råde over og vedligeholde egnede ordninger til adskillelse af forskellige forretningsfunktioner.

4. Hjemlandet stiller krav om, at APA'en har etableret forsvarlige sikkerhedsmekanismer, der er udformet med henblik på at garantere sikre midler til overførsel af information, minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang og forhindre lækning af oplysninger før offentliggørelse. APA'en sørger for at råde over passende ressourcer og backup-faciliteter til hele tiden at kunne udbyde og opretholde sine tjenester.

5. Hjemlandet stiller krav om, at APA'en har etableret systemer, som effektivt kan kontrollere, om handelsindberetningerne er fuldstændige, identificere udeladelser og åbenbare fejl og anmode om fornyet fremsendelse af enhver således fejlbehæftet indberetning.

6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af fælles formater, datastandarder og tekniske ordninger til fremme af den konsolidering af oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at præcisere, hvad der udgør rimelige forretningsmæssige vilkår for offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

8. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) de måder, hvorpå en APA kan opfylde informationsforpligtelserne omhandlet i stk. 1

b) indholdet af de oplysninger, der offentliggøres i henhold til stk. 1, herunder som minimum de i stk. 2 omhandlede oplysninger, på en måde, der muliggør offentliggørelse af de i henhold til artikel 64 krævede oplysninger

c) de konkrete organisatoriske krav, der er fastsat i stk. 3, 4 og 5

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Afdeling 3

Betingelser for CTP'er

Artikel 65

Organisatoriske krav

1. Hjemlandet stiller krav om, at en CTP har etableret egnede politikker og ordninger til at kunne indsamle de oplysninger, der offentliggøres i henhold til artikel 6 og 20 i forordning (EU) nr. 600/2014, konsolidere disse i en kontinuerlig elektronisk datastrøm og gøre oplysningerne tilgængelige for offentligheden så tæt på realtid som teknisk muligt på rimelige forretningsmæssige vilkår.

Disse oplysninger skal mindst omfatte følgende:

- a) det finansielle instruments identifikation
- b) den pris, som transaktionen blev gennemført til
- c) transaktionsvolumen
- d) transaktionstidspunkt
- e) tidspunkt for indberetning af transaktionen
- f) transaktionens prisnotering
- g) koden for den markedsplads, hvor transaktionen blev gennemført, eller hvis transaktionen blev gennemført via en systematisk internalisator, koden »SI« og ellers koden »OTC«
- h) hvor dette er relevant, det faktum, at en computeralgoritme inden for et investeringsselskab var ansvarlig for investeringsbeslutningen og udførelsen af transaktionen
- i) i givet fald en angivelse af, at transaktionen var underlagt særlige betingelser.
- j) hvis der dispenseres fra forpligtelsen til at offentliggøre de i artikel 3, stk. 1, forordning (EU) nr. 600/2014 omhandlede oplysninger i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a) eller b), i nævnte forordning, et flag til at angive, hvilken af disse dispensationer transaktionen var omfattet af.

Oplysningerne skal gøres gratis tilgængelige 15 minutter efter, at CTP'en har offentliggjort dem. Hjemlandet stiller krav om, at CTP'en er i stand til effektivt og konsekvent at kunne sprede sådanne oplysninger på en måde, der sikrer hurtig adgang til oplysninger på et ikke-diskriminerende grundlag og i formater, der er let tilgængelige og brugbare for markedsdeltagere.

2. Hjemlandet stiller krav om, at en CTP har etableret egnede politikker og ordninger til at kunne indsamle de oplysninger, der offentliggøres i henhold til artikel 10 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014, konsolidere disse i en kontinuerlig elektronisk datastrøm og gøre følgende oplysninger tilgængelige for offentligheden så tæt på realtid som teknisk muligt på rimelige forretningsmæssige vilkår, idet oplysningerne mindst skal omfatte følgende:

- a) det finansielle instruments identifikation eller identitetsgivende kendetegn

- b) den pris, som transaktionen blev gennemført til
- c) transaktionsvolumen
- d) transaktionstidspunkt
- e) tidspunkt for indberetning af transaktionen
- f) transaktionens prisnotering
- g) koden for den markedsplads, hvor transaktionen blev gennemført, eller hvis transaktionen blev gennemført via en systematisk internalisator, koden »SI« og ellers koden »OTC«
- h) i givet fald en angivelse af, at transaktionen var underlagt særlige betingelser.

Oplysningerne skal gøres gratis tilgængelige 15 minutter efter, at CTP'en har offentliggjort dem. Hjemlandet stiller krav om, at CTP'en er i stand til effektivt og konsekvent at kunne sprede sådanne oplysninger på en måde, der sikrer hurtig adgang til oplysningerne på et ikke-diskriminerende grundlag og i almindeligt accepterede formater, der er interoperable, let tilgængelige og brugbare for markedsdeltagere.

3. Hjemlandet stiller krav til CTP'en om at sikre, at de leverede data er konsoliderede fra alle de regulerede markeder, MHF'er, OHF'er og APA'er og for de finansielle instrumenter, der er præciseret ved reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til stk. 8, litra c).

4. Hjemlandet stiller krav om, at CTP'en har og vedligeholder effektive administrative ordninger, der er tilrettelagt med henblik på at forebygge interessekonflikter. Navnlig skal en markedsoperatør eller en APA, der også driver en tjeneste med konsolideret løbende information, behandle alle de indsamlede oplysninger på en ikke-diskriminerende måde og råde over og opretholde passende ordninger til at adskille forskellige forretningsfunktioner.

5. Hjemlandet stiller krav om, at CTP'en har etableret forsvarlige sikkerhedsmekanismer, der er udformet med henblik på at garantere sikre midler til overførsel af oplysninger og til at minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang. Hjemlandet stiller krav om, at CTP'en sørger for at råde over passende ressourcer og backupfaciliteter til hele tiden at kunne udbyde og opretholde sine tjenester.

6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge datastandarder og -formater for de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til artikel 6, 10, 20 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014, herunder identifikation af det finansielle instrument, pris, mængde, prisnotering, identifikation af markedsplads og angivelse af særlige betingelser, som transaktionerne har været underlagt, samt tekniske ordninger til fremme af effektiv og konsekvent spredning af oplysninger på en måde, der sikrer, at de er let tilgængelige og brugbare for markedsdeltagerne som omhandlet i stk. 1 og 2, herunder identifikation af tillægstjenester, som CTP'en vil kunne udføre for at forbedre markedets effektivitet.

ESMA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015 for så vidt angår oplysninger offentliggjort i overensstemmelse med artikel 6 og 20 i forordning (EU) nr. 600/2014 og senest den 3. juli 2015 for så vidt angår oplysninger offentliggjort i overensstemmelse med artikel 10 og 21 i forordning (EU) nr. 600/2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 til præcisering af, hvad der udgør rimelige forretningsmæssige vilkår for at give adgang til datastrømme som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.
8. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:
 - a) de måder hvorpå en CTP kan opfylde de i stk. 1 og 2 omhandlede informationsforpligtelser
 - b) indholdet af de oplysninger, der offentliggøres i henhold til stk. 1 og 2
 - c) de finansielle instrumenter, som der skal gives data for i datastrømmen, og for så vidt angår de andre instrumenter end aktieinstrumenter, de markedspladser og APA'er, der skal omfattes
 - d) andre metoder til at sikre, at de data, der offentliggøres af forskellige CTP'er, er konsekvente og muliggør kortlægning og krydshenvisninger i forhold til lignende data fra andre kilder og kan aggregeres på EU-plan.
 - e) de konkrete organisatoriske krav, der er fastsat i stk. 4 og 5.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Afdeling 4

Betingelser for ARM'er

Artikel 66

Organisatoriske krav

1. Hjemlandet stiller krav om, at en ARM har etableret egnede politikker og ordninger til at kunne indberette de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 26 i forordning (EU) nr. 600/2014 så hurtigt som muligt og senest ved udgangen af den arbejdsdag, der følger efter den dag, hvor transaktionen fandt sted. Sådanne oplysninger indberettes i overensstemmelse med kravene i artikel 26 i forordning (EU) nr. 600/2014.
2. Hjemlandet stiller krav om, at ARM'en har og vedligeholder effektive administrative ordninger, der er tilrettelagt med henblik på at forebygge interessekonflikter med kunderne. Navnlig skal en ARM, der også er en markedsoperatør eller et investeringsselskab, behandle alle de indsamlede oplysninger på en ikke-diskriminerende måde og råde over og vedligeholde egnede ordninger til adskillelse af forskellige forretningsfunktioner.
3. Hjemlandet stiller krav om, at ARM'en har etableret forsvarlige sikkerhedsmekanismer, der er udformet med henblik på at garantere sikring og autentificering af midlerne til overførsel af information, minimere risikoen for dataforvanskning og uautoriseret adgang og forhindre lækage af oplysninger, således at datasikkerheden opretholdes til enhver tid. Hjemlandet stiller krav om, at ARM'en sørger for at råde over passende ressourcer og backupfaciliteter til hele tiden at kunne udbyde og opretholde sine tjenester.
4. Hjemlandet stiller krav om, at ARM'en har etableret systemer, som effektivt kan kontrollere, om transaktionsindberetningerne er fuldstændige, identificere udeladelser og åbenbare fejl forårsaget af investeringsselskabet, og hvis en sådan fejl eller udeladelse forekommer, meddele investeringsselskabet nærmere oplysninger om fejlen eller udeladelsen samt anmode om fornyet fremsendelse af enhver således fejlbehæftet indberetning.

Hjemlandet stiller ligeledes krav om, at ARM'en har etableret systemer, som gør det muligt for ARM'en at konstatere fejl eller udeladelser forårsaget af ARM'en selv, og som sætter ARM'en i stand til at korrigere og indgive, eller i givet fald foretage fornyet indgivelse af, korrekte og fuldstændige transaktionsindberetninger til den kompetente myndighed.

5. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) de måder, hvorpå en ARM kan opfylde de i stk. 1 omhandlede informationsforpligtelser, og
- b) de konkrete organisatoriske krav, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

AFSNIT VI

KOMPETENTE MYNDIGHEDER

KAPITEL I

Udpegelse, beføjelser og procedurer for bilæggelse af tvister

Artikel 67

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger den kompetente myndighed, som skal varetage hver af de opgaver, der er fastlagt i de forskellige bestemmelser i forordning (EU) nr. 600/2014 og i dette direktiv. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om, hvilken kompetent myndighed der er ansvarlig for håndhævelsen af hver enkelt opgave med angivelse af eventuel opgavefordeling.

2. De i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheder skal være offentlige myndigheder, hvilket dog ikke udelukker muligheden for at uddelegere hvervet til andre organer, hvis denne mulighed udtrykkeligt er fastsat i artikel 29, stk. 4.

Enhver uddelegering af hverv til andre foretagender end de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1 må hverken indebære udøvelse af offentlig myndighed eller udøvelse af skønsbeføjelser. Før uddelegeringen stiller medlemsstaterne krav om, at de kompetente myndigheder træffer alle rimelige forholdsregler til at sikre, at det foretagende, til hvilket hvervet skal henlægges, har kapacitet og ressourcer til at udøve alle hverv effektivt, og at uddelegeringen kun finder sted, hvis der er fastsat en klart defineret og dokumenteret ramme for udøvelsen af eventuelle uddelegerede hverv, hvori det anføres, hvilke hverv der skal udføres, og på hvilke betingelser, det skal ske. Disse betingelser skal omfatte en bestemmelse, der forpligter det pågældende foretagende til at handle på en sådan måde og organisere sig således, at interessekonflikter undgås og således, at oplysninger, der modtages i forbindelse med udøvelsen af de uddelegerede hverv ikke udnyttes uretmæssigt eller anvendes til at hindre konkurrence. Det endelige ansvar for at overvåge, at dette direktiv og dets gennemførelsesbestemmelser overholdes, ligger hos den kompetente myndighed eller de myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 1.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen, ESMA og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om eventuelle aftaler, der indgås med hensyn til uddelegering af hverv, herunder hvilke nøjagtige betingelser der gælder for en sådan uddelegering.

3. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over de i stk. 1 og 2 omhandlede kompetente myndigheder på sit websted.

*Artikel 68***Samarbejde mellem myndigheder i samme medlemsstat**

Hvis en medlemsstat udpeger mere end én kompetent myndighed til at håndhæve en bestemmelse i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014, skal deres respektive roller klart afgrænses, ligesom de skal arbejde tæt sammen.

Hver medlemsstat stiller krav om, at et sådant samarbejde også finder sted mellem de kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv eller i henhold til forordning (EU) nr. 600/2014 og de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, der fører tilsyn med kreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter, pensionskasser, institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS), forsikrings- og genforsikringsformidlere og med forsikringsselskaber.

Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder udveksler alle oplysninger, der er afgørende eller relevante for udøvelsen af deres funktioner og opgaver.

*Artikel 69***Tilsynsbeføjelser**

1. De kompetente myndigheder tillægges alle de tilsynsbeføjelser — herunder undersøgelsesbeføjelser og beføjelser til at pålægge afhjælpende foranstaltninger — der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv og i henhold til forordning (EU) nr. 600/2014.

2. De i stk. 1 omhandlede beføjelser skal mindst omfatte følgende beføjelser:

- a) at få adgang til ethvert dokument eller andre oplysninger i enhver form, som den kompetente myndighed anser for at kunne være relevante for varetagelsen af sine opgaver, og modtage eller tage en kopi deraf
- b) at kræve eller anmode om tilvejebringelse af oplysninger fra enhver person og om nødvendigt indkalde og afhøre en person for at skaffe sig oplysninger
- c) at gennemføre kontrolundersøgelser eller inspektioner på stedet
- d) at kræve eksisterende optagelser af telefonsamtaler eller elektronisk kommunikation eller andre fortegnelser over datatrafik, som et investeringsselskab, et kreditinstitut eller andre enheder, der er reguleret i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014, ligger inde med
- e) at kræve indefrysning eller beslaglæggelse af aktiver eller begge dele
- f) at kræve, at der nedlægges midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed
- g) at kræve, at revisorer for godkendte investeringsselskaber, regulerede markeder og udbydere af dataindberetnings-tjenester fremlægger oplysninger
- h) at henvise sager til strafferetlig forfølgelse
- i) at lade en revisor eller en sagkyndig foretage kontrol eller undersøgelser
- j) at kræve eller anmode om tilvejebringelse af oplysninger, herunder al relevant dokumentation, fra enhver person vedrørende størrelsen af og formålet med en position eller eksponering indgået via et råvarederivat og vedrørende eventuelle aktiver eller passiver i det underliggende marked.

- k) at kræve midlertidigt eller permanent ophør med en praksis eller adfærd, som den kompetente myndighed anser for at stride mod bestemmelserne i forordning (EU) nr. 600/2014, og de bestemmelser, der er vedtaget ved gennemførelsen af dette direktiv, og forhindre, at sådan praksis eller adfærd gentager sig
- l) at træffe enhver type foranstaltning, der kan sikre, at investeringsselskaber, regulerede markeder og andre personer, som dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014 finder anvendelse på, fortsat opfylder lovbestemte krav
- m) at kræve suspension af handelen med et finansielt instrument
- n) at kræve fjernelse af et finansielt instrument fra handelen, enten på et reguleret marked eller i andre handelssystemer
- o) at kræve, at enhver person tager skridt til at reducere omfanget af positionen eller eksponeringen
- p) at begrænse de muligheder, en person har for at indgå en råvarederivataftale, herunder ved at indføre begrænsninger på størrelsen af en position, som en given person kan besidde på et givent tidspunkt i overensstemmelse med dette direktivs artikel 57
- q) at offentliggøre meddelelser
- r) i det omfang den nationale lovgivning tillader det, at kræve eksisterende optegnelser over datatrafik, som en telekommunikationsoperatør er i besiddelse af, når der foreligger en rimelig mistanke om en overtrædelse af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, og hvor sådanne optegnelser kan være relevante for en undersøgelse af en sådan overtrædelse
- s) at suspendere markedsføringen eller salget af finansielle instrumenter eller strukturerede indlån, hvis betingelserne i artikel 40, 41 eller 42 i forordning (EU) nr. 600/2014 er opfyldt
- t) at suspendere markedsføringen eller salget af finansielle instrumenter eller strukturerede indlån, hvis investeringsselskabet ikke har udviklet eller anvendt en effektiv produktgodkendelsesproces eller på anden måde har forsømt at efterleve artikel 16, stk. 3 i dette direktiv
- u) at kræve fjernelse af en fysisk person fra et investeringsselskabs eller en markedsoperatørs ledelsesorgan.

Senest den 3. juli 2016 meddeler medlemsstaterne Kommissionen og ESMA de love og administrative bestemmelser, der gennemfører stk. 1 og 2. De meddeler uden unødigt ophold Kommissionen og ESMA eventuelle senere ændringer heraf.

Medlemsstaterne sikrer, at der findes mekanismer til at sikre, at der kan udbetales erstatning eller træffes andre afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med national lovgivning for eventuelle finansielle tab eller skader, som personer har lidt som følge af en overtrædelse af dette direktiv eller af forordning (EU) nr. 600/2014.

Artikel 70

Sanktioner for overtrædelser

1. Uden at dette berører kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser, herunder undersøgelsesbeføjelser og beføjelser til at pålægge afhjælpende foranstaltninger, i henhold til artikel 69 og medlemsstaters ret til at indføre og pålægge strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne regler vedrørende administrative sanktioner og sikrer, at deres kompetente myndigheder kan pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger, der anvendes ved overtrædelser af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014 og de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sådanne sanktioner og foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning og skal gælde for overtrædelser, selv når disse ikke specifikt er omhandlet i stk. 3, 4 og 5.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte regler for administrative sanktioner for overtrædelser, der er underlagt strafferetlige sanktioner i henhold til deres nationale ret. I så tilfælde meddeler medlemsstaterne Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

Senest den 3. juli 2016 meddeler medlemsstaterne Kommissionen og ESMA de love og administrative bestemmelser, der gennemfører denne artikel, herunder eventuelle relevante strafferetlige bestemmelser. Medlemsstaterne meddeler uden unødigt ophold Kommissionen og ESMA eventuelle senere ændringer heraf.

2. Medlemsstaterne sikrer, hvor forpligtelser er gældende for investeringsselskaber og markedsoperatører, udbydere af dataindberetningstjenester, kreditinstitutter, der beskæftiger sig med investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, og filialer af tredjelandsselskaber, at der i tilfælde af en overtrædelse kan anvendes sanktioner og foranstaltninger, som er underlagt de betingelser fastsat i national lovgivning på områder, der ikke harmoniseres af dette direktiv, over for medlemmerne af investeringsselskabernes og markedsoperatørernes ledelsesorganer samt enhver anden fysisk eller juridisk person, som i henhold til national ret er ansvarlig for en overtrædelse.

3. Medlemsstaterne sikrer som minimum, at en overtrædelse af følgende bestemmelser i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014 betragtes som en tilsidesættelse af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014:

a) for så vidt angår dette direktiv:

- i) Artikel 8, litra b)
- ii) artikel 9, stk. 1-6
- iii) artikel 11, stk. 1 og 3
- iv) artikel 16, stk. 1-11
- v) artikel 17, stk. 1-6
- vi) artikel 18, stk. 1-9, og artikel 18, stk. 10, første punktum,
- vii) artikel 19 og 20
- viii) artikel 21, stk. 1
- ix) artikel 23, stk. 1, 2, og 3
- x) artikel 24, stk. 1-5 og 7-10, og artikel 24, stk. 11, første og andet afsnit
- xi) artikel 25, stk. 1-6
- xii) artikel 26, stk. 1, andet punktum, og artikel 26, stk. 2 og 3
- xiii) artikel 27, stk. 1-8

- xiv) artikel 28, stk. 1 og 2
- xv) artikel 29, stk. 2, første afsnit, artikel 29, stk. 2, tredje afsnit, artikel 29, stk. 3, første punktum, artikel 29, stk. 4, første afsnit, og artikel 29, stk. 5
- xvi) artikel 30, stk. 1, andet afsnit, og artikel 30, stk. 3, andet afsnit, første punktum
- xvii) artikel 31, stk. 1, artikel 31, stk. 2, første afsnit, og artikel 31, stk. 3
- xviii) artikel 32, stk. 1, artikel 32, stk. 2, første, andet og fjerde afsnit
- xix) artikel 33, stk. 3
- xx) artikel 34, stk. 2, artikel 34, stk. 4, første punktum, artikel 34, stk. 5, første punktum, artikel 34, stk. 7, første punktum
- xxi) artikel 35, stk. 2, artikel 35, stk. 7, første afsnit, artikel 35, stk. 10, første punktum
- xxii) artikel 36, stk. 1
- xxiii) artikel 37, stk. 1, første afsnit, og artikel 37, stk. 1, andet afsnit, første punktum, og artikel 37, stk. 2, første afsnit,
- xxiv) artikel 44, stk. 1, fjerde afsnit, artikel 44, stk. 2, første punktum, artikel 44, stk. 3, første afsnit, og artikel 44, stk. 5, litra b)
- xxv) artikel 45, stk. 1-6 og 8
- xxvi) artikel 46, stk. 1, artikel 46, stk. 2, litra a) og b)
- xxvii) artikel 47
- xxviii) artikel 48, stk. 1-11
- xxix) artikel 49, stk. 1
- xxx) artikel 50, stk. 1
- xxxi) artikel 51, stk. 1-4, og artikel 51, stk. 5, andet punktum
- xxxii) artikel 52, stk. 1, artikel 52, stk. 2, første, andet og femte afsnit
- xxxiii) artikel 53, stk. 1, 2 og 3, og artikel 53, stk. 6, andet afsnit, første punktum, og artikel 55, stk. 7

xxxiv) artikel 54, stk. 1, artikel 54, stk. 2, første afsnit, og artikel 54, stk. 3

xxxv) artikel 57, stk. 1 og 2, artikel 57, stk. 8, og artikel 57, stk. 10, første afsnit

xxxvi) artikel 58, stk. 1-4

xxxvii) artikel 63, stk. 1, 3 og 4

xxxviii) artikel 64, stk. 1-5

xxxix) artikel 65, stk. 1-5

xxxx) artikel 66, stk. 1-4, og

b) for så vidt angår forordning (EU) nr. 600/2014:

i) artikel 3, stk. 1 og 3

ii) artikel 4, stk. 3, første afsnit

iii) artikel 6

iv) artikel 7, stk. 1, tredje afsnit, første punktum

v) artikel 8, stk. 1, 3 og 4

vi) artikel 10

vii) artikel 11, stk. 1, tredje afsnit, første punktum, og artikel 11, stk. 3, tredje afsnit

viii) artikel 12, stk. 1

ix) artikel 13, stk. 1

x) artikel 14, stk. 1, artikel 14, stk. 2, første afsnit, og artikel 14, stk. 3, andet, tredje og fjerde punktum

xi) artikel 15, stk. 1, første afsnit, og artikel 15, stk. 1, andet afsnit, første og tredje punktum, artikel 15, stk. 2, samt artikel 15, stk. 4, andet punktum

xii) artikel 17, stk. 1, andet punktum

xiii) artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 18, stk. 4, første punktum, artikel 18, stk. 5, første punktum, artikel 18, stk. 6, første afsnit, og artikel 18, stk. 8 og 9

xiv) artikel 20, stk. 1, og artikel 20, stk. 2, første punktum

xv) artikel 21, stk. 1, 2 og 3

xvi) artikel 22, stk. 2

xvii) artikel 23, stk. 1 og 2

xviii) artikel 25, stk. 1 og 2

xix) artikel 26, stk. 1, første afsnit, artikel 26, stk. 2-5, artikel 26, stk. 6, første afsnit, artikel 26, stk. 7, første til femte og ottende afsnit

xx) artikel 27, stk. 1

xxi) artikel 28, stk. 1, og artikel 28, stk. 2, første afsnit

xxii) artikel 29, stk. 1 og 2

xxiii) artikel 30, stk. 1

xxiv) artikel 31, stk. 2 og 3

xxv) artikel 35, stk. 1-3

xxvi) artikel 36, stk. 1-3

xxvii) artikel 37, stk. 1 og 3

xxviii) artikel 40, 41 og 42.

4. Levering af investeringsydelser eller udøvelse af investeringsaktiviteter uden den nødvendige tilladelse eller godkendelse i overensstemmelse med følgende bestemmelser i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014 betragtes også som en overtrædelse af nærværende direktiv eller af forordning (EU) nr. 600/2014:

a) artikel 5 eller artikel 6, stk. 2, eller artikel 34, 35, 39, 44 eller 59 i dette direktiv eller

b) artikel 7, stk. 1, tredje punktum, eller artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) nr. 600/2014.

5. Manglende samarbejde eller imødekommenhed i forbindelse med en undersøgelse eller en kontrol eller anmodning omfattet af artikel 69 anses ligeledes for en overtrædelse af dette direktiv.

6. I tilfælde af overtrædelser som omhandlet i stk. 3, 4 og 5, fastsætter medlemsstaterne i overensstemmelse med national ret, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at anvende og pålægge mindst følgende administrative sanktioner og foranstaltninger:

- a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art, i overensstemmelse med artikel 71
- b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- c) for investeringsselskaber, en markedsoperatør, der har tilladelse til at drive en MHF eller en OHF, et reguleret marked, en APA, en CTP og en ARM, inddragelse eller suspension af instituttets tilladelse i henhold til artikel 8, 43 og 65
- d) et midlertidigt eller i tilfælde af gentagne alvorlige overtrædelser et permanent forbud mod varetagelse af ledelsesmæssige hverv i investeringsselskaber, som pålægges et hvilket som helst medlem af investeringsselskabets ledelsesorgan eller en hvilken som helst anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig
- e) et midlertidigt forbud mod et investeringsselskabs medlemskab af eller deltagelse i regulerede markeder eller MHF'er eller OHF'ers kunder
- f) for juridiske personer, administrative maksimumbøder på mindst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, en tilsvarende værdi i national valuta den 2. juli 2014, eller op til 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning ifølge de seneste foreliggende regnskaber, som ledelsesorganet har godkendt; hvis den juridiske person er et moderselskab eller et datterselskab af det moderselskab, der skal udarbejde konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med direktiv 2013/34/EU, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende indkomsttype i overensstemmelse med de relevante retsakter om regnskaber ifølge de seneste konsoliderede regnskaber, som det endelige moderselskabs ledelsesorgan har godkendt
- g) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 2. juli 2014
- h) administrative maksimumbøder på mindst det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt fortjenesten kan beregnes, også selv om dette overstiger maksimumsbeløbene i litra f) og g).

7. Medlemsstaterne kan bemyndige kompetente myndigheder til at pålægge sanktionstyper i tillæg til dem, der omhandles i stk. 6, eller pålægge bøder, der overstiger de i stk. 6, litra f), g) og h) omhandlede beløb.

Artikel 71

Offentliggørelse af afgørelser

1. Medlemsstaterne sørger for, at kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse offentliggør eventuelle afgørelser, der pålægger en administrativ sanktion eller foranstaltning som følge af overtrædelser af bestemmelserne i forordning (EU) nr. 600/2014 eller i de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv på deres officielle websted, efter at den person, der pålægges sanktionen, er blevet informeret om denne afgørelse. Offentliggørelse omfatter som minimum oplysninger om overtrædelsens type og art og identiteten på de personer, som er ansvarlige for den. Denne forpligtelse gælder ikke for afgørelser, der pålægger foranstaltninger af undersøgelsesmæssig art.

Hvis offentliggørelsen af de juridiske personers identitet eller de fysiske personers personoplysninger af den kompetente myndighed anses for at være ude af proportioner efter en individuel vurdering af proportionaliteten af offentliggørelsen af sådanne oplysninger, eller når offentliggørelsen udgør en trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning, skal medlemsstaterne dog sikre, at de kompetente myndigheder enten

- a) udsætter offentliggørelsen af afgørelsen om at pålægge sanktionen eller foranstaltningen, indtil grunden til at undlade offentliggørelse er ophørt med at eksistere
- b) offentliggør afgørelsen om at pålægge sanktionen eller foranstaltningen anonymt på en måde, der er i overensstemmelse med national lovgivning, hvis anonym offentliggørelse sikrer en effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger
- c) helt undlader at offentliggøre afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, hvis mulighederne i litra a) og b) vurderes utilstrækkelige til at sikre:
 - i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare,
 - ii) forholdsmæssigheden af offentliggørelsen af sådanne afgørelser vedrørende foranstaltninger, der vurderes at være af mindre betydning.

Hvis det beslutes at offentliggøre en sanktion eller foranstaltning anonymt, kan offentliggørelsen af de pågældende oplysninger udsættes i et rimeligt tidsrum, hvis det forudses, at grundene til anonym offentliggørelse i mellemtiden vil ophøre med at eksistere.

2. Hvis afgørelsen om at pålægge en sanktion eller foranstaltning indbringes for de relevante domstole eller andre myndigheder, offentliggør de kompetente myndigheder også straks sådanne oplysninger på deres officielle websted sammen med eventuelle efterfølgende oplysninger om resultatet af denne indbringelse. En afgørelse, der annullerer en tidligere afgørelse om at pålægge en sanktion eller foranstaltning, offentliggøres også.

3. De kompetente myndigheder sørger for, at en offentliggørelse i henhold til denne artikel forbliver på deres officielle websted i mindst fem år efter offentliggørelsen. Personoplysninger i offentliggørelsen forbliver kun på den kompetente myndigheds officielle websted i den periode, der er nødvendig, jf. de gældende databeskyttelsesregler.

De kompetente myndigheder informerer ESMA om alle de administrative sanktioner, der pålægges men ikke offentliggøres i henhold til stk. 1, litra c), herunder eventuelle anker i denne forbindelse og resultater af disse. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder modtager oplysninger og den endelig dom i forbindelse med eventuelle strafferetlige sanktioner, der pålægges, og videregiver disse til ESMA. ESMA opretholder en central database over sanktioner, der indberettes til den, udelukkende med henblik på udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder. Kun kompetente myndigheder skal have adgang til databasen, og den skal ajourføres med de oplysninger, som de kompetente myndigheder indberetter.

4. Medlemsstaterne giver årligt ESMA de sammenfattede oplysninger vedrørende alle sanktioner og foranstaltninger, der er iværksat i henhold til stk. 1 og 2. Denne forpligtelse gælder ikke for administrative foranstaltninger af undersøgelsesmæssig karakter.

Hvis medlemsstater har valgt at fastsætte strafferetlige sanktioner i henhold til artikel 70 for overtrædelser af de i nævnte artikel omhandlede bestemmelser, forsyner medlemsstaterne årligt ESMA med anonymiserede og sammenfattede oplysninger vedrørende alle strafferetlige efterforskninger, der er iværksat, og strafferetlige sanktioner, der er pålagt. ESMA offentliggør oplysninger om pålagte strafferetlige sanktioner i en årlig rapport.

5. Har den kompetente myndighed offentliggjort en administrativ foranstaltning eller sanktion eller en strafferetlig sanktion, underretter den samtidig ESMA herom.

6. Vedrører en offentliggjort strafferetlig eller administrativ sanktion et investeringsselskab, en markedsoperatør, en dataindberetningstjeneste, et kreditinstitut, der beskæftiger sig med investeringsservice og -aktiviteter eller accessoriske tjenesteydelser, eller en filial af tredjelandsselskaber, der er meddelt tilladelse i henhold til dette direktiv, vedføjer ESMA en henvisning til den offentliggjorte sanktion i det relevante register.

7. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for procedurer og fremsendelsesformer for de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 72

Udøvelse af tilsynsbeføjelser og beføjelser til at pålægge sanktioner

1. De kompetente myndigheder udøver de i artikel 69 omhandlede tilsynsbeføjelser, herunder undersøgelsesbeføjelser og beføjelser til at pålægge afhjælpende foranstaltninger, og de i artikel 70 omhandlede beføjelser til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med deres nationale lovgivningsmæssige rammer

a) direkte

b) i samarbejde med andre myndigheder

c) under myndighedernes ansvar ved uddelegering til foretagender, som har fået tildelt opgaver i henhold til artikel 67, stk. 2, eller

d) på begæring til de kompetente retlige myndigheder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af og niveauet for en administrativ sanktion eller foranstaltning pålagt under udøvelse af beføjelser til at pålægge sanktioner i artikel 70 tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder, hvor det er relevant:

a) overtrædelsens grovhed og varighed

b) graden af ansvar hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen

c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke med udgangspunkt navnlig i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst og nettoaktiver

d) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes

e) tabene for tredjeparter som følge af overtrædelsen, såfremt de kan beregnes

f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed, uden at det strider imod hensynet til at sikre aflevering af den pågældende persons fortjeneste eller undgåede tab

g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

De kompetente myndigheder kan tage hensyn til andre faktorer foruden dem, der er omhandlet i første afsnit, ved valget af arten af og niveauet for de administrative sanktioner og foranstaltninger.

Artikel 73

Indberetning af overtrædelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører effektive ordninger, som gør det muligt at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser af bestemmelserne i forordning 600/2014 og i nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv til de kompetente myndigheder.

De i første afsnit omhandlede ordninger skal som minimum omfatte:

- a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om potentielle eller faktiske overtrædelser og opfølgningen heraf, herunder oprettelse af sikre kommunikationskanaler til sådanne indberetninger
 - b) passende beskyttelse af ansatte i finansieringsinstitutter, som indberetter overtrædelser i finansieringsinstituttet, i det mindste mod gengældelse, forskelsbehandling og andre former for uretfærdig behandling
 - c) beskyttelse af identiteten af både den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som formodes at være ansvarlig for en overtrædelse, på alle stadier af procedurerne, medmindre offentliggørelse heraf er påkrævet i henhold til national lovgivning i forbindelse med videre efterforskning eller efterfølgende administrative eller retlige procedurer.
2. Medlemsstaterne stiller krav om, at investeringsselskaber, markedsoperatører, udbydere af dataindberetningstjenester, kreditinstitutter, der beskæftiger sig med investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, og filialer af tredjelandsselskaber har passende procedurer for deres ansatte, således at de ansatte kan indberette potentielle og faktiske overtrædelser internt gennem en særlig uafhængig og selvstændig kanal.

Artikel 74

Klageret

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver afgørelse, der træffes i henhold til bestemmelserne i forordning (EU) nr. 600/2014 eller i henhold til love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, er begrundet og kan prøves ved en domstol. Retten til at indbringe en afgørelse for en domstol gælder også, hvis der ikke er truffet en afgørelse senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, der indeholder alle de i henhold til gældende bestemmelser krævede oplysninger.

2. Medlemsstaterne sørger for, at et eller flere af nedennævnte organer, som fastsat i national lovgivning, i forbrugernes interesse og i overensstemmelse med national lovgivning også kan indbringe en sag for domstolene eller de kompetente administrative organer for at sikre, at forordning (EU) nr. 600/2014 og de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv finder anvendelse:

- a) offentlige organer og disses repræsentanter
- b) forbrugerorganisationer, der har en berettiget interesse i at beskytte forbrugerne
- c) faglige organisationer, der har en berettiget interesse i at indbringe en sag for at beskytte deres medlemmer.

*Artikel 75***Udenretslig ordning for forbrugerklager**

1. Medlemsstaterne sikrer indførelse af effektive procedurer for klager og bilæggelse af tvister med henblik på udenretslig afgørelse af forbrugertvister om investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser, der er leveret af investeringsselskaber, og kan med henblik herpå eventuelt gøre brug af eksisterende organer. Medlemsstaterne sikrer også, at alle investeringsselskaber er tilknyttet et eller flere organer, der gennemfører sådanne klageprocedurer.
2. Medlemsstaterne sikrer, at disse organer aktivt samarbejder med de tilsvarende organer i andre medlemsstater om løsningen af grænseoverskridende tvister.
3. De kompetente myndigheder underretter ESMA om procedurer for klager og bilæggelse af tvister, jf. stk. 1, der står til rådighed inden for deres jurisdiktion.

ESMA offentliggør og ajourfører en liste over alle udenretslige ordninger på sit websted.

*Artikel 76***Tavshedspligt**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, alle, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, og organer, til hvilke der er uddelegeret hverv i henhold til artikel 67, stk. 2, såvel som revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, undergives tavshedspligt. De må ikke videregive nogen af de fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at enkelte investeringsselskaber, markedsoperatører, regulerede markeder eller andre personer ikke kan identificeres, medmindre der er tale om krav i national straffe- eller skattelovgivning eller de øvrige bestemmelser i dette direktiv eller i forordning (EU) nr. 600/2014.
2. Hvis et investeringsselskab, en markedsoperatør eller et reguleret marked er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolsafgørelse, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, videregives under en civil retssag, hvis det er nødvendigt for at gennemføre sagen.
3. De kompetente myndigheder, organer samt fysiske og juridiske personer bortset fra kompetente myndigheder, der modtager fortrolige oplysninger i henhold til dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, kan, medmindre der er tale om krav i national straffe- eller skattelovgivning, kun anvende oplysningerne i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres funktioner for de kompetente myndigheders vedkommende inden for anvendelsesområdet for dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, eller for andre myndigheders, organers eller fysiske eller juridiske personers vedkommende til det formål, hvortil disse oplysninger blev givet til dem, og/eller i forbindelse med administrative eller retlige procedurer, der specielt er knyttet til udøvelsen af disse funktioner. Den myndighed, der modtager oplysningerne, kan dog anvende dem til andre formål, hvis den kompetente myndighed eller anden myndighed, organ eller person, der har meddelt oplysningerne, giver sit samtykke hertil.
4. Enhver fortrolig oplysning, der modtages, udveksles eller fremsendes i overensstemmelse med dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt. Denne artikel er dog ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder udveksler eller fremsender fortrolige oplysninger i overensstemmelse med dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014 og andre direktiver eller forordninger, der finder anvendelse på investeringsselskaber, kreditinstitutter, pensionskasser, UCITS, AIF'er, forsikrings- og genforsikringsformidlere, forsikringsselskaber, regulerede markeder eller markedsoperatører, CCP'er, CSD'er eller på anden måde med samtykke fra den kompetente myndighed eller andre myndigheder eller organer eller fysiske eller juridiske personer, som har meddelt oplysningen.
5. Denne artikel er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national lovgivning udveksler eller videregiver fortrolige oplysninger, som ikke er modtaget fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat.

*Artikel 77***Forbindelser med revisorer**

1. Medlemsstaterne foreskriver som et minimum, at enhver, der har fået tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF⁽¹⁾, og som i et investeringsselskab, et reguleret marked eller en dataindberetningstjeneste udøver de i artikel 34 i direktiv 2013/34/EU eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EF omhandlede hverv eller andet lovpligtigt hverv, har pligt til straks at indberette til de kompetente myndigheder ethvert forhold eller enhver afgørelse vedrørende selskabet, som vedkommende bliver vidende om under udøvelsen af dette hverv, og som kan

- a) udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som særlig vedrører investeringsselskabers virksomhed
- b) påvirke investeringsselskabets fortsatte funktion
- c) føre til nægtelse af at påtegne regnskaberne eller til, at der tages forbehold.

Den pågældende person er ligeledes forpligtet til at indberette ethvert forhold og enhver afgørelse, som vedkommende bliver vidende om under udøvelsen af et af de i første afsnit omhandlede hverv i en virksomhed, der har snævre forbindelser med det investeringsselskab, hvori personen udøver dette hverv.

2. Hvis personer, der har fået tilladelse i henhold til direktiv 2006/43/EF, i god tro meddeler eventuelle forhold eller afgørelser som omhandlet i stk. 1 til de kompetente myndigheder, udgør dette ikke en tilsidesættelse af nogen kontraktlig eller lovmæssig begrænsning af retten til at videregive oplysninger, ligesom videregivelsen ikke på nogen måde vil være ansvarspådragende for de pågældende personer.

*Artikel 78***Databeskyttelse**

Behandlingen af personoplysninger indsamlet under eller med henblik på udøvelse af tilsynsbeføjelser, herunder undersøgelsesbeføjelser, i henhold til dette direktiv finder sted i overensstemmelse med de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001, hvor dette er relevant.

*KAPITEL II***Samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og ESMA***Artikel 79***Pligt til at samarbejde**

1. De kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater samarbejder med hinanden, når det er nødvendigt for, at de kan udøve deres funktioner i henhold til dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, på grundlag af deres beføjelser i medfør af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014 eller national lovgivning.

Hvis medlemsstaterne i henhold til artikel 70, har valgt at fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelse af de i nævnte artikel omhandlede bestemmelser, sørger de for, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de nødvendige beføjelser til at holde kontakt med de retslige myndigheder inden for deres jurisdiktion med henblik på at modtage konkrete oplysninger om strafferetlige efterforskninger af eller påbegyndte retssager om mulige overtrædelser af dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014 og forsyner andre kompetente myndigheder og ESMA med tilsvarende oplysninger, således at de opfylder deres forpligtelse til at samarbejde med hinanden og med ESMA om anvendelsen af dette direktiv og af forordning (EU) nr. 600/2014.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

De kompetente myndigheder bistår de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder. De skal navnlig udveksle oplysninger og samarbejde om undersøgelser eller tilsyn.

De kompetente myndigheder kan også samarbejde med andre medlemsstaters kompetente myndigheder med henblik på at lette inddrivelsen af bøder.

Med henblik på at lette og fremskynde samarbejdet, herunder navnlig udveksling af oplysninger, udpeger hver medlemsstat én kompetent myndighed som kontaktpunkt vedrørende anvendelsen af dette direktiv og af forordning (EU) nr. 600/2014. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, ESMA og de øvrige medlemsstater navnene på de myndigheder, der er udpeget til at kunne modtage anmodninger om udveksling af oplysninger eller samarbejde i henhold til dette stykke. ESMA offentliggør og ajourfører en liste over disse myndigheder på sit websted.

2. Når en markedsplads' operationer i et værtsland, under hensyntagen til situationen på værdipapirmarkederne i værtslandet, hvori den har etableret ordninger, er blevet af væsentlig betydning for værdipapirmarkedernes funktion og for beskyttelsen af investorerne i det pågældende værtsland, etablerer markedspladsens kompetente myndigheder i hjem- og værtslandet passende samarbejdsordninger.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og organisatoriske foranstaltninger til at lette ydelsen af bistand som omhandlet i stk. 1.

De kompetente myndigheder kan udøve deres beføjelser til at fremme samarbejde, selv hvor den adfærd, der undersøges, ikke udgør en overtrædelse af nogen gældende lovgivning i den pågældende medlemsstat.

4. Når en kompetent myndighed har god grund til at formode, at foretagender, der ikke er underlagt dens tilsyn, på en anden medlemsstats område udfører eller har udført handlinger, der er i strid med dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, skal denne kompetente myndighed give den kompetente myndighed i den anden medlemsstat og ESMA en så nøjagtig meddelelse herom som muligt. Den underrettede kompetente myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger. Den underretter den myndighed, der har givet meddelelsen, og ESMA om resultatet og så vidt muligt om vigtige forhold i sagens videre forløb. Dette stykke berører ikke beføjelsen for den kompetente myndighed, som har givet meddelelse.

5. Uden at dette berører stk. 1 og 4 giver den kompetente myndighed ESMA og andre kompetente myndigheder oplysninger om:

- a) ethvert krav om at reducere omfanget af en position eller en eksponering, jf. artikel 69, stk. 2, litra o)
- b) enhver begrænsning af de muligheder, en person eller en kategori af personer har for at indgå i en råvarederivataftale, jf. artikel 69, stk. 2, litra p).

Meddelelsen omfatter, når dette er relevant, oplysninger om anmodningen eller kravet i henhold til artikel 69, stk. 2, litra j), herunder identiteten af den eller de personer, som kravet er rettet til, og grundene til fremsættelse af kravet samt omfanget af begrænsninger i henhold til artikel 69, stk. 2, litra p), herunder den pågældende person, de pågældende finansielle instrumenter, eventuelle begrænsninger på størrelsen af de positioner, personen til enhver tid må ligge inde med, eventuelle undtagelser givet i henhold til artikel 57 samt grundene hertil.

Meddelelsen gives mindst 24 timer, før den påtænkte ikrafttrædelse af foranstaltningerne. Under ekstraordinære omstændigheder kan en kompetent myndighed afgive meddelelsen mindre end 24 timer før den påtænkte ikrafttrædelse af foranstaltningen, hvis det ikke er muligt at give et varsel på 24 timer.

En medlemsstats kompetente myndighed, der modtager en meddelelse i henhold til dette stykke kan træffe foranstaltninger i henhold til artikel 69, stk. 2, litra o) eller p), hvis den finder det godtgjort, at sådanne foranstaltninger er nødvendige for, at den anden kompetente myndighed kan opnå sit mål. Den pågældende kompetente myndighed giver også forudgående meddelelse i overensstemmelse med dette stykke, hvis den påtænker at gennemføre en foranstaltning.

Hvis en foranstaltning i henhold til første afsnit, litra a) eller b), vedrører engrosenergiprodukter, underretter den kompetente myndighed også Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER), der blev nedsat ved forordning (EF) nr. 713/2009.

6. For så vidt angår emissionskvoter samarbejder de kompetente myndigheder med offentlige organer, der er kompetente inden for tilsyn med spotmarkeder og auktionsmarkeder og kompetente myndigheder, registeradministratorer og andre offentlige organer, der har til opgave at føre tilsyn med overholdelsen af direktiv 2003/87/EF for at sikre, at de kan få et konsolideret overblik over markederne for emissionskvoter.

7. I forbindelse med landbrugsråvarederivater aflægger de kompetente myndigheder rapport til og samarbejde med de offentlige organer, der er kompetente inden for tilsyn, administration og regulering af fysiske landbrugsmarkeder i henhold til forordning (EU) nr. 1308/2013.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 til fastlæggelse af de kriterier, hvorefter en markedsplads funktion i et værtsland kan anses for at være af væsentlig betydning for værdipapirmarkedets funktion og for beskyttelsen af investorer i det pågældende værtsland.

9. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for de i stk. 2 omhandlede samarbejdsordninger.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 80

Samarbejde mellem kompetente myndigheder om tilsyn, kontrol på stedet eller undersøgelser

1. En kompetent myndighed i en medlemsstat kan anmode den kompetente myndighed i en anden medlemsstat om at samarbejde om tilsyn eller en kontrol på stedet eller en undersøgelse. Såfremt der er tale om investeringsselskaber, der er fjernmedlemmer af eller fjerndeltagere på et reguleret marked, kan det regulerede markeds kompetente myndighed vælge at henvende sig direkte til dem og skal i så fald underrette den kompetente myndighed i fjernmedlemmets eller -deltagerens hjemland herom.

Hvis en kompetent myndighed modtager en anmodning, der vedrører en kontrol på stedet, eller en undersøgelse, skal denne inden for rammerne af sine beføjelser

- a) selv foretage kontrollen eller undersøgelsen
- b) lade den anmodende myndighed foretage kontrollen eller undersøgelsen
- c) lade en revisor eller anden sagkyndig foretage kontrollen eller undersøgelsen.

2. ESMA kan, med det formål at konvergere tilsynspraksis, deltage i kollegierne af tilsynsførendes aktiviteter, herunder kontrol på stedet eller undersøgelser, der udføres i fællesskab af to eller flere kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger der skal udveksles mellem de kompetente myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. juli 2015.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for de kompetente myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 81

Udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 79, stk. 1, er blevet udpeget som kontaktpunkter vedrørende anvendelsen af dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014, giver øjeblikkeligt hinanden de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre de opgaver, som er pålagt de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til nærværende direktivs artikel 67, stk. 1, i overensstemmelse med de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014.

Kompetente myndigheder, der udveksler oplysninger med andre kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014, kan på tidspunktet for videregivelsen af oplysningerne angive, at disse ikke må videregives uden deres udtrykkelige tilladelse, og oplysningerne må i så fald kun udveksles til anvendelse til de formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til.

2. Den kompetente myndighed, der er udpeget som kontaktpunkt, jf. artikel 79, stk. 1, kan videregive de oplysninger, den har modtaget i henhold til nærværende artikels stk. 1 og artikel 77 og 88, til de myndigheder, der er omhandlet i artikel 67, stk. 1. Den må ikke videregive dem til andre organer eller fysiske eller juridiske personer uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som meddelte oplysningerne, og de må alene anvendes til de formål, som disse myndigheder har givet deres tilladelse til, undtagen i behørigt begrundede tilfælde. I sidstnævnte tilfælde underretter kontaktpunktet straks det kontaktpunkt, som sendte oplysningerne.

3. De i artikel 71 omhandlede myndigheder samt andre organer eller fysiske og juridiske personer, der i henhold til denne artikels stk. 1 eller artikel 77 og 88 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, herunder navnlig:

- a) til at kontrollere, at betingelserne for adgang til at udøve virksomhed som investeringsselskab er opfyldt og til at lette det individuelle eller det konsoliderede tilsyn med investeringsselskabernes virksomhed, særlig med hensyn til kapitalkravene i direktiv 2013/36/EU, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt intern kontrol
- b) til at overvåge markedspladsers korrekte funktion
- c) til at pålægge sanktioner
- d) hvis de kompetente myndigheders afgørelser påklages til en højere administrativ myndighed
- e) hvis de kompetente myndigheders afgørelser indbringes for domstolene efter artikel 74

f) i den i artikel 75 omhandlede udenretslige ordning for investorklager.

4. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for udveksling af oplysninger.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. Hverken denne artikel eller artikel 76 eller 88 er til hinder for, at en kompetent myndighed til ESMA, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, centralbanker, ESCB og ECB, i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, og eventuelt til andre offentlige myndigheder, der fører tilsyn med betalings- og afviklingssystemer, videregiver de fortrolige oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. Der er heller ikke noget til hinder for, at sådanne myndigheder eller organer til de kompetente myndigheder videregiver oplysninger, som de har brug for for at udføre deres opgaver i henhold til dette direktiv eller forordning (EU) nr. 600/2014.

Artikel 82

Bindende mægling

1. De kompetente myndigheder kan indbringe situationer for ESMA, hvor en anmodning om en af følgende er blevet nægtet eller ikke er blevet efterkommet inden for en rimelig frist:

a) tilsynsaktiviteter, kontrol på stedet eller en undersøgelse som omhandlet i artikel 80 eller

b) udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 81.

2. I de i stk. 1 omhandlede situationer kan ESMA handle i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010, jf. dog mulighederne for at nægte at efterkomme en anmodning om oplysninger som fastsat i dette direktivs artikel 83 og ESMA's mulighed for at handle i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 83

Nægtelse af samarbejde

En kompetent myndighed kan kun i følgende tilfælde nægte at efterkomme en anmodning om samarbejde i forbindelse med en undersøgelse, kontrol på stedet eller tilsyn efter bestemmelserne i artikel 84, eller at udveksle oplysninger i henhold til artikel 81:

a) der er allerede indledt retsforfølgning med hensyn til de samme forhold og mod de samme personer ved denne stats myndigheder

b) disse personer har allerede fået endelig dom for de samme forhold af denne stats kompetente myndigheder.

I tilfælde af nægtelse skal den kompetente myndighed give den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen, og ESMA meddelelse herom og fremlægge så detaljerede oplysninger som muligt.

*Artikel 84***Høring forud for meddelelsen af tilladelse**

1. Der skal finde forudgående høring sted af de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab, der er et af følgende:

- a) et datterselskab af et investeringsselskab eller en markedsoperatør eller et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat
- b) et datterselskab af et moderselskab for et investeringsselskab, eller et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat
- c) et investeringsselskab kontrolleret af de samme fysiske eller juridiske personer, som kontrollerer et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

2. Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvar for tilsynet med kreditinstitutter eller forsikringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab eller en markedsoperatør, der er et af følgende:

- a) et datterselskab af et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Unionen
- b) et datterselskab af moderselskabet for et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Unionen
- c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Unionen.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes og selskabsdeltagernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos personer, der faktisk leder forretningerne, og som deltager i ledelsen af en anden enhed i samme koncern. Myndighederne udveksler alle oplysninger om aktionærers og selskabsdeltageres egnethed og hæderlighed samt om omdømme og erfaringer hos de personer, der faktisk leder forretningerne, i det omfang deres omdømme og erfaringer har betydning for de øvrige involverede kompetente myndigheder, for meddelelsen af tilladelse og for den løbende vurdering af, om betingelserne for fortsat drift er opfyldt.

4. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for konsultation af andre kompetente myndigheder før meddelelse af tilladelse.

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 3. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikel 85***Beføjelser til værtslande**

1. Værtslandene fastsætter bestemmelser om, at den kompetente myndighed — til statistisk brug — kan kræve, at alle investeringsselskaber, der har filialer på deres område, regelmæssigt foretager indberetning om disse filialers virksomhed.

2. Værtslandet kan med henblik på varetagelse af de opgaver, der påhviler det efter dette direktiv, fastsætte bestemmelser om, at den kompetente myndighed kan kræve, at filialer af investeringsselskaber giver de nødvendige oplysninger til kontrol af, at de overholder de af værtslandets normer, der gælder for dem, i de i artikel 35, stk. 8, omhandlede tilfælde. Sådanne krav må ikke være mere vidtgående end dem, de pågældende medlemsstater stiller til etablerede selskaber for at kunne kontrollere, at disse overholder de samme normer.

Artikel 86

Værtslandes beskyttelsesforanstaltninger

1. Hvis den kompetente myndighed i værtslandet har klare og påviselige grunde til at tro, at et investeringsselskab, der virker på dets område i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, eller at et investeringsselskab, der har en filial på dets område, overtræder forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og bestemmelserne ikke giver nogen beføjelser til den kompetente myndighed i værtslandet, forelægger den disse grunde for den kompetente myndighed i hjemlandet.

Hvis investeringsselskabet trods de foranstaltninger, der træffes af den kompetente myndighed i hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets investorers interesser eller markedernes ordentlige funktion, gælder følgende:

- a) den kompetente myndighed i værtslandet træffer, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne og markedernes ordnede funktion. Dette indebærer, at investeringsselskaber, der overtræder bestemmelserne, kan forhindres i at indlede yderligere transaktioner på deres områder. Kommissionen og ESMA underrettes uden unødigt forsinkelse om sådanne foranstaltninger, og
- b) den kompetente myndighed i værtslandet kan indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. Hvis de kompetente myndigheder i et værtsland konstaterer, at et investeringsselskab, der har en filial på værtslandets område, overtræder de love eller administrative bestemmelser, som medlemsstaten har vedtaget i henhold til dette direktivs bestemmelser, og hvor direktivets bestemmelser tillægger værtslandets myndigheder kompetence, stiller disse myndigheder krav til det pågældende investeringsselskab om at bringe de ulovlige forhold til ophør.

Hvis det pågældende investeringsselskab ikke tager de nødvendige skridt, skal værtslandets kompetente myndigheder træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at investeringsselskabet bringer det ulovlige forhold til ophør. Arten af disse foranstaltninger skal meddeles hjemlandets kompetente myndigheder.

Hvis det pågældende investeringsselskab til trods for de foranstaltninger, der er truffet af værtslandet, fortsat overtræder de i første afsnit omhandlede lovbestemmelser, som finder anvendelse i værtslandet, træffer den kompetente myndighed i værtslandet, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne og markedernes korrekte funktion. Kommissionen og ESMA underrettes straks om sådanne foranstaltninger.

Den kompetente myndighed i værtslandet kan desuden indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. Hvis den kompetente myndighed i værtslandet for et reguleret marked, en MHF eller en OHF har klare og påviselige grunde til at tro, at et sådant reguleret marked, en MHF eller en OHF overtræder forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, forelægger den disse grunde for den kompetente myndighed i det regulerede marked eller MHFens eller OHFens hjemland.

Hvis det pågældende regulerede marked eller MHF'en eller OHF'en trods de foranstaltninger, der træffes af hjemlandets kompetente myndighed, eller fordi disse foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets investorerers interesser eller markedernes korrekte funktion, træffer den kompetente myndighed i værtslandet, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerne og markedernes korrekte funktion, hvilket indebærer, at det pågældende regulerede marked eller MHF'en eller OHF'en kan forhindres i at give fjernmedlemmer eller -deltagere, der er etableret i værtslandet, adgang til deres ordninger. Kommissionen og ESMA underrettes uden unødigt ophold om sådanne foranstaltninger.

Den kompetente myndighed i værtslandet kan desuden indbringe sagen for ESMA, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 1, 2 eller 3, og hvorved der lægges sanktioner eller begrænsninger på et investeringsselskabs eller et reguleret markeds aktiviteter, skal være behørigt begrundet og skal meddeles det pågældende investeringsselskab eller regulerede marked.

Artikel 87

Samarbejde og udveksling af oplysninger med ESMA

1. De kompetente myndigheder samarbejder med ESMA, for så vidt angår dette direktiv, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1095/2010.

2. De kompetente myndigheder giver uden unødigt forsinkelse ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver ifølge dette direktiv og forordning (EU) nr. 600/2014 og i overensstemmelse med artikel 35 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

KAPITEL III

Samarbejde med tredjelande

Artikel 88

Udveksling af oplysninger med tredjelande

1. Medlemsstaterne og ESMA, jf. artikel 33 i forordning (EU) nr. 1095/2010, må kun indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande, såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i henhold til artikel 76. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give disse kompetente myndigheder mulighed for at udføre deres opgaver.

Videregivelse af personoplysninger fra en medlemsstat til et tredjeland skal finde sted i overensstemmelse med kapitel IV i direktiv 95/46/EF.

Videregivelse af personoplysninger fra ESMA til et tredjeland skal finde sted i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 45/2001.

Medlemsstaterne og ESMA kan også indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes myndigheder, organer og fysiske eller juridiske personer, der har ansvaret for et eller flere af følgende områder:

- a) tilsyn med kreditinstitutter, andre finansieringsinstitutter og forsikringsselskaber samt med de finansielle markeder
- b) likvidation og konkursbehandling af investeringsselskaber og lignende procedurer

- c) den lovpligtige revision af investeringsselskabers og andre finansielle enheders, kreditinstitutters og forsikringsselskabers regnskaber i forbindelse med udførelsen af deres tilsynsopgaver, eller som forvalter garantiordninger i forbindelse med udførelsen af deres opgaver
- d) tilsyn med organer, der er ansvarlige for likvidation og konkursbehandling af investeringsselskaber og lignende procedurer
- e) tilsyn med personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansielle enheders regnskaber
- f) tilsyn med personer, der driver virksomhed på markeder for emissionskvoter, for at sikre en konsolideret oversigt over finansielle markeder og spotmarkeder
- g) tilsyn med personer, der driver virksomhed på markedet for landbrugsråvarederivater, for at sikre en konsolideret oversigt over finansielle markeder og spotmarkeder.

De samarbejdsaftaler, som er omhandlet i tredje afsnit, kan kun indgås, såfremt de oplysninger, der videregives, er underlagt en tavshedspligt, der er mindst svarer til tavshedspligten i henhold til artikel 76. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give disse myndigheder, organer og fysiske eller juridiske personer mulighed for at udføre deres opgaver. Hvis en samarbejdsaftale indebærer videregivelse af personoplysninger fra en medlemsstat, skal dette finde sted i overensstemmelse med kapitel IV i direktiv 95/46/EF, og med forordning (EF) nr. 45/2001, hvis ESMA er involveret i videregivelsen.

2. Når oplysningerne hidrører fra en anden medlemsstat, må de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som først har videregivet oplysningerne, og de må i givet fald alene anvendes til de formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til. Den samme bestemmelse gælder for oplysninger, der afgives af kompetente myndigheder i tredjelande.

AFSNIT VII

DELEGEREDE RETSAKTER

Artikel 89

Delegerede retsakter

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 13, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 65, stk. 7 og artikel 79, stk. 8, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 2. juli 2014.
3. Den i artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 13, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 65, stk. 7, og artikel 79, stk. 8 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 3, artikel 4, stk. 1, nr. 2), andet afsnit, artikel 4, stk. 2, artikel 13, stk. 1, artikel 16, stk. 12, artikel 23, stk. 4, artikel 24, stk. 13, artikel 25, stk. 8, artikel 27, stk. 9, artikel 28, stk. 3, artikel 30, stk. 5, artikel 31, stk. 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 8, artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 4, artikel 58, stk. 6, artikel 64, stk. 7, artikel 65, stk. 7, og artikel 79, stk. 8, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 90

Rapporter og revision

1. Inden den 3. marts 2019 forelægger Kommissionen efter høring af ESMA Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om:

- a) hvorledes OHF'er fungerer, herunder deres specifikke brug af handel på grundlag af ejermatchning, idet der tages hensyn til de erfaringer, som de kompetente myndigheder har gjort sig med hensyn til tilsynsførelse, antallet af OHF'er godkendt i Unionen og deres markedsandel, og idet det navnlig undersøges, om der er behov for justeringer af definitionen af en OHF, og om de finansielle instrumenter, der er omfattet af OHF-kategorien, fortsat er hensigtsmæssige
- b) hvorledes ordningen for SMV-vækstmarkeder fungerer, idet der tages hensyn til antallet af MHF'er registreret som SMV-vækstmarkeder, antal udstedere på disse og relevante omsætningsvolumener.

Rapporten skal navnlig vurdere, om grænseværdien i artikel 33, stk. 3, litra a), stadig er et passende minimum for forfølgelse af de mål for SMV-vækstmarkeder, der er anført i dette direktiv

- c) virkningerne af kravene vedrørende algoritmisk handel, herunder algoritmisk højfrekvenshandel
- d) erfaringerne med mekanismen for forbud mod bestemte produkter eller fremgangsmåder, idet der tages hensyn til, hvor mange gange mekanismerne er blevet udløst og virkningerne heraf
- e) anvendelsen af de administrative og strafferetlige sanktioner, og navnlig behovet for yderligere harmonisering af de administrative sanktioner, der er fastsat for overtrædelse af kravene i dette direktiv og i forordning (EU) nr. 600/2014
- f) virkningerne af anvendelsen af positionslofter og positionskontrol med hensyn til likviditet, markedsmisbrug samt korrekt prisdannelse og korrekte afviklingsbetingelser på råvarederivatmarkederne
- g) prisudviklingen for oplysninger fra regulerede markeder, MHF'er, OHF'er og APA'er om gennemsigtighed før og efter handelen
- h) virkningen af kravet om oplysninger om alle gebyrer, provisioner og ikke-monetære ydelser i forbindelse med leveringen af en investeringsydelse eller en accessorisk tjenesteydelse til kunden i overensstemmelse med artikel 24, stk. 9, i dette direktiv, herunder dets indvirkning på det indre markeds korrekte funktion for så vidt angår grænseoverskridende investeringsrådgivning.

2. Kommissionen forelægger efter høring af ESMA rapporter for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan den konsoliderede løbende handelsinformation, der er oprettet i overensstemmelse med afsnit V, fungerer. Rapporten vedrørende artikel 65, stk. 1, forelægges senest den 3. september 2018. Rapporten vedrørende artikel 65, stk. 2, forelægges senest den 3. september 2020.

De i første afsnit omhandlede rapporter skal vurdere, hvordan den konsoliderede løbende handelsinformation fungerer, på grundlag af følgende kriterier:

- a) tilgængeligheden og rettidigheden af efterhandelsoplysninger i et konsolideret format, der dækker alle transaktioner, uanset om de er gennemført på en markedsplads eller ej
- b) tilgængeligheden og rettidigheden af fuldstændige og delvise efterhandelsoplysninger af høj kvalitet i formater, der er lettilgængelige og anvendelige for markedsdeltagere og kan erhverves på rimelige handelsmæssige vilkår.

Hvis Kommissionen konkluderer, at CTP'erne ikke har givet oplysninger på en måde, der opfylder kriterierne fastsat i andet afsnit, lader Kommissionen sin rapport ledsage af en anmodning til ESMA om at iværksætte en procedure med forhandling med henblik på udnævnelse via offentligt udbud af en kommerciel enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation. ESMA iværksætter proceduren, efter at have modtaget Kommissionens anmodning, på de betingelser, der er anført i denne anmodning og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾.

3. Hvis proceduren i stk. 2 indledes, har Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om ændring af artikel 59-65 og afsnit D i bilag I til dette direktiv samt artikel 2, stk. 1, nr. 19), i forordning (EU) nr. 600/2014, således at der indføres foranstaltninger med henblik på

- a) at fastsætte varigheden af kontrakten for den kommercielle enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation, og betingelserne for fornyelse af kontrakten og indledning af et nyt offentligt udbud
- b) at fastsætte, at den kommercielle enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation, skal gøre dette på eksklusiv basis, og at andre enheder ikke må få tilladelse som CTP i henhold til artikel 59
- c) at bemyndige ESMA til at sikre, at den kommercielle enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation, og som er udpeget ved offentligt udbud, overholder udbudsbetingelserne
- d) at sikre, at efterhandelsoplysningerne fra den kommercielle enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation, er af høj kvalitet, i formater, der er let tilgængelige og brugbare for markedsdeltagerne og i et konsolideret format, der dækker hele markedet
- e) at sikre, at efterhandelsoplysningerne gives på rimelige handelsmæssige vilkår og på både et konsolideret og et ikkekonsolideret grundlag og opfylder behovene hos brugerne af disse oplysninger i hele Unionen
- f) at sikre, at markedspladserne og APA'erne stiller deres handelsoplysninger til rådighed for den kommercielle enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation, og som er udpeget ved offentligt udbud gennemført af ESMA, til rimelige omkostninger
- g) at præcisere de ordninger, der finder anvendelse, hvis den kommercielle enhed, der udbyder konsolideret løbende handelsinformation, og som er udpeget ved offentligt udbud, ikke opfylder udbudsbetingelserne
- h) at præcisere de ordninger, hvorunder CTP'er, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 59, kan fortsætte med at udbyde konsolideret løbende handelsinformation, hvis beføjelsen i nærværende artikels litra b) ikke anvendes, eller hvis der ikke er udpeget nogen enhed ved offentligt udbud, indtil et nyt offentligt udbud er afsluttet, og der er udpeget en kommerciel enhed til at udbyde konsolideret løbende handelsinformation.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

4. Senest den 1. januar 2018 udarbejder Kommissionen efter høring af ESMA og ACER en rapport med en vurdering af den potentielle virkning på energipriserne og på energimarkedets funktion og gennemførligheden og fordelene med hensyn til at mindske modpartsrisici og systemiske risici, samt de direkte omkostninger ved C6-energiderivataftaler, der gøres til genstand for clearingforpligtelsen i artikel 4 i forordning (EU) nr. 648/2012, risikoreduktionsteknikkerne i dennes artikel 11, stk. 3, og medtagelsen heraf ved beregning af clearinggrænseværdien i overensstemmelse med dennes artikel 10.

Hvis Kommissionen finder, at det ikke vil være muligt og fordelagtigt at medtage disse kontrakter, forelægger den eventuelt et forslag til retsakt for Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 89 for at forlænge den i dette direktivs artikel 95, stk. 1, omhandlede periode på 42 måneder én gang med to år og yderligere én gang med ét år.

Artikel 91

Ændring af direktiv 2002/92/EF

Direktiv 2002/92/EF ændres således:

1) Artikel 2 ændres således:

a) Nr. 3), andet afsnit, affattes således:

»Bortset fra kapitel III, afsnit A, i dette direktiv, betragtes sådan virksomhed, når den udøves af forsikringsselskaber eller af ansatte i forsikringsselskaber, der handler på forsikringsselskabets ansvar, ikke for forsikringsformidling eller -distribution.«

b) Følgende nummer tilføjes:

»13) Med henblik på kapitel III, afsnit A, »forsikringsbaseret investeringsprodukt«: et forsikringsprodukt, der tilbyder en løbetid eller en tilbagekøbsværdi, og hvor denne — direkte eller indirekte — er helt eller delvist udsat for markedsudsving; det omfatter ikke:

a) skadesforsikringsprodukter som beskrevet i bilag I til direktiv 2009/138/EF (skadesforsikringsklasser)

b) livsforsikringsaftaler, hvor de i aftalen fastsatte ydelser alene udbetales ved dødsfald eller på grund af uarbejdsdygtighed som følge af skade, sygdom eller svagelighed

c) pensionsprodukter, som i henhold til national lovgivning anses for at have til hovedformål at sikre investorer en pensionsindkomst, og som berettiger investor til visse fordele

d) officielt anerkendte arbejdsmarkedspensionsordninger, som hører under anvendelsesområdet for direktiv 2003/41/EF eller direktiv 2009/138/EF

e) individuelle pensionsprodukter, hvor arbejdsgiverens finansielle bidrag er et krav i henhold til national lovgivning, og hvor arbejdsgiveren eller arbejdstageren ikke har noget valg med hensyn til pensionsproduktet eller -udbyderen.«

2) Følgende kapitel indsættes:

»KAPITEL IIIA

Supplerende krav til kundebeskyttelse i forhold til forsikringsbaserede investeringsprodukter

Artikel 13a

Anvendelsesområde

Med forbehold af undtagelsen i artikel 2, stk. 3, andet afsnit, fastlægger dette kapitel yderligere krav til forsikringsformidling og til direkte salg, som udføres af forsikringsselskaber, når de udføres i forbindelse med salget af forsikringsbaserede investeringsprodukter. Disse aktiviteter benævnes »formidling af forsikringer«.

Artikel 13b

Forebyggelse af interessekonflikter

En forsikringsformidler eller et forsikringsselskab skal til stadighed opretholde og benytte effektive organisatoriske og administrative ordninger med henblik på at træffe alle rimelige forholdsregler til forebyggelse af, at interessekonflikter som defineret i artikel 13c skader kundernes interesser.

Artikel 13c

Interessekonflikter

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber træffer alle relevante forholdsregler for at kunne påvise interessekonflikter mellem dem selv, herunder deres ledere, ansatte og bundne forsikringsformidlere eller enhver anden person, der direkte eller indirekte er forbundet med dem ved et kontrollforhold, og deres kunder, eller mellem kunderne indbyrdes, som opstår i forbindelse med formidling af forsikringer.

2. Hvis de organisatoriske eller administrative ordninger, der i overensstemmelse med artikel 13b er indført af forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet for at håndtere interessekonflikter, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for at kunders interesser skades, skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet klart oplyse kunden om interessekonflikternes generelle karakter og/eller kilder, inden den/det påtager sig opgaver for kundens regning.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til ved delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13e at:

- a) fastlægge de forholdsregler, investeringselskaber med rimelighed kan forventes at træffe for at påvise, forhindre, styre og oplyse om interessekonflikter, når de formidler forsikringer
- b) opstille passende kriterier for fastlæggelse af hvilke typer af interessekonflikter, der kan skade forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets kunders eller potentielle kunders interesser.

Artikel 13d

Generelle principper og oplysninger til kunder

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, når de formidler forsikringer, handler ærligt, redeligt og professionelt i overensstemmelse med deres kunders interesse.

2. Alle oplysninger, herunder markedsføringsmateriale, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet sender til kunder eller potentielle kunder, skal være reelle, klare og ikkevildledende. Markedsføringsmateriale skal tydeligt fremstå som sådant.

3. Medlemsstaterne kan forbyde forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber at acceptere eller modtage gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse fra tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, i forbindelse med formidling af forsikringsbaserede investeringsprodukter til kunder.

Artikel 13e

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage en delegeret retsakt, jf. artikel 13c, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 2. juli 2014.
3. Den i artikel 13c omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13c, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 92

Ændring af direktiv 2011/61/EU

Direktiv 2011/61/EU ændres således:

- 1) I artikel 4, stk. 1, litra r), tilføjes følgende nummer:

»vii) en medlemsstat, som ikke er hjemlandet, hvor en EU-FAIF leverer de i artikel 6, stk. 4, omhandlede ydelser.«

- 2) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

- a) Overskriften affattes således:

»Betingelser for forvaltning af EU-AIF'er, som er etableret i andre medlemsstater, og for levering af ydelser i andre medlemsstater«

- b) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at en EU-FAIF, der har fået meddelt tilladelse, direkte eller ved oprettelse af en filial

- a) kan forvalte EU-AIF'er, der er etableret i en anden medlemsstat, forudsat at FAIF'en har tilladelse til at forvalte den pågældende type AIF'er

- b) kan levere de i artikel 6, stk. 4, omhandlede ydelser, som den har fået tilladelse til.

2. En FAIF, der har til hensigt at levere de i stk. 1 omhandlede aktiviteter og ydelser for første gang, meddeler de kompetente myndigheder i hjemlandet følgende oplysninger:

- a) i hvilken medlemsstat den har til hensigt at forvalte AIF'er direkte eller ved oprettelse af en filial og/eller at levere de i artikel 6, stk. 4, omhandlede ydelser
- b) en driftsplan, hvori det navnlig angives, hvilke ydelser den har til hensigt at levere, og/eller hvilke AIF'er, den har til hensigt at forvalte.«

Artikel 93

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 3. juli 2016 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den 3. januar 2017, bortset fra de bestemmelser, der gennemfører artikel 65, stk. 2, som finder anvendelse fra 3. september 2018.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne. De skal også indeholde en oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, læses som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne anvender de i artikel 92 omhandlede love og bestemmelser fra den 3. juli 2015.

3. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen og ESMA de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 94

Ophævelse

Direktiv 2004/39/EF, som ændret ved de retsakter, der er opført i bilag III, afsnit A, til nærværende direktiv, ophæves med virkning fra den 3. januar 2017, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister for gennemførelse i national ret af de i nærværende direktivs bilag III, afsnit B, anførte direktiver.

Henvisninger til direktiv 2004/39/EF eller direktiv 93/22/EØF betragtes som henvisninger til nærværende direktiv eller til forordning (EU) nr. 600/2014 og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV til nærværende direktiv.

Henvisninger til begreber, der er defineret i direktiv 2004/39/EF eller direktiv 93/22/EØF, eller til artikler heri, læses som henvisninger til det tilsvarende begreb, der er defineret i nærværende direktiv, eller til de tilsvarende artikler heri.

Artikel 95

Overgangsbestemmelser

1. Indtil den 3. juli 2020

- a) finder clearingforpligtelsen i artikel 4 i forordning (EU) nr. 648/2012 og risikoreduktionsteknikkerne i dennes artikel 11, stk. 3, ikke anvendelse på C6-energiderivataftaler, der indgås af ikke-finansielle modparter, som opfylder betingelserne i artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 648/2012, eller af ikke-finansielle modparter, der for første gang meddeles tilladelse som investeringsselskaber fra 3. januar 2017, og

- b) sådanne C6-energiderivataftaler betragtes ikke som OTC-derivataftaler i forbindelse med clearinggrænseværdien i artikel 10 i forordning (EU) nr. 648/2012.

C6-energiderivataftaler, som drager fordel af overgangsordningen i første afsnit er underlagt alle andre krav, som er fastsat i forordning (EU) nr. 648/2012.

2. Fritagelsen i stk. 1 gives af den relevante kompetente myndighed. Den kompetente myndighed underretter ESMA om C6-energiderivataftaler, som der er givet fritagelse for i henhold til stk. 1, og ESMA offentliggør en liste over disse C6-energiderivataftaler på sit websted.

Artikel 96

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 97

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG I

LISTER OVER TJENESTEYDELSER OG AKTIVITETER SAMT FINANSIELLE INSTRUMENTER

AFSNIT A

Investeringservice og aktiviteter

- 1) Modtagelse og formidling af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter
- 2) Udførelse af ordrer for kunders regning
- 3) Handel for egen regning
- 4) Porteføljepleje
- 5) Investeringsrådgivning
- 6) Afsætningsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse
- 7) Placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse
- 8) Drift af en MHF
- 9) Drift af en OHF

AFSNIT B

Accessoriske tjenesteydelser

- 1) Opbevaring og administration af finansielle instrumenter på kundernes vegne, herunder formueforvaltning og tilhørende tjenester såsom forvaltning af kontanter/sikkerhedsstillelse, men ikke forvaltning af værdipapirer på øverste niveau
- 2) Kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan udføre en transaktion med et eller flere finansielle instrumenter, såfremt den virksomhed, der yder kreditten eller lånet, deltager i transaktionen
- 3) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstrukturer, erhvervsstrategi og dermed beslægtede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende fusioner og opkøb af virksomheder
- 4) Valutatransaktioner, når de pågældende transaktioner er et led i ydelsen af investeringservice
- 5) Investeringsanalyser og finansielle analyser eller andre former for generelle anbefalinger vedrørende transaktioner med finansielle instrumenter
- 6) Tjenesteydelser vedrørende emissionsgaranti
- 7) Investeringservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser af den type, der er omhandlet i bilag 1, afsnit A eller B, vedrørende det underliggende instrument for derivaterne i punkt 5, 6, 7 og 10 i afsnit C — når disse er knyttet til ydelsen af investeringservice eller accessoriske tjenesteydelser.

AFSNIT C

Finansielle instrumenter

- 1) Værdipapirer
- 2) Pengemarkedsinstrumenter

- 3) Andele i institutter for kollektiv investering
- 4) Optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA) og enhver anden derivataftale vedrørende værdipapirer, valutaer, renter eller afkast, emissionskvoter eller andre derivater, finansielle indekser eller finansielle mål, som kan afvikles fysisk eller afregnes kontant
- 5) Optioner, futures, swaps, terminskontrakter og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til opsigelse
- 6) Optioner, futures, swaps og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, forudsat at de handles på et reguleret marked, eller en MHF eller en OHF, bortset fra engrosenergiprodukter, som handles på en OHF, og som kun kan afvikles fysisk
- 7) Optioner, futures, swaps, terminskontrakter og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, ikke i øvrigt er omhandlet i punkt 6 i dette afsnit og ikke har noget kommercielt formål, som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter
- 8) Kreditderivater
- 9) Finansielle differencekontrakter.
- 10) Optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA) og enhver anden derivataftale, som vedrører klimatiske variable, fragtrater eller inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til opsigelse, samt enhver anden derivataftale vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indekser og mål, som ikke på anden vis er omhandlet i afsnit C og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles på et reguleret marked, en OHF eller en MHF
- 11) Emissionskvoter bestående af enhver enhed anerkendt som overensstemmende med kravene i direktiv 2003/87/EF (emissionshandelsordningen).

AFSNIT D

Fortegnelse over dataindberetningstjenester

- 1) Drift af en APA
 - 2) Drift af en CTP
 - 3) Drift af en ARM
-

BILAG II

PROFESSIONELLE KUNDER I DETTE DIREKTIVS FORSTAND

En professionel kunde er en kunde, der besidder den fornødne erfaring, viden og ekspertise til at træffe sine egne investeringsbeslutninger og foretage en korrekt vurdering af risiciene i forbindelse hermed. For at komme i betragtning som professionel kunde skal kunden opfylde følgende krav:

I. KUNDEKATEGORIER, DER ANSES FOR PROFESSIONELLE

Følgende skal alle anses for professionelle i direktivets forstand i forbindelse med alle investeringsserviceydelser og -aktiviteter samt finansielle instrumenter.

- 1) Foretagender, der skal have tilladelse eller underkastes regulering for at drive virksomhed på de finansielle markeder. Nedenstående liste skal forstås som omfattende alle foretagender, der har fået tilladelse, og som udøver de for de nævnte foretagender kendetegnende aktiviteter: foretagender, der har fået tilladelse af en medlemsstat i henhold til et direktiv, foretagender, der har fået tilladelse af eller er underkastet regulering i en medlemsstat uden hjemmel i et direktiv, samt foretagender, der har fået tilladelse af eller er underkastet regulering i et tredjeland:
 - a) Kreditinstitutter
 - b) Investeringselskaber
 - c) Andre finansieringsinstitutter, der har fået tilladelse eller er underkastet regulering
 - d) Forsikringselskaber
 - e) Kollektive investeringsordninger og selskaber, der administrer sådanne ordninger
 - f) Pensionskasser og disses administrationselskaber
 - g) Råvare- og råvarederivathandlere
 - h) Lokale firmaer
 - i) Andre institutionelle investorer
- 2) Store virksomheder, der opfylder to af følgende krav til størrelse på virksomhedsplan:
 - balancesum: 20 000 000 EUR
 - nettoomsætning: 40 000 000 EUR
 - kapitalgrundlag: 2 000 000 EUR
- 3) Nationale og regionale regeringer, herunder offentlige organer, der forvalter den offentlige gæld på nationalt eller regionalt plan, centralbanker, internationale og overnationale institutioner som f.eks. Verdensbanken, IMF, ECB, EIB og andre lignende internationale organisationer
- 4) Andre institutionelle investorer, der primært investerer i finansielle instrumenter, herunder enheder, der beskæftiger sig med securitisation af aktiver eller andre finansielle transaktioner

Ovennævnte foretagender anses for at være professionelle kunder. De skal dog have mulighed for at anmode om behandling som ikke-professionelle, og investeringsselskaber kan indvillige i at yde en højere grad af beskyttelse. Når et investeringsselskabs kunde er en af ovennævnte virksomheder skal investeringsselskabet, før det præsterer tjenesteydelser, underrette kunden om, at denne ud fra de foreliggende oplysninger anses for at være en professionel kunde og vil blive behandlet som sådan, medmindre investeringsselskabet og kunden træffer anden aftale. Investeringsselskabet skal tillige underrette kunden om, at vedkommende kan anmode om en ændring af aftalebetingelserne med henblik på at opnå en højere grad af beskyttelse.

Det påhviler en kunde, der anses for at være professionel kunde, at anmode om en højere grad af beskyttelse, når vedkommende mener sig ude af stand til at foretage en korrekt risikovurdering eller -styring.

Denne højere grad af beskyttelse vil blive ydet, når en kunde, der anses for at være professionel, indgår en skriftlig aftale med investeringsselskabet om ikke at blive behandlet som professionel ved anvendelsen af reglerne for god forretningsskik. Det skal fremgå af en sådan aftale, om denne gælder for en eller flere særlige tjenesteydelser eller transaktioner eller for en eller flere typer af produkter eller transaktioner.

II. KUNDER, DER EFTER ANMODNING KAN BEHANDLES SOM PROFESSIONELLE KUNDER

II.1. Identifikationskriterier

Kunder, der ikke er omhandlet i afsnit I, herunder offentlige organer, lokale myndigheder, kommuner og individuelle privatinvestorer, kan også give afkald på en del af den beskyttelse, der ydes i henhold til reglerne om god forretningsskik.

Investeringsselskaber skal derfor have mulighed for at behandle alle disse kunder som professionelle kunder, forudsat at de relevante kriterier nedenfor er opfyldt og nedenstående procedure er fulgt. Disse kunder må dog ikke antages at besidde viden om markederne og erfaring, der kan sammenlignes med de i afsnit I omhandlede kategoriers viden og erfaring.

Ethvert afkald på den beskyttelse, der ydes af standardreglerne for god forretningsskik, anses kun for gyldigt, såfremt investeringsselskabet efter en fyldestgørende vurdering af kundens ekspertise, erfaringer og viden og på baggrund af de påtænkte transaktioners eller tjenesteydelsers art har opnået rimelig sikkerhed for, at kunden er i stand til at træffe investeringsbeslutninger og forstå de involverede risici.

Den egnethedsprøve, der anvendes over for ledere og direktører af foretagender, der har fået tilladelse efter de finansielle direktiver, er et eksempel på, hvorledes ekspertise og viden kan vurderes. I tilfælde af mindre foretagender skal den person, der gøres til genstand for denne vurdering, være den person, der har fået tilladelse til at gennemføre transaktioner for foretagendets regning.

Ved ovennævnte vurdering skal mindst to af følgende kriterier være opfyldt:

- kunden har foretaget omfattende transaktioner på det relevante marked gennemsnitligt ti gange pr. kvartal i de foregående fire kvartaler
- størrelsen på kundens portefølje, der defineres som omfattende kontantbeholdning og finansielle instrumenter, overstiger 500 000 EUR
- kunden arbejder eller har arbejdet i den finansielle sektor i mindst ét år i en stilling, der kræver viden om de påtænkte transaktioner eller tjenesteydelser.

Medlemsstaterne kan fastlægge specifikke kriterier for vurdering af ekspertise og viden hos kommuner og lokale myndigheder, der anmoder om behandling som professionelle kunder. Disse kriterier kan være alternative eller supplerende i forhold til dem, der er anført i femte afsnit.

II.2. Procedure

Disse kunder kan kun give afkald på beskyttelsen i henhold til de detaljerede regler om god forretningsskik efter følgende procedure:

- de skal skriftligt meddele investeringsselskabet, at de ønsker at blive behandlet som professionelle kunder, enten generelt eller i forbindelse med en bestemt investeringsservice eller transaktion eller en bestemt transaktions- eller produkttype
- investeringsselskabet skal give dem en klar skriftlig orientering om den beskyttelse og de investorgarantirettigheder, de risikerer at miste
- de skal skriftligt i et andet dokument end kontrakten erklære, at de kender følgerne af at miste denne beskyttelse.

Investeringsselskaber skal, før de beslutter at imødekomme eventuelle ønsker om at give afkald på beskyttelse, træffe alle rimelige foranstaltninger til at sikre, at en kunde, der anmoder om at blive behandlet som professionel kunde, opfylder kravene i afsnit II.1.

Hvis kunder allerede er blevet klassificeret som professionelle kunder efter kriterier og procedurer svarende til de ovenfor omhandlede, er det imidlertid ikke hensigten, at deres relationer til investeringsselskaber skal berøres af eventuelle nye regler, der vedtages i henhold til dette bilag.

Investeringsselskaber skal ved klassificeringen af kunder følge hensigtsmæssige skriftlige interne politikker og procedurer. Professionelle kunder er ansvarlige for, at investeringsselskabet holdes løbende underrettet om enhver ændring, der vil kunne påvirke deres klassificering. Hvis investeringsselskabet imidlertid bliver klar over, at kunden ikke længere opfylder de oprindelige betingelser, som berettigede vedkommende til behandling som professionel kunde, skal investeringsselskabet træffe passende forholdsregler.

BILAG III

AFSNIT A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer

(jf. artikel 94)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF (EUT L 114 af 27.4.2006, s. 60)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/10/EF (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 33)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120)

AFSNIT B

Frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 94)

Direktiv 2004/39/EF

Frist for gennemførelse i national ret 31. januar 2007

Gennemførelsesfrist 1. november 2007

Direktiv 2006/31/EF

Frist for gennemførelse i national ret 31. januar 2007

Gennemførelsesfrist 1. november 2007

Direktiv 2007/44/EF

Frist for gennemførelse i national ret 21. marts 2009

Direktiv 2010/78/EF

Frist for gennemførelse i national ret 31. december 2011

BILAG IV

Sammenligningstabel som omhandlet i artikel 94

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1	
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 3	
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 2, stk. 1, litra a)	
Artikel 2, stk. 1, litra b)	Artikel 2, stk. 1, litra b)	
Artikel 2, stk. 1, litra c)	Artikel 2, stk. 1, litra c)	
Artikel 2, stk. 1, litra d)	Artikel 2, stk. 1, litra d)	
Artikel 2, stk. 1, litra e)	Artikel 2, stk. 1, litra f)	
Artikel 2, stk. 1, litra f)	Artikel 2, stk. 1, litra g)	
Artikel 2, stk. 1, litra g)	Artikel 2, stk. 1, litra h)	
Artikel 2, stk. 1, litra h)	Artikel 2, stk. 1, litra i)	
Artikel 2, stk. 1, litra i)	Artikel 2, stk. 1, litra j)	
Artikel 2, stk. 1, litra j)	Artikel 2, stk. 1, litra k)	
Artikel 2, stk. 1, litra k)	Artikel 2, stk. 1, litra i)	
Artikel 2, stk. 1, litra l)	—	
Artikel 2, stk. 1, litra m)	Artikel 2, stk. 1, litra l)	
Artikel 2, stk. 1, litra n)	Artikel 2, stk. 1, litra m)	
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2	
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 4	
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1	
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 3	
Artikel 4, stk. 1, nr. 1)	Artikel 4, stk. 1, nr. 1)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 2)	Artikel 4, stk. 1, nr. 2)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 3)	Artikel 4, stk. 1, nr. 3)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 4)	Artikel 4, stk. 1, nr. 4)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 5)	Artikel 4, stk. 1, nr. 5)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 6)	Artikel 4, stk. 1, nr. 6)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 7)	Artikel 4, stk. 1, nr. 20)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 8)	Artikel 4, stk. 1, nr. 7)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 9)	Artikel 4, stk. 1, nr. 8)	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 4, stk. 1, nr. 10)	Artikel 4, stk. 1, nr. 9)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 11)	Artikel 4, stk. 1, nr. 10)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 12)	Artikel 4, stk. 1, nr. 11)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 13)	Artikel 4, stk. 1, nr. 18)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 14)	Artikel 4, stk. 1, nr. 21)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 15)	Artikel 4, stk. 1, nr. 22)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 16)	Artikel 4, stk. 1, nr. 14)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 17)	Artikel 4, stk. 1, nr. 15)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 18)	Artikel 4, stk. 1, nr. 44)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 19)	Artikel 4, stk. 1, nr. 17)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 20)	Artikel 4, stk. 1, nr. 55)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 21)	Artikel 4, stk. 1, nr. 56)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 22)	Artikel 4, stk. 1, nr. 26)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 23)	Artikel 4, stk. 1, nr. 27)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 24)	Artikel 4, stk. 1, nr. 28)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 25)	Artikel 4, stk. 1, nr. 29)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 26)	Artikel 4, stk. 1, nr. 30)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 27)	Artikel 4, stk. 1, nr. 31)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 28)	Artikel 4, stk. 1, nr. 32)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 29)	Artikel 4, stk. 1, nr. 33)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 30)	Artikel 4, stk. 1, nr. 35), litra b)	
Artikel 4, stk. 1, nr. 31)	Artikel 4, stk. 1, nr. 35)	
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 2	
Artikel 5, stk. 1	Artikel 5, stk. 1	
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5, stk. 2	
Artikel 5, stk. 3	Artikel 5, stk. 3	
Artikel 5, stk. 4	Artikel 5, stk. 4	
Artikel 5, stk. 5	—	
Artikel 6, stk. 1	Artikel 6, stk. 1	
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 2	
Artikel 6, stk. 3	Artikel 6, stk. 3	
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 7, stk. 2	Artikel 7, stk. 2	
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 3	
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 4 og 5	
Artikel 8, litra a)	Artikel 8, litra a)	
Artikel 8, litra b)	Artikel 8, litra b)	
Artikel 8, litra c)	Artikel 8, litra c)	
Artikel 8, litra d)	Artikel 8, litra d)	
Artikel 8, litra e)	Artikel 8, litra e)	
Artikel 9, stk. 1	Artikel 9, stk. 1 og 3	
Artikel 9, stk. 2	Artikel 9, stk. 5	
Artikel 9, stk. 3	Artikel 9, stk. 4	
Artikel 9, stk. 4	Artikel 9, stk. 6	
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, stk. 1	
Artikel 10, stk. 2	Artikel 10, stk. 2	
Artikel 10, stk. 3	Artikel 11, stk. 1	
Artikel 10, stk. 4	Artikel 11, stk. 2	
Artikel 10, stk. 5	Artikel 11, stk. 3	
Artikel 10, stk. 6	Artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 4	
Artikel 10a, stk. 1	Artikel 12, stk. 1	
Artikel 10a, stk. 2	Artikel 12, stk. 2	
Artikel 10a, stk. 3	Artikel 12, stk. 3	
Artikel 10a, stk. 4	Artikel 12, stk. 4	
Artikel 10a, stk. 5	Artikel 12, stk. 5	
Artikel 10a, stk. 6	Artikel 12, stk. 6	
Artikel 10a, stk. 7	Artikel 12, stk. 7	
Artikel 10a, stk. 8	Artikel 12, stk. 8 og 9	
Artikel 10b, stk. 1	Artikel 13, stk. 1	
Artikel 10b, stk. 2	Artikel 13, stk. 2	
Artikel 10b, stk. 3	Artikel 13, stk. 3	
Artikel 10b, stk. 4	Artikel 13, stk. 4	
Artikel 10b, stk. 5	Artikel 13, stk. 5	
Artikel 11	Artikel 14	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 12	Artikel 15	
Artikel 13, stk. 1	Artikel 16, stk. 1	
Artikel 13, stk. 2	Artikel 16, stk. 2	
Artikel 13, stk. 3	Artikel 16, stk. 3	
Artikel 13, stk. 4	Artikel 16, stk. 4	
Artikel 13, stk. 5	Artikel 16, stk. 5	
Artikel 13, stk. 6	Artikel 16, stk. 6	
Artikel 13, stk. 7	Artikel 16, stk. 8	
Artikel 13, stk. 8	Artikel 16, stk. 9	
Artikel 13, stk. 9	Artikel 16, stk. 11	
Artikel 13, stk. 10	Artikel 16, stk. 12	
Artikel 14, stk. 1	Artikel 18, stk. 1, artikel 19, stk. 1	
Artikel 14, stk. 2	Artikel 18, stk. 2	
Artikel 14, stk. 3	Artikel 19, stk. 4	
Artikel 14, stk. 4	Artikel 18, stk. 3, artikel 19, stk. 2	
Artikel 14, stk. 5	Artikel 18, stk. 6, artikel 19, stk. 3	
Artikel 14, stk. 6	Artikel 18, stk. 8	
Artikel 14, stk. 7	Artikel 18, stk. 9	
Artikel 15	—	
Artikel 16, stk. 1	Artikel 21, stk. 1	
Artikel 16, stk. 2	Artikel 21, stk. 2	
Artikel 16, stk. 3	—	
Artikel 17, stk. 1	Artikel 22	
Artikel 17, stk. 2	—	
Artikel 18, stk. 1	Artikel 23, stk. 1	
Artikel 18, stk. 2	Artikel 23, stk. 2	
Artikel 18, stk. 3	Artikel 23, stk. 4	
Artikel 19, stk. 1	Artikel 24, stk. 1	
Artikel 19, stk. 2	Artikel 24, stk. 3	
Artikel 19, stk. 3	Artikel 24, stk. 4	
Artikel 19, stk. 4	Artikel 25, stk. 2	
Artikel 19, stk. 5	Artikel 25, stk. 3	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 19, stk. 6	Artikel 25, stk. 4	
Artikel 19, stk. 7	Artikel 25, stk. 5	
Artikel 19, stk. 8	Artikel 25, stk. 6	
Artikel 19, stk. 9	Artikel 24, stk. 6, artikel 25, stk. 7	
Artikel 19, stk. 10	Artikel 24, stk. 13, artikel 24, stk. 14, og artikel 25, stk. 8	
Artikel 20	Artikel 26	
Artikel 21, stk. 1	Artikel 27, stk. 1	
Artikel 21, stk. 2	Artikel 27, stk. 4	
Artikel 21, stk. 3	Artikel 27, stk. 5	
Artikel 21, stk. 4	Artikel 27, stk. 7	
Artikel 21, stk. 5	Artikel 27, stk. 8	
Artikel 21, stk. 6	Artikel 27, stk. 9	
Artikel 22, stk. 1	Artikel 28, stk. 1	
Artikel 22, stk. 2	Artikel 28, stk. 2	
Artikel 22, stk. 3	Artikel 28, stk. 3	
Artikel 23, stk. 1	Artikel 29, stk. 1	
Artikel 23, stk. 2	Artikel 29, stk. 2	
Artikel 23, stk. 3	Artikel 29, stk. 3	
Artikel 23, stk. 4	Artikel 29, stk. 4	
Artikel 23, stk. 5	Artikel 29, stk. 5	
Artikel 23, stk. 6	Artikel 29, stk. 6	
Artikel 24, stk. 1	Artikel 30, stk. 1	
Artikel 24, stk. 2	Artikel 30, stk. 2	
Artikel 24, stk. 3	Artikel 30, stk. 3	
Artikel 24, stk. 4	Artikel 30, stk. 4	
Artikel 24, stk. 5	Artikel 30, stk. 5	
Artikel 25, stk. 1		Artikel 24
Artikel 25, stk. 2		Artikel 25, stk. 1
Artikel 25, stk. 3		Artikel 26, stk. 1 og 2
Artikel 25, stk. 4		Artikel 26, stk. 3
Artikel 25, stk. 5		Artikel 26, stk. 7
Artikel 25, stk. 6		Artikel 26, stk. 8

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 25, stk. 7		Artikel 26, stk. 9
Artikel 26, stk. 1	Artikel 31, stk. 1	
Artikel 26, stk. 2	Artikel 31, stk. 2 og 3	
Artikel 27, stk. 1		Artikel 14, stk. 1-5
Artikel 27, stk. 2		Artikel 14, stk. 6
Artikel 27, stk. 3		Artikel 15, stk. 1-4
Artikel 27, stk. 4		Artikel 16
Artikel 27, stk. 5		Artikel 17, stk. 1
Artikel 27, stk. 6		Artikel 17, stk. 2
Artikel 27, stk. 7		Artikel 17, stk. 3
Artikel 28, stk. 1		Artikel 20, stk. 1
Artikel 28, stk. 2		Artikel 20, stk. 2
Artikel 28, stk. 3		Artikel 20, stk. 3
Artikel 29, stk. 1		Artikel 3, stk. 1, 2 og 3
Artikel 29, stk. 2		Artikel 4, stk. 1, 2 og 3
Artikel 29, stk. 3		Artikel 4, stk. 6
Artikel 30, stk. 1		Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 30, stk. 2		Artikel 7, stk. 1
Artikel 30, stk. 3		Artikel 7, stk. 2
Artikel 31, stk. 1	Artikel 34, stk. 1	
Artikel 31, stk. 2	Artikel 34, stk. 2	
Artikel 31, stk. 3	Artikel 34, stk. 3	
Artikel 31, stk. 4	Artikel 34, stk. 4	
Artikel 31, stk. 5	Artikel 34, stk. 6	
Artikel 31, stk. 6	Artikel 34, stk. 7	
Artikel 31, stk. 7	Artikel 34, stk. 8 og 9	
Artikel 32, stk. 1	Artikel 35, stk. 1	
Artikel 32, stk. 2	Artikel 35, stk. 2	
Artikel 32, stk. 3	Artikel 35, stk. 3	
Artikel 32, stk. 4	Artikel 35, stk. 4	
Artikel 32, stk. 5	Artikel 35, stk. 5	
Artikel 32, stk. 6	Artikel 35, stk. 6	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 32, stk. 7	Artikel 35, stk. 8	
Artikel 32, stk. 8	Artikel 35, stk. 9	
Artikel 32, stk. 9	Artikel 35, stk. 10	
Artikel 32, stk. 10	Artikel 35, stk. 11 og 12	
Artikel 33, stk. 1	Artikel 36, stk. 1	
Artikel 33, stk. 2	Artikel 36, stk. 2	
Artikel 34, stk. 1	Artikel 37, stk. 1	
Artikel 34, stk. 2	Artikel 37, stk. 2	
Artikel 34, stk. 3	—	
Artikel 35, stk. 1	Artikel 38, stk. 1	
Artikel 35, stk. 2	Artikel 38, stk. 2	
Artikel 36, stk. 1	Artikel 44, stk. 1	
Artikel 36, stk. 2	Artikel 44, stk. 2	
Artikel 36, stk. 3	Artikel 44, stk. 3	
Artikel 36, stk. 4	Artikel 44, stk. 4	
Artikel 36, stk. 5	Artikel 44, stk. 5	
Artikel 36, stk. 6	Artikel 44, stk. 6	
Artikel 37, stk. 1	Artikel 45, stk. 1 og 8	
Artikel 37, stk. 2	Artikel 45, stk. 7, andet afsnit	
Artikel 38, stk. 1	Artikel 46, stk. 1	
Artikel 38, stk. 2	Artikel 46, stk. 2	
Artikel 38, stk. 3	Artikel 46, stk. 3	
Artikel 39	Artikel 47, stk. 1	
Artikel 40, stk. 1	Artikel 51, stk. 1	
Artikel 40, stk. 2	Artikel 51, stk. 2	
Artikel 40, stk. 3	Artikel 51, stk. 3	
Artikel 40, stk. 4	Artikel 51, stk. 4	
Artikel 40, stk. 5	Artikel 51, stk. 5	
Artikel 40, stk. 6	Artikel 51, stk. 6	
Artikel 41, stk. 1	Artikel 52, stk. 1	
Artikel 41, stk. 2	Artikel 52, stk. 2	
Artikel 42, stk. 1	Artikel 53, stk. 1	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 42, stk. 2	Artikel 53, stk. 2	
Artikel 42, stk. 3	Artikel 53, stk. 3	
Artikel 42, stk. 4	Artikel 53, stk. 4	
Artikel 42, stk. 5	Artikel 53, stk. 5	
Artikel 42, stk. 6	Artikel 53, stk. 6	
Artikel 42, stk. 7	Artikel 53, stk. 7	
Artikel 43, stk. 1	Artikel 54, stk. 1	
Artikel 43, stk. 2	Artikel 54, stk. 2 og 3	
Artikel 44, stk. 1		Artikel 3, stk. 1, 2 og 3
Artikel 44, stk. 2		Artikel 4, stk. 1, 2 og 3
Artikel 44, stk. 3		Artikel 4, stk. 6
Artikel 45, stk. 1		Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 45, stk. 2		Artikel 7, stk. 1
Artikel 45, stk. 3		Artikel 7, stk. 2
Artikel 46, stk. 1	Artikel 55, stk. 1	
Artikel 46, stk. 2	Artikel 55, stk. 2	
Artikel 47	Artikel 56	
Artikel 48, stk. 1	Artikel 67, stk. 1	
Artikel 48, stk. 2	Artikel 67, stk. 2	
Artikel 48, stk. 3	Artikel 67, stk. 3	
Artikel 49	Artikel 68	
Artikel 50, stk. 1	Artikel 69, stk. 1, artikel 72, stk. 1	
Artikel 50, stk. 2	Artikel 69, stk. 2	
Artikel 51, stk. 1	Artikel 70, stk. 1 og 2	
Artikel 51, stk. 2	Artikel 70, stk. 5	
Artikel 51, stk. 3	Artikel 71, stk. 1	
Artikel 51, stk. 4	Artikel 71, stk. 4	
Artikel 51, stk. 5	Artikel 71, stk. 5	
Artikel 51, stk. 6	Artikel 71, stk. 6	
Artikel 52, stk. 1	Artikel 74, stk. 1	
Artikel 52, stk. 2	Artikel 74, stk. 2	
Artikel 53, stk. 1	Artikel 75, stk. 1	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 53, stk. 2	Artikel 75, stk. 2	
Artikel 53, stk. 3	Artikel 75, stk. 3	
Artikel 54, stk. 1	Artikel 76, stk. 1	
Artikel 54, stk. 2	Artikel 76, stk. 2	
Artikel 54, stk. 3	Artikel 76, stk. 3	
Artikel 54, stk. 4	Artikel 76, stk. 4	
Artikel 54, stk. 5	Artikel 76, stk. 5	
Artikel 55, stk. 1	Artikel 77, stk. 1	
Artikel 55, stk. 2	Artikel 77, stk. 2	
Artikel 56, stk. 1	Artikel 79, stk. 1	
Artikel 56, stk. 2	Artikel 79, stk. 2	
Artikel 56, stk. 3	Artikel 79, stk. 3	
Artikel 56, stk. 4	Artikel 79, stk. 4	
Artikel 56, stk. 5	Artikel 79, stk. 8	
Artikel 56, stk. 6	Artikel 79, stk. 9	
Artikel 57, stk. 1	Artikel 80, stk. 1	
Artikel 57, stk. 2	Artikel 80, stk. 2	
Artikel 57, stk. 3	Artikel 80, stk. 3 og 4	
Artikel 58, stk. 1	Artikel 81, stk. 1	
Artikel 58, stk. 2	Artikel 81, stk. 2	
Artikel 58, stk. 3	Artikel 81, stk. 3	
Artikel 58, stk. 4	Artikel 81, stk. 4	
Artikel 58, stk. 5	Artikel 81, stk. 5	
Artikel 58a	Artikel 82	
Artikel 59	Artikel 83	
Artikel 60, stk. 1	Artikel 84, stk. 1	
Artikel 60, stk. 2	Artikel 84, stk. 2	
Artikel 60, stk. 3	Artikel 84, stk. 3	
Artikel 60, stk. 4	Artikel 84, stk. 4	
Artikel 61, stk. 1	Artikel 85, stk. 1	
Artikel 61, stk. 2	Artikel 85, stk. 2	
Artikel 62, stk. 1	Artikel 86, stk. 1	

Direktiv 2004/39/EF	Direktiv 2014/65/EU	Forordning (EU) nr. 600/2014
Artikel 62, stk. 2	Artikel 86, stk. 2	
Artikel 62, stk. 3	Artikel 86, stk. 3	
Artikel 62, stk. 4	Artikel 86, stk. 4	
Artikel 62a, stk. 1	Artikel 87, stk. 1	
Artikel 62a, stk. 2	Artikel 87, stk. 2	
Artikel 63, stk. 1	Artikel 88, stk. 1	
Artikel 63, stk. 2	Artikel 88, stk. 2	
Artikel 64	—	—
Artikel 64a	—	—
Artikel 65	—	—
Artikel 66	—	—
Artikel 67	—	—
Artikel 68	—	—
Artikel 69	—	—
Artikel 70	—	—
Artikel 71	—	—
Artikel 72	—	—
Artikel 73	—	—
Bilag I	Bilag I	
Bilag II	Bilag II	